

VITÉZI TÁJÉKOZTATÓ

*„Hírnév, kincs, dicsőség nem adhat földi boldogságot,
önmagunkban kell azt keresnünk, a szív nyugalmában
s az erkölcsi tiszta érzet ártatlan örömeiben.”*

vitéz nagybányai Horthy Miklós

Kormányzó úr halálának 60. évfordulója lesz 2017-ben.

(Kenderes, 1868. jún. 18. – Estoril, Portugália, 1957. febr. 9.). Tengerésztiszt, 1918. februárjától az Osztrák-Magyar Hadi-flotta főparancsnoka, egyidejűleg ellentengernagy. Az I. világháborút követő proletárdiktatúra után megszilárdította az államhatalmat. 1920. március 1-től 1944. október 16-ig a Magyar Királyság kormányzója. Portugáliai emigrációban halt meg. 1993. szeptember 4-én temették újra feleségével és fiával együtt Kenderesen, a családi sírboltban.

*(...) „A vörös rongyokat
taposta a sárba;
csonka Magyarország
sebeit ellátta.*

*Amíg ő kormányzott
áldás, s béke lett,
törvény és tisztesség
őrizte a rendet.*

*Vitéz Horthy Miklós:
csillag vagy az égen,
emléked ragyogjon
dicsőségben, fényben!”*

(Zádori Gábor)

VITÉZI TÁJÉKOZTATÓ

TARTALOMJEGYZÉK

Főkapitányi köszöntő	2
A Vitézi Szék felhívása	3
1956 – A 60 ÉVES ÉVFORDULÓ KÖZLÖNY	3 6
KITÜNTETÉSEK, TÁRSADALMI ELISMERÉSEK	8
AKIKRE BÜSZKÉK VAGYUNK! SZÜLETÉSNAPOT KÖSZÖNTÜNK!	12 15
VITÉZAVATÁS CSIKSZEREDÁBAN ÉS BUDAPESTEN	20
ÖRÖMHÍR! HÁZASSÁGKÖTÉS!	24
ÖRÖMHÍR! GYERMEKSZÜLETÉS!	25
AUSZTRIA TÖRZSSZÉK	28
ERDÉLY TÖRZSSZÉKEK	29
EGY KIS NOSZTALGIA	49
FELVIDÉK	49
KANADA TÖRZSSZÉK	54
BUDA TÖRZSSZÉK	56
PEST TÖRZSSZÉK	65
ÉSZAK-DUNÁNTÚLI TÖRZSSZÉK	67
KÖZÉP-MAGYARORSZÁG NYUGAT TÖRZSSZÉK	72
KÖZÉP-MAGYARORSZÁG KELET TÖRZSSZÉK	87
ÉSZAK-KELET MAGYARORSZÁG TÖRZSSZÉK	89
KELET-MAGYARORSZÁG TÖRZSSZÉK	104
DÉL-KÖZÉP-MAGYARORSZÁG TÖRZSSZÉK	104
DÉL-ALFÖLD TÖRZSSZÉK	110
DÉL-DUNÁNTÚLI TÖRZSSZÉK	115
MAGYAR KIRÁLYI KORONAÓRSÉG	119
MAGYAR TENGERÉSZEK EGYESÜLETE	123
VITÉZI IRODALOM	124
1848 – 49. Emlékeztünk kötelesség!	
S ezt szívből tesszük!	125
DON-KANYAR:	
a 2. magyar hadsereg megsemmisülése	126
HADAK ÚTJÁRA LÉPTEK	128
TRIANON – 1920 – 2016.	
HOLODOMOR	143
VITÉZ HŐSEINK NYOMÁBAN	144
HIRDETÉSEK	146
KÖNYVAJÁNLÓ	147
OLVASÓI LEVELEK	148
HÍREK, ESEMÉNYEK, ÉVFORDULÓK	149

Készült az

EMET - Nemzeti Együttműködési Alap támogatásával

Kiadja:

Történelmi Vitézi Rend Egyesület

Felelős kiadó:

v. Soltész Gyula t.kp., főszéktartó

Felelős szerkesztő:

v. Tolnai Eta v. hadnagy

Vitézi Tájékoztató Szerkesztősége

Postacím: 1399 Budapest, Pf. 694/123

Történelmi Vitézi Rend Egyesület

A Fővárosi Bíróság 11883 sorszám alatt
jegyezte be.

Adószám: 18258325-1-43

Székhely: 1095 Budapest, Soroksári út 46.

Postacím: 1453 Budapest, Pf. 20.

E-mail cím: tvradmin@vipmail.hu

Honlap:

www.vitezirend.hu; www.vitezirend.co.hu

Bankszámlaszám:

11709002-20127262-00000000

Tisztelt Rendtársaim!

„Fél világot is bejárhatod, más ember földjén testvértelen leszel, s elfúj a szél, mint kósza őszi lombot, ha nemzedről megfeledkezel.” - Wass A.

Szinte észrevétlen telnek az évek, s természetes az emberi igény: az újabb év legyen jobb és szebb, nyugalmasabb és boldogabb. Ezért imádkozunk, s ezt várjuk, ezt kívánjuk egymásnak a szilveszteri koccintásoknál. A kérdés azonban, vajon mit teszünk azért, hogy ez így is legyen?

S ekkor halljuk: Mit tehetek én egyáltalán a nemzetközi nagypolitikával szemben, a kormány politikája mellett, mit tehetek a töménytelen rossz ellen, amelyekkel szinte naponta szembesülünk kell. Nehéz kérdés. Mert mindenkinek egyéni alkata, helyzete és lehetőségei diktálják, mit tehet. Ami viszont minden kétséget kizár: a közösségek meghatározó ereje hatni tud környezetükre, ezáltal máris hatni tud a közösségből – önmagukat kizárókra is.

A Vitézi Rendnek országszerte – sőt határainkon is túl működő erős közösségei – saját lakóhelyeiken meghatározó egységei annak a társadalmi egységnek, amelyben élnek, dolgoznak, ahol gyermekeiket nevelik, ahol az ő példáikon keresztül tapasztalhatja meg az ottani nagyobb lakóközösség az Isten, Haza, Család értékkelvünket.

Ma, ebben a visszas békeidőben, amikor katonáink, rendőreink védeni kényszerülnek déli határainkat az állandó migráns, - ill. nem is menekült, hanem betolakodó, új hazát foglalni akaró, agresszív és könyörtelen tömegek ellenében – még nagyobb a közösségek felelőssége, szerepe.

Amikor Kormányzó úr életre hívta a Vitézi Rendet, egy addig nem tapasztalt, szörnyű világégés után voltunk, s a vitézi közösség a magyar öntudat, a katonai fegyelem és hősiesség példaképe volt. Istennek hála, ma nem kell szembenéznünk gyilkos fegyverek tüzeivel.

Ma szembetaláljuk magunkat az alattomos társadalom-bomlasztással,

mely megnyilvánul a kisebb falvaktól a nagyvárosokig mindenütt, sajnos, bármely „öltözetben”, s ez igyekszik aláadni az alakuló közösségeket, azok munkáját, az egymás iránti bizalmat, tiszteletet és szeretetet. Fel kell ismerni ezeket a törekvéseket, a rosszindulatot, a bosszú és a düh apostolait, s ragaszkodnunk kell egymáshoz, s még inkább erősíteni közösségeinket, építve egymás kölcsönös megbecsülésére és tiszteletére.

Építenünk kell ugyanakkor a fiatalokra, tehetségükre, szorgalmukra! A fiatalokra, akik felnéznek szülőre és tanárra, akik tisztelik és szeretik az ő életük irányítóit, a lelkiatyákra, akik lelki útvalóval látják el, erősítik meg őket, hogy e Hazában élve és dolgozva, családot alapítva lehessenek nemzetünk erős bástyái.

Nagy nemzet a magyar – hiába igyekeznek szívünkbe oltogatni ennek ellenkezőjét! Hiába csonkították, hiába gyalázták, s gyalázzák mind a mai napig. A mi gyökereink itt vannak, s ez a szétszóródott, nagy nemzet a közösségek összefogásával, a szeretet és tisztelet, a tudás és nemzeti öntudat megélésével építheti saját jövőjét, mely így, és csakis így adhat biztonságot – és boldogságot az itt élőknek.

vitéz Hunyadi László
főkapitány

A Vitézi Szék felhívása

Hatvan évvel ezelőtt, 1956-ban az egész ország ökölbe szorított kézzel, egy hangon dörögte:

„ELÉG VOLT!” És védte hazáját, védte szeretteit. Most, akárcsak 1526 után, amikor az Oszmán Birodalom tört ránk, most pusztá létünkben veszélyeztetnek a betolakodó „migránsok”, akiket rosszakaróink segítenek, szabadítanak reánk és egész Európánkra!

Menekülteknek titulálják őket azért, hogy megessen rajtuk szívünk, s jókedvűen adakozzunk, fogadjuk be őket – őket, akik mindent akarnak csak éppen a befogadást NEM!

Olyan jussokat követelnek, amelyek senkit nem illetnek meg – csupán csak azért, mert ők ezt követelik. Ugyanakkor követelik teljes eltartásukat, és lenéznek bennünket azért, mert nem merünk ellenállni ennek az invázióknak. Gyűlölnék, mert keresztények vagyunk, és hitetlennek is tartanak, hiszen nem vagyunk muszlimok, és nem védjük meg sem hitünket, sem templomainkat, s mára már saját papjainkat sem. – Ez van ma Európában!

Ezt az állapotot sem a magyarságot védő kormányunk,

sem mi, vitézek, nem akarjuk elviselni itt, a mi országunkban.

Magyarország ismét végvárrá vált, s küzdünk, akár a végvári vitézek: az egrri Dobó István, a szigetvári Zrínyi Miklós vagy Balassi Bálint tették.

Mert most rajtunk a sor. Minden magyarnak, főleg minden vitéznek kötelessége védekezni, és védelmezni övéit – a mieinket!

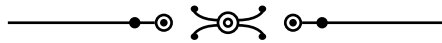
Emlékezzünk csak, mily könnyedén esett el Budavára 1541-ben, a törökök „baráti látogatása” következtében. S nyögtük a 150 éves muszlim uralmat! Nos, ebből nem kérünk megegyeszer! Ezt üzenjük a betolakodóknak! És ezt üzenjük az EU jelenlegi vezetőinek! Előre Magyar!

Hajrá Vitéz! Védj magad!

2016. szeptember

*vitéz Hajdú Szabolcs s.k.
tb. törzskapitány*

*56-os szabadságharcos
vitéz Hunyadi László főkapitány s.k.*

1956 – a 60 éves évforduló

A forradalmárok megmutatták, hogyan kell harcolni a szabadságért!

2016. november 4. - A Történelmi Vitézi Rend és a Magyar Vidék Országos 56-os Szervezetének központi megemlékezése a Budapest, II. kerületi Móricz Zsigmond Gimnázium aulájában

„Az 1956-os forradalom hősei nem menthették meg fegyverrel a haza szabadságát, de megmutatták, hogyan kell harcolni érte!” - mondta Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter, a II. és III. kerület országgyűlési képviselője a nemzeti gyásznapon.

Körünkben emlékezett Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter, Schmittné Makray Katalin, Dr. Láng Zsolt polgármester, Szóts Kinga asszony, néhány közeli település polgármestere, a külhonból hazatért több rendtársunk, Rendünk Közép-Magyarország Kelet, Közép-Magyarország Nyugat, Észak-Dunántúli, Pest és Buda törzsszékei.

A központi rendezvény a Himnusz felcsendülésével vette kezdetét

Varga Mihály miniszter úr kiemelte: „Az ,56-os forradalom a legsötétebb kommunista diktatúrába hozta vissza és tette máig eltörölhetlenné az igényt arra, hogy mi, magyarok békés, demokratikus és önálló államban akarunk élni, ugyanakkor eltörölhetetlen a nagyhatalmakkal szembeni tehetetlen kiszolgáltatottság felett érzett keserűségünk is.

Mindezek ellenére, ahogy múlik az idő, szelídülnek az emlékek, csendesednek az indulatok és megkezdí munkáját a feledés is. Egyre kevesebben vannak, akik elmondhatnák, mit jelentett a kommunista diktatúrában élni, és egyre kevesebben azok is, akik beszámolhatnának az ok-

tóberi napok szépségéről, örömről és tragédiájáról. Történelmünk lapjai közül kiragyog az 1956-os és az 1848-as év, reményteli forradalmaink ideje, amikor a magyarok életükkel is hitet tettek a függetlenség, az önállóság és a szabadság mellett. Ma is ezek azok az értékek, amelyek mellett kitarunk, amelyekre döntéseinket alapozzuk, és amelyeket örökül kívánunk hagyni gyermekeinknek”.

Varga Mihály felidézte továbbá: Az 1956. november 4-én Magyarországot megtámadó szovjet csapatok túlerejével szemben a magyar kormány és a katonai vezetés nem kísérelte meg a fegyveres ellenállást, mégis sokan voltak, akik fegyverrel szálltak szembe az elnyomókkal Budapesten és ország különböző pontjain. Sokan tettek tanúságot ezekben a napokban megingathatatlan hazaszeretetről, bátorságukról, elkötelezettségükről!

Dr. Láng Zsolt (Fidesz-KDNP), a II. kerület polgármestere köszöntőjében arról beszélt, a forradalom 60. évfordulóján még mindig rengeteg „adósságunk van” a forradalmárokkal szemben, hiszen még ma is vannak, akik ellenforradalomként beszélnek a forradalomról! *„Még ma sem tudunk egységesen gondolni arra, ami a mai napig meghatároz minket, és amire büszkének kéne lennünk”.*

Ezért olyan fontos, hogy minél többször beszéljünk történelmünk sorsfordító pillanatairól és, hogy hiteles emberek számoljanak be arról, miért fogtak fegyvert, miért áldozták szabadságukat. Beszélni kell erről „gyermekeinknek is, hogy egyszer eljussunk oda, hogy forradalmaink egységbe kövcsoljanak és megerősítsék nemzeti öntudatunkat.” - tette hozzá Dr. Láng Zsolt.

Fotó: NGM, Eisenmann József

(MTI)

A Magyar Vidék Országos 56-os Szervezetének elnöke, vitéz Pintér Kornél tkp. úr az 56-os forradalmár, vitéz Ambrus Árpád élettörténetén keresztül láttatta a kommunista diktatúra megtorló, embertelen gépezetét.

Vitéz Hajdú Szabolcs tb.tkp. visszaemlékezése a tank-támadásra, amikor bajtársai közül csak ő maradt életben; a Széna-téri harcokra, a menekülésre. Ő is hazatért, mint számosan, akik a megtorlás elől voltak kénytelen elhagyni a szeretett hazát.

Vitéz Lucza Béla, akit kivégzett egy orosz katonára, miután bekerítették az épületet, ahol védekeztek az utolsó tőlényig a felkelők. Hihetetlen, Isteni csoda – túlélte, de szeméit elveszítette. Élete a drámai példa arra, hogyan lehetett túlélni és megmaradni – Emberek!

A Mányi Közösségért Egyesület előadása a magyarság megmaradásának csodájáról szolt: Már 907-ben is kiadták Nyugaton a jelszót: „Ugros eliminandos esse.” azaz „Elrendeljük, hogy a magyarok kiirtassanak!” – s miután ez Árpád vezérlete alatt, népe összefogásán, erején elbukott, mára már változott a jelszó: „Ugros assimilandos esse.” – azaz „A magyarokat asszimilálni kell!”- ezt a folyamatot Rákosi a kommunista internacionalizmus alapján támogatta, s ez a folyamat manapság, a globalizmus alapelvein tovább zajlik. Csak a keresztényi hit, az újbóli összefogás a nemzetért és hazánkért tudja megakadályozni nemzetünk óhajtott eltűnését.

A Mányi Hársfadombi Nyelvoktató Német Nemzetiségi Általános Iskola és a Bicskei Szent László Általános Iskola diákjai énekelték a műsor záróénekét: „Avanti ragazzi di Buda, Avanti ragazzi di Pest” – Előre budai srácok, Előre pesti srácok! – saját fordításukban, igen nagy sikerrel.

E központi rendezvényen vitéz Hunyadi László főkapitány úr méltatta a 60 év előtt függetlenségünkért fegyvert ragadott rendtársaink helytállását. Részükre a Vitézi Szék határozata alapján az 1956-os Vitézi Jubileumi Kereszt

Ezüst fokozat kitüntetést adományozta. Istennek hála, ez ünnepi helyszínen összesen 28 egykori 56-os forradalmárnak, rendtársainknak nyújthatta át e kitüntetést, közöttük a külföldről hazatért több rendtársunknak is, úgymint prof. dr. vitéz Zilahy Miklósnak, vitéz Sóvári Soós Kálmánnak, vitéz Zsóka Lajosnak, vitéz Hajdú Szabolcsnak. Összesen 64 rendtársunk kapta a Rend e kitüntetését, kik Magyarországon, ill. külföldön élnek.

A Szózat elhangzása előtt – tisztelegve azok előtt a magyarok előtt, akik tenni szerettek volna a magyar forradalomért – s ezért trianoni országuk diktatúrája kegyetlenül megbüntette őket – énekeltük el a Székely Himnuszt. A jelenlévők még percekig nem mozdultak helyeikről, halk beszélgetéssel indult meg a történelmi visszaemlékezésből való „visszazökkenés”.

Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter a megemlékezést követően a megjelent 56-os egykori forradalmárokkal kotelten beszélgetést folytatott.

Miniszter úr Budapest II. és III. kerület országgyűlési képviselőjeként az ünnepi esemény kapcsán beszélget vitéz Hunyadi László főkapitány úrral, s vitéz Debreczeny István tkp. úrral.

Megköszönjük vitéz Bagaméri László narrátori tevékenységét, s a művészi ihletéssel előadott megrázó, Mennyből az angyal című Wass Albert-verset.

1956 – Emlékeinkben élnek – 56-os forradalmárok visszaemlékezései

A Történelmi Vitézi Rend a Forradalom és Szabadságharc 60. évfordulójára – 48 rendtársunk visszaemlékezését megörökítő, - egy különleges kiadvánnyal készült. Az előszó megírásával Varga Mihály miniszter úr tisztelte meg Rendünket. Dr. Szabó József János alezredes úr, hadtörténész szakmai lektorként működött közre, s az utószó megírásával tisztelte meg Rendünket.

A könyv megjelenését támogatta a Közép- és Kelet Európai Történelem és Társadalom Kutatásáért Közalapítvány; a programot az 1956-os forradalom és Szabadságharc 60. évfordulójára létrehozott 56-os Emlékbizottság támogatta.

Rendünk nevében köszönetet mondunk Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter úrnak, Dr. Szabó József János hadtörténész, alezredes úrnak emlékkiadványunkban írott gondolataikért.

A Közép- és Kelet Európai Történelem és Társadalom Kutatásáért Közalapítványnak, s az 56-os Emlékbizottságnak megköszönjük, hogy e pályamunkánk támogatásuk révén megjelenhetett.

Fotó: Szabadi Attila VRNT.
v. Tolnai Eta v.hdgy.

A Vitézi Szék 2016. június 18. és szeptember 30-i határozataiból

Felmentések

v. Bernátsky Aladár vhdgy a XVI, XVII ker. alcsoport vezetése alól (új területet kap)

v. Haranghy Miklós koronaőr szkp – beosztásából és rangjából

v. Mészáros Imre szkp nemzetvédelmi és belbiztonsági tanácsadó – beosztásából és rangjából

Jahoda Bence VRNT vhdgy Buda II. ker. – beosztásából és rangjából

v. Hoványi Lajos vhdgy Pest IX. ker. – beosztásából és rangjából

Dr. Tarr György szkp Veszprém – beosztásából és rangjából

v. Döbrentey Kornél szkp Zrínyi Csoport – beosztásából és rangjából

Vadász Péter VRNT vhdgy Hódmezővásárhely – beosztásából és rangjából

Bogdán Péter VRNT szkp Kenderes – beosztásából és rangjából

v. Gergely Pál vhdgy Csíkszenttamás – beosztásából és rangjából, eü. okból

Kinevezések

Törzskapitány rangban

v. Béres Ferenc – Mo. országos törzskapitánynak

v. Máthé Lóránt Pál – Székely Törzsszék területére

v. Huszár István – a Kárpát–medence Törzsszék központi törzskapitányának (Főkapitányi törzs)

v. Tóth Ferenc – Kárpát–medence Törzsszék területére

Székkapitány rangban

Dr. v. Domonkos István – Békés megye területére

v. Kardos László alezr. – VR díszelgő egység parancsnoknak

v. Decleva Ferenc – Baranya megye területére

v. Kovács György Antal – VR és Horthy M. Társaság közötti kapcsolattartónak

Vitézi hadnagy rangban

v. Harsányi Jenő VRNT – Heves megye területére

Vankó József VRNT – ifjúsági előadónak és a Bp. XVI. kerület területére

v. Bánlaky Balázs – Bp. VI. kerület területére

v. Schneider József – Bp. V. kerület területére

v. Mihályi Katalin, Mohosné – Fejér megye kincstárnokának

Bozó József VRNT– összekötőnek a Szent László Társasághoz
Cseh Tamás VRNT – VR díszelgő egység parancsnokhelyettesnek

Fejes Alex VRNT – Főkapitányi törzsbe

Dr. v. Bereznai Tibor – KÖMANY területére

Ádámosi–Sipos Albert VRNT – KÖMANY kincstárnokának

Bárány István Illés VRNT – KÖMAK területére

Mayer Ferenc Sándor VRNT – ÉDT Törzsszékhez

v. Ojtozi Attila– ÉKEMA területére

v. Smidt Róbert – Nyugat–Felvidék területére

v. Szabadi Tibor József – Zala megyei irodavezetőnek

Szabó Zoltán VRNT – DKMo Törzsszékhez

v. Bocz Csaba György – DDT területére

v. Csicsai László Viktor – Kárpát–medence Törzsszékhez

v. Nagy Lajos – Kárpát–medence Törzsszékhez

v. Borbély Sándor – Kárpát–medence Törzsszékhez

v. Farkas Gáspár– Kárpát–medence Törzsszékhez

Tiszteletbeli kinevezések

Bogdán Péter VRNT (Kenderes) – tb. székkapitánynak

v. Gergely Pál (Csíkszenttamás) – tb. v. hadnagynak

Törlések a Vitézi Rend állományából

Dr. Gotthard Gábor VRNT (Budapest) – saját kérésére

v. Alács Miklós (Kiskunfélegyháza) – saját kérésére

v. Hunyadi–Csóka Claire (Budapest) – saját kérésére

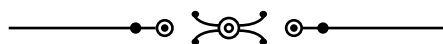
Gál János VRNT (Isaszeg) – a vitézi kötelességek elhanyagolásáért

Gál Terézia VRNT (Isaszeg) – a vitézi kötelességek elhanyagolásáért

Kerekes Gréta VRNT (Gödöllő) – a vitézi kötelességek elhanyagolásáért

Répás József VRNT (Kiskunlacháza) – a vitézi kötelességek elhanyagolásáért

v. Turda Bence (Rétság) – a vitézi kötelességek elhanyagolásáért

A Vitézi Szék által adományozott kitüntetések

Arany Érdemkereszt

v. Berszán Lajos – Székely Törzsszék

v. Hajdú Szabolcs tb. tkp – Fejér m.

Dr. v. Vekerdy Sándor – Csongrád m.

Ezüst Érdemkereszt

v. Trembeczky István – Csongrád m.

v. Nyilas Péter István – Csongrád m.

v. Szerencsés Sándor szkp – Szolnok

v. Decleva Ferenc szkp – Pécs

v. Nyárfás Csaba vhdgy – Pécs

Kenyeres Dénes alezr – Bács–Kiskun m.

v. Homoky József – Bács–Kiskun m.

Bronz Érdemkereszt

Szabó János VRNT vhdgy – Pest

v. Lovag Viktória vhdgy – Pest

v. Horváth Antal vhdgy – Pest

v. Markó Elemér István – Pest

Ágoston Károly – KÖMANY

Sohajda Lajos – KÖMANY

Tasi Sándor – KÖMANY

v. Hunyadi Rózsa – Buda

v. Deák József – Baranya m. v. Hunyadi Zsófia – Buda

v. Hárs László vhdgy – Csongrád m.

Mogyorós Attila VRNT – Csongrád m.

v. Kosztolányi Dezső – Baranya m.

v. Tóth Sándor – Baranya m.

v. Bocz Csaba vhdgy – Baranya m.

v. Sikolya–Kertész Kinga – É–Erdély

ifj. v. Hunyadi László – Buda

v. Forró Norbert Szabolcs – KÖMANY

v. Kovács György vhdgy – Székely Törzsszék

VR 56-os Jubileumi Emlékérem (60-ik évforduló)

- v. Almási László id.
- v. Ambrus Árpád
- v. Farkas László
- v. Fehérváry Zoltán
- v. Sóvári-Soós Kálmán,
- Dr. Páll László
- v. Bánkuty Géza ny.ezredes
- v. Fejes István
- Papp István +
- v. Banyári Pál
- v. Fekete Pál
- v. Pásztor Gyula
- v. Bede István
- v. Gombár József
- v. Perjesi Tibor Géza
- v. Bedő Gábor
- v. Hajdú Szabolcs
- v. Pető Sándor
- Biczó János
- v. Hummel Margit, Balaskóné
- Salamon László
- v. Bikfalvy György
- v. Kákonyi Mátyás
- v. Schneider József Albert
- v. Bolvári István +
- Kelemen Csongor
- v. Simon Árpád
- v. Borbély Ernő
- v. Kósa Bálint
- v. Somogyi Gabriella Mária
- v. Bordás Attila
- v. Kovács Ibolya
- v. Sulyánszky Jenő
- v. Bögi Gyula, Dr.
- v. Kovács Lehel
- v. Szegedi Mária László
- v. Büki Lajos
- v. Kulcsár György Ervin
- Szilágyi Árpád
- v. Callmeyer Ferenc, Prof. dr.
- v. Lányi Zsolt
- v. Terényi Ferenc
- v. Csap Lajos József
- Lay Imre
- v. Tóth József János
- v. Cseh Sándor
- v. Lucza Béla
- v. Tóth Pál
- v. Csernay Ádám
- v. Marton György
- Török József
- v. Dobai István
- v. Mayer Ferenc Sándor
- v. Vajda István
- v. Donát Ármin
- v. Molnár József
- v. Varga László
- v. Doni Antal
- v. Mordényi Endre
- v. Varga Péter Pál
- v. Dömötör Zoltán
- v. Nagy Benedek
- Vorzsák János
- v. Dudás Károly
- v. Nagybozsoky József, Dr.
- v. Wittner Mária, Gazdaghné
- v. Eckert Emil
- v. Oláh János
- v. Zilahy Miklós Géza, Prof. dr.
- v. Eötvös Péter
- v. Oláh Vilmos, Dr.
- v. Zsóka Lajos
- v. Faragó Imre
- v. Oszlay László

Piis Meritis II.o.

Salamon József - Gyimesbükk
Németh László - Hódmezővásárhely

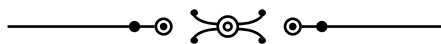
Kitüntető vitézi cím

- Huszár István tkp
- Krizmanits István
- Ádámosi-Sipos Albert vhdgy
- Tímár Ferenc
- Cseh József Tamás vhdgy
- Bozóki István
- Balázs Tibor
- Lányi József
- Fenyves Gábor
- Tóth Gyula
- Németh Zsigmond
- Bozsóky Ferenc János
- Ballagó Zsolt
- Máhli Imre
- Fenyves József
- Ujvárosi Erzsébet,
Soltészné
- Nyers Csaba Károly
- Ditrói-Keresztes Katalin
- Balogh Balázs
- Maller József
- Greguss Adrienne,
Szablyáné
- Vesztergám Miklós Gábor
- Pál Márton István
- Erdélyi Szerencse Ödön
- Bánki Károly
- Mihaliczkó Mihály
- Ivánczy István
- Weinmann József Gyula
- Pelyhe István
- Farkas Gáspár vhdgy
- Bárdossy Gábor
- Nagyszegi – Gábor József

- Keresztesi István
- Zetényi-Lovasi László
- Pörneki András
- Fekete Mária Valéria,
Köszeginé
- Bárdossy Péter Gábor
- Zsák József
- Keserű Pál János
- Szabó László
- Borbély Károly

Helytállásért-Bátorságért II.o.:

ifj. Horváth László (Győr)

Szervezeti és egyéb határozatok

A Vitézi Szék Magyarország, Felvidék, Délvidék, Kárpátalja és Erdély területére kiterjedően megalakította a Kárpát-medence Törzsszékét.

A Vitézi Szék jóváhagyta a Rendi Kódex VII. javított kiadását.

A Vitézi Szék Gyomaendrőd város részére a „vitézi város” címet adományozta

A főkapitány által adományozott kitüntetések**Arany Nemzetvédelmi Kereszt:**

- v. Kovács Anna, Leinerné tb. szkp – Pest
- v. Eötvös Péter – Buda

Ezüst Nemzetvédelmi Kereszt:

- v. Komáromi Imre – Szolnok m.
- Bogdán Péter VRNT tb. szkp – Szolnok m.
- v. Gál Csaba szkp – Hajdú-Bihar m.
- v. Laborc György Péter – Komárom–Esztergom m.
- v. Czófalvy Csia Attila – KÖMAK
- Tóth Kálmán – polgári tagozat
- Pirosné Tamás Krisztina – polgári tagozat

Bronz Nemzetvédelmi Kereszt:

- v. Máthé Lóránt Pál tkp – Székely Törzsszék
- v. Illyés László vhdgy – Székely Törzsszék
- v. Incze Zoltán Csaba vhdgy – Székely Törzsszék
- v. Páll Károly – Székely Törzsszék
- v. Tök Dezső – Székely Törzsszék
- Szabó Miklós mb. vhdgy – Székely Törzsszék
- dr. Chlumetzky Ferenc – polgári tagozat
- Hrala Gyula VRNT – Felvidék
- v. Bartha Csaba – Bács–Kiskun m.
- Dr. v. Bereznai Tibor vhdgy – KÖMANY
- v. Hertelendy Gábor – KÖMANY
- v. Hudák Mihály András – KÖMANY
- Hudák Ágnes VRNT – KÖMANY
- v. Baráth Mária vhdgy – Somogy m.
- v. Papst József – KÖMAK
- Ambrózi Zoltán VRNT – KÖMAK
- Bató Tibor VRNT – KÖMAK
- Hegyemegi Gábor VRNT – KÖMAK
- v. Szabadi Tibor József vhdgy – Zala m.
- v. Hunyadi Péter – Hajdú-Bihar m.
- v. Papp László – Hajdú-Bihar m.

Egyesületi megállapodást kötött a Történelmi Vitézi Rend és a Vitézi Egységért Vitézi Egylet 2016.09.23.

Rendalapítónk, vitéz nagybányai Horthy Miklós egyetlen és egységes Vitézi Rendet alapított. Ez a Rend ma Magyarországon és a külföldön négy rendi ágon működik, ezért a Történelmi Vitézi Rend hosszú ideje a rendi egység létrehozására törekszik, következetesen kiáll annak szükségessége mellett. A más rendi ágakban avatott vitézek is egyre többen értenek ezzel egyet, egy csoportjuk ezért is alapította meg a Vitézi Egységért Vitézi Egyletet, majd döntött a Rendünkkel való egyesülés mellett.

Budapesten, 2016. szeptember 23. napján írták alá a két szervezet képviselői az egyesületi megállapodást, amelynek értelmében a Vitézi Egységért Vitézi Egylet állománya egyszerűsített felvételi eljárással felvételt nyert a Történelmi Vitézi Rendbe.

Vitéz Hunyadi László főkapitány átadja törzskapitányi kinevezését a Kárpát-medence Törzsszék területi vezetőjének, vitéz Tóth Ferencnek

A tagi egyesülés méltó és látványos formában történő kifejezésére a 2016. október 1. napján vitéz Hunyadi László főkapitány az egyesülőket a budapesti vitézavatás alkalmával megerősítő avatással fogadta be a TVR-be. Állományuk a TVR teljes jogú, új törzsszékét alkotja Kárpát-medence Törzsszék néven. A megállapodást aláíró felek elkötelezetten hisznek abban, hogy jelentős lépést tettek a vitézi szervezetek teljes egységének eléréséhez vezető úton. (TVR.)

KITÜNTETÉSEK, TÁRSADALMI ELISMERÉSEK

Vitéz Berszán Lajos címzetes kanonok, a gyimesfelsőlaki Árpád-házi Szent Erzsébet Líceum alapítója is Mindszenty-emlékérem-kitüntetésben részesült

(Fotó: v.Tolnai Eta)

A Mindszenty József egykori esztergomi érsekről, hercegprímásról elnevezett elismeréseket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke, a Mindszenty Társaság ügyvezető elnöke adta át az Országgházban. Megkapta az elismerést Bakos-Tóth Márta klinikai gyermek-szakpszichológus, a bakonyszücsi Daganatos Betegek Rehabilitációs Lelki Otthonának alapítója, valamint a keresztény MÉCS Családközösségek és vezetői, Ménesi Balázs és Krisztina. Lezsák Sándor köszöntőjében azt hangsúlyozta: az emlék-

érmeket azok kaphatják meg, akik sokat tettek a keresztény hit és a keresztény világnézet védelméért és megerősítéséért. Berszán Lajos áldozatos lelkipásztori és iskolateremtő tevékenységéért, a gyimesfelsőlaki Árpád-házi Szent Erzsébet Líceum megalapításáért és irányításáért, továbbá a moldvai és székely gyerekek szellemi felemeléséért végzett állhatatos munkájáért kapta az elismerést.

Aranymise - 50 évvel ezelőtt szentelték pappá vitéz Berszán Lajos atyát

Jelszavát egy zsoltárból választotta: „Isten ígéretét ünneplem, nem félek, ember mit árthat nekem?” (Zsolt 56,5)

Pappászentelése után napra pontosan ötven évvel szülőfalujában, a székelyföldi Zágóban tartotta aranymiséjét április 17-én vitéz Berszán Lajos kanonok. 1993-ban ő alapította Gyimesfelsőlakon az Árpád-házi Szent Erzsébet Római Katolikus Líceumot. 1943. január 15-én született. 1966. áp-

rilis 17-én Márton Áron szentelte pappá, a püspök nagy hatással volt lelkipásztori pályájára. Csíkszentgyörgyön káplánként kezdte a szolgálatot, majd Magyarszarvaskend (Kolozs megye), Feltorja és Teke (Beszterce-Naszód megye) után helyezték Gyimesfelsőlokra, ahol 1982 és 2000 között szolgált plébánosként. Erőfeszítéseinek köszönhetően 1993. május 28-án Gyimesfelsőlokon elhelyezték az Árpád-házi Szent Erzsébet Római Katolikus Líceum alapkövét. Az intézményben 1994. szeptember 15-én nyílt meg az első tanév. Vitéz Berszán Lajos 2007-ig volt az iskola igazgatója. Az életművét jelentő intézményben ma már óvodától liceumig tanulhatnak a magyar és csángó gyerekek, az évek során több ezer diák tanult az iskola padjaiban, kapott szellemi és lelki úturalót az életre.

(Magyar Kurír)

A lelkészek érdemkeresztjével tüntették ki Németh László hódmezővásárhelyi esperest 2016.07.05.

Egyházi szolgálatainak elismeréseként a Piis Meritis kitüntetés ezüst fokozatát vehette át 2016. június 27-én Németh László rk. esperes.

A Történelmi Vitézi Rend medálját Szent László király napján adták át a hódmezővásárhelyi Szentháromság templom plébánosa részére. Az eredetileg tábori lelkészek számára adományozható érdemkeresztet I. Ferenc király alapította 1801-ben. Arany fokozatával olyan tábori lelkészeket kívántak jutalmazni, akik ütközetben, vagy az ellenség által közvetlenül veszélyeztetve szolgáltak. Az ezüst fokozatot olyanok kapták meg, akik közvetlenül részt vettek az ellenség elleni cselekményekben – olvasható a Magyar Katolikus Lexikonban. A 20. század folyamán az érdemkereszt békeidőben is adományozhatóvá vált. Kérdemelhette az a személy, aki katonai lelkipásztorokodás terén hosszú éveken át kiválóan és nagy buzgalommal teljesítette szolgálatát. Németh László plébános-esperes részére a Történelmi Vitézi Rend Vitézi Széke a magyar nemzetért hősi halált haltak emlékének és sírjainak ápolásában végzett önzetlen és segítő együttműködésért adományozta a Piis Meritis kitüntetés ezüst fokozatát. (Hódmezővásárhely városa az idei évben kiemelkedő lelkipásztori, hitéleti és közösség-szervező munkássága elismeréseként Pro Urbe-díjjal tüntette ki a plébánost.) Az elismerést vitéz Kerecsen László törzskapitány adta át az esti szentmisét követően a belvárosi katolikus templomban. Köszönő gondolataiban László atya azt emelte ki, hogy a hősi sírok gondozása és a hazáért elhunyt honvédek emlékének megőrzése minden magyar ember kötelessége kell legyen. Ő e „parancsolatot” követve támogatja azon kezdeményezéseket, melyek a katonahősök emlékezetének megtartását szolgálják. Az átadást követően a Szentháromság templom hívei neve napja alkalmából (is) köszöntötték plébánosukat.

zása és a hazáért elhunyt honvédek emlékének megőrzése minden magyar ember kötelessége kell legyen. Ő e „parancsolatot” követve támogatja azon kezdeményezéseket, melyek a katonahősök emlékezetének megtartását szolgálják. Az átadást követően a Szentháromság templom hívei neve napja alkalmából (is) köszöntötték plébánosukat.

zása és a hazáért elhunyt honvédek emlékének megőrzése minden magyar ember kötelessége kell legyen. Ő e „parancsolatot” követve támogatja azon kezdeményezéseket, melyek a katonahősök emlékezetének megtartását szolgálják. Az átadást követően a Szentháromság templom hívei neve napja alkalmából (is) köszöntötték plébánosukat.

Elek András

Főtisztelendő vitéz Besz Gergő Péter

A Lengyel Köztársaság Arany Érdemkeresztje kitüntetés vehette át 2016. június 2-án főtisztelendő vitéz Besz Gergő Péter, a Kalocsa-Kecskeméti Főegyházmegye papja Roman Kowalskitól, a Lengyel Köztársaság budapesti nagykövétől, a lengyel nagykövetségen.

„...a bencés atyák felkérésére engedélyt kaptam új tagintézményünkben a hittan tanításhoz. Ekkor lett igazán teljes az életem pap – tanár lettem. A tanév végeztével a bencések további munkával bíztak meg, a 6 tagintézmény lelki életének segítségét, iskolalelkészi feladatok végzését Balatonfüred és Budaörs tagintézményeiben. Így 2014. augusztus 1-jétől a Pannonhalmi Területi Apátságához tartozom és feladatom az új bencés iskolák felépítése, támogatása. A tanulás, tanítás mellett azonban továbbra is kérem mennyei édesanyámat, támogasson és erősítsen meg döntéseimben, álljon mellettem hivatásomban, hogy a célszalagot átszakítva egészen az Övé és Szent Fiáé lehessenek.”

Besz Gergő Péter

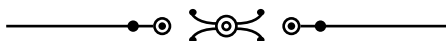
Az Országház Goblein-termében adta át dr. Parádi József nyá. főiskolai tanár és mag. vitéz Zeidler Sándor szkp. a 60. életévét 2015-ben elérő **Prof. dr. vitéz SZAKÁLY Sándornak a 60. éves szolgálati jelet** a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság nevében.

Magyar Örökség Díj

Vitéz Deáky András, ny. iskolaigazgató 2016. márciusában a Magyar Tudományos Akadémia dísztermében vehette át kitüntetését, akinek a gyimesi csángókat megtartó nemzetszolgálatát ismerték el a Magyar Örökség Díjjal.

Ez az elismerés azoknak a magyar személyeknek, intézményeknek és csoportoknak adható, akik és amelyek tevékenységükkel hozzájárultak a magyar kultúra, a gazdaság, a sport, a tudomány, azaz a magyar társadalom erkölcsi, szellemi felemeléséhez.

Vitéz Szabadi Tibor mb.törzsszéki v.hdgy.

Eszperantista, műfordító, szerkesztő, filozófus, szótáríró. Tudományos munka: eszperantológia, fordítás-tudomány, filozófia egyes ágai, lingvisztika (szótárszerkesztés). Az AIS

(San Marino-i Nemzetközi Tudományok Akadémiája, örökös tagja) filozófia tudományok akadémiai adjunktusa (2006). Vitéz Szabadi Tibor v.hadnagy, a Zala megyei Székkapitányság tagja, sajtófelelős.

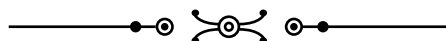

A Magyar Vidék Országos 56-os Szervezetének központi megemlékezésén Veszprémben, 2016. október 8-án, a Történelmi Vitézi Rend több tagjának munkáját, a szervezetek közötti együttműködésben nyújtott segítséget ismerte el a Szervezet elnöksége a HÜSÉGGEL A HAZÁHOZ ÉRDEMKERESZT kitüntetéssel.

Újhelyi Sándor VRNT nemzetes úr elismerése

2016. október 3-án, a győri Idősek Napi rendezvényén a város polgármesterétől, Borkai Zsolttól a Városháza ezüst emlékérmét kapta a Győr-Moson-Sopron Székkapitányságának tagja, Újhelyi Sándor VRNT példamutató rendi és egyesületi tevékenységéért.

Elismerés a Himnuszt eléneklő ifjú sportolónak

Tavaly év végén egy kanadai tornán vett részt a magyar U16-os válogatott. Az egyik meccs előtt elromlott a technika, így a szervezők nem tudták lejátszani a himnuszt. Magyar részről a csapat mindössze 15 éves játékosai, a Győri Nemzeti ETO jégkorongosa, Horváth László ragadta magához a mikrofont, s énekelte el a Magyar Himnuszt, méltó elismerést szerezve nemzetközi viszonylatokban is.

„Az egyik szervező jött oda a vezetőkhöz, hogy baj van. Mikor ezt meghallottam, nem haboztam, s jelentkeztem a Himnuszt eléneklésére. A lelátón legalább ezren ültek, de ki tudtam mindent kapcsolni. Már az nagyon jólesett, hogy a jelenlévők megtapsoltak, ám az a pozitív fogadtatás, amit Magyarországról

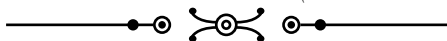

kaptam, minden képzeletet felülmúlt.” – mondta az ifjú sportember.

A Történelmi Vitézi Rend hazafias, bátor helytállásáért „a Helytállásért-Bátorságért Kereszt II. fokozatát” adományozta. Az elismerést – hol máshol – a győri műjégpályán adta át vitéz Hunyadi László főkapitány és vitéz Nagy Szilveszter koronaőr, vitézi székkapitány.

Vitéz Hunyadi László főkapitány, ifj. Horváth László és vitéz Nagy Szilveszter szkp., koronaőr, a kitüntetés átadása után. (Fotó: Mészáros Mátyás)

Gratulálunk vitéz Nagy Szilveszter szkp. úr leányának, Nagy Alexandrának az eddig elért nagyszerű sportteljesítményéhez: gyorsasági görkorsolyában, rövid- és hosszú távú gyorskorsolyában!

2016-ban is Édesapjával együtt kapta meg a Tata sportjáért díjat. Már 7 éve folyamatosan magyar válogatott. Ezt a lehetőséget az kapja meg, aki minimum országos verseny első három helyezettjének valamelyike. Alexandra rendszerint első

500 m Ladies Quartett			
RESULT			
1.	37	NAGY, Alexandra	42.43
2.	24	PÖRRESOI, Katalina	42.94
3.	23	KÖRGTLEK, Szandra	43.49
4.	38	MALIKOVSKY, Lilla	43.68
5.	43	BETTY, Oriana	43.76
6.	25	YOGILSANG, BeTie	44.13

A Nagy Reménységek: Nagy Alexandra, Bejczy Botond és Kun Balázs edzőjükkal.

helyen végez. Európa-bajnokság helyezetteje, stb. 5 éves kora óta görzözik, korszolyázik, idén megfutotta a világbajnoki szintű 500, 1000 és 15600 m-en is. Ezt, ha jövőre is meg futja, (mert meg fogja :) akkor Magyarországot képviselheti a junior világbajnokságon!

A honvédelmi miniszterhelyettes, Vargha Tibor államtitkár úr adta át a honvédelemért kitüntető cím II. fokozat - kitüntetését vitéz Timár Ferencnek. Budapest, Stefánia Palota, 2016. október. 20.

VITÉZI ORVOSI TANÁCSADÁS

A Történelmi Vitézi Rend díjmentes orvosi tanácsadást biztosít a tagjainak. Egészségügyi kérdésével, problémájával e-leveélben vagy telefonon fordulhat az alábbi szakemberekhez:

DR. V. HERTELENDY LÁSZLÓ
üzemorvos
orvositanacsadas@vitezirend.hu
+36 83 515 06
(hétköznapokon 10-16 óra között)

DR. V. KARDOS GÁBOR
szülész-nőgyógyász szakorvos
orvositanacsadas@vitezirend.hu

DR. POPOVICS LÁSZLÓ VRNT
sebész, traumatológus, sportorvostan szakorvos
orvositanacsadas@vitezirend.hu
+36 20 667 2799
(hétköznapokon 10-18 óra között)

DR. PÓCS ALFRÉD LÁSZLÓ VRNT
traumatológus, ortopéd szakorvos
orvositanacsadas@vitezirend.hu

DR. V. VERECZKEY CSABA
házi orvos, biztosítás orvostan szakorvos
orvositanacsadas@vitezirend.hu

Az orvosi tanácsadás igénybevételének feltételei:

a) A díjmentes szolgáltatást a Történelmi Vitézi Rend „aktív” minősítésű tagjai vehetik igénybe. A minősítést a területi előljáró véleménye alapján a főszéktartó törzskapitány adja.

b) A szolgáltatás keretében az aktív minősítésű rendi tagok saját, illetve közvetlen hozzátartozói betegséggel, gyógykeze-

léssel, egészségmegőrzéssel, gyógyszerek alkalmazhatóságával, helyettesítésével kapcsolatos kérdéseire kaphatnak orvosi választ.

c) A tanácsadás kizárólag tájékoztató jellegű és nem helyettesíti a személyes orvosi vizsgálatot.

d) Az igénybevevő által közölt adatok és információk az orvosi titoktartás szerinti bizalmas kezelésben részesülnek.

e) A kérdés telefonon történő feltevésével vagy elektronikus úton történő elküldésével az igénybe vevő megértette és elfogadta az orvosi tanácsadás fent írt igényvételi feltételeit.

AKIKRE BÜSZKÉK VAGYUNK!

Vitéz Káplán György m. kir. páncélos főhadnagy, a Veszprém-jutasi Altisztképző Intézet kiképző tisztje emlékére

Nagyon vissza kellett mennem időben, ha emlékezetembe kellene idézni azt a majd' 20 évvel ezelőtti napot, amikor először találkoztam vitéz Káplán György alezredes úrral: Gyuri bácsival. Már találkozásunkkor megengedte, hogy így szólítsam, amit azóta is megtiszteltetésnek érzek.

Egyébként hol máshol is lett volna a találkozó, mint Veszprém-ben, Gyuri bácsi szeretett laktanyájánál: a Jutasi Altisztképző intézet – akkor még igen elhanyagolt épületénél.

Az ember életében vannak pillanatok, melyek valósággal beleégnek az emlékezetébe. Nos, ilyen volt első találkozásom Gyuri bácsival. Rendkívül katonás megjelenés – hiába, jutasi volt! Ugyanakkor azonnal barátságos és közvetlen emberi, de inkább bajtársi kapcsolatteremtés jellemezte. Már akkor is feltűnt, hogy milyen nagy lelkesedéssel beszél egykori szolgálati helyéről, de különösen egykori parancsnokáról, Markóczy tábomokról. Gyuri bácsi katona volt még akkor is, amikor levetette – de inkább levetették vele – az egyenruhát. Joggal mondhatta: – Aki katona volt, az katona marad mindörökké. Ő ennek az elvnek, illetve Jutas szellemében élt. Az, hogy a Ludovika mellett szívéhez nagyon közel állt a Veszprém-jutasi altisztképző is, bizonyítja, hogy több kéziratában írja: Az oktatók körében, az altiszteknél a jutasi szellem mindenkor és minden helyzetben jelen volt. Tartásukat, katonai kötelességüket és főleg emberségüket soha nem veszítették el.

A hadifogságban is jobbra csak a jutasi iskolából valók tartották meg katonás megjelenésüket. Ez a tartás, megjelenés jellemezte Gyuri bácsit is mindig és mindenkor – katonaként, a hadifogságban, majd később a civil életben. Szívesen és nagy átéléssel mesélt katonaelményeiről. Abból pedig bőven volt. Idézte a Ludovika és a Jutasi Altisztképző végzős növendékeinek zárógyakorlatát, amikor nekik, ludovikásoknak gyalog kellett Várpalotáig menetelni, hogy ott találkozzanak az altisztekkel. Vissza-visszatért front-

élményeihez, a bevetésekhez, elmondta sebesülésének történetét.

Egy alkalommal egy Jutáról szóló könyv bemutatóján beszélgettünk. Ő erre a beszélgetésre nagyon alaposan felkészült: Vázlatok és térképek kerültek elő táskájából, amin magyarázta az éppen elmondottakat.

Témákat, helyzeteket és kérdéseket adtam, amire Gyuri bácsi nagy lendülettel, rendkívül jó érzékkel válaszolt, de inkább mesélt – a szó nemes értelmében. Mesélt derűsen, humorral átszőve azokról a helyzetekről, amiket átélt, a borzalmakról, a harctéren kóválygó és állan-

dóan jelenlévő katonahalálról – akár a Don mellett, akár a Margit vonal védelmében –, mintha csak kiránduláson lett volna. Említette, hogy a harcokból roham közben sokat fényképezett.

De Gyuri bácsi! – kérdeztem. – És a harc, a szemben álló és tüzelő ellenség? – Ugyan! – válaszolta.

– Messze voltak, és amíg nem értünk a közelükbe, valamivel el kellett ütnöm az időt.

Kár, hogy ezt a sok felvételt az 50-es években megsemmisítette. Hogy miért, sejtetjük.

Amikor megkezdődött az altiszti képzés átszervezése, örömmel állt az akkor Szentendrén működő altiszti intézet rendelkezésére. Volt jutasi oktatótársával, Móri Jánossal tanácsokat adtak, javaslatokkal éltek.

2004-ben a hírneves altiszti intézet megalakulásának 80. évfordulóján emléktáblát avattunk, hívtuk, ő azonnal jött és természetesen beszéddel emlékezett meg katonabajtársairól. Előadása végén megjegyezte: Jutas egy csodálatos intézmény volt! Büszke vagyok, hogy itt oktathattam.”

Egy alkalommal – ekkor már 90. életéve közelében volt – ebédeltünk Veszprém-ben, a Jutasi gondolt az elmúlt évtizedekre? Altisztképzővel szembeni étteremben. Kérdeztem akkor is mindenféléről, de kíváncsi voltam: miként

Dr. Földesi Ferenc, ifj. vitéz Káplán György édesapjával, vitéz Káplán Györggyel

– Tudod – válaszolta Gyuri bácsi – Amikor 1944-ben kivonultunk Németországba, nem gondoltam volna, hogy egyszer szeretett iskolámmal szemben falatozok és nézhetem az épületet. Majd elgondolkozva folytatta: – Túléltem a doni katasztrófát, megéltem a hadifogságot, átvészeltam az ötvenes évek katonáskodását is. Később azt csináltam, amit szerettem – taníthattam. Még most is gyalog megyek fel a lépcsőn a lakásomba. Kell ennél több? Isten a tenyerén tart!

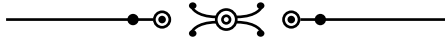
Néhány hete – 2016 márciusában – leendő altisztek látogatták meg Gyuri bácsi kedves intézményét.

A növendékek nézegették a fotókat, tablókat. Az egyikben – az 1944-ben végzett páncélos század hallgatói közt, mint oktató – egy

mosolygós, fiatal főhadnagy: Káplán György. – És természetesen kérdeztek. Válaszoltam, mert könnyű volt, hiszen volt egy hiteles forrásom, akire minden helyzetben támaszkodhattam. Akinek élete olyan volt, mint a híres intézetének jelmondata, amit Gyuri bácsi sokszor idézett: ERŐS AKARAT MINDEN AKADÁLYT LEGYŐZ, ERŐS AKARAT CSAK ERŐS HITBŐL FAKAD. Ő ennek szellemében élt – HITTEL ÉS AKARATTAL.

Tisztelt Alezredes Úr! Kedves Gyuri bácsi! Nyugodj békében!

Dr. Földesi Ferenc nyá. ezredes

Zárkába kerültem!

Vitéz Borbély Ernő börtönévei – 56 után

Ahol a kommunizmus az 50-es évek Magyarországot idézte. Ahol mégis 56 adott erőt a túlélésre. Erre is emlékeznünk kell!

Vitéz Borbély Ernő, a kommunista világ, az átkos korszak egykori meghurcoltja valahányszor beszél, megnyílik az emlékezés fájdalmas útja, megremeg a lelke, előtör belőle az az érzés, amikor becsapódott mögötte a zárka vasajtaja. Percek telnek el, nehéz pillanatok... aztán megindul a beszélgetés. Vitéz Orbán Imre készített interjút vitéz Borbély Ernővel.

– Szeretettel üdvözöllek Nemzetes Úr! Engedd meg, hogy feltegyek egy néhány kérdést, a te elmúlt életedből, a börtön-éveidről. Erdélyi világunknak, a magyarországi 1956-os forradalom utáni évek, még az 1980-as éveket is ideértve, a legsötétebbek voltak. A forradalom után kivált nagyon éberem vigyázták a román rendet a Securitate emberei. Elnyomott magyar kisebbségként tengettük szomorú, bizonytalan életünket. Kettős teher nehezedett ránk: a kommunista nyűg és a jogfosztott, másodlagos országalakóként kezelt emberek sorsa. Nem vettek államalkotó, őshonos nemzetnek. Ez váltotta ki sokak elégedetlenségét, a kitörés, a felemelkedés vágyát. Mindenki a maga módján próbált tiltakozni. Hogy kerültél a rettegett Securitate (ÁVH) karmaiba?

– Nagyon egyszerűen. Semmi előkészület nélkül. Tudtom szerint senki sem figyelt rám mindaddig, amíg egy magnókazettán egy hanganyagot nem kaptam az egyik barátomtól, Balázs Vilmostól. Ő Magyarországról kapta, ahová Amerikából érkezett. Elég hosszú utat tett meg. Romániába nem csak ez az egy példány került át! Természetesen meghallgattam, mert szükségem volt lelki vigaszra az identitásommal kapcsolatban. Egy ilyen hanganyag lehallgatása új erőt ad minden igaz magyar érzelmű embernek, határon innen és túl! A sok idegen szó, a munkahelyen a bányapor, a fertőzött levegő – nem utolsó sorban életünk másodlagossága: feledésbe ment egy pillanatra. Csak egy pillanatra, de az is megérte! Jobb kedvvel nevettem, szebb volt az ének, csengőbb volt a gyerekeim és feleségem hangja! Ezt a jót szerettem volna megosztani barátaimmal, magyar ismerőseimmel. Meg is tettem!

– Mit tartalmazott a hangkazetta?

– Eredeti hangfelvételekből összeállított anyag, mely megörökítette vitéz nagybányai Horthy Miklós Kormányzó úr beszédeit azokban a városokban, ahová bevonult a Magyar Hadsereg, Észak-Erdély visszatértekor, a Szent Korona védelme alá. Elképzelheted, milyen melegség öntötte el szívemet a Méltóságos Úr hangjának hallatán! Még most is megremegek.

– Tudnál idézni, ha nem is szó szerint, néhány mondatot a Kormányzó Úrtól?

– Igen. Ezt nem felejtettem el. Egy nagyon fontos mondat. Ma is érvényes! Amikor Kolozsvárra bevonult a Magyar hadsereg 1940-ben, a Kormányzó Úr beszédet mondott. Többek közt ez ragadta meg figyelmemet:

„Ne meneküljön el a román lakosság, mert 22 év bilincs után is meg lehet szokni az igazságot. 22 év rabság után, Erdély visszatért!” – Lehet, hogy nem pontos az idézet... Különösen az első mondata ragadott meg. Akkor sem, és most sincs, amiért féljenek a románok. Mi két nép együtt kell, hogy éljünk, egymásra vagyunk utalva, egymást kell segítenünk. Ne legyen politikai kampány téma a román-magyar kapcsolat. Meg kell szokni az igazságot, mind a két részről!

– Hogy került a kazetta a szekus (ÁVH ügynök) kezébe?

– Mint általában ahogy akkor és most is, elárultak. Minden korszaknak voltak és vannak beépített emberei, sajnos a saját fajtársainkból is! Az aljasság legalsóbb foka mindig virágzott az emberek között. Ma is itt vannak köztünk az árulók. Akire nem is gondolsz, az süg be. Szomorú! Több ismerősöm tudott a hangfelvételtől, le is hallgatták. Az egyik barátom édes öccse besúgó volt, és az jelentett fel az államvédelem megbízó tisztjének. Személyes jó ismerősöm. Rám törték és követelték a felvételt. Nem volt választásom, odaadtam. Elvitték. Rájöttem, ebből baj lesz. A szabadságomba kerülhet. Fogtam magam, és ami olyan volt a házban, könyvek, dokumentumok, írárok, képek, mind örökölt tárgyak, elégettem. Ne legyen, amibe belekössenek. Arra gondoltam, hátha nem veszik olyan komolyan, nincs semmi rossz az ügyben, s talán elsimul. Végül is igaz volt, ez volt az igaz történelem. De nem így alakult. A legkomolyabban vették. Most már bánom, hogy elégettem a sok régi iratot. Abban az időben csukták le Búzás Lacit, a másik Borbély Ernőt és Katit, a Szócs Géza-féle ügyben. Igen ingerlékenyek voltak a fajtámra.

– Hát eljött az idő! 1984. május 31-én letartóztattak. Egy szekus kíséretében a csíkszeredai fogdába szállítottak, ahol egy Bugiurca nevezetű tiszt hallgatott ki, egy másik jelenlétében. Csak kettő val-lathatott. Tíz napig tartottak Szeredában, majd bevitték Bukarestbe, a rahovai börtönbe. Ott egy Vasile nevezetű ezredes akaszkodott rám és próbált kicsalni valami megbízhatót. Kihallgatási időm június 10-től július 15-ig tartott. Lehallgatták a szalagot, lefordították, nem találtak semmi súlyosbítót. Csupán a Kormányzó Úr beszédéből abba kötöttek bele, hogy „22 év bilincs – 22 év rabság után Erdély visszatért.” Kihallgatásom lezárása után átadtak a Bukaresti Katonai Törvényszéknek, az hozott ítéletet.

– Mivel emeltek vádat ellened?

– Irredentista, sovíniszta, romángyűlölő. Elmondom románul, fordítsd le. „Infracțiune inpotrivă orinduirii socialiste”

– „A szocialista rendszer elleni bűncselekmény” – valahogy így hangzik.

– Igen. Végül is nem találtak más indítékot az elítélésére, ezért adtak „kozmetikált” nevet, amely okot

Kenderesen, vitéz nagybányai Horthy Miklós kormányzó úr és családja kriptájában tisztelegve

adott a bebörtönzésekre. Hét évet szabtak ki rám, letöltendő börtönbüntetéssel. A társam, akitől a kazettát kaptam, Balázs Vilmos, szintén hét évet kapott. A sors úgy hozta, hogy mi ketten szenvedtünk meg a küldemény tartalmáért. A többi szalag - mert többen kaptak bedobálva az udvaraikra - nem került nyilvánosságra.

– *A büntetést végig Rahován töltötted le?*

– Nem. Ott csak ideiglenesen voltam. Egy idő után, talán októberben, Nagyenyedre vittek, a politikai elítéltek börtönébe. Így kerültem a politikai üldözöttek sorába. Enyed nem volt barátságos hely. Sokat fáztunk, éhezünk. Kikopott vékony katonapokróccal takaróztunk, csak egyet adtak, bármilyen hideg is volt. Összekuporodtunk a vaságyon, hogy melegsítsük magunkat. Sokszor zuzmorás voltam. Ruházatunk is csak nyári öltözet volt, nem törődtek velünk. Az élelem minősíthetetlen. Lekaszálták a spenótot, úgy füvestől, kavicsostól, csigástól, meg lekaszált békálábastól, megfőzték és előnkbe lökték. Hogy ne kelljen megegyük, mert üres volt a gyomrunk, elszívtunk két füstszűrő nélküli Kárpáci cigarettát. Elverte az étvágyunkat és aludni tértünk. Lefogytam. Csomagot is csak egyszer kaphattunk öt-havonként, 5 kilóig. Ha meghaladta a kiszabott súlyt, visszaküldték a feladónak. Látogatás ez öt hónap alatt egy alkalommal lehetett, a család részéről. Ekkor megengedtek egy újabb 5 kg-os csomagot. A feleségem mesélte, hogy egy ismerőse rokona államvédelmis volt. Érdeklődött az ismerősön keresztül, hogy mikor szabadulnak a politikai rabok? Azt felelte, soha. Az ismerős ezt nem merete megmondani a családnak. Egy teljesen idegen személy közölte a rossz hírt. Tehát ilyen stresszben éltünk, mi rabok. És akkor mit szólhat a hátramaradt család? De túléltek.

1984. augusztus 23-án (akkor tartották Romániában a nagy nemzeti felszabadulási ünnepet) Ceausescu amnesztiát adott. Az 5 évig terjedő letöltendő börtönbüntetések eltorlto, az 5-10 évig terjedőket pedig csökkentette egyharmaddal. Maradt a 7 évből, 4 év 8 hónap. Egy gyimesi rabtársam járt a legjobban. Bezárása után talán két hónapra az amnesztia elütte az öt éves büntetését. Hát valaki még örüljön is! Ez a közkegyelem-osztogatás nem véletlenül jött. Gorbacsov, az akkori Szovjetunió főtitkára Romániába látogatott. Megróttta és egyben felszólította Romániát, túl sok a politikai elítél. Engedje el a politikai foglyokat. Így gyorsított intézkedéssel sokakat hazaengedtek.

– *Mikor szabadultál? Milyen volt a mindennapi életbe visszatérni?*

– 1987. június 6-án szabadultam. Pünkösöd napja volt. A vonat, amivel jöttem, csak Gyergyószentmiklósig közlekedett. Ott leszálltam, és egy unokatestvéremnél háltam meg. Onnan telefonáltam haza a feleségemnek. Először nem hitte el, viccnek vette. Felismerte a hangom, majd sírt és kacagott örömeiben. Nem tudott az én szabadsámról, ezért meglepődött. Másnap hazautaztam Balánbányára. Kimondhatatlan volt az öröm. Még most is elszorul a torkom. Nehéz volt visszailleszkedni a mindennapi életbe. Letartóztatásom előtt a Balánbányai Bányai Vállalatnál dolgoztam, Déva központtal, mint technikus. Derékba-tört életem, megtépázott önérzetem, sok mindent más irányba terelt előző világomból. Nem mentem vissza a felhagyott beosztásomba, munkát, szakmát választottam. Dolgoztam tovább a vállalatnál, mint bányamunkás, lakatos, csilléket javítottam, ha kellett lapátoltam. Mindenféle munkát végeztem. Szétzúzások azonban csak tovább folyt. Megbízhatatlannak nyilvánítottak, káros voltam az egészséges szocialista társadalomra. A börtönévek után ezt is túléltem. És itt felujjong a lelkem! Túléltem a gyalázatos Ceausescu-rendszert, az egész irányzatot, amely eltűnt - remélem örökre. De én elértem 1990-hez és életem tovább életem. A változás után felkínálták valamikor munkakörömet. Nem fogadtam el. Kifáradtam. Nyugdíjba vonultam. A családommal akartam lenni. Van egy fiam Szabolcs, aki informatikus, és egy lányom, aki jogi asszisztens. Magyarországra ment férjhez, ott dolgozik. Van egy unokám is! Jelenleg méhészkedéssel foglalkozom. Nagyon szeretem.

– *Visszagondolva az 1980-as évekre, mi készítetett a másként gondolkodásra? Miért léptél erre az útra?*

– Sose voltam ideológia építő! Távol tartottam magam minden irányzattól, divatos politikai eszményektől. Egyszerűen gyűlöltem a politikát. Én mindig a nemzeti oldalon álltam, azt tartottam biztosnak, maradandónak. A többi naponta változhatott.

Ha a szovjet mintájú kommunizmust nézzük, melyet Ceausescu is követett, végveszélybe sodorta a kisebbségben élő nemzeteket. Ez ellen tenni kellett, bármilyen eszközzel, apró cselekedettel! A nemzeti öntudatot ébresztgettem, mondhatom, ébresztgettük azzal a felvétellel is. Nevelni kellett az embereket. Súlyos agymosásba került a magyarság, főként egy olyan városban, mint Balánbánya. Betelepített többségi román lakossággal. A szomszéd már nem beszélt magyarul. És ez nem hagyott nyugodni.

Családi viszonylatban meg, 1948-ban Csíkszentdomokoson szüleitől elvettek államosítással egy vaskereskedést, egy tejfeldolgozó üzemet és egy mozit. Amiért családunk generációi dolgoztak. Rongygyá tették a családot! Nem maradt semmi, csak meggyalázott – de büszke! - magyarságunk. Ezt nem tudták elvenni! Én könyvek között nőtem fel. Kötetbe fogott fronti újságok gyűjteménye pontosan tájékoztatót a világban folyó eseményekről. Tisztában voltam a történelemmel, 1848, az I. világháború, az Erdélyi Ezredék, a II. világháború, a Bécsi döntés, s hát 1956 – amiről csak sokkal később lehetett írott anyaghoz jutni! A családi légkör nemzeti volt! Ezért gyűlöltem a kommunista rendszert! A magyarság ellen dolgoztam!

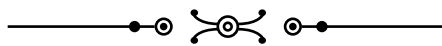
– *Sikerült nevelni az embereket akkor? Vagy csak a rendszerváltás után?*

– Akkor nem nagyon. Félték az emberek. Még önmagukban sem bíztak. Sok volt a besűgő, akárcsak a 90-es évek után. Azt a kazettát megkaptam újra, szerencsére. Akik meghallgatták, sirtak. Legtöbben abból tudtak meg sok mindent a bevonulásról, a Horthy korszakról! Szívesen terjesztettem, mert megharcoltam érte. Sok román ismerősöm meghallgatta. Nem akarták elhinni az igaz történelmet. Jöttek érvekkel, magyarázkodásokkal, de végül elhitték, mert ez volt az igaz! Ők sem tehetek arról, hogy sötétben éltek.

– *A börtönévek hagytak nyomot az életben?*

– Sajnos, örökös nyomot hagytak! Vigkedélyű, társaságkedvelő voltam – valamikor. Most inkább visszavonulok, néha magamba roskadok. Remeg a kezem. Ha nem lennének a méheim, ki sem mozdulnék a házból! Elveszett addigi életem, lelkiem meggyötört. Feleségem, drága gyerekeim végigszenvedték velem a borzalmakat, és mindezt egy elmebeteg, átkos rendszer fenntartásáért! Én naív, bíztam az emberekben, magamhoz mértem embertársaimat. Azt hittem, mindenki úgy gondolkodik, mint én. Sajnos, csalódtam! Nem lehet hinni senkiben! Manapság sem! Ennek ellenére sem változtattam elveimen.

– *Tisztelt bajtársam! Köszönöm őszinte szavaidat, tanulmányos valómásodat. Kívánok hosszú életet, és boldog nyugdíjas éveket. vitéz Orbán Imre, Csíkszék, 2016*

Vitéz Almási László 1956-os tevékenységének rövid kivonata. A Forradalom és Szabadságharc idején 18 éves volt.

Az Északi Járműjavítóban dolgozott és Miskolcra volt kihelyezve, amikor meghallotta, hogy október 23-án a pesti egyetemisták, munkás fiatalok fegyvert fogtak az elnyomó hatalom ellen. Hazautazott Budapestre, de a munkahelyén már nem volt termelés, helyette teherautókra szálltak, és mentek segíteni a „pesti srácoknak”. Az Északi Járműjavítótól (ami ott van a Kőbányai úton) a Nagyvárad térig érték csak el, ahol már tüzharc folyt. Ez október 26-án volt. Innen a Corvin-közbe került, s itt Pongráz Gergely vezetésével már rendezett csapatok vették fel a harcot az orosz – és magyar – támadó alakulatokkal. Ezeknek a harcoknak volt aktív résztvevője. Innen a Rákóczi úti tüzharchoz irányították. Ekkor kapott találatot a Divatcsarnok is. Innen a Keleti pályaudvari tűzfészekhez vezényelték, ahol elég sok halott és sebesült volt. Többek között az volt a feladatuk, hogy a sebesülteket a Péterffy Sándor utcai kórházba vigyék.

Október 30-án, amikor már tűzszünet volt, egy élelemszállító autóval a XVII. kerületbe (Rákoscsabára/haza) ment, az ottani rendőrőrsön (nemzetőrségnél) jelentkezett. A beosztása fegyveres járőrszolgálat lett.

A szovjet tankok elleni harcokhoz Molotov koktélok (benzines palackokat) készítettek. Ezekkel a kezdetleges eszközökkel, puskákkal mentek a tankok ellen. A „Sugár úti csata” néven emlegetett esemény során egy harcocsit sikerült megsemmisíteniük, amivel helyi kis győzelmet arattak.

1957-ben letartóztatták. 1958-ban a Budapesti Katonai Bíróság ötévi börtönre, öt évre egyes jogainak gyakorlásától való eltiltásra és vagyona felének elkobzására ítélte. 1963-ban szabadult, de a

rendőrség felügyelete alatt állt. Minden héten egyszer jelentkezni kellett a rendőrségen és nem hagyhatta el Budapest területét.

vitéz Almási László János kp.szkp.

E visszaemlékezés csak néhány mondat, mégis – szinte egy emberélet. Kitartás, szenvedések, megaláztatások. Ifjúkora és egész élete a szabadság és elvi elkötelezettség mentén határozható meg. Sosem kételkedett abban, amiért harcolt, amiért az életét is adta volna. A mi kötelességünk megőrizni ezeket a tetteket, hogy lelki útavalót adhasanak ne csak a mi generációnknak, de az újabb- és újabb generációknak, akik már „készen kapták a szabadságot”!

Az Isaszegi Alegységünk által szervezett városi, doni megemlékezés során rendkívüli megtiszteltetés volt számomra, hogy vitéz Almási László nemzeti úrnak a Vitézi Szék döntése alapján, az 1956-os Forradalom és Szabadságharc 50. évfordulója alkalmával alapított Ezüst 56-os Jubileumi Emlékkeresztet 2017. január 12-én én adhattam át.

Dr. vitéz Bucsy László tkp.

SZÜLETÉSNAPOT KÖSZÖNTÜNK

Vitéz Hunyadi Lászlót, a Történelmi Vitézi Rend főkapitányát köszöntjük 70. születésnapján!

Hunyadi 70.

Vitézlő vezérünk, jó Hunyadi László,
Kezében rég lobog a címeres zászló.
Hetvenszer áldja meg Isten áldó karja,
Erőben, békében, számunkra megtartsa!

Legyenek társai, bátor kapitányok,
Hadnagyok, szép hölgyek, magyar uraságok.
Művészek, mesterek, tanárok, lelkészek,
Nemzetes szívűek, sok keresztyén lelkek.

Ők mostan nagy hittel, hűen öszvegyültek,
Egy hittel és szívvel, vígan megköszöntnek.
Járj elől, ki esküt tettél értünk egykor,
És az, mint, fergeteg, követünk, ha kürt szól!

Vankó József VRNT v.hadnagy

A Történelmi Vitézi Rend főkapitánya január 18-án töltötte be 70. életévét. Noha ismert szerénysége ezúttal is elhárította magától az ünneplés minden formáját, hadd álljon itt néhány üdvözlő sor ez alkalomból. Olyan vezetőt köszöntünk, akit osztatlan elismeréssel és tisztelettel fogad a Rend állománya.

Tizenhárom esztendővel ezelőtt a Vitézi Szék a széthúzás és az egyet nem értés korszakában adta kezébe a kormányrudat. Következetes munkájának eredményeképpen megerősödve sikerült felülemelkednünk ezeken a nehézségeken. Társadalmi elismertségünk, állományunk erősödése-gyapodása, és a vitézek egyéni teljesítményei jelzik, hogy ma is azon az úton haladunk, melyet alapító főkapitányunk tűzött ki 1920-ban.

Vitéz Hunyadi László kiegyensúlyozott, megfontolt, de elkötelezett, személyes példát adó vezetésének köszönhetően tud építkezni szervezetünk a Kárpát-medencében és minden földrészen, ahol magyarok éltek és élnek. Hite és vallomása szerint csakis a kitartó és becsületes munka, az elhivatottság, az állandó rendelkezésre-állás, egymás kölcsönös megértése és tisztelete hozza meg hosszú távon a kívánt eredményt.

Csak ezekkel tudja Rendünk beteljesíteni a vitézi esküben felvállalt nemzetszolgálatát.

Nagy szeretettel kívánunk főkapitányunknak számos boldog, örömben gazdag születésnapot. Kívánjuk, hogy a Teremtő adjon neki erőt és egészséget további munkájához a vitézi közösségben és családjában egyaránt.

*vitéz Soltész Gyula
főszéktartó tkp.*

Vitéz Békei Koós Ottó Bátyánk betöltötte a 101. életévét!

2015. december 3. – és 2016. december 3. – Két köszöntés!

Vitéz békei Koós Ottó m.kir.századost, atyai barátunkat köszöntöttük 100. születésnapja alkalmából, feleségével, Hajni névvel, vitéz Ambrózy Árpád rendtársunk szentjakabi vadászházában.

Ottó bácsi 101. születésnapját is „vitésesen!” köszöntöttük, Istennek hála, egészségben és kiválóan jó kedéllyel fogadta köszöntésünket. Isten éltesse Ottó bácsi!

Dr. v. Bucsy László tkp.

Vitéz Detre Gyula Kanada tb. törzskapitánya betöltötte 99. életévét

1918. március 19-én született. (Az I. világháború a vége felé közeledett.) A Ludovika Akadémia előtt 2 év csapatszolgálatot teljesített, így 1942. december 6-án, akadémiai tanulmányai befejezését követően főhadnaggyá avatják.

M.kir.főhadnagy, mellén az Erdélyi emlékérem, 1940. Bal zsebén a Csapattiszti jelvény.

A háború végén kerül családjával Ausztriába, innen pedig Kanadába. Hazájától sosem szakadt el, nyomon követte a politikai eseményeket, s amint lehetett, haza látogatott. A

Vitézi Rend Kanada Törzsszékeének törzskapitánya; jelenleg tb. törzskapitánya. Mindig aktív, s ahogy Kanadába érkezése pillanatától, úgy most is szervezi a kanadai ma-

gyar eseményeket, s tartja a kapcsolatot magyar honfitársaival – szerte a nagyvilágban. Isten éltesen sokáig, Gyula bátyánk, kedves feleségeddel együtt, erőben, s jó egészségben!

vitéz Soltész Gyula főszéktartó, törzskapitány

Dr. Seres Irén VRNT. nemzetes asszonyt köszöntjük 95 éves születésnapján

Január 14-én köszöntötte a Történelmi Vitézi Rend győri tagját, nemzetes dr. Seres Irén, VRNT, Pro Urbe díjas gyermekorvost 95. születésnapja alkalmából, a doktornő lakásán, a Rend Győr-Moson-Sopron Egyesített vármegyék székkapitánya, nemzetes Fehér Imre VRNT és a törzsszéki vitézi hadnagy, nemzetes Markó Kamilla, Fehérné VRNT. A doktornő több, mint fél évszázados orvosi

tevékenységét szinte mindenki ismerte Győr városában. Lelkiismeretesen, gyors döntőképességgel, nagy szakmai hozzáértéssel gyógyította az „egész város” gyermekeit. 82 éves koráig folytatta praxisát, de még néhány évvel ezelőtt is gyógyított, beteg felnőttek is nagy bizalommal fordultak hozzá. Bevallása szerint életének legfontosabb eleme a saját maga által felállított morális elvárás volt. Munkásságát a városvezetés is elismerte és 2008-ban Pro Urbe-díjjal jutalmazta. A Jóisten szép életet adott neki, három gyermekorvos gyermekével nagy családot, és egészséget, a mai napig szellemi frissességet. Kívánunk Nemzetes Asszonynak nagyon jó egészséget, boldogságot nagy családjá körében!

Fehérné Markó Kamilla

VRNT törzsszéki vitézi hadnagy, Győr

Dr. vitéz Balogh Ádámot köszöntjük 95. születésnapján!

Május 27-én betöltötte 95. életévét! Hihetetlennek tűnik, hiszen közös emlékeink mintha csak a tegnapi történetek lennének... és közben elrepültek az évek...

Egész eddigi életedet a magyarság, a magyar haza, s a Vitézi Rend érdekében kifejtett munkáddal lehet fémjelezni. Minden tekintetben nyomon követhető lojális, elvhű következetesség sokunk jelképévé tettek. Köszönjük vállalt harcodat, munkádat és kívánunk sok hosszú évet, ugyanilyen helytállással, jó egészséggel.

vitéz Érczhegyi István Ausztria tkp.

Vitéz Smohay Ferenc m.kir. tüzér fhdgy, a Történelmi Vitézi Rend v. hadnagya 2016. július 17-én betöltötte 94. életévét!

Isten még sok évvel áldjon meg, kedves Feri Bátyánk!

Élmény Veled beszélgetni, visszaemlékezéseid hallgatni. Ezúton is megköszönjük sok-sok éven át végzett lelkiismeretes, felelősségteljes munkád törzsszékünk kincstárnokaként. Elkötelezett, szívós magyarságod példaértékű nem csak a mi generációnknak, de a fiatalabbaknak is! Kívánunk nagyon jó egészséget, jó kedélyt, s még sok boldog évet!

vitéz Pintér Kornél törzskapitány

fogyot, Csongrád város díszpolgárát, aki január 2-án töltötte a kerek évfordulót.

A szervezés jól sikerült, mert az ünnepelt semmit sem tudott a meglepetésről. Leányával, dr. Badóné dr. vitéz Vekerdy Márta nemzeti asszonnyal a legnagyobb titokban, közösen szerveztem az ünnepést. A meglepetés leírhatatlan volt. Miután helytel kínáltak a kis társaságot, Sanyi bácsi azonnal belekezdett történeteibe. Úgy idézte fel a régi, poros emlékeket, mintha tegnap történtek volna. Mi csak ámultunk-bámultunk, mennyi minden megtörtént az 1944-ben avatott nemzeti úrral! A felidézett történetek hallatán körbeölelt bennünket a történelem. Meg is jegyeztem, hogy én csak fényképen láttam a Szent Jobb érkezését Vásárhelyre, Sanyi bátyánk pedig a nagyállomás ablakából, élőben. Gyorsan telt az idő, elérkezett a búcsúzás.

Készítettem néhány fényképet a felnövekvő nemzedék számára. Köszönjük ezt a gyönyörű estét Sanyi bátyámnak, az Isten éltesse sokáig, jó erőben és egészségben.

vitéz Nagy László, Csongrád megye v.hadnagya

Vitéz Orbán Ferenc 93. életévébe lépett! Gratulálunk!

Csikszék - Vitéz ORBÁN FERENC (sz. 1924 febr. 24.).

Rendünk egyik legidősebb tagja levontként vett részt a II. világháborúban. Többször volt alkalmunk Őt hallgatni a Bilibók-tetőre felfelé menetben, s a hegytetőn: hol és milyen ütegekkel harcoltak a betörő oroszokkal, átállt románokkal. Az itt lévő emlékmű az ő munkája, alkotása. Élete regény, melyet talán megírnak, s majd olvashatjuk is...

Rendi kitüntetései: bronz NK-2007, arany ÉK-2009.

Tisztelt Nemzeti Úr! Kedves Feri Bátyánk! Szeretettel kívánunk egészséget, családod körében boldogságot és számos rendi eseményt, részvételeddel!

vitéz Lázár Elemér otkp.h-fkp.

Vitéz Kocsis László, Észak-Erdélyi tkp. úr megbízásából örömmel tudósítom, hogy rendi állományunkban van egy olyan rendtársunk, aki szép-kora ellenére aktív, és idős korával kimagaslik a többiek közül:

Vitéz Sikolya Imre. 1927.10.26-án született Nagykárolyban, vagyis ebben az évben tölti a 90. évet!

A fotó a csikszeredai vitézavatáson készült 2013-ban, családja körében. Fia, menyje és unokája szintén Rendünk tagjai. Köszöntjük szépkorú kedves Rendtársunkat, szeretettel, kívánunk egészséggel teljes, sok szép évet! Tisztelettel köszöntjük Imre bácsi vitézi családját is, Isten áldását kérjük életükre.

E képet Imre bátyánk 89. születésnapján készítettem, amikor a gr. Károlyi Gyula cserkészcsapat tb. tagjává választottuk, tudniillik ő a legidősebb élő nagykárolyi cserkész, aki 1942-ben kapott őrvezetői képesítést. A kezében egy érmekkel körbeszegezett sétatálca látható. Amikor a nagykárolyi cserkészek 1942-ben körbekerékpározták a Balatont, minden állomáshelyen kaptak egy-egy érmét. Imre bácsi résztvevője, tanúja volt azoknak a csodálatos napoknak.

Geréb Miklós VRNT v. hdgy.

A 90 éves dr. vitéz Vekerdy Sándor köszöntése

2016. január 16-án útra keltünk, hogy felköszöntsük csongrádi rendtársunkat, dr. vitéz Vekerdy Sándor nemzeti urat, ny. szívgyógyász főorvost, cserkészvezetőt, egykori kistarcsai politikai

Dr. vitéz Papp Attila ny. főorvos, az Észak-Dunántúli Törzsszék aktív, lelkes tagja a 90. évét töltötte be!

1927. március 24-én született, ahogy Ő mondja: „Erdély szülötte, Trianon gyermeke.”

Példaképünk Ő, kinek életét, családjának életét háború, önkény, hatalmi arrogancia és igazságtalanság gyötörte meg, elszenvedve nem csak a háború borzalmaival, hanem a kommunista diktatúra embertelenségét is – mégis Emberként, hazafiként, nemes lélekkel viselte a megpróbáltatásokat kedves feleségével együtt, akivel 58 évi házasságban, hűségben élték életüket.

Isten sokáig éltesse kedves Rendtársunkat ebben az erőben, lelki teljességében, fiatalos, modern felfogásával, hogy továbbra is tapasztalhassuk törzsszékünk életében munkáját, örülhessünk a reményünk szerint sokszori személyes találkozásnak. (Következő számunkban az Akikre büszkék vagyunk – rovatunkban ismertetjük e kalandos sorsot, mely Dr. vitéz Papp Attila osztályrészéül jutott.)

vitéz Pintér Kornél törzskapitány

Dr. vitéz Bucsy László törzskapitány urat köszöntjük 70 éves születésnapján!

„Tetézve mindenféle áldásokkal,
szelíden folyjon életed,

hogy gyámolát állandó dallásokkal
zenghesse Benned Nemzedet.”

(Verseghy F.)

A számok gyorsan változnak, s bele sem gondolunk, hogy ezek éveket jelentenek, az évek pedig a sok-sok eseményt, örömet, gondot, sikert és feladatokat. Törzskapitány úr tevékenysége mélyről, lelkéből, hivatástudatából és lelkiismeretéből fakad, hivatása gyakorlása és vitézi ténykedése egyaránt. Ha a fáradhatatlan, önzetlen, de következetes, igazságos jelzőkre keresünk egyéniséget: Ő az. Rendünk egyik legerősebb, legsokoldalúbb törzsszéke az övé, kiváló, nemzetet építő egyéniségekkel, családokkal, barátokkal, kik tisztelik, szeretik.

Lovas portya – rendtagokkal, barátokkal

Sokáig éltesen az Isten, Törzskapitány úr, erőben, jó egészségben!

vitéz Béres Ferenc országos törzskapitány

Vitéz Oláh István, az Észak-Kelet TSZK tagja, az egri Fertálymesteri Testület alkapitánya, a Magyarok Világszövetsége Kárpát-medencei Térségének elnöke 2016. november 27-én töltötte be 80. életévét.

Tisztelettel kívánunk aktív, egészséggel teljes, boldog nyugdíjas éveket. Kívánjuk, legyen számtalan alkalmunk rendi eseményeken való találkozásokra, s legyen arra is időnk és lehetőségünk, hogy értékeljük a kiváló egri borokat! Isten sokáig éltesen, Nemzetes Úr!

vitéz Juhász Béla törzskapitány

Születésnapján köszöntjük a 70. életévét elért vitéz Turba László törzskapitány urat!

„S hiába érziünk fáradtságot,
mégis, minden nap újrakezdjük,
mert ez az életünk, a hitünk és meggyőződésünk!”

„Együtt erő vagyunk, szerteszét
gyöngesség.”

Wass A.

Professzor dr. vitéz Zilahy Miklós, jelenleg még Németországban élő rendtársunk betöltötte 80. életévét

A fotón Prof. dr. vitéz Zilahy Miklós és lánya, vitéz Zilahy Mária. Professzor úr mellén, a nagyjelvény alatt „A forradalom hőse” – kitüntetés

Egészséget, családja körében eltöltendő számtalan boldog évet kívánunk tisztelettel és szeretettel!

Reméljük, hamarosan már Rendünk egyik magyarországi törzsszékének tagjaként köszönhetjük Professzor urat! Isten áldását kérjük életére.

vitéz Béres Ferenc
országos törzskapitány

Tisztelt Törzskapitány Úr!

Köszönjük sok-sok éves munkád, az együtt-gondolkodást minden komoly helyzetben. Széleskörű, sokrétű tevékenységed számtalan fiatalot irányított az Élet útjain, akik szeretettel gondolnak előljárójukra - csakúgy, mint törzsszéked tagjai.

Kívánunk még sok évre való munkát, feladatot, sikereket!
Kívánunk jó egészséget, boldogságot!

vitéz Soltész Gyula törzskapitány, o. főszéktartó

A Székely Törzsszék vitézi tagjait köszöntjük a szépkorú és a kerek évszámú születésnapjukon. Adjon Isten egészséget, s még hosszú éveket családok körében, nemzetünk javára, örömére.

Kellemes és vidám baráti körben ünnepelte **vitéz Zeidler Sándor kp.székkapitány úr a 70. születésnapját.** Rendünk nevében is kívánjuk: e jókedély kísérje életén át, s legyen részünk hasonló baráti együttlétekre még sok éven keresztül!

vitéz Szanyó Árpád kp.tkp.

Vitéz Balog Barna nemzetes urat, Pest Törzsszék mb. székkapitányát köszöntjük 70. születésnapján!

Törzsszékünk egyik legaktívabb tagja, székkapitánya; számtalan rendi esemény résztvevője.

Hosszú és boldog életet kívánunk, változatlan jó erővel, egészséggel!

vitéz Turba László tkp.

Csíkszéki Szék - 75. életévüket betöltött rendtársainkat köszöntjük tisztelettel, kívánva jó egészséget, hosszú, boldog életet!

Vitéz GEREGELY PÁL v.hdgy (sz.1942 ju.26.). A Történelmi Vitézi Rend Csíkszéki Székének hűséges, becsületes, aktív tagja. Rendi kitüntetései: bronz Nemzetvédelmi Kereszt, 2010, bronz Érdemkereszt, 2005.

Vitéz KALAMÁR JANKA központi v.hdgy. (sz.1941 ápr.20.). 76. évébe lépett. Központi kincstárnok, tisztségbe való beiktatása óta becsülettel és odaadással végzi a központi kincstárnoki és könyvelési teendőket. Kitüntetései: bronz NK-2009, bronz ÉK-2005, ezüst NK-2014.

80 éves rendtársunkat köszöntjük!

Vitéz NAGY BENEDEK (sz.1937 máj. 29.) 56-os forradalmár, aki 5 évet sínylődött a román börtönökben. RMDSZ - színekben fontos állami funkciókat töltött be, melyért magyar állami kitüntetésben is részesült. Rendi kitüntetései: A forradalom 50 éves évfordulója alkalmával 2006-ban az 56-os Érdemkeresztet, 2016-ban, a 60. évforduló alkalmával az 56-os Jubileumi Emlékérem kitüntetését vehette át.

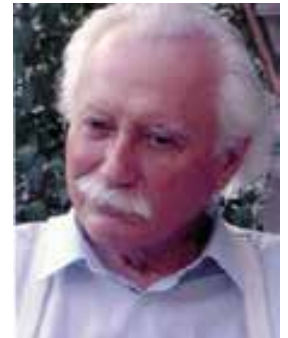
Egészséggel teljes, hosszú, nyugalmas életet kívánunk!

vitéz Máthé Lóránt Pál tkp. Székely Törzsszék

Udvarhelyszék:

vitéz Dobai István, sz. 1924. Betöltötte 92. életévét.

56-os forradalmár, jogbölcész, nemzetközi jogi doktor. Kitüntetések: 2014. Ezüst NK, 2015. Magyar Érdemrend Lovagkeresztje, 2016, a 60. évfordulón 56-os Jubileumi Emlékérem.

Betöltött 81. születésnapján köszöntjük kedves rendtársunkat:

Kézdíszék: vitéz Kelemen Dénes, sz. 1935. Kitüntetés: 2014- Ezüst NK.

Betöltött 75. születésnapjukon köszöntjük:

Udvarhelyszék:

– **vitéz Kövecsi Zsigmond urat, sz. 1940.,tb. szkp.** Kitüntetések: 2005- Bronz ÉK, 2010- Ezüst NK.

Sepsiszék:

– **vitéz Erdélyi Béla, sz. 1941.,tb. szkp. urat.** Kitüntetések: 2008-Bronz ÉK, 2010- Bronz NK, 2015- Ezüst NK.

– **vitéz Bordás Attila, sz. 1941. v.hdgy., 56-os forradalmár.** Kitüntetések: 2011-Bronz NK, 2014-Bronz ÉK, 2016-56-os Jubileumi Emlékérem.

Bardóc-Miklósvárszék:

– **vitéz Kósa Bálint, sz. 1932. 56-os forradalmár.** Kitüntetések: 2012-Bronz NK, 2014-Ezüst NK, 2016- 56-os Jubileumi Emlékérem.

– **vitéz Bede István, sz. 1942. 56-os forradalmár.** Kitüntetés: 2016- 56-os Jubileumi Emlékérem.

– **vitéz Oláh János, sz. 1942. 56-os forradalmár,** kitüntetés: 2016- 56-os Jubileumi Emlékérem.

Régenszék:

– **v. tasnádi Fekete Miklós Zoltán 1934, tb. szkp.** Kitüntetések: 2013- Bronz NK, 2014- Ezüst NK.

Megköszönjük ezúton is az életetek során tanúsított helytállást. Köszönjük Rendünkben végzett munkátokat, önzetlenségeteket, lelkesedéseket, melyek az ifjúság előtt is például szolgálnak!

VITÉZAVATÁS CSÍKSZEREDÁBAN ÉS BUDAPESTEN

ERDÉLY, SZÉKELYFÖLD, VITÉZAVATÁS – 2016. május 7. MILLENNIUM TEMPLOM

Vitéz nagybányai Horthy Miklós köszöntő szavait idézzük, melyek az 1926. június 20-án megtartott vitézavatáson hangzottak el:

„Vitéz Bajtársaim! Az évenként megisméltendő vitézi avatás egyike legszebb hazafias ünnepeinknek. Új csillagok gyűlnak ki e napon a magyar éjben és új őrszemek állnak fel a Csonka Ország földjén. Legyetek ti ezeknek az őrhelyeken szerény, vallásos és munkás emberek, de egyszersmind kemény, dacos, mindenre elszánt magyarok is. Sajnos, vannak még olyan félrevezetett testvéreink e hazában, kik lelkiismeretlen izgatók vak eszközeivé süllyedve, Istent, hazát megtagadnak, az örökös lelki kútmérgezések folytán erkölcsileg elzúllva, képesek hazájuk és a hazájukat híven szolgáló, legjobbjaik ellen becstelenu, gyáván és orvul támadni.

Álljatok Ti ezen szerencsétlenek mellé felvilágosító munkával, elnéző testvéri szeretettel, legyetek e lelki betegeknek orvosai, a valódi hazaszeretnek alázatos apostolai. Kivált ma, amikor naponta látjuk, hogy létünkre törnek, mikor gyermekeinket kitűnő képzettségük dacára nem tudjuk elhelyezni, mikor gondot okoz, miképpen és hol értékesítsük munkánk gyümölcsei, meg kell érteni mindenkinek, hogy szűk határainkon belül csak közös érdekeink lehetnek. A legfontosabb érdekünk pedig az, hogy a dolgozni akaróknak munkát adjunk és a dolgozó emberek anyagi és erkölcsi jólétét megteremtjük, mert az állam nyugalma és egész ereje végeredményben a megelégedett és erős egzisztenciákon fordul meg.

Ma, mikor forr a világ, nehézségek és felfordulások vannak mindenfelé, mindnyájunknak vigyázni kell, hogy továbbra is keményen álljunk, mint a szikla a tomboló viharban.

Kiknek sem ideáljaik, sem céljaik nincsenek, kik nem azért rombolnak, hogy a romokon újakat építsenek, kik minden jót tagadnak, azoknak a munkája tűrhetetlen. Az idő meghozza a belátást, a „Jó” szerencséjére még mindig győzött! Majd rátalálnak egyszer ők is Krisztus igéire, mert csak egy alapon lehet az egymás ellen törő két világot kiegyeztetni, ez az alap pedig Megváltónk műve: a tiszta keresztény erkölcs. Legyetek őrhelyeiteken minden jónak apostolai és a magyarok Istene vezéreljen utaitokon.”

Főtisztelendő vitéz Berszán Lajos kanonok ünnepi ökumenikus istentisztelettel nyitotta meg a vitézavatás ünnepi eseményét. Jobbról: Vitéz Hunyadi László főkapitány, vitéz Lázár Elemér főkap.h., Erdély otkp., vitéz Kocsis László Észak-Erdély törzskapitánya. Az országvédő pajzzsal v. Szanyó Árpád tkp.

Vitéz Kocsis László Észak-Erdély törzskapitánya felolvassa a vitézi fogadalomtétel szövegét. Mellette vitéz Berszán Lajos atya és vitéz Máthé Lóránt Pál a Székely Törzs törzskapitánya

Megérkezik Őfelsége, a Szent Korona hivatalos másolata. Díszőrség: Magyar Királyi Koronaőrség

Az új székely törzsszéki zászló felszentelése

Vitéz Lázár Elemér főkapitány-helyettes, Erdély otkp. köszöntő beszédét tartja. Az országvédő pajzsral vitéz Cseh Tamás v.hdgy., Közép-Magyarország Nyugat TSZK.

Vitéz Lázár Elemér főkapitány-h. gratulál a Rend egyik új tagjának.

A hármas pallos-csapás a nemzetvédő pajzsra: vitéz Béres Ferenc otkp, vitéz Csák Attila szkp.

A zászlók kivonulása

Tisztelgés a Szent Korona előtt

Az ünnepi események után a koronaörök díszőrsége mellett rendtársaink családjaikkal, rendi előjáróikkal, a rokonokkal és barátokkal megható örömmel vonultak el a kitárt szárnyú oltár elé helyezett Ófelsége, a Szent Korona hivatalos másolata előtt, s készültek a boldogságot és elfogultságot is sugárzó fotók a családi albumba.

Az avatópallos 2016-ban Erdélyben, Csíkszeredában, a Millennium templomban 20 keresztény/keresztény magyar vállát érintette: 12 várományos és 8 fő nemzetvédelmi tagozatba kerülő rendtársunkét, s 5 fő posztumusz vitézi állományba vétele történt.

Főkapitány úrral vitéz Héjja Béla és vitéz Baricz Jakab István, mindketten kézdiszéki rendtársaink.

Vitéz Kajcsa Tibor rendtársunk feleségével és két kislányukkal Sepsiszékről.

V. Máthé Lóránt Pál Székely TSZK. törzskapitánya a Magyar Kir. Koronaőrség néhány tagjával: v. Fejes Alex, v. Vad László, v. Kerecsen László tkp., v. Nagy Szilveszter szkp. A fotó előterében v. Lázár Elemér főkap.h.

A 2016. év vitézavatás ünnep csoportképe a Millenniumi templom előtt
(Fotók: Koczás Erzsébet, v. Tolnai Eta)

A vitézavatást követően kitüntetések átadására, s az ünnepi bajtársi ebédre a Sapientia Egyetem éttermében került sor.

Főtisztelendő v. Berszán Lajos atya Rendünk és a szörványvidék magyarsága ügyében végzett kiemelkedő munkájáért Arany Érdemkereszt kitüntetésben, s további hét rendtársunk a Rend érdekében végzett kiemelkedő, önzetlen munkájáért bronz Nemzetvédelmi Kereszt kitüntetésben részesült. Az 1956-os forradalom és szabadságharc 60. évfordulója alkalmából 56-os rendtagjaink, 10 fő, az 1956-os Vitézi Jubileumi Kereszt ezüst fokozat kitüntetésben részesült. (A Közlöny részletesen tartalmazza a kitüntetettek nevét, törzsszékét.) Nem rendtagjaink, de 56-os tevékenységük elismeréseként Rendünk kitüntetésében 8 fő részesült.

A Sapientia Egyetem éttermében lehetőség is volt a rég nem látott rendtárssal, barátal szót váltani, az új rendtársakkal ismerkedni.

Megköszönjük e nagyszerű, Rendünk életében az egyik legfontosabb, legjelentősebb esemény megszervezését vitéz Lázár Elemér főkap.h., Erdély országos törzskapitányának, s valamennyi rendtársunknak, kik ebben a nagy munkában segítségére voltak, s életreszló emlékekkel ajándékozták meg az eseményen résztvevőket.

vitéz Hunyadi László főkapitány

VITÉZAVATÁS, BUDAPEST – 2016. október 1. Belvárosi Nagyboldogasszony Főplébánia

v. Kardos László szkp., díszegység pk. felvezetésével érkeznek a nemzetvédő pajzs és a zászlók

Bevonul a Vitézi Szék

A Magyar Királyi Koronaőrseg felvezetésével, a Magyar Tengerészek Egyesülete tagjainak kíséretében érkezik Őfelsége, a Szent Korona hivatalos másolata.

Vitéz Szabó Ferenc esperes beszédében az egységre, egymás tiszteletben tartására, s az egymás melletti kiállásra, a haza iránti hűségre szólított fel. Mellette vitéz Kerecsen László tkp., koronaőr

A M. Kir. Koronaőrseg parancsnoka, vitéz Woth Imre átveszi a szent Koronát, s elhelyezi az oltáron

A hármas palloscsapás a nemzetvédelmi pajzson: vitéz Béres Ferenc otkp.

Nemzetvédő pajzs: díszőrség-váltás. Vitéz Cseh Tamás átadja a pajzsot v. Máthé Lóránt Pálnak, a Székely Törzs törzskapitányának

Az avatás. „Vitézzé fogadlak!”

Vitéz Kocsis István nyugállományú ezredes, esperes plébános köszönti a Rend új tagjait, felhívva a figyelmet keresztyéni/keresztényi ember kötelességeire, Hazánk, Rendünk iránti elkötelezettségre.

A Kárpát-medence Törzsszék 56 tagjának ünnepélyes befogadása a Történelmi Vitézi Rendbe

*A nemzetvédő pajzs, a zászlók és a Vitézi Szék kivonulása
(Fotók: Koczás Erzsébet, Szabadi Attila VRNT, v. Tolnai Eta)*

Rendünket alapító Kormányzó urunk szavait idéztük, melyek sajnos még 90 év távlatából is aktuálisak. Feladataink változatlanok, célkitűzésünk sem változott: megtartani Magyarországot, minden elszakított nemzettestet, a magyarságot. Őrizni és megismertetni nemzetünk gazdag történelmét, kultúráját, azt az évezredek hősi helytállást, mellyel elődeink védték és megtartották hazánkat. E célkitűzéshez, melyet vitéz nagybányai Horthy Miklós kormányzó úr jelölt ki számunkra, minden körülmények között, rendíthetetlenül hűeknek kell maradnunk.

Ismerve a mai világban uralkodó körülményeket, látva a Magyarországot, s a korábbi magyar nemzettesteken élő magyarságot érő méltatlan támadások sorát, e helytállásnak erős összefogáson kell alapulnia, felülemelkedve a kicsinyes sérelmeken, s minden képességünkkel, tudásunkkal és akarattal azért kell dolgoznunk - a Vitézi Renden belül és azon kívül - hogy nemzetársainknak segítségére, hazánknak javára, családjaink boldogulására lehessünk.

Isten bennünket úgy segítse!

vitéz Hunyadi László főkapitány

ÖRÖMHÍR! HÁZASSÁGKÖTÉS!

Törzsszékünk két tagja, vitéz Villám Ildikó és vitéz Béni Tibor 2015. október 22-én házasságot kötöttek. Rendtársaink csoportunk aktív tagjai, minden rendezvényünkön részt vesznek, munkánkban támaszaink.

Sok boldogságot és jó egészséget kívánunk szeretettel.

*Dél-Közép Magyarország Törzsszék,
vitéz Tiszavölgyi István székkapitány*

református lelkész, és dr. Osztie Zoltán atya, a Belvárosi Főplébánia Templom plébánosa adta össze. Az esküvőn szolgálatot teljesített a Történelmi Vitézi Rend díszalakulata vitéz Cseh Tamás irányítása alatt. Meghívott vendégek voltak többek között a Szent László Társaság (1861) és Rend lovagjai is. A boldog és büszke

pár a vitézek sorfala között és kivont kardja alatt lépett ki a templomból. Attilának és Dóranak sok boldogságot és mihamarabbi gyermekáldást kívánunk!

vitéz Béres Ferenc otkp.

Örömmel adjuk hírül, hogy vitéz Hanzély-Kováts Attila és vitéz Erdélyi-Takács Dóra 2016. szeptember 11-én örök hűséget fogadott egymásnak.

Az ökumenikus esküvőre az érdi Kálvin téri református templomban került sor. Az ifjú párt vitéz Erdélyi-Takács István, a Történelmi Vitézi Rend Közép-Magyarország Nyugat Törzsszék területi törzskapitánya,

*„Érted vagyok, és Te értem vagy
Te értelmet és fényt adsz minden napnak.
Szeretlek én és kettőnk dolgán
Nem változtat többé semmi már.”*

Vitéz Rigler Ádám és Mankó Zsófia 2016. április 30-án fogadtak örök hűséget egymásnak az Örök Imádás templomban, Budapesten.

Buda Törzsszék tagjai nevében is szeretettel gratulálok házasságkötések alkalmából. Kísérje életetek öröm, szeretet, egyetértés. Válgjon valóra minden álmotok!

*vitéz Béres Ferenc
országos törzskapitány, Buda tkp.*

„A jó házasság titka örök titok” (Henny Youngman)

Örömmel tudatjuk, hogy Rendünk volt tisztviselője, **vitéz Nagy Zoltán és Tribel Yvette 2016. október 28-án örök hűséget fogadtak egymásnak a sepsiszentgyörgyi szemerjai református templomban. Áldást mondott Incze Zsolt György református esperes.**

A TVR sepsiszéki tagjai sok örömet és boldogságot kívánnak az ifjú párnak!

„A nap, ha reggel felkel,
estére leszáll,
Úgy hisszük mindketten,
hogy egymásra találtunk,
Akár az életünk, röpkül,
mint a madár.

*Azt kaptuk mellénk,
kit mindig is vártunk.”*

2016. október 15-én házasságot kötött vitéz Kajcsa Tibor András és Kádár Erika.

A sepsiszentgyörgyi evangélikus templomban fogadtak egymásnak örök hűséget.

A TVR sepsiszéki állománya gratulál, kívánnak sok örömet és boldogságot az ifjú párnak!

AZ ÉDESANYÁKAT KÖSZÖNTJÜK!

„Nincsen a gyermeknek olyan erős vára,
mint, mikor az anyja őt karjaiba zárja.

*Nincsen őröbber angyal az édesanyánál,
éberebb csillag sincs szeme sugaránál.*

*Nincs is annyi áldás, amennyi sok lenne,
amennyit az anya meg ne érdemelne.”*

ÖRÖMHÍR! GÓLYAHÍR!

Tisztelt Rendtársaink! Újra gyarapodott a székelv nemzet a Sóvidéken!

„Azért, mert szerettek, jöttem a világra / S lettem új fény, csillag, szülők boldogsága / Szeressetek engem igaz szeretettel / A kincsetek vagyok, pici kincs, de ember.”

(Donkó László)

Örömmel tudatjuk: Szovátán, a Sóvidéken, 2014. december 31-én, Szilveszter napján megszületett Németh Csaba-Mihály, rendtársunknak, vitéz Németh Zoltán-Csabának és felesége, Zsidó Erzsébetnek elsőszülött kisfia. Rendtársaink nevében gratulálunk Csaba-Mihály megérkezéséhez!

Sok örömet, boldogságot és egészséget kívánunk a családnak.

vitéz Bocskai István székkapitány

Örvendezz a te ifjúságodban, és vídámítson meg téged a te szíved a te ifjúságodnak idejében, és járj a te szívednek útáiban, és szemeidnek látásában...”

Prédikátor könyve (12,1)

2016. június 5-én érkezett e világra vitéz Fejes Alex v.hdgy, koronaőr és vitéz Hunyadi Zsófia első gyermeke, Fejes-Hunyadi Mihály János (neve a két dédnagypapa után. Főkapitány úr érdemszerzője Mihály nagypapa volt.)

*Fejes-Hunyadi Mihály János
keresztelője*

Vitéz Hunyadi László főkapitány úr és unokája a Magyar Királyi Koronaőrség tagjaival (a vitézavatás utáni pillanat)

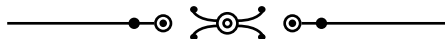

A Magyar Királyi Koronaőrség tagjai és a Magyar Tengerészek Egyesületének néhány tagja vitéz Hunyadi Zsófiával és kisfiával, Mihállyal

KEDVES ZSÓFIA, KEDVES CSALÁD!

A TVR. erdélyi törzsszékei nevében is kívánok minden jót a kis Mihály születése alkalmából. Számotokra erőt, egészséget, kitartást kívánunk a gyermek jóban való felnevelésére. A nagyszülőket - főkapitányunkat is - sok örömmel halmozza el az unoka.

vitéz Lázár Elemér főkap.h., Erdélyi otkp.

„Nemes, szép élethez nem kellene nagy cselekedetek, csupán tiszta szív és sok, sok szeretet.”

(Pázmány Péter)

2015. október 31-én, Sepsiszentgyörgyön megszületett vitéz Kajcsa Zsombor és Kajcsa Xenia második gyermeke, Rajmond. Rendünk nevében egészséget, boldogságot kívánunk és Isten áldását kérjük a családra!

vitéz Máthé Lóránt-Pál tkp., Székely törzs

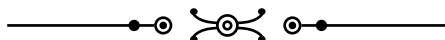
„Két dolgot adjon az ember a gyerekeinek útravalóul: gyökereket és szárnyakat.” (Steiner Rudolf)

2016. március 24-én, Sepsiszentgyörgyön megszülettek vitéz Koós Attila és Koós Izabella gyermekei: Bálint és Zselyke.

A törzsszék tagjai örömmel köszöntik az ikreket, e szép gyermekeket!

Életüket kísérelje áldás, megelégedettség, egészség! Szeretettel kívánunk a Családnak erőt és boldogságot a gyermekáldáshoz.

vitéz Máthé Lóránt-Pál tkp., Székely Törzs

„Légy olyan, mint a madár, mely alól, ha kivágják a fát, nem zuhan le, hanem még magasabbra repül!”

Prohászka Ottokár

2016. február 13-án világra jött a Lackó család első fiúgyermeke, Lackó Péter; vitéz Lackó Lóránt és Lackó Margit kisfia, Kőrispatakon.

Szívből gratulálunk a kis Péter születéséhez és reméljük, hogy ez csak a kezdet! Rendünk nevében egészséget, boldogságot, hosszú életet és Isten áldását kívánjuk az egész családnak.

vitéz Máthé Lóránt-Pál, tkp. Székely törzs, Udvarhelyszék

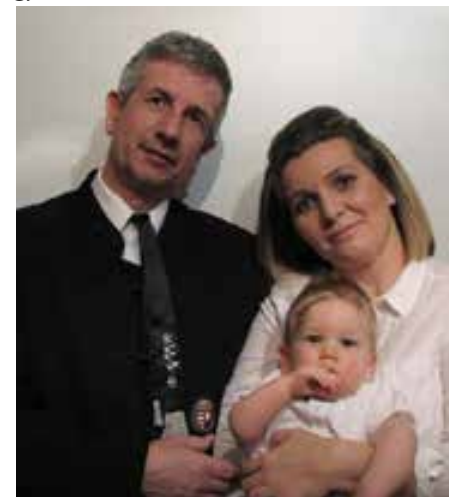
„Szeretsz, ha sírok, nevensz velem, etetsz, ápolasz, dúdolsz nekem.

S ebben a világban vagyok én neked a szívből szerető, hálás gyermeked!”

Papp László VRNT rendtársunknak és feleségének, Kuthán Katának a Jóisten segítségével, régen várt áldásként, megszületett kisfiuk, Papp Zsombor István, 2016. április 5-én.

Örömmel köszöntjük a Családot! Boldogságot, jó egészséget kívánunk!

Dr. v. Bucsy László tkp.

„Kezüket fogjuk, soha nem eresztjük, akkor sem, ha útjukra eresztjük!”

Vitéz Vadai László koronaőr és felesége, Lugosi Tímea harmadik gyermekük érkezésének örülhetnek. Virág (9) és Hunor (5) után október 29-én megszületett Gellért fiúk, 4250 gramm súllyal, 54 cm-el.

A Magyar Királyi Koronaőrség szeretettel gratulál Gellért születéséhez! Egészséget, sok boldogságot kívánunk családoknak!

vitéz Woth Imre koronaőr parancsnok

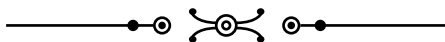

Fotónkon Ambrózi Zoltán VRNT nemzetes úr családjával (K Ö M A - K E L E T TSZK, Süllysápi Al egység.), a 48-as dícsőséges tápióbicskei csata „tábori főszakácsa”, törzsszékünk aktív tagja, aki mindig elébe megy a feladatoknak. Felesége a

biztos háttér Nemzetes úr munkájában, életében: Ambróziné Szűcs Hajnalka. Gyermekük: Bernát 10 éves, hagyományörző kistüzer és Ambrózi Réka, 7 éves, a Tápió-menti Néptáncsoport gyermektáncosa, reménybeli vitézeink!

Egészséget, boldogságot kívánunk a Családnak, sikereket a gyermekeknek az iskolában!

Dr. vitéz Bucsy László tkp.

Mosoly, ami fontosabb, mint más,
Öröm, amit másban nem találsz.

Ifjú a szívük,
Mégis mennyi szépet hordanak!

Nógrádi szép családot köszöntünk: Vitéz Kérey Csörsz és Kéreyné Börcsök Erika, a boldog szülők és gyermekeik: Dénes 5 éves, Nándor 3 éves, Lilla 1 éves.

Isten éltesse Titeket, s tartson meg óvó tenyerén!

vitéz Béres Ferenc tkp., otkp.

Gratulálunk vitéz Petrás János két kisunokájához!

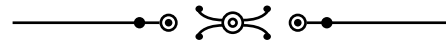
„Valahol mélyen ott a szívem rejtekében,
Őrök egy verset, mindközül legszebbet.
Anyám szavalta, a gyermekét altatta,
Belém vésődött mindegyik sora.
Ne félj, ne félj! Én itt vagyok veled.
Imádkoznak az angyalok neked,
Nem érhet baj, csukd be kis szemed,
Aludj, aludj! Álmodjál szépeket.”

(Altató. Kárpátia Együttes)

Veszteg Sándor és Petrás Zsófia, a boldog szülők: A december hónap igen különleges a családnak számára. A Jóisten ebben a hónapban ajándékozott meg minket gyermekeinkkel. Első kislányunk, Tímea két évvel ezelőtt, december 4-én született. 2016. december 9-én második gyermekünk, Enikő, a nagyszerű vitéz Kardos Gábor doktor úr segítségével jött világra. Ezúton is köszönjük szakértelmét és figyelmességét, amit nemcsak a szülésnél, hanem az egész terhesség ideje alatt tanúsított. Külön öröm volt számunkra, hogy a doktor úr ugyanazon Vitézi Rend tagja, mint édesapám, Petrás János (Kárpátia zenekar frontembere). Örömteli, boldog életet, egészséget kívánunk családunknak

v. Turba László tkp.

Dél-Közép Magyarországi Törzsszék, Bács-Kiskun Megye Székkpitanyságának büszkesége vitéz Varga Zoltán családja. Az édesanya Varga Zoltánné, Takács Irén, gyermekeik:

1. Varga Zoltán Szabolcs a” legöregebb” barátnőjével, Deák Annával
2. Varga Attila Botond a következő a korban
3. Varga Hunor Bulcsú
4. Varga Csaba Lehel, aki 2015.november 5-én született.

Áldott legyen az én otthonom!
Benne a szerető családom,

Anyukám, apukám és testvéreim,
Idehaza ők az én ékességeim.
(Horváth E.)

Szeretettel köszöntjük a családot, s a legifjabb tagját, Csaba Lehel! Kívánjuk, egészségben, megértésben és boldogságban teljenek éveitek, s legyetek sikeres, elégedett magyar állampolgárok.

vitéz Suhajda Krisztián törzskapitány

Kedves Fiatalok!

Az új élet köszöntése, a gyermekek nevelése örömteli – és mindvégig felelősségteljes, apai - anyai elhivatottságot igénylő, gyönyörű kihívása az Életnek. A Történelmi Vitézi Rend valamennyi tagja nevében is kívánunk Mindnyájatoknak erőt és végtelen szeretetet a gyermekekhez, erőt, türelmet és végtelen szeretetet az Élet kihívásaihoz. Amíg a család szentsége egyben tartja nemzetünket, félnivalónk nincsen, áldassék az Isten! vitéz Hunyadi László főkapitány

AUSZTRIA TÖRZSSZÉK

Bécs, 2016. március 9.

Állománygyűlésünkön rendi feladataink megbeszélését követően a legégetőbb európai problémáról, az illegális bevándorlásról beszéltünk. Leszögeztük: Magyarország szabadságáért és függetlenségéért küzdött szinte egész történelme során, melyekre nemzeti ünnepeink is emlékeznek. E folyamatos harcokkal Európát is védtük az iszlám ellen! Ezekről a művelt liberál-bolsevik Európában semmit nem tudnak, ill. nem is akarnak tudni, mert akkor nem lennének politikailag korrekt, jó polgárok!

Szenátor Ing. vitéz Jenei Josef, vitéz Serényi Istvánné, Zsóka, Chev. v. Érczhegyi István tkp., Lehár-Mikes Zsuzsa, Chev. Prof. Mag. v. Balogh Ádám tb.tkp, v.Erdős Éva, Dr.v.Barki Éva Mária, Dr. Mikes Tivadar VRNT, Jenei Hermine VRNT.

Hazánk ma is, mint 1100 éven át, a szabad keresztény nemzet megmaradásáért és a keresztény Európáért küzd, de úgy tűnik, e keresztény Európa ellenében! S ez az Európa még nem ébredt rá arra a veszélyre, amely már talán rövid úton megsemmisítheti. Most nem csak kereszténységünk, fehér fajunk, hanem nemzetünk megmaradásáért is mindent meg kell tennünk és ezért ez a TÉMA a Vitézi Rend ausztriai állománygyűlésének, mint Vitézeknek, Keresztes Lovagoknak egyik fő témája volt.

A rendkívüli európai migránspolitikai helyzettel kapcsolatban felolvastam Márfi Gyula veszprémi érsek, egy újságíróval való beszélgetésében nyilvánosságra hozott, privát álláspontját, melyből idézek: „A világ lakosságának csak 32 százaléka keresztény hitű, de az erőszakos cselekmények háromnegyed részében ők válnak áldozattá. Az iszlám vallásban tapasztalható fejlődés az irgalmas Allahtól a bosszúálló Allah felé halad. A kereszténységben és a zsidóknál épp fordítva van, a bosszúálló Istentől az irgalmas Isten irányába haladunk. A muszlimok akarnak integrálni bennünket, végső soron uralni akarják az egész világot. Helyt kell állnunk, ez Isten parancsa a magyarok számára. Jézus azt mondta, hogy legyetek szelídek, mint a galambok, de azt nem mondta, hogy hívjátok be a ragadozó madarakat a galambok közé. A Szent Család sem azért érkezett Betlehembe, hogy elfoglalja – ellentétben a migránsokkal. Megszűnik Európa. Száz év alatt? Ötszáz év alatt? Csak ez a kérdés. Az iszlám csak eszköz egy magasabb szintű politikai játszmában. Az Amerikát is irányító politikai-pénzügyi körök gyenge és alávett Európát akarnak, és az európai liberálisok is ebben a folyamatban vélik megtalálni számításaikat.” Szent háború”: Európa leigázása történik az iszlám által. Európa a

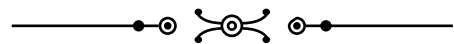
bevándorlók számára háborús terület, nem alkalmazkodni, hanem hódítani jöttek.”

Többek között elmondtam, 2007-ben Bécsben egy informatikai kongresszus szünetében kávézás közben, a mellettem lévő asztalnál valaki hangosan mondta a következőt: „...amit az Iszlám 1400-éve nem tudott karddal elérni Európában, (a kereszténység kiirtása) azt most eléri Európa demokratikus politikája által, mert az iszlám a keresztény Európát halálra fogja szülni.”. Erre átszóltam hozzá: „Kolléga úr, sajnos teljesen igaza van, mert 1972-ben Bécs lakosságának statisztikai felmérésénél a muszlimokat statisztikailag nem lehetett kifejezni, mert 2-egész és 2-tizedes byte állt rendelkezésre, akkor kellett volna egy harmadik tizedes, mint pl: 0,001-9, hogy ki tudjuk mutatni hány % muszlim él Bécsben. Ma, 2007-ben a második legerősebb vallás a katolikusok után.”

Később kiderült, hogy ez egy imám, aki informatikus is volt. Nem kell nagy matematikusnak lenni ahhoz, hogy kiszámoljuk, mikor tűnnek el a keresztények és a mi fajtánk Európából. Ez a rémálom 2016-ban nagyon felgyorsulva a megvalósulás felé tendál, amit még a nyugati, politikailag korrekt, keresztény egyház is megszemenőig támogat, nem hallgatva a kopt püspök kétségbeesett figyelmeztetésére, hogy a keresztény Európa ne ássa a saját sírját!

Dr. vitéz Eva Maria Barki nagyszerű előadását hallgattuk a világ geopolitikai helyzetéről, belevonva Oroszország-Ukrajna, Európa viszonyát, USA-világhatalmi törekvéseit, érdekeit. Ugyanúgy, mint Márfi érsek úr az iszlám migránsok európai honfoglalását, dr. vitéz Eva Maria Barki jogász és jogvédő asszony nagyon szemléletesen fogalmazta meg e jelenlegi helyzetet, hiszen minden, ami most zajlik, az egy cél érdekében történik. Zárószóként Mindszenty József bíboros, a Szent István Bazilikában 1945.10.14.-én elhangzott beszédéből idéztük örökérvényű sorait, Rendünk imája mellett:

„.....hiszek a szeretet végső győzelmében és hittel hirdetem: a mi eszményünk olyan Magyarország, amelynek alapja a valláserkölc, támasza a nemzeti érzés, fiai és leányai hívők és magyarok.....”

Hazánk ismét, több mint ezer éves múltjához híven, a keresztény Európa és a fehér etnikum védőbástyája lett. Meg kell tennünk mindent annak érdekében, hogy a „Kalergi terv 1923 – Lopakodó népirtás Európa népei ellen”, mely tartalmazza az európai fehér etnikum felszámolását, kreollá váló átváltozását, a kereszténység megsemmisítését – ne történhessen meg. Környezetünkbe mindenkit fel kell világosítani arról, ez is legyen most a mi keresztényi vitézi küldetésünk, mert bűnösök között cinkos, aki néma.

Köszönetet mondok előljáróimnak, rendtársaimnak, a Vitézi Rendért és keresztény hazánkért tett szolgálatukért. A jó Isten áldása kísérje küldetésükben. Isten áldásában gazdag, boldog új esztendőt kívánok.

vitéz Érczhegyi István tkp.

ERDÉLY TÖRZSSZÉKEK

SICULICDIUM 1764. JANUÁR 7. – 2016. január 7.

Imádkozunk őseinkért, imádkozunk kései utódainkért! Kérjük Istent, hogy bocsássa meg elődeink bűnét, de esdeklünk a jövő nemzedék életéért! Ezért gyűlünk össze minden év január 7-én Madéfalván. A Székely Székek küldöttei, mint egykor, hozzák a jajt, a panaszt, az élet súlyos terheit. Felmutatják és leteszik a Vérdombon magasodó emlékmű alá, mely több száz ártatlan lélek földi maradványait rejt. A zsarnokság ölte meg őket, az osztrák császár, aki megfosztotta a székelyt elemi jogaitól, a szabadságtól! Orvul, gyáván, álmában támadt a békés lakosokra, kik a küldötteket szállásolták, mert fagyos kegyetlen tél volt. Azóta is zord e vidék, porlik a székely, új hazát keres, mint akkor a megtorlás elől menekülve. Minden évben megsiratjuk az elhunytakat, de siratjuk szétszórt véreinket, kik sosem találtak a mai napig lelki nyugalomra! Ezért békéért imádkozunk és hazavárjuk az elvándoroltakat. Helyük közöttünk van!

Tíz órakor kezdődő szentmise után a résztvevők a Történelmi Vitézi Renddel együtt kivonultak az emlékműhöz. Itt hangzottak el a megemlékező beszédek, Soltész Miklós államtitkár, Tamás József püspök, Hargita megyei politikusok és képviselők részéről. Moldvai csángó dalokat énekelt Nyisztor Ilona népdalénekes. A megemlékezés a magyar és székely himnusz elénekelésével zárult.

vitéz Orbán Imre Csíkszék

Dicsőség a hősöknek!

A Székely törzs udvarhelyszéki állománya hagyományához híven, 2016 januárjában ismét megemlékezett a Donnál elpusztult II. magyar hadsereg áldozataira, Székelyudvarhely központjában, a Márton Áron téren lévő Vasszékely-szobornál.

Vitéz Gergely István rendtársunk méltatta az eseményt.

Történelmünk során soha még ilyen távol a hazától még ennyi

emberéletet nem követelt egy háború sem a magyar nemzetől! Sajnos, ez is viharos történelmünk egy olyan pillanata volt, amikor katonáink idegen érdekeknek kiszolgáltatva, idegen földön, több ezer kilométerre szeretteiktől, hazájuktól, értelmetlenül véruket ontották, elveszítve több tízezer apát, fiút, szeretőt – ezreket hagyva árván, örök fájdalomban.

Emléküket máig hűen őrizzük, remélve, hogy egy ehhez hasonló tragédiának soha többé tanúi nem kell legyünk.

v. Máthé Lóránt-Pál, tkp, Székely törzs

Ha mi nem, hát akkor ki?

A Doni katasztrófára emlékezve gyűltünk össze, Csíkszék vitézei 2016. január 12-én Csíkszeredában, a Mikó vár mögötti kiserdőben

Nekünk, Csíkiaknak kettős a szomorúság, mivel a Donnál el-esett katonák között is volt csíki származású. De az a hely, ahová emlékezni érkeztünk, egy több évszázados katonatemető, ahol 1848/49-es huszárokon kívül, I. és II. világháborús honvédek is nyugszanak. A közeli hadikórházakban elhunyt sebesült katonák végső nyughelye: magyar, román, német és még ki tudja, milyen nemzetiség fiai vannak itt eltemetve, és még jel sem mutatja sírjuk hollétét! A közelmúltban a román-német államközi egyezmény alapján feltúrták e csendes hősi temetőt, kutatva német katonák maradványai után. Sikerült is e „kutatóknak” több száz csontvázat kiásni, akiket ládába csomagolva Jászvásárra szállítottak, újratemetés céljából. Hogy ez miért történt, nem tudjuk. De lesújt bennünket a tény, hogy egy helyreállított katonatemető helyett üres kaszálóra emlékeztető terület maradt utánuk. Még a korábban meglévő kereszték is lassan eltűntek!

Ugyanakkor békés jobbot nyújtottunk román honfitársainknak, a nemrég az ortodox egyház által állított obeliszkek megkoszorúzásával, mely a kopjafa szomszédságában áll. Közös temetőben csak kegyelet és béke uralkodhat! Ha mi nem, hát ki vigyázza örök álmukat!?

Emlékezés a Katrosán is!

A doni áttörés áldozatainak emléknapját követően, a Történelmi Vitézi Rend kézdíszéki állománya kezdeményezésére mintegy százötven résztvevővel megemlékezést tartottak a Hargita megyei Bellő-tetőn, ott, ahol három évvel ezelőtt a 24. határvadász zászlóalj tiszteletére a katrosai-erődrendszer egykori laktanyája helyén kettős keresztet állítottak fel. **Dr. vitéz Ambrus Ágnes, Kézdíszék székkapitánya, a rendezvény főszónoka beszédében a 2. magyar hadsereget a Don mentén ért súlyos vereségre és annak következményeire emlé-**

keztetett: A magyar hadsereg nem hódítani ment „messze, nagy Oroszországba”, hanem a hazát védeni, hiszen Magyarország a II. világháború idején kényszerpályán mozgott, amelynek irányát Trianonban szabták meg! - Mike Bernadett, a kézdivásárhelyi Református Kollégium XI. osztályos tanulója részletet olvasott fel egy fronton harcoló kézdiszentkereszt katonának, a háború utolsó napjaiban írt, tragikus hangvételű, eddig ismeretlen levélből, majd Babits Mihály Miatyánk című versét szavalta el.

Az újesztendő kezdetén, a Történelmi Vitézi Rend kézdiszéki állománya kezdeményezésére emlékezni indulunk Katrosa felé.

Autókkal érkezünk a megbeszélt helyre és a csipős hidegben jó volt látni az ismerős arcokat, akik szintén szorosabbra húzva kabátjaikat, kiindultunk az emlékezés helyszínére, a Belló tetőre, ahol már három éve hirdeti egy kettős kereszt, hogy nem felejtjük hősi halottainkat. Az autóinkat rendőrök „felvigyázták”, akik valószínű, hogy nem a mi testi épségünkért álltak őrt egy helyszínre rálátó kanyarban és állomásoztak az emlékredezvény egész ideje alatt, mint inkább a megfélemlítés, a megfigyelés és dokumentálás céljából. A megemlékezésre csakazertis sokan igyekeztünk: a Történelmi Vitézi Rend kézdí-, sepsi-, csik-, udvarhely- és bardóc-miklósvárszéki állománya, de az EMNP, HVIM, EMI képviselői is. Köztünk volt vitéz Lázár Elemér, a Történelmi Vitézi Rend országos törzskapitánya, főkapitány-helyettese és v. Máthé Lóránt Pál, a székely törzs törzskapitánya is. A vármegyések vállalták a hosszú gyaloglást, mi csak egy viszonylag rövidebb távot tettünk meg a főúttól a helyszínig. Szép környezetben, befagyott pocsolyák közt mentünk felfelé, amíg elélnk nem táruult a szépen megfáragott kettős kereszt. Ezen a

helyen egykor a katrosai erődrendszer egykori laktanyája állt... ma kereszt. Kereszt, mely kettősségében hirdeti: elhunytaknak állít emléket, ugyanakkor hitünk erejeként, tudatában vagyunk Isten jelenlétének, megtartó nagyszerűségének! A 24. határvadász zászlóalj emlékére állították ezt a keresztet, a régi idők hősi halottaiért, akik konok kitartással küzdöttek reménytelenül, távol otthonaiktól - az otthoniakért. Valahol messze, a Don mentén harcoltak ezek az emberek, itt szenvedtek egy olyan háborúban, melyet nem ők akartak. Hogy a sok nemzeti vérvesztés: tatár, török, Don kanyar, Galícia, Doberdó, 56... után ma is vagyunk a Kárpát-medencében, hogy ott, a Belló tetőn kettős kereszt áll - és alatta ilyen szép számban emlékezünk, mind bizonyíték Isten jelenlétére és oltalmára!

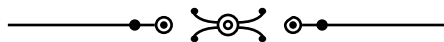
„Mindenfelől szorongatnak minket, de össze nem zúznak, bizonytalanságban élünk, de kétségbe nem esünk. Üldözést szenvedünk, de elhagytak nem vagyunk. Földre terítenek bennünket, de el nem pusztulunk.” – mondja Pál apostol a korinthusiakhoz írt 2. levelében. (2 Kor. 4; 8-10).

És ez valóban így van, hiszen olyan sok tragédiát megélt már ez az üldözött és meggyötört magyar nép, de a Teremtő Isten sohasem engedte elveszni szeretett gyermekeit, mindig segítő kezét nyújtotta a Benne bízóknak, a Hozzá fordulóknak.

A Kárpát-medencében ma is a legnagyobb számú népcsoport a magyar, még akkor is, ha folytonosan próbálják elhitetni velünk – s a közvéleménnyel: kisebbség vagyunk. Mi merjünk nagyok lenni!

Merjünk keresztet állítani hőseinknek, merjünk elmenni rendezvényeinkre!

Hadnagy Jolán VRNT. kultúrfelelős, Országos Tkp. Törzs

A kézdiszéki vitézek doni emlékmeneletése – s igen nagy számban együtt emlékeztek a kettőskeresztnél!

A Történelmi Vitézi Rend kézdiszéki állománya 2017. január 14-én megemlékezést szervezett a 74 évvel ezelőtt a

Donnál harcoló, ott elesett, megsebesült és fogságba került magyar honvédek tiszteletére. A megemlékezők közül egy 15 fős létszámú csapat gyalogtúrán vett részt Kézdiszentlélek és Kézdiszárzapatok érin-tésével.

A túrázók fél nyolckor indultak Kézdivásárhelyről, a Gábor Áron térről, és 12-kor érkeztek a katrosai csárdához, ahol

Fotó: Péterfi István

csatlakoztak hozzájuk a Történelmi Vitézi Rend kézdi-, sepsi-, csík- és bardoc-miklósvárszéki állományának tagjai, a Székely Virtus Hagományörző Huszáregyesület huszárjai, a Kézdiszéki Székely Tanács képviselői, valamint civilek a céhes városból és környékbeli falvakból, s a résztvevők együtt vonultak fel a megemlékezés helyszínére, a Hargita megyében található Bellő-tetői kettős kereszthez. A 2013. augusztus 31-én a 24. székely határvadász zászlóalj tiszteletére felavatott emlékjelnél v. Szima Csaba a Don-menti harcok történetét idézte fel, kiemelve, hogy az eredetileg több mint kétszázézes magyar hadsereg, amely már az előző hónapok hídfőcsatáiban is jelentős veszteségeket szenvedett, hősiiesen, de esélytelenül védekezett a nagy orosz télben a túlerővel szemben.

Dr. v. Ambrus Ágnes, a TVR. kézdiszéki székkapitánya az élő emlékezet és lelkiismeret keresztjének nevezte a bellői emlékjel, hangsúlyozva a küzdelmes múlt felvállalásának a kötelességét.

„Történelmébe beleszületik az ember. Sokszor ez nem a legszebb, legkönnyebb ajándék, ellenkezőleg, a legnehezebb. Aki ezt az ajándékot, bármilyen nehéz, nem értékeli, és abban a tévhitben él, vele kezdődött el minden, nem érdemel tiszteletet.” – mondotta többek között Ambrus Ágnes. Vitéz Lázár Elemér, a Történelmi Vitézi Rend főkapitány-helyettese, Erdély országos törzskapitánya az áldozatok hősiességét felidézve hangsúlyozta: **Az utódoknak a jelenben kell meghozniuk minden áldozatot szülőföldjükért, hogy ott megmaradva jövőt tudjanak építeni!**

Az emlékbeszédek elhangzása után Mike Bernadett, a kézdivásárhelyi Református Kollégium végzős diákja Buda Ferenc: Az elesett katonák emlékére - című versét mondta el. Az emlékező ünnepség himnuszaink elénekelésével és koszorúzással fejeződött be, majd a Történelmi Vitézi Rend képviselői és a szárazpataki önkéntesek a Kászon-patak mellett sült szalonnával és forralt borral vendégelték meg a résztvevőket.

Dr. v. Ambrus Ágnes, Kézdiszék mb. kapitánya

1945. február 12. A BECSÜLET NAPJA

A Székely Törzs udvarhelyszéki állománya idén is, hagyományához híven megemlékezett a Szent Miklós-hegyi római katolikus temetőben lévő honvéd síroknál a kitörés áldozataira.

Ezt megelőzően egy perc néma csenddel felidéztük emlékét vitéz nagybányai Horthy Miklós nagyrabecsült kormányzó úrnak, akinek szíve az 1956-os magyar forradalom vérbefojtása hírére végleg megszűnt dobogni.

Az 1945-ös kitörési kísérlet a II. világháború egyik leghosz-

szabb városi ostroma és legkilátástalanabb vállalkozása volt. A budai vár kivételével már minden szovjet kézen volt. A várban maradt 43 ezer katonának csupán 2%-a jutott át a szovjet gyűrűn. A megadás elvét elvetve, ami a biztos halált jelentette volna, esküjükhöz híven a harcot választották. Ez a kitörési kísérlet a II. világháború hadtörténetének legszörnyűbb fejezetei közé tartozik. Számunkra fel nem fogható és szavakkal le nem írható az a borzalom, amit a túlélők néhány nap alatt átéltek. Kötelességünk, hogy emlékezzünk rájuk, az ott tízezer-számra

legyilkolt, hősi halált haltakra! Áldozatkészségük, tetteik, emléküik ápolását ébren kell tartanunk! Több éve immár hagyományt teremtettünk emléküik ápolásával és ezt folytatjuk is az eljövendőben.

Örök tisztelet adassék önfeláldozó hősiességüknek! Ámen.

v. Máthé Lóránt-Pál tkp. Székely Törzs

Dálnoki Veress Lajos m.kir.honvéd vezérezredes, hadtörténész emléktáblájánál koszorúzás

(Dálnoki Veress Lajos – Sepsiszentgyörgy, 1889. október 4. – London, 1976. március 29.)

Székely nemesi (primor) családból származott. A Ludovika Akadémián végzett (1910). 1933–35-ben lovashadosztály vezérkari főnöke, 1935–38-ban katonai attasé Bécsben. 1938–40-ben a 15. gyalogdandár parancsnoka, 1940-ben vezérorrnagy és a 2. lovasdandár parancsnoka. 1942-ben az 1. páncélosdandár parancsnoka a doni arcvonalon, altábornagy. 1942–44-ben a IX. hadtest parancsnoka, 1944. augusztus 28. – október 15. vezérezredes, a 2. hadsereg parancsnoka. Az október 15-ei kiugrási kísérlet előtt Horthy Miklós kormányzó akadályoztatása esetére helyettesévé (homo regius) nevezte ki. Németbarát tisztjei áruháza folytán a német hadsereg letartóztatta, és átadta a nyilas hatóságoknak; a hadbíróóság 15 évi fegyházra ítélte. 1944. október 16-ától német és nyilas fogságban volt Sopronköhidán, ahonnan megszökött. 1946-ban nyugdíjazták. Jobboldali, államellenes összeesküvés koholt vádjával 1947. április 16-án kötél általi halálra ítélték, ítéletét a Népbíróóságok Országos Tanácsa életfogytiglani börtönbüntetésre változtatta. 1956-ban szabadult, november 3-án külföldre távozott, Londonban élt. 1958-tól a Magyar Szabadságharcos Világszövetség elnöki tisztségét is betöltötte. Londonban hunyt el, és az Amerikai Egyesült Államokban, Berkeley Springs-ben van eltemetve. *(Wikipédia)*

A Székely Himnusz szerzőjére emlékeztünk Székelyudvarhelyen

Csanády Györgyre emlékeztünk Székelyudvarhelyen, a református temetőben

Fotó: Barcsa István

A Székely Himnusz szerzője 1895. február 23-án Székelyudvarhelyen született és 1952. május 3-án hunyt el Budapesten. A Farkasréti Temetőben temették el, de később végakarata szerint hamvait Székelyudvarhelyen, a családi sírban helyezték örök nyugalomra. Poraiban is hazakívánczolt, akárcsak Tamási Áron, és sikerült megnyugodnia a szülőföld ölelésében. Sírjánál nem gyűl össze nagy tömeg, de egy kis csapat évről évre megáll, fejet hajtani Csanády nagysága előtt. Ennek az emlékező csoportnak mindig része a Történelmi Vitézi Rend Udvarhelyszéki vitézi egysége. Így volt ez idén is. **Beszédet mondott Bíró Edit, a Székely Nemzeti Tanács (SZNT) udvarhelyi elnöke, aki azt mondta, a Csanády György által írt himnusz népszerűségét semmilyen hatalom nem tudta megtörni, noha volt, amikor tiltották éneklését. „A költő megérdemelne egy szobrot városunkban,... Hiszem, hogy amíg székelyek élnek ezen a földön, addig nem felejtődik el Csanády himnusza” Berecki Orbán Zsolt református tiszteletes hangsúlyozta „Szörnyű, amikor magyar magyart gyűlöl, amikor a magyar más hont keres, amikor nem akar igazzá és naggyá lenni. Ha nemcsak hagyjuk elveszni tündérországunkat, hanem éppen mi veszítjük el. Hiszem és vallom, hogy utunkat Isten kezében találhatjuk meg.” – mondta. Berecki azt kérte, ha szobrot nem is, de legalább egy utcát nevezzenek el a költőről Udvarhelyen.** Ezek után több szavaltat is elhangzott a megemlékezésen, majd koszorúzás következett és a Székely Himnusz eléneklése. Himnuszunk szövegét Csanády Györgynek köszönhetjük, ám igazi himnusszá a nép tette, aki befogadta, egy leheletnyit át is alakítva. Méltó volt a szöveg arra, hogy népünk magáénak érezze. Isten adja, hogy énekelhessük méltósággal!

*Hadnagy Jolán VRNT. kultúrfelelős,
Országos Törzskapitányi Törzs*

Székely Szabadság Napja - 2016.március 10. Marosvásárhely

Évszázadok sodrában, éhségben, járvány és döghalál veszélyében helytáll egy nép, a Székely Nemzet, Erdély keleti és dél-keleti szögletében. Ide vezérelte Teremtője egy különös feladattal: Védje a hazát és szabadon éljen! Védte a hazát élete árán, de nem volt szabad, mert sokan irigyelték és pusztulását sürgették. Biro-

dalmak születtek nyaka köré, de ahogy jöttek hirtelen, úgy tűntek el ezek nyomtalanul! Idegen népek sanyargatták, rabláncra fűzték, de nem tudták kiirtani. A Székely Nemzet most is itt van, a XXI. században, óhajtja szabadságát, küzd mindennapjaiért, tiszteli Őseit. Keresztény nemzet, hisz, és erősödik. Szabadság Napját választott magának, mert lelkében minden napja szabad.

Csupán a fölötté uralkodó hatalmaskodók nem veszik ezt figyelembe. Így ezen a napon, március 10-én összefogással hallatja hangját és mutatja meg akarátát. Él, és élni akar! Bízunk Istenében és boldog, mert örökdik fölötté égi anyja, a Boldogságos Szűzanya.

v. Orbán Imre Csíkszék

A kokárda üzenete. 1848-49-re emlékezve Csíkban.

„Intjük azért és kérjük atyafiú szeretetre az Erdélyieket, hogy Magyarországtól, ha más fejedelemség alatt léteznek is, el ne szakadjanak. A Magyarországiakat, hogy az Erdélyieket tőlök el ne szakítsák, tartsák ő atyjokfiainak, és ő véreknek, tagoknak.”
(Bocskai István végrendeletéből, 1606.december 17.)

Emlékezik Erdély, emlékezik a Székelyföld! A magyarlakta vidékek, települések kivétel nélkül megemlékeznek 1848-49. eseményeiről, a szabadság felvillanó örömről. De egyben szomorúan hajt fejet a kegyelet koszorúival a névtelen elesettek számára állított emlékművek előtt. A tizenhárom tábornok, az aradi vértanúk, minden kivégzett tiszt és szabadságharcos katona az utókor emlékezetében él, mivel nemzetünk függetlenségéért haltak hősi halált. Csíkszeredában a csíki településekhez hasonlóan a Történelmi Vitézi Rend részt vett a város és a történelmi egyházak által megszervezett eseményeken. A vitézek egy része a Nyerges tetőn is koszorút helyezett el az elesett székely huszárok obeliszkjénél.

Üzent a kokárda! Ha ezt az üzenetet is elszalasztjuk... akkor fölöslegesen haltak hősi halált dicső emlékü őseink, akiket a Nemzet Hőseiként tisztelünk. Csak egységben, közösen építhetjük a jövőt!

v. Orbán Imre

Faragva és festve

Erdély peremén, a Székelyföld egy keleti szögletén, a csíki hegyek alatti kis falu Csíkdelne. Utcái, házai, takaros portái egyedivé teszik a községet. Tisztelik vallásukat, őseiket, megőrkölt javaikat, melyet mindenáron gondolnak, hogy átadhassák az utánuk következő generációnak. Felmenőiket és egymást tisztelve figyelnek szomszédra, rokonra, falujukba látogatóra! Székely emberhez méltóan, egyik kezükben a nemzet zászlaja, (kard) a másik kezükben az eke szarva! Így éltek apáik is.

Adventre készül a falu. Iparkodó emberek rakták rendbe életüket, szépítették házaikat, segítettek a másoknak, mosolyogtak és Isten irgalmát kérték a templomban! Ez a település az egyike azon falvaknak, ahol szép számban vannak székely kapuk. Melyik kötött galamb búgos, melyik gyalog kapu. Több évtizedes, évszázados építmények. A máréfalvi Kőlik Hagyományörző Művelődési Egyesület vezetője, Kovács Piroska néni célul tűzte a székelyföldi faragott és festett kapuk megmentését és felújítását, ezért Európa Nostra díjjal jutalmazták.

Csíkdelen egyike régi kapuja Kovács Lázár által, 1903. ban építtetett magas galamb búgos kapu. Befogadja a jót, elűzi a rosszat. Jelenlegi gazdája vitéz Incze Csaba Zoltán, aki dédunokája Kovács Lázárnak és unokája annak a Kovács Sándornak, aki vitézségi érdemeket szerzett a II. világháborúban és 1945. február 28-án halt meg egy szibériai fogolytáborban. A faragott és festett díszes kapu hiába várta vissza hazáját védő lakóját. A kapu-felújítást elősegítette Hargita Megye Tanácsa, Hargita Megyéért Egyesület segítségével. Az anyagi költségeket a Bethlen Gábor Alapkezelő Nonprofit Zrt. pályázatából fedezték. Fölszentelte Csintalan László plébános és dr. vitéz Darvas Kozma József címzetes esperes - dr. Zsigmond Barna Pál Magyarország csíkszeredai főkonzulja és Borboly Csaba Hargita Megye Tanácsának elnöke jelenlétében. Díszörséget álltak a Történelmi Vitézi Rend Csíkszéki csoportja, v. Lázár Elemér főkap. h., otkp. vezetésével.

Megemlékezés Barcaföldváron

Mintegy száz megemlékező gyűlt össze Barcaföldváron az egykori 2-es számú fogolytábor utolsó tömegsíra fölött kialakított emlékkertben 2015. november 4-én, a nemzeti gyásznapon. A hidvégi és helybeli magyarokon kívül szép számmal voltak brassóiak, árapatakiak, bölöniek, uzoniak, a Volt Politikai Foglyok Szövetségének háromszéki tagjai, az egykori Erdélyi Magyar Ifjak brassói meghurcoltjai, valamint a Történelmi Vitézi Rend erdővidéki és sepsiszéki képviselői.

Igét olvastak és beszédet mondtak a brassói magyar történelmi egyházak képviselői is. Kassay Géza belvárosi református lelkész a 46. zsoltár üzenetét tolmácsolva **az erdélyi magyarság fogyásának veszélyére figyelmeztetett, és biztatott, bátyáinkat lakjuk be, mert ha felhagyjuk azokat, elfoglalja más.** A gondolathoz csatlakozott Koszta István evangélikus lelkész, aki Pál apostolnak a Róma-beliekhez írt leveléből vett igére épít: ez az emlékhely kötelez bennünket, többek között arra is, hogy vállaljuk az életközvetítés feladatát, mert ha a gyermekáldás elmarad, a jövő bizonytalan. Imát mondott Birtan Róbert Attila, a Szent Péter és Pál plébánia káplánja, valamint Szabó Előd úrmösi unitárius lelkész. Közreműködött – immár ötödször – az úrmösi unitárius dalárda Urák János vezetésével. A földvári rendezvény himnuszaink eléneklésével és koszorúzással zárult. A Történelmi Vitézi Rend Sepsiszek Széke nevében: nemzetes Tóth Kálmán székkapitány, v. Erdélyi Béla tb. székkapitány és nemzetes Nagy Béla Csaba nemzetes urak, Erdővidék részéről nemzetes Bartha Imre székkapitány és nemzetes Oláh János helyezték el a kegyeleti koszorúkat. A megemlékezők a hidvégi magyar közösség jóvoltából a református parókia udvarán és a fogolytábor emlékszóbjában tartott szeretetvendégségen vettek részt.

(Háromszék Napilap nyomán) v. Molnár Zsolt v. hdgy.

Kopjafaállítás a gyergyószentmiklósi Gac-oldalban

A Történelmi Vitézi Rend székelyföldi törzsszéke az évente megszervezett vitézavatáskor emlékjelet is állít azoknak, akik a hazát szolgálták, vagy a haza védelméért áldozták életüket: főtiszteknek, tábornokoknak, illetve a világháborúkban elesett, tömegsírokban nyugvó névtelen katonáknak. Idén a vitézavatásra május 7-én, szombaton került sor a csíkszeredai Makovecz Imre által tervezett Millenniumi Templomban, május 8-án, vasárnap pedig a Rend a gyergyószentmiklósi Gac-oldalban kopjafát állított és szenteltetett az itt nyugvó mártírok emlékére.

Az esemény helyi szervezője a Történelmi Vitézi Rend gyergyószéki állománya volt, élén v. Percze Ferencné Székely Ilona-Mária székkapitánnyal és v. ifj. Pál Károly hadnaggal. A kopjafaállításra részt vettek a vitézavatásra érkezett Magyar Koronaőrök Egyesületének tagjai is, akik elhozták a Szent Korona hű mását. A méltóságos ünnepségen v. Lázár Elemér főkapitány-h., otkp. köszöntötte az egybegyűlteket, köztük Czink Attila megbízott gyergyószentmiklósi alpolgármestert, majd Bajna György újságíró, költő, a hely tulajdonosa idézte fel az 1944-ben történt eseményeket.

– A Gac-oldalban szeptember 7-én hajnalban hősi halált halt a Magyar Királyi Honvédség székesfehérvári 3. pótezeredének 159 honvéde, akiknek többsége a tizennyolcadik életévét is alig betöltő fiatal kadét volt. A bevonuló szovjet hadsereg egyik előőrsének katonái orvul meggyilkolták az itt alvó, úttól fáradt katonákat: voltak, akik golyószórótól haltak meg, másokat saját szuronyukkal szegeztek a földhöz, vagy puska-tussal vertek agyon. A történekről a rendszerváltás előtt csak suttogva lehetett beszélni, a helyiek által állított kereszteteket eltávolították az illetéktelen kezek. A két tömegsír azonban, amelybe a névtelen áldozatokat temették a gyergyóiak, bátor felszegezi asszonyok gondozták addig, ameddig nyíltan is lehetett emlékezni. Előbb Burján Gál Emil gyergyói szobrászművész kápolnát jelképező térplasztikája jelzett a sírok fölötti mezsgyén, aztán a székesfehérvári Honvédség és Társadalom Baráti Kör kezdeményezésére és támogatásával a székesfehérváriak is emlékművet állítottak a mártíroknak. 2009-ben a helyi polgárok keresztet és emléktáblát helyeztek el az oldalban. A rendszerváltás után Dr. Szabó József János hadtörténész levéltári adatokkal is megalapozott munkája, valamint a megyei és a helyi lapokban megjelent tényfeltáró anyagok ismertté tették a közvélemény számára a tényeket, de azt, hogy miért történhetett meg ez a tragikus esemény, máig sem sikerült megnyugtatóan tisztázni. Most már az maradt hátra az utódoknak, hogy megőrizték az itt nyugvó mártírok emlékét, emlékezzenek rájuk, és levonják a tanulságokat, hogy ehhez hasonló tragédiák ne történhessenek meg soha!

A megemlékezés további szónokai azt hangsúlyozták, hogy a Gac-oldalban történtek kegyetlenségükkel kiemelkednek a háborús események sorából is, hiszen **nem harcban, szemtől szembe, a kényszer miatt ölték a szovjet hadsereg Gyergyóba bevonuló katonái, hanem védtelen, alvó embereket tömegesen, egyiket a másik után, vérszomjasan, a gyilkolás kedvéért lemészároltak.** Az emlékező ünnepi beszédekét követően a gyergyószentmiklósi Kercső Attila Bajna Györgynek a Gac-oldali eseményekről szóló balladáját mondta el, a kézdívasárhelyi Mike Bernadett Gyóni Géza *A dicsőséges Jobbhoz* c. versét adta elő, v. Czirják Edit pedig a *Kopjafák* című saját alkotását olvasta fel.

V. Hunyadi László főkapitány és v. Lázár Elemér leleplezték a kopjafát, amelyet tisztelendő Csedő István szentszéki tanácsos, nyugalmazott tekerőpataki plébános áldott meg evangéliumi részlet felolvasása és rövid elmélkedés után. A kopjafához koszorúztak a Vitézi Szék, az Észak-Erdélyi- és Székelyföldi Törzsek, valamint Gyergyószék, Csíkszék, Háromszék, Kézdiszék, Sepsiszék, Bardóc-Miklósvárszék, Szováta és Sóvidék, Maroszék, illetve Szászrégen vitéz küldöttei.

Magyarországról v. Béres Ferenc országos törzskapitány és v. Kerecsen László törzskapitány koszorúzott. A megemlékezést és emlékjelállítást Mayer Róbert, ifj. Csibi András és Korpos Szabolcs zenetanárok muzsikája tette még ünnepélyesebbé.

vitéz Ambrus Ágnes szkp., Kézdiszék
Fotó: Kockás Erzsébet, v. Tolnai Eta

Székelyzászló-avatás Szotyorban és Kilyénben

A Magyar Erdélyért Egyesület (MERT) 2016. május 15-én Szotyorban, május 22-én Kilyénben székely zászlót avatott. Az ünnepi esemény díszvendége volt a Történelmi Vitézi Rend sepsiszéki állandója. A református templom udvarán került sor a zászlók avatására. A Történelmi Vitézi Rend tagjai sorfalat álltak a templom bejáratánál.

Nagy Gábor Levente, az egyesület elnöke külön köszöntötte Rendünk tagjait, akik nagy számban jelentek meg az ünnepségen. Beszédében hangsúlyozta: ha a zászló a bizonyítéka, hogy voltunk és vagyunk, a biztosítéka, hogy leszünk! A nemzet a jelképei körül összeforrt és öntudatos nemzeti közösséget nem lehet megfélemlíteni és önfeladásra kényszeríteni.!

Itt megjegyezném, hogy a Magyar Erdélyért Egyesület és a Történelmi Vitézi Rend sepsiszék állománya jó viszonyt ápol. Volt példra arra, hogy együtt tisztítottuk meg, újítottuk fel az 1848-as hadisírokat. *v. Molnár Zsolt v. hdgy, Sepsiszentgyörgy*

Dicsőség a hőseknek!

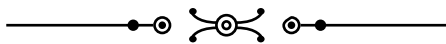
A magyar Hősök Napja alkalmából 2016. május 29-én, 12 órai kezdettel, a Tordai Magyar Kulturális Egyesület, a Tordai Honvéd Hagyományörző Bizottság és a Történelmi Vitézi Rend szervezésében, Tordán megemlékezés-sorozatára került sor a központi magyar temetőben. Tiszteletadással emlékeztünk azokra a hőseinkre, akik a magyarság és a haza védelmében az 1944-es nagy tordai csatában a legdrágábbat, az életüket áldozták.

Fejet hajtottunk az értünk életüket áldozó, minket védelmező hőseink előtt a központi magyar temetőben lévő honvédsírkertben is. Itt több mint 2500 magyar honvéd nyugszik. Megemlékezésünket v. Pataky József szkp., a THHB. néhai elnökének sírjánál folytattuk; végezetül a Tordáról elhurcolt, szovjet fogóságban meghalt 216 ismert nevű magyar polgári áldozat emlékére állított, malenkij robotra hurcolt gránittömbös-kopjafás emlékoszlopánál fejeztük be megemlékezésünket. A TVR. részéről jelen volt v. Lázár Elemér főkapitány-h, Erdély országos törzskapitánya, v. Kocsis László Észak-Erdély törzskapitánya, a Székely Törzsek képviselőjében v. Máthé Lóránt-Pál törzskapitány, a házigazda: v. Dimény József, Torda-Aranyoszek székkapitánya és vitézei, valamint v. Dávid Ferenc, Udvarhelyszék székkapitánya és vitézei.

Az emlékünnepe minden helyszínén köszöntő és emlékező beszédek, imák, kulturális műsorok, kórusművek hangzottak el, gazdaggá és ünnepélyessé emelve a megemlékezést. Koszorúzással, a szózat, nemzeti imánk és a Székely Himnusz eléneklésével zártuk e tragikus eseményekre való emlékeztetést.

„...és nem haltak meg, válságos órán előjönnek, mert utóvéd-ként előörsei jövődönknek.”

v. Máthé Lóránt-Pál, tkp. Székely Törzs Erdély

1920. június 4-ét felejteni nem akarók!

A Történelmi Vitézi Rend, Udvarhelyszéki tagozata több éve hagyományt teremtett azzal, hogy ezt a nemzeti gyásznapot a Székelyföldön lévő egyetlen Trianon emlékműnél tartja, amely Farkaslakán található.

„A néma gyermek hangját még az anyja sem érti!” - tartja a közmondás. Akkor hát hallassuk szavunk! Tisztán és őszintén, mint őseink tették! Nevezzük a dolgokat a nevén.

A Nemzet Holokauszt Napjára minden jó érzésű embernek illelne fejet hajtani, gyászruhát ölteni, és mint egy családtag sírja előtt, elcsendesedni. Bárhog is nevezik újabban ezt a tragédiát, az semmit sem változtat a tényeken és a megtörténtek valóságosságán! A múltat elhallgatni és szőnyeg alá seprni nem vall magyar gerincre!

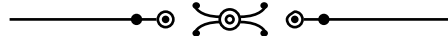
Az ép elméjű ember a jó hírnek örvend, ám az ellenkezőjén méltóságát teljesen gyászol, ha a helyzet úgy kívánja. Ez is egy ilyen nap, a XX. század Mohácsa vagy Világosa, ha úgy tetszik.

Általában egy horzsolás az ember testén másnapra már feledésbe merül, az csak felszínes sérülésnek számít, ám egy agresszív sebészeti beavatkozás, az ép és egészséges végtagok amputálása, valós kórkép nélkül, örök nyomot hagy, nemcsak az alanyban, hanem utódai testi és lelki épségében is.

Évtizedek alatt tán a sebek behegednek, a fájdalom tompul, érezzük, hogy sajog az, ami nincs, hiányérzetük (helyük) lüktet, ám lelkünk szabadon szárnyalhat és tudatunk megköveteli, hogy ne feledjünk, megköveteli, hogy minden évben állítsunk emléket e napon-bár egy imával.

És e napon, mi, a Történelmi Vitézi Rend tagjai, azt valljuk, ami valójában történt.

v. Máthé Lóránt-Pál, tkp. Székely Törzs

Csángó-magyarok világtalálkozója

2016. június 30. és július 2. között tartották a Királyföldi- és Barcasági Csángó- Magyarok Reformációi zarándoklata keretében világtalálkozójukat. Változatos programot ajánlottak gyermekeknek, fiataloknak. Így június 30-án a bácsfalusi evangélikus templomban dr. vitéz Kovács Lehel egyetemi tanár tudományos szimpóziumot tartott Istók János csángó szobrászművészről és

V. Albert Levente Zajzoni Rab István szobra előtt áll őrséget.

(fénykép v. Vass Vincéné)

leleplezték az emléktábláját. A rendezvénysorozatnak a csúcspontja dr. Kövér Lászlónak, a Magyar Országgyűlés elnökének a jelenléte volt. Beszédében kihangsúlyozta: „A csángó-magyarok sorsa európai sors.” Ő volt az első magyar országgyűlési elnök, aki Brassóban és a csángó Hétfaluban járt. Július 2-án, szombaton reformáció emlékzarándoklat volt, Zajzomból a pürkereci evangélikus templomig, melyet a csángó Zajzoni Rab István (1832 - 1862) költő szobrának megkoszorúzásával kezdtünk.

V. Vass Vince a zajzoni templomtérén
(fénykép v. Vass Vincéné)

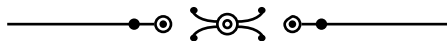

V. Bordás Attila a népviseletbe öltözött körében. (fénykép v. Rab Sándor)

A zarándoklaton képviselőket helybeliek és vendégek között tiszteletet tettek a Történelmi Vitézi Rend Sepszi Székének képviselői is. A szabadtéri ökumenikus istentisztelet keretében Reményik Sándor-díj átadására került sor, átvehették: dr. Kövér László és Riedl Rudolf, az egyházkerületi felügyelő. Ft. Adorjáni Dezső Zoltán püspök ünnepi igehirdetésében kihangsúlyozta: „Ó mily szép és mily gyönyörűsége, ha a testvérek egyetértésben élnek... Csak oda küld az Úr áldást és életet mindenkor” (133. zsoltár).

Az eseményt színessé tették a Vox Humana kórus, a Háromfaluboricásai, a Kincskeresők Néptáncgyűjtése és még sokan mások.

v. Rab Sándor, Sepsiszentgyörgy

A Magyar Pálosok nyomában

2016. július 11-én, Napisten havában látogatott el a Történelmi Vitézi Rend a Hagitafürdő fölött emelkedő hegy tetejére állított, vitéz Máthé Lóránt Pál tkp., szobrászművész alkotásához, az

Apostoli Kettős Kereszthez, s vitéz Lázár Elemér főkapitány-helyettessel és az alkotóval koszorút helyeztek el a történelmi hegyecsús emlékművénel. A középkorban egy Pálos kolostor állt itt, ahol a magyar Pálos rendalapítók szolgálták Istent, kérve a Nagy Magyar Haza védelmét az állandó betörő ellenséggel szemben. Ennek romjai ma is látszanak, hirdelve az örökkévalóságot, és azt, hogy az őshonos magyar nemzetünk minden idegen próbálkozás ellenére, évezredekig helyt áll ősei örökségén. Vérrel védelmezi azt! **Idén ismét megerősítettük jogunkat és fogadalmunkat azon föld felett, amely több ezer éven át őseinknek a szülőföldet, az Anyaföldet jelképezte és jelképezi is a jelenkorban!** Ezt a keresztet nem egy bizonyos történelmi esemény alkalmából állították, nem egy dátumhoz kötötték, hanem Székely-Magyar népünknek ajánlották fel, azon férfiak és nők emlékére, akik országunkért több ezer éven át ontották véréüket hazánkért- megmaradásunkért!

E tények tükrében a megemlékezés ma aktuálisabb, mint bármikor! Oly sok minden történt az elmúlt egy évben - és sajnos

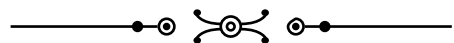
nem sok jóval dicsekedhetünk. A gyarmatosítók hurokja egyre jobban szorítja torkunkat!

Amikor majd mindenünket elveszik, betiltják, leszedik, átírják és meggyalázzák (példa volt erre ez a kereszt is) akkor már megint csak az Ősi Tudás, a Fény útja marad számunkra - a Hit ösvénye. Kelet fiaiként mi ennek a Tudásnak a birtokosai vagyunk, ez a mi ajándékunk, örökségünk! Így hát a Hegyen ismét megerősítették fogadalmukat, megnyitva lelkük kapuit, helyet adva az éltető Fénynek! A keresztet Kelet felé tájoltuk – arra, ahol minden áldott nap felkél az életet adó Nap, az örök Fény Forrása felé, Ősi hazánk felé. Népünknek, nekünk küldetésünk van e földön, feladatunk és kötelességünk emléket állítani, kőben, fában, nyomot kell hagynunk - hisz Vérrel Szentelt Föld az Anyaföldünk!

Most az az idő jött el, amikor az alapokat ismét a lelkekben kell lerakni. Az ünnepség ideje alatt egy felhő takarta be a helyet és a résztvevőket, mint egy csodálatos védőpajzs. A Magasságos Úr áldása oltalmazza a székelyek Nagy Hegyét, a Hargitát, együtt a körülötte meghúzódó falvak, városok magyar lakóival!

v. Máthé Lóránt Pál tkp. Székely Törzs

Dálnoki Miklós Béla emléktábla koszorúzása Dálnokon

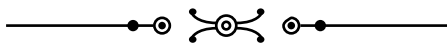
A Történelmi Vitézi Rend sepsiszeki állománya 2016. július 23-án szombaton, a tizenkettedik dálnoki falunapok alkalmával dálnoki Miklós Béla vezérezredes, miniszterelnök emléktáblája előtt tisztelgett.

A falunapok alkalmával Bartók Ede Ottó polgármester köszöntője után Cserszegtomaj és Noszvaj testvértelepülés vezetője szolt a jelenlévőkhöz, mindketten Dálnok látványos fejlődését emelték ki. Bartha Gábor, Cserszegtomaj polgármestere hatodik, kollégája, Bóta Géza, Noszvaj elöljárója pedig tizedik alkalommal ünnepelt együtt a dálnokiakkal. Utóbbi egy hordozható számítógépet adott át a testvérközség ajándékként Bonda Annamáriának, a Darkó Jenő iskola igazgatójának.

A helybéli óvodások és kisiskolások műsora után vitéz Nagy Zoltán, a Történelmi Vitézi Rend sepsiszéki állományának tagja, az utókor által méltatlanul elfelejtett Dálnoki Miklós Béla (1890–1948) életét ismertette, majd a sepsiszéki vitézek és a jelenlevők a művelődési központhoz vonultunk, s a Történelmi Vitézi Rend sepsiszéki állománya által létrehozott és 2009-ben felavatott emléktáblát koszorúztuk meg. Rendünk nevében koszorúztak: nemzeti Tóth Kálmán székkapitány, nemzeti Vánca Albert v. hadnagy és vitéz Kajcsa Tibor András. Áldást mondott Marosi Károly helybeli református lelkipásztor.

vitéz Molnár Zsolt v.hdgy, Sepsiszentgyörgy

Galícia – második zarándokutunk!

A Történelmi Vitézi Rend székely törzse 2016. augusztus 15–20. között történelmi és kegyeleti zarándokutat szervezett Galíciába, az I. világháború itt zajló csatáinak százéves évfordulója alkalmából. A zarándokút kezdeményezője és világi vezetője v. Lázár Elemér országos törzskapitány, lelki vezetője pedig dr. Darvas-Kozma József pápai káplán, csíkszeredai esperes-plébános volt. A zarándokúton Udvarhely-, Sepsis-, Csík-, Kézdi-, Bardoc-Miklósvárszék vitézei és családtagjaik vettek részt. A zarándokút befejező mozzanataként a rend tagjai emléktáblát avattak Hajdúnánáson, majd részt vettek az államalapítás, Szent István király és az új kenyér ünnepén.

A szentmisén dr. Darvas-Kozma József csíkszeredai esperes-plébános prédikációjában kiemelte, hogy Przemysl katonáinak helytállása a kötelességteljesítés története, és a védők máig példát mutatnak bátorságból és hazaszeretetből.

A Felvidéken keresztül, a Duklai-hágó (502 m) érintésével érkeztünk meg az I. világháború kiemelkedően fontos csatáinak városába, a San folyó partjára épült Przemyslbe, amelyet

egykor Magyarország keleti kapujának is neveztek. A település körül épült fel Európa egyik legjelentősebb I. világháborús erődrendszere, mely 45 km hosszan öleli körül a várost, 15 főerődből és számtalan alerődből áll. A város egyik polgári temetőjében, az erőd megtartásáért vívott harcokban elesett hősök emléktábláját koszorúztuk meg, azután az osztrák–magyar katonai parcellában idéztük fel a przemysli véres eseményeket. V. Lázár Elemér arra emlékeztette a vitézeket – akiknek az elődei közül többen is itt harcoltak –, hogy az I. világháborúban több hadjárat sikere múlott az itt harcoló katonák kitartásán.

Gorlicei, luźnai és limanowai megemlékezések

A zarándokút egyik megrendítő élményét jelentette a gorlicei áttörés emlékére a város múzeumában szervezett állandó kiállítás, majd a luźnai katonai temető megtekintése.

További magyar emlékhelyek felkeresése

A vitézek felkerestek más dél-lengyelországi magyar vonatkozású emlékhelyeket is, megidézve a két nép között kialakult sok évszázados barátságot. A jaroslawi bencés kolostorban celebrált szentmisén megemlékeztek II. Rákóczi Ferencről, aki a kuruc szabadságharc bukása után kíséretével itt töltötte az emigráció kezdeti időszakát, abban a reményben, hogy hazatérhetnek és tovább tudnak küzdeni hazájuk függetlenségéért. A kolostor külső falán 2015-ben avatott II. Rákóczi Ferenc-domborműnél a zarándokok elhelyezték az emlékezés szalagjait, majd felkeresték a város főterén a lengyel–magyar barátság emlékművét, amelyen Stanislaw Worcell híres gondolatai olvashatók lengyelül és magyarul: „Magyarország és Lengyelország két öröklétű tölgy, melyek külön törzset növesztettek, de gyökereik a föld alatt együtt futnak, összekapcsolódtak, és láthatatlanul egybefonódtak. Ezért egyiknek a léte és erőteljessége a másik életének és egészségének a feltétele.” Ugyanitt megtekintették a Leon Czechowski honvéd őrnagy, az 1848–49-es magyar szabadságharc Erdélyben harcoló hőse emlékére 2001-ben állított kopjafát is. Tarnówban, Bem József szülővárosában a vitézek a tábornok Strzelecki Parkban található mauzóleumánál koszorúztak, majd felkeresték a Petőfi Sándorról elnevezett parkban a sepsiszentgyörgyi Írott Szó Alapítvány által 2001-ben emelt székelykaput és a 10 kopjafát, amelyek a Bem apó által vezetett erdélyi hadjárat 10 csatájára emlékeztetnek, s megtekintették a további másik kettőt is, amelyeket Forgon Mihály jogász és genealógus (aki 1914-ben halt hősi halált, s Tarnówban temették el), valamint Lippóczy Norbert tarnówi

magyar borkereskedő és műgyűjtő emlékére állítottak, aki értékes gyűjteményét a helyi múzeumnak és könyvtárnak adományozta.

A galíciai zarándokutat a vitézek a „lengyel, magyar két jó barát, együtt harcol s issza borát” évszázados mondás szellemében zárták.

A soknemzetiségű luznai katonatemetőben a vitézek felkeresték a 64 magyar honvéd fém névtáblával ellátott, tölgyfából készült, kereszt alakú fejfáját is. Kazimierz Krok, Łuzna közjegyzője, a helyreállítási munkálatok fő segítője üdvözölte a székelyföldi zarándokokat, és a helyi katolikus plébánossal együtt részt vett a temetőben dr. vitéz Darvas-Kozma József esperes-plébános által celebrált tábori szentmisén. Az atya szentbeszédében emlékeztetett arra, hogy

a katonatemető a hősök szentélye, amely erkölcsi példát sugall annak, aki oda belép, és a példaadás független az életét áldozó hős nemzetiségi hovatartozásától. Amint mondta, a temetőben nincs ellenség, a halálban mindenki megbékél a másikkal. Ezt követően Dr. Darvas-Kozma József esperes-plébános, a zarándoklat lelki vezetője részleteket olvasott fel a Galíciában hősiességgel harcoló, hazájukat védő székely katonák leveleiből.

A zarándokút alkalmával eljutottunk a limanowai harcok helyszínére is, ahol 1914. decemberében sikerült megállítani a muszkák rohamát, és ahol Muhr Ottmár ezredes vezetésével a Nádasdy-huszárok voltak a csata hősei. Ezen

a helyszínen is koszorúzással és szentmisével emlékeztek az itt harcoló, hősi halált halt, fogságba esett vagy hazatért katonák hősiességére.

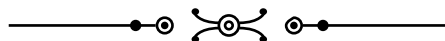
Hajdúnánási emléktábla-avatás

A zarándokút zárásaként a Történelmi Vitézi Rend székely törzsének képviselői Hajdúnánáson emléktáblát avattak, és ismételt szentmisén vettek részt, tisztelegve a város lakói előtt, akik 1916-ban székely menekülteket fogadtak be. Buczkó József helytörténész, a Móricz Pál Városi Könyvtár és Helytörténeti Gyűjtemény vezetője 2011-ben könyvben örökítette meg az addig alig ismert tényeket, a menekültek hajdúnánási életét.

„1916 kora őszen, amikor Magyarország keleti vármegyéit román katonai támadás érte, 206 ezer székely kényszerült arra, hogy mindent hátrahagyva elmeneküljön otthonról. Mivel a 17 és 56 év közötti férfiak a csatatereteken harcoltak, a nincstelenség és a bizonytalanság súlyos terhével gyalogosan, szekéren vagy nyitott és zsúfolt vasúti szerelvényeken útra kelt menekültáradatban leginkább édesanyák, gyermekek, idősök és betegek próbáltak megküzdeni mérhetetlen bánatukkal és kétségbeesésükkel, nem kevésbé a hosszú, megpróbáltatásokkal tele utazás viszontagságaival. A menekülők több napon, sőt több héten keresztül úton voltak, míg fedélhez jutottak. (...) A hajdúk földjére és annak fővárosába, Debrecenbe 1916 őszen 20 ezer székely menekült érkezett, onnan vezényelték tovább őket Hajdú vármegye különböző településeire. **Az Alföld északi peremén fekvő Hajdúnánás összesen 3200, főként Csík vármegye településeiről érkezett menekültet fogadott be. Közöttük volt a Kilyénfalváról két tehén vontatta szekéren elmenekült György Rozália is öt gyermekével – köztük a hétéves Jakab Antallal (a későbbi gyulafehérvári püspökkel).**

Az emléktábla-avatás szónokai kiemelték, hogy ezentúl a Székely Menekültek Emlékoszlópa és Emlékkeresztje mellett ez az emléktábla is hirdetni fogja a Hajdúnánást és Székelyföldet összekovácsoló befogadó szeretetet.

v. Ambrus Ágnes szkp.

Úz völgy, 1944. augusztus 26.

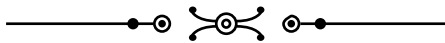
A szovjet hadsereg ezen a völgyoszorón át lépett először magyar földre. A támadás dátuma lett a mára már zarándoklattá vált Úz-völgyi megemlékezés napja

Az Erdélyi Kutatócsoport Egyesület az évek során 650 keresztet állított az 1916–1918 között, az Úz völgyében elesett és eltemetett magyar és német katonáknak. Állítottak egy kettős apostoli keresztet mikóújfalusi andezitből az 1944. augusztus 26-án betörő orosz csapatoknak áldozatul esett magyar katonák emlékére és egy Lengyelországból idekerült eredeti német Vilmos-keresztet is elhelyeztek a temetőben, olyant, amilyen 1914-ben rendszeresítve volt az elesett német katonák sírjainak megjelölésére.

Hány katona lehet eltemetve Úz völgyében? Az adatok néhol homályosak, pontos számot nem tudni. Van egy 650 nevet tartalmazó veszteséglistánk, de a temetőben több, mint ezer sírhantot számoltunk meg, és nem minden hantot lehetett beazonosí-

tani, hiszen a háborút követően az Úz völgyében élő lakosság is jónéhány sírra rátemetkezett. Nem beszélve azokról, akikkel robbanás végzett, őket a gránáttölcserekbe temették el. Még van két hősi temető a völgyben, a Kőkertnek nevezett helyen és a Veresvíz-patakban az Úz patakába való beömléséhez közel. Ezek mind I. világháborús haditemetők. A II. világháborúban elesettekről úgy tudjuk, hogy nem az úzi temetőben vannak eltemetve, de ezt konkrét bizonyítékokkal nem tudjuk alátámasztani. Az akkori frontharcosoktól tudjuk, hogy az elesetteket haláluk helyén temették el utólag, hiszen a betörő oroszok elől még a polgári lakosság is elmenekült a völgyből, és amikor visszatértek, már az előrehaladott bomlásban lévő testeket kellett elhantolniuk. Elmondható hát, hogy az Úz és környéke egy hatalmas temető.

Váry O.Péter.

A Székely Hadosztályra emlékeztünk

A Csíkszéki Hagyományörző Mátyás-huszárok és támogatóiknak köszönhetően, 2016. szept.10-én sor került az I. világháború végén megalakult Székely Hadosztály emlékére felállított csíksomlyói szoborcsoport megszentelésére. A Miholcsa József szobrászművész által tervezett és Zavacki Walter szobrászművész által kifaragott emlékmű kőtömbjein I. világháborús katonák, a központi oszlopon pedig a Székely Hadosztály címere és egy koronás turul látható.

Az 1916-os év három fontos dátuma: Augusztus 27. A román Királyság hadba lépett és hadserege átlépte az akkori Magyarország határát. Szeptember 8. A román hadsereg elfoglalta Csíkszeredát. Október 9. A magyar hadsereg visszafoglalta a várost.

„Legyen ez szent hely számunkra, ne csak a kegyetlenségekre emlékeztessen, hanem ez felhívás a szeretetre, békére, egymás megbecsülésére! – ezekkel a szavakkal áldotta meg a leleplezett szobrot Gothárd Gergely csíksomlyói plébános az istentisztelet végén.

Az emlékünnepeket megelőzően, a huszárok felvonulásához csatlakozva, a Történelmi Vitézi Rend Székely Törzse Csíkszereda város és környéke lakóinak kíséretében megkoszorúzta a város főterén felállított Márton Áron püspök bémálós szoborcsoportját.

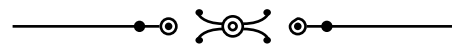
Emlékpark - Székely Hadosztály

A Székely Hadosztály emlékére létrehozott emlékparkot hálással köszönjük megalkotóinak, a Csíkszéki Mátyás

Huszáregyesület tagjainak, Miholcsa József szobrászművész tervezőnek, Zavacki Walter szobrászművésznek. Emeljük, mert fontos, a további támogatók: a Magyar Országgyűlés elnöke, Kövér László, Magyarország csíkszeredai Főkonzulátusa, a Bethlen Gábor Alap. Közreműködtek a megvalósításban a Csíki Székely Múzeum, Nemzetstratégiai Kutatóintézet. A követ a Sepsibükszád önkormányzata biztosította. Összefogással lehetett csak ezt a nagy munkát elvégezni.

Mindég példa marad, míg csak Székelyföld létezik az önfeláldozó hősi tett, mellyel a maroknyi Székely Hadosztály szembement az elsöprő túlerővel, hogy megvédje szülőföldjét még akkor is, ha az áruló magyar kommunisták nem adtak segítséget az elvérző honvédeknek, sőt hátba is támadták. Szörnyű sors várt az önmagukat megadó, fogságba esett katonákra, a berendezkedő királyi Romániában.

vitéz Orbán Imre Csíkszék

Vérrel áztatott hegyek...

Az idő múlása elmosná, de az emberi emlékezet szerencsére eleven! Még vannak túlélők, kik elmondják a történeteket, a 71 évvel ezelőtti háborús borzalmakat. A nagy honvédő csatákat, mely sok tízezer fiatal katona életét oltotta ki hazánk védelmében.

2015. szeptember 5-én Csíkszentmihály-Ajnád község határában, a Varjadorja nevű hegyen emlékmű-felszentelés volt! A Magyar Honvédelmi Minisztérium felkérésére és az Erdélyi Kutatócsoport Egyesület, a Csíkszeredai Konzulátus, s a Csíkajnádi Közbirtokosság, önkéntes tűzoltók, községi önkormányzat, Csíkajnádi Szent István Szervezet támogatásával készítette el Dóczy András csíkszeredai szobrászművész a műalkotást. A község lakossága a meghívott közméltóságok és a Történelmi Vitézi Rend csíkszéki csoportja jelenlétében áldotta meg és Fráter Tankó Szilveszter egyházközségi plébános és celebrált szentmisét.

Több száz védő és támadó vesztette életét Ajnád hegyeiben. Ádáz harcok folytak Tekerő-Könyak-Komunák-Varjadorja-Csíkajnádi vonalon, Gyimes völgye irányából, 1944.aug.31-szept.10 között. A Gyimesi, majd a Csíki-havasokat jól ismerő egyének árulásával vezették fel az ellenséget, akik orvul támadtak az itt kiépített védőállásokra. A váratlanul ért támadások áldozatai voltak mindazok az erősítések katonái, akik a komáromi, székesfehérvári, mosonmagyaróvári, dunántúli alakulatoknál szolgáltak. Szomorú, hogy nagy részük a mai napig azonosítatlan honvéd, még sírjuk is ismeretlen! Akiket sikerült megnevezni: Dr.Korondy János tartalékos orvos, főhadnagy, született 1910. hősi halált halt 1944. szept. 6. Ajnád; Csap László honvéd szakaszvezető; Antal József sz.1924. Kézdiszentlélek, hősi halált halt 1944.szept.9. Mindhárman a csíkszentmihályi templomkertben nyugszanak.

Az emlékműszentelés után az emlékezők és a vitézek elzárándokoltak az újonnan állított honvéd keresztekhez: Sándor oldalán 2 kereszt, a csűrkeremben 3 kereszt, Tekerőn 7 kereszt. Az ismeretlen honvédek egyházi áldásban és engesztelő imában részesültek. Itt már nincsenek szembenálló felek, örök a béke, Isten őröködjön felettük!

vitéz Orbán Imre Csíkszék

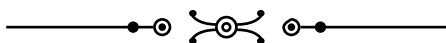
Egy koszorú, egy mécses...

Főhajtás egy sírnál... A pusztavámi születésű vitéz Gaál Simon (1925-1944) és Mike László magyar honvédek csíkmadarasi sírja, akik 1944. szeptember 11-én haltak hősi halált.

A vitézavatásra érkezett rendi előljárók, Főkapitány úrral az élen, a Magyar Királyi Koronaőrség tagjai, s több magyarországi rendtagunk mindig élnek az alkalommal, hogy Rendünknek e legkiemelkedőbb eseményén túl, időt találjunk Erdély néhány nevezetességének, neves személyiségei emlékhelyeinek, s a pusztító háborúk áldozatai sírjainak felkeresésére. Vitéz Lázár Elemér főkap.h., otkp. útmutatása alapján utunkban kis kitérőt tettünk, s egy percre megálltunk, felidéztek két fiatal, szinte még alig-élt kiskatona emlékét. Vitéz Gaál Simon és Mike László honvédek a Csíkmadaras községhez tartozó területen, elszakadva csapattestüktől, az Olt mentén bujkáltak a beözönlő orosz-román katonák elől. Aknára léptek. Vitéz Gaál Simon, - vitéz Gaál Simonnak, az Észak-Dunántúli TSZK. v. hadnagyának az unokaöccse volt. Simon pedig korábban - vitéz Lázár Elemér főkap.h. segítségével - vitézi emléklapoktet helyeztet el a sírkövön. Nem feledkezünk meg a két fiatal katonáról, sírjukon lesz virág, s ég az emlékezés mécsese.

vitéz Tolnai Eta v. hdgy

Kopjafa-állítás és megemlékezés Olaszteleken

A Történelmi Vitézi Rend Bardoc-Miklósvárszéki állománya 2016. szeptember 11-én, vasárnap kopjafát állított és megemlékezést szervezett az Úz-völgyében elesett olaszteleki Bálint László (1922-1944), a 34. határvadász zászlóalj tizedese emlékére. Vitéz Lázár Elemér főkapitány-helyettes, Erdély országos törzskapitánya a kopjafa-állítás kapcsán hangsúlyozta: Erdélyben még ma is többnyire csak a szóbeli emlékezet, a családi szájhagyomány őrzi az itt zajló világháborús harcok emlékét, az elesett hősök nevét, áldozatát. Pedig szinte nem él itt olyan magyar, akinek a családjában, a felmenői között ne lenne egy hősi halott. A háborúban elesett fiakról, apákról, nagyapákról, déd- és üknagyapákról szóló történetek száj-

ról-szájra hagyományozódnak tovább, és sok fiók mélyéről időről-időre megsárgult fényképek, levelek, naplók kerülnek elő, a múlt tanúiként. Hozzáette: a Történelmi Vitézi Rend azért vállalta fel az emléklapállítások nemes feladatát, hogy segítsen a közösségi emlékezetbe hozni ezeket a személyes történeteket, mert azok a magyar nemzet történelmének szerves részét képezik.

A megemlékezés a település református templomában tartott istentisztelettel indult, ezt követően a Történelmi Vitézi Rend Székely Törzse Székeinek és a település lakóinak képviselői a temetőbe vonultak, ahol nemzeti Bartha Imre, Bardoc-Miklósvárszék székcapitánya ismertette az Úz-völgyében hősi halált halt fiatal hős életét, majd v. Máthé Lóránt, a Székely Törzs kapitánya méltatta az eseményt, hangsúlyozva a gyász, a fájdalom érzését, de egyúttal a hősök előtti tiszteletadások fontosságát is, mert ezek az alkalmak összegyűjtik a közösséget, és nagy szükség van a közös emlékezésre.

Vitéz Lázár Elemér és vitéz Máthé Lóránt Pál leleplezték a kopjafát, melyet a helyi tiszteletes áldott meg, majd a Történelmi Vitézi Rend székely székeinek több, mint 50 tagja, előljárói és a helyi közösségek képviselői helyezték el a kegyelet koszorúit, virágait.

vitéz Ambrus Ágnes szkp. Kézdiszék

A Bekecs-hegy emlékezni hív!

A Történelmi Vitézi Rend Szováta-Sóvidék vitézei 2015. október 3-án, tizedik alkalommal vettek részt a megemlékezésen a Bekecs-hegyen, amely 1916 őszén az első világháború egyik legvéresebb ütközetének színhelye volt.

1916 augusztusában Románia hadat üzent a Monarchiának. A Kárpátok vonulatát őrző kisszámú, gyengén felszerelt népfelkelőkkel szemben kezdetben gyors sikereket ért el a román hadsereg. Az előrenyomulás megállítására a Bekecs vonalán erős állásokat épített ki a sebtében átcsoportosított 9-es és 10-es honvéd- és bosnyák ezred. A gyors sikerektől fellelkesült román csapatok és a harcdezt honvédek között egyhetes (szept.29 - okt.5.), hatalmas véráldozatokat követő küzdelem zajlott a Bekecs keleti hágóin. Október 5-én a román csapatok fejvesztve visszavonultak. Az itt elesett magyar honvédeknek, akik a gyilkos ütközet áldozatai voltak, 1941-ben két emlékművet állítottak a nyárádselyei és a nyárádmagyarósi frontharcosok. A Történelmi Vitézi Rend tagjai is itt róják le minden évben kegyeletüket, emlékezvén katonáink hősiességére.

vitéz Bocskai István Székkapitány.

A hősök sírhantján 1941-ben emelt sírkő felirata:

*Hős Bajtársaink! Erdély visszatért,
melyért harcoltatok, s oláh golyó által
ittén meghaltatok.*

*A Bekecs hegyen legyen csendes
álmotok, Kívánják bajtársitok.*

Tóth József tiz.

Dán László,

Lakatos József tiz.

Villás József tiz.

Kántor József,

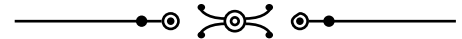
Cerzovics József.

M.H. 1916. okt. 5. Emelték a Ny. Selyei Frontharcosok Bajtársaik emlékére

1941. május 05.”

A Bekecsi-csata emlékére kopjafát emelt az Erdély Törzsszék! 2016. június 18.

Körtövés mezején, az 1941-ben állított emlékműnél felszentelték azt a kopjafát, amelyet a Történelmi Vitézi Rend állított a bekecsi harcok 100. évfordulója alkalmából. A Bekecs-tetői, 1916-os csata az I. világháború egyik sorsfordító ütközeteként vonult be a történelembe, mely Erdély hovatarozását döntötte el, a magyar-székely egységek óriási győzelme révén. Szováta-Sóvidékszék székkapitánya, v.Bocskai István felszólalása után, Szollath Hunor helyi történész beszélt az 1916 őszén a Sóvidéki és a Bekecsi csatáról, majd v. Máthé Lóránt Pál, Székelyföld törzskapitánya méltatta az eseményt. Ezt követően került sor a kopjafa leleplezésére, amelyet v. Lázár Elemér főkapitány-h., Erdély országos törzskapitánya és v. Máthé Lóránt Pál végzett el. A kopjafát Bajkó Norbert szovátaí rom.kat. segédlelkész és Nagy László sellyei plébános szentelték és áldották meg, majd a Történelmi Vitézi Rend székelyföldi székei elhelyezték a kegyelet koszorúit. Rendünk részéről jelenlétükkel tisztelték meg az eseményt Szováta-Sóvidékszék, Csíkszék, Udvarhelyszék, Sepsiszek, Kézdiszék, Marrosszék mindegy 70 vitéze. Ezt követően az eseményen résztvevők átvonultak a kápolnához és részt vettek a Szent Antal tiszteletére tartott búcsún. *v. Máthé Lóránt Pál tkp. Székely Törzs.*

Árpád- szobor emléktúra

A brassói Millenniumi Emlékoszlop felavatásának 120. évfordulójára szervezett első ízben emléktúrát a Cenk tetőre október 15-én a TVR Székely Törzsének sepsiszéki állománya, amelyen – élen a főkapitány-helyettes, Erdély országos törzskapitánya, v. Lázár Elemérrrel, illetve a székely törzskapitány, v. Máthé Lóránt Pállal – Udvarhely-, Kézdi-, Csík-, Bardoc-Miklósvár- székek, valamint a rendező Sepsiszek – több, mint 40 rendtársunkkal képviseltették magukat.

A rendezvény első mozzanata a 956 méter magas csúcsra felvezető út közben a hajdanán álló, ma csupán romjaiban létező középkori magyar királyi Brassó-vár bejáratánál tartott rövid történelmi visszatekintés, amelyben a titokzatos kezdetekről, Brassó

szász polgári vezetése által kieszközölt és Hunyadi János királyi helytartó által engedélyezett lerombolásról és Keöpeczi Sebestyén József a helyszínen végzett régészeti feltárásáról, valamint az általa levont következtetésekről volt szó. A csúcra felérve, az ott még ma is létező, ámbár szerény talapzatnál következett a megemlékezés. Vitéz Tóth Kálmán szkp. felvezetésével Vass Vince Ferenc VRNT. ismertette a millenniumi emlékmű előtörténetét, rövid, alig 17 éves fennállásának eseményeit, és a ránk nézve szomorú végét, amely az 1913 szeptember 27-én elkövetett robbantásos merénnyel kezdődött. Ennek következtében az emlékmű talapzata olyan mértékben megsérült, hogy a három hónapra rá tomboló hóvihár könnyedén ledönthette az oszlopot, szétszórva darabjait a hegy lejtőjén. Habár az akkori magyar hatóságok mindent megtettek a darabok konzerválása érdekében, egy visszaállítást célzó tervet szem előtt tartva, a talapzat 1916-ban a sorssal még mindig dacoló maradványát a betörő román megszállók hordták el, majd minden más műemlékvédelmi szempont az 1920 után berendezkedő új hatalom rosszindulata zátonyán tört meg.

A Nagy Háború következményei ellehetlenítették a mű visszaállítását, de a nyers valóság dacára az Árpád-szobornak becézett alkotás mindörökké élni fog lelki szemeink előtt 8 méter magas talapzaton álló 10 méteres dór stílusú oszlopán a három és fél méter magas Árpád-kori vitézzel, ki baljával címeres pajzsra támaszkodva, jobbában pedig kivont, leeresztett karddal hirdette a világnak a millenárius magyar állameszmét. E történelmi visszatekintést vitézekre jellemző hittel és derülátó elszántsággal összegezte a felszólaló, aki közös hálaadásra szólította fel a résztvevőket: „Áldott az Úr, fejet hajtunk szent akarata előtt, mert lám: bár úgy az ezredévi oszlop, mint az ezeréves ország összeomlottak, kell-e nagyobb csoda annál, hogy élő oszlopként, ha nem is Árpád-kori, de modernkori vitézekként itt állhatunk és emlékezhetünk és hogy nekünk adatott meg képviselni, kimondani és átörökíteni az igazságot!”

A rendezvény a városba való levonulással folytatódott, ahol a brassói magyar evangélikus egyház központi hivatalában kiállított, a hajdani szoborból származó és csodás módon megmenekült és megőrzött fejerekye megkoszorúzására került sor. Sente László építész, a Kelemen Lajos Műemlékvédő Társaság elnöke tartott érdekfeszítő előadást a fej fellelésének és megszerzésének körülményeiről, amelyben fontos szerepet vállalt a 1990-es évek végén, ezért méltán nevezhetjük őt e becses ereklyénk felkutatójának és a Brassó Megyei Múzeum pincéjéből való kiszabadítójának.

Helyettes főkapitányunk, v. Lázár Elemér nemzetes úr javaslatán felbuzdulva, a jelenlévők ígéretet tettek arra, hogy támogatni fogják az ereklye talapzatra való felhelyezésének és ünnepélyes felavatásának a jövőbeni megvalósítását, mely ügy felkarolását ezúttal is ajánlom szíves figyelmükbe.

Megemlékezésünk Borcsa Mihály ev. lelkész, volt 48-as honvéd A hétfalusi csángó fiú Árpád szobránál című versének az elszavalásával, valamint himnuszaink eléneklésével zárult. Ezúttal is köszönjük a rendtársak megtisztelő jelenlétét.

Vass Vince Ferenc VRNT

2016 október 22. Székelyudvarhely

A Szent Miklós-hegyi római katolikus temetőben került sor a **34-es határvadász zászlóalj három honvéd keresztjének a leleplezésére és megáldására dr. vitéz Darvas Kozma József atya által. Az esemény létrehozója és kivitelezője a Történelmi Vitézi Rend székely törzseinek törzskapitánysága és az Udvarhelyszéki állománya. A megemlékezést és az avatást megtisztelte jelenlétével v. Lázár Elemér főkapitány-h. úr, s a Székely Törzsek részéről hat Szék (Udvarhely-, Szováta-Sóvidék-, Csík-, Bardóc-Miklósvár-, Sepsiszék és Kézdiszék Székei) képviseltette magát több mint 60 rendtárssal.**

Számunkra, akik a Történelmi Vitézi Rend tagjai vagyunk, a Vitézi Rend eszmeiségének, értékrendjének hordozói és továbbvivői vagyunk, a Rend egy fogódzó, egy erős pont az életünkben, hiszen becsületre, tisztességre, honszerelemre, kiállásra, meg-nem-alkuvásra, HITRE buzdít, ezek pedig mind örökérvényű értékek, melyekhez minden időben érdemes hűségessé lenni. Ez az értékrend nem megy ki az idő múlásával a divatból, mert mélységesen emberi és tiszta.

Az ünnepélyen felszólalt vitéz Lázár Elemér főkapitány-helyettes úr is, akinek tolmácsolom gondolatait: „Az itt nyugvó katonák: Szota András tábori lelkész, Kiszely Gyula szakaszvezető és Veress András közkatona, Vitézi Rendünk lélekbeli posztumusz tagjai is, mert a magyar hazáért áldozták életüket. Ezért mi hálával és tisztelettel emlékezünk meg róluk. Kik voltak ezek a katonák? Magyarok, a mi véreink, kik hősiessé megállták helyüket az utolsó percig. A magyar katonaszemély birtokosai voltak, akik Istenbe vetett hittel, keresztény-keresztény erkölcsiséggel, a bajtársiasság szellemében, a jobb jövőben bízva, nem mérlegelve, nem kibúvókat keresve, áldozták fel életüket. Szomorú, hogy hány százezer fiatal honvéd halált megvető harca ellenére, életük feláldozása ellenére is legyőztettünk, s nemzetünk számára pedig elveszett Erdély, egyben Székelyföld is.”

A székelyudvarhelyi római-katolikus temetőben van a nyughelye a 3 ismert magyar honvéd katonának és volt egészen az idén tavaszig 9 német katonának is, akiket elszállítottak egy központosított helyre. E 3 honvéd sírnál a 2 om-ladozó és porladó fakeresztnél, a másiknál az alig olvasható kőobeliszkjénél évek óta emlékezett Udvarhelyszék rendi állományaként tragikus nemzeti történelmi eseményre. Az egyik a véres Doni-katasztrófa, a másik a Becsület-napi tragédia (1945.febr.11. Budavári kitörés).

Árva, elhagyatott gyermekként álltak velünk szemben évek óta és már-már az enyészet és a feledés homályába kezdtek kerülni, féltünk, hogy végleg eltűnnek! Ekkor döntöttük el, hogy valamit tenni kell ez ügyben és e pillanat most bekövetkezett! 75-76 év hosszú idő az árvaságra, fejfájuk mellett nem volt, aki fejét hajtson, hisz hozzátartozójuk nincsen, vagy nyughelyük ismeretlen számunkra, így mi őket családtagjainkká fogadtuk. Ettől a perctől kezdve KISZELY GYULA 34-es határvasár tüzér tovább szolgáló szakaszvezető - vérem és testvérem!

Páter SZOTA ANDRÁS tábori lelkész - vérem és testvérem! VERESS ANDRÁS közkatona - vérem és testvérem! - Befogadtuk őket, hiszen egy család, egy vér, egy nemzet vagyunk.

Áldozathozataluk nem volt hiábavaló, mert immár nyughelyük a feledéstől megújulva megmentődött és így nevük nem fog a történelem homályában nyomtalanul elveszni. Óvó szemünk vigyázni fogja hantjukat.

Az ősz a magyar forradalmak és szabadságharcok időszaka. Így az október 23-i nap eseményeit felidézve,

egy percre elcsendesedtünk, ekképpen emléket állítva azon nemzedéknek, akik 56-ban szembe mertek szállni az elnyomó szovjet rendszerrel. Hány ilyen rabigát kellett leráznia nemzetünknek történelme során!? Mennyi vért, életet kellett áldoznunk a haza oltárán! És úgy látszik, hogy még mindig nincs vége... Pihenése legyen áldott minden honszerető, életét nem kímélő magyar hősnek, hazafinak!

Székelyudvarhely magvető hava 28-án.

vitéz Máthé Lóránt-Pál tkp. székely törzs.

Világháborús hősök tiszteletére állított emlékmű

A csíkszeredai Szent Kereszt-templom és a Millenniumi templom közötti téren áll ez a méltóságteljes emlékmű. A négy és fél méter magas, obeliszk alakú, homokkőből készült emlékművet november 11-én, pénteken áldotta meg ft. Tamás József segédpüspök. Az ünnepségen részt vettek a csíkszeredai iskolák diákjai, a hősök hozzátartozói, utódai, a Történelmi Vitézi Rend Székely Törzsének tagjai, és igencsak nagyszámú közönség tette tiszteletét a megyeközpontból és a környékről is.

Az avatóünnepséget az emlékhely létrehozásának kezdeményezője, ft. dr. vitéz Darvas-Kozma József esperes-plébános nyitotta meg. Beszédében az atya arról szólt, hogy Csíkszeredában mostanig sem az I., sem a II. világháborús hősöknek nem állíthattak emléket, és ez súlyos teherként nehezedett a város lakosságára és a plébániára. A húszas évek végén és a harmincas évek elején voltak kezdeményezések, de a hatóságok megakadályozták az emlékműállítás, és a II. világháborút követően sem létesíthettek emlékhelyet.

„Legyen ez szent hely számunkra, ne csak a kegyetlenségekre emlékeztessen, hanem ez felhívás a szeretetre, békére, egymás megbecsülésére” – ezekkel a szavakkal áldotta meg a leleplezett szobrot Gothárd Gergely csíksomlyói plébános az istentisztelet végén.

– „Csíkszeredát 1916 szeptemberében a román megszállók szinte teljesen felégették, városközpontját és templomait megsemmisítették, a plébániát, a kántori és harangozóit lakást a földdel egyenlővé tették, az anyakönyveket és egyéb

iratokat szétszórták, emiatt nehéz volt pontos adatokat szerezni azokról, akik elesetek az I. világháborúban. Komoly gyűjtőmunkára, anyakönyvek tanulmányozására, a hősök utódainak megkeresésére, világháborús emlékhelyekre szervezett zarándokutakra – isonzói, doberdói, galíciai katonatemetőkbe – volt szükség ahhoz, hogy felderítsük az elesettek nevét, születési és elhalálozási évét, helyszínét. Az I. világháborúban harminckilencen, a II. világháborúban hatvanhatan áldozták életüket a hazáért, a családjáért, de az is lehet, hogy több-

ben. Még most sem biztos, hogy teljes a névsor, a további kiegészítés szándékával hagyunk helyet az oszlopon.”– osztotta meg az emlékműállítás előzményeit az ünneplőkkel ft. dr. v. Darvas-Kozma József atya és köszönetet mondott Papp Emil kézdiszentkereszti kőfaragó művésznek, Bogos Ernő csíkszeredai tervezőépítésznek és mindazoknak, akik anyagilag támogatták a 110 ezer lejbe kerülő emlékhely létrehozásában. A befejezésben – az erdélyi magyarságot a jelenben is érő sérelmekre hivatkozva – az elesettek küzdelmének folytatására szólította fel a résztvevőket – kisdíjakokat, fiatalokat és időseket egyaránt: „– Ne felejtsetek: Az ember tragédiájában az Úr az utolsó szó. Ennek szellemében emlékezzetek, küzdjetek, bízzatok és imádkozzatok!”

Ráduly Róbert-Kálmán a csíkszász emlékműállítások sorába helyezte a mostanit, és a helyi történelem tragikus fíntoraként arról beszélt, hogy Székelyföldnek ebben a részében valahogy mindig késett az emlékezet tárgyiasítása.

– Így történt ez az 1848–1849-es forradalomra való emlékezés is, hiszen csak 1897-ben állították fel a nyergesetői csata emlékművét a Bukarestbe elszármazott székelyek kezdeményezésére, s az 1764-es madéfalvi mészárlásban életüket vesztett székelyeknek is csak 1905-ben állítottak emléket. Ehhez hasonlóan a világháborús hősök emlékhelyének kialakítására is mintegy száz esztendő telt el! Felidézte az 1916-os román betörés történéseit, amikor Csíkszereda lakóinak menekülniük kellett a Hajdúságba, a Partiumba vagy Erdély más, távolabbi tájaira. Hangsúlyozta, hogy a múltunkról beszélni kell, ebben segítenek felkiáltójelként az emlékművek, és abban is, hogy sorsunk jobbra fordulása érdekében fel tudjuk vállalni a jelen küzdelmeit.

Zákonyi Botond, Magyarország bukaresti nagykövete az ünnepség kezdetén elhangzott magyar Himnusz tragikus történelmi hivatkozásainak összefüggéseibe helyezte a XX. századi világháborús eseményeket. Ezt követően Márai Sándort is megidézte a haza és a hazáért hozott áldozat „mindenkefelett” volta, valamint a nemzet tagjainak egyéni felelőssége mellett érvelt: „A haza nemcsak föld és hegy, halott hősök, anyanyelv, őseink csontja a temetőben, kenyér és táj, nem. A haza te vagy, szőröstül-bőröstül, testi és lelki mivoltodban. (...) Életed a haza életének egy pillanata is.” A történészek becslése szerint a huszadik századi magyar népesség 10 százaléka veszett oda az első és második világháborúban. Erre minden lehető alkalommal emlékeznünk kell! Csak annak a nemzetnek van jövője, amelyik méltó módon megbecsüli a feláldozott élet értékét. A felejtés önmagunk ellen való vétség, de ahol az emberek óvják emlékeiket, ott az élet győz a felejtés felett! – tette hozzá a magyar nagykövet.

Korodi Attila parlamenti képviselő családi emlékeit is megidézte a világháborúban harcolók, fogságba hurcoltak, hazatértek és elesettek egyszerű emberi mivoltát ecsetelte, és azt emelte ki, úgy lettek hősök az odaveszettek és hazatértek egyaránt, hogy tették azt, amit az adott pillanatban az idő rájuk parancsolt. Ehhez hasonlóan lehetnek hősök a maiak is, azok, akik emlékeznek, és akik tesznek a közösségükért ott és akkor, amikor erre szükség van.

Ft. Tamás József segédpüspök a békéért fohászkodva szent térnek nevezte a hősök tiszteletére kialakított emlékhelyet, ahol ezentúl az emlékezők gyertyát gyűjthetnek és imádkozhatnak a távolban elesettekért, majd megáldotta az emlékművet.

Az avatóünnepség zárómozanatában az emlékezők elhelyezték az emlékoszlop előtt a kegyelet koszorúit és virágait.

„A haza minden előtt.”

Árpád-szobor-emléktúra a Cenken

A Történelmi Vitézi Rend Székely Törzsének sepsiszéki álmománya emléktúrát szervezett szombaton, 2016.október 15-én a brassói Cenkre, a millenniumi Árpád-szobor felállításának 120. évfordulója tiszteletére.

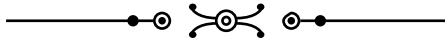
Az emléktúrán közel hetven vitéz, illetve hozzájuk csatlakozott háromszéki és brassói civil vett részt! Cenken nemzetes Vass Vince a szobor felállításának, majd lerombolásának történetét ismertette, majd Sente László, a Kelemen Lajos Műemlékvédő Társaság brassói fiókszervezetének elnöke az emlékmű szoborfejének kiszabadításáról szolt. „A Berczik Gyula tervei alapján Jankovich Gyula szobrász által alkotott műemléket 1896. október 18-án avatták fel. A 18 méter magas emlékoszlopon a 3,5 méter magas kőszobor Árpád-kori harcost ábrázolt, egyik kezében kardját, a másikban Magyarország címerét tartotta. 1913. szeptember 27-én a besszarábiai Ilie Cătărau és Eliad Cotofan dinamittal felrobbantotta az emlékmű talapzatát, majd az 1914. december 30-án a Brassó felett dúló vihar az Árpád-szobrot ledöntötte, s az darabokra törött. A darabok egy részét a lakosság széthordta, a nagyobbak – így a szoborfej is – a Brassói Történelmi Múzeum tulajdonába kerültek, ahol közel kilenc évtizedig a pincében őrizték. A rendszerváltás után a brassói Erdélyi Közművelődési Egyesület kiszabadította az emlékmű pincéjében lappangó, épen megmaradt fejrészt, azóta azt a helyi magyar evangélikus egyház hivatalában őrzik” – ismertette nemzetes Vass Vince és Sente László építész, aki annak idején a szoborfej kiváltását intézte.

A Történelmi Vitézi Rend Székely Törzsének emléktúráját megtisztelték jelenléttükkel a Rendünk helyettes főkapitánya v. Lázár Elemér és a Székely Törzsszék törzskatiránya, v. Máthé Loránt Pál nemzetes urak.

Az eseményen több szék is részt vett az emléktúrán: Csíkszék-, Bardoc-Miklósvárszék-, Kézdiszék-, Sepsiszék.

A Cenken ma is létező talapzatig tartó gyalogtúra után az evangélikus egyház hivatalában megkoszorúzták a szoborfejet.

v. Molnár Zsolt hdgy, Sepsiszentgyörgy

1956-os megemlékezés Csíkszeredában, október 23.

Méltó megemlékezés zajlott Csíkszeredában, az 1956-os forradalom és szabadságharc 60. évfordulóján. Történelmi Vitézi Rendünk a forradalomban résztvevő, akkori diákok sorfalával és tisztelgésével együtt róttá le kegyeletét a kommunista megtorlás kivégzett áldozatai előtt. A délelőtti megemlékezés szónokai méltatták a halálra hurcoltak bátor helyállását. A tömeg a Vitézi Renddel a magyar kon-

zulátus épülete előtti Gloria Victis szobornál gyülekezett. A Mátyás-huszárok őrtállása az emlékmű körül, az 1956-os túlélők, a Történelmi Vitézi Rend és a fiatalokból álló fúvószenekar összefogásra ösztönző cselekedetet sugallt, melyet a nagyszámú tömeg szentesített. A történelmi egyházak, vezető politikusaink, független szószólóink a kitartásra, az itthon-maradásra és a forradalom folytatására ösztönözte hallgatóságát. Antal Attila polgármester kiemelte: az 56-os áldozat nem volt hiába. Ma nem mondható el, hogy eljött volna a szabadság órája - a forradalomra még szükség van. Tánczos Barna: nem hajtunk fejet az elnyomó hatalomnak - saját harcunkat kell megvívni a szabadságért. Kelemen Csongor és Szilágyi Árpád 56-osok verseket szavaltak. A történelmi egyházak képviselői áldást kértek törekvéseinkre. A megemlékezés himnuszaink eléneklésével zárult.

v. Orbán Imre Csíkszék

2016. október 29. Uzonban és Bölönben emlékeztek a barcaföldvári áldozatokra

Élve az alkalommal, hogy a Magyar Országgyűlés és Magyarország Kormánya 2016-ot a Gulág évének nyilvánította, 2016. október 29-én szombaton az uzoni református templomban ünnepi istentisztelettel, kulturális műsorral, előadásokkal és táblaavatással emlékeztek azokra a magyar és német férfiakra, akiket 1944 őszén a barcaföldvári elosztótáborba hurcoltak a román hatóságok.

A haláltábornak nevezett egykori gyűjtőhely létrehozásának előzményeit és az ott történeteket a téma kutatója, Benkő Levente, jelenleg Kolozsváron élő újságíró, történész idézte fel. Ennek során többek között megtudhattuk, hogy a mai napig sincsenek pontos adatok az 1944 őszén elhurcoltak számára vonatkozóan, szerinte azonban Kolozsvárról például 5000, Csík-

székről 3000, Háromszékről pedig 2000 személy eshetett ennek áldozatul. A barcaföldvári gyűjtőtábor állandó létszáma valahol 2500–6000 között mozgott, és állandóan változott, ugyanis a munkaképeseket folyamatosan elszállították, a helyüket újakkal töltötték fel.

Bölonben november 13-án, vasárnap kora délután, téli időjárási körülmények között avatták fel azt a táblát, mely a helybéli unitárius templom falán kapott helyet, és az 1944–45-ben a földvári fogolytáborban, illetve más fogolytáborokban meghalt vagy szenvedéseket átélő böloni magyar foglyoknak állít emléket. Kozma Albert böloni unitárius lelkész a korunkat emésztő dilemmát, a menni vagy maradni kérdését boncolgatta ama példa tükrében is, melyet a földvári fogolytáborba hurcoltak állítottak elénk: „Ők vállalták a raboskodást, akár a halált is a szülőföldön maradás fejében!” – hangoztatta. Az ismeretek szerint – mint elhangzott – a földvári fogolytábornak két böloni áldozata volt, Vajda György és Vajda Albert, ám a most állított tábla további 51 böloni magyar ember emléke előtt is tiszteleg – ugyanis összesen 53-an haltak meg a háború után a különböző fogolytáborokban. Az istentisztelet és az előadás után megkoszorúzták az emléktáblát, majd a Lőfi Áron Konferenciaközpontban rendezett, a földvári fogolytáborról szóló kiállítást tekinthették meg az emlékezők, melyet Ungvári Barna lekipásztor mutatott be. Uzonban a T.V.R. sepsiszek állománya és Bölonben Bardoc-Miklósvárszek és Sepsiszek állománya vettek részt és helyezték el kegyeleti koszorújukat.

v. Molnár Zsolt hdgy, Sepsiszentgyörgy

1956 erdélyi mártírjaira emlékezett a Történelmi Vitézi Rend november 5-én Krasznán

A Történelmi Vitézi Rend és Kraszna Polgármesteri Hivatala a Szilágy megyei község református temetőjében kopjafát állított Erdély 1956-os mártírjainak. Konceptációs perekben ítélték őket halálra, a magyarországi forradalommal való együttérzésük miatt.

Kürtszóval kezdődött a megemlékezés, a kaplonyi Mánc Bonaventurának köszönhetően. Ünnepi felszólalók voltak: Seres Dénes, Szilágy megyei parlamenti képviselő, Bogy

Miklós, a község polgármestere, v. Kocsis László, Észak-Erdély törzskapitánya, v. Berecky András református lelkész, v. Bikfalvy György '56-os elítélt, akit 15 évi kényszermunkára ítélték és ebből 4 évet le is töltött Románia legnehezebb börtöneiben. Az emlékmű leleplezése után

Kovács István helybeli református lelkész és v. Berecky András lelkész megáldotta az emlékfalat és az előtte lévő kopjafát. Arra kértek mindenkit, aki valaha arra jár, hajtson főt a mártírok előtt, s ha lehetséges, helyezzen el egy szál virágot. A Székely Himnusz eléneklése után a jelenlévők megkoszorúzták az emlékművet. A Történelmi Vitézi Rend részéről elhelyezte koszorúját v. Lázár Elemér főkapitány-helyettes, v. Ilyés László mb. v. hadnagy Csíkszek, v. Kocsis László Észak-Erdély törzskapitánya, v. Bikfalvi György szkp., erdélyi 56-os rendtársunk. Koszorút helyeztek el vitézeink a Margittai-, Hajdusági-, Székelyhídi-, Nagykárolyi- és Nagyvárad Székek részéről. A koszorúzás a Himnusz eléneklésével és kürtszóval ért véget.

Az emlékmű állításának támogatói: Kraszna Polgármesteri Hivatala, Krasznai Református Egyházközség, Történelmi Vitézi Rend, Crasna Serv Kft., Krasznai RMDSZ.

Egyéni támogatók: v. Ágoston Mária – Szilágysomlyó, Bogy Miklós – Kraszna, v. Bikfalvi György – Tasnád, Dr. Geréb Miklós VRNT. – Iriny, v. Lázár Elemér – Csíkszereda, Lebedi László – Nagykároly, Lelik Berta – Kraszna, Dr. v. Kocsis László – Szilágysomlyó, Mánc Imre – Kaplony, Mitruly Miklós – Kraszna, id. Pap Miklós – Kraszna, Szaniszló Csaba – Székelyudvarhely, Tatár Attila – Margitta, v. Veres János – Székelyhíd.

Közlöm az adatokat a mártirokról:

Ábrahám Árpád római katolikus lelkész

Sepsibükszádon született 1914-ben (a pontos időpontot nem ismerjük), 1958. szeptember 1-jén, az aradi börtönben végezték ki.

Dr. Fântânu Alexandru ügyvéd

1897-ben Szemlakon (Arad megye) született. 1958. szeptember 1-jén az aradi börtönben végezték ki.

Báró Huszár József földbirtokos

Abafáján született 1912-ben (a születés pontos időpontját az ő esetében sem ismerjük). 1958. szeptember 1-jén végezték ki az aradi börtönben.

Dr. Kónya István Béla ügyvéd

Gyergyószentmiklóson született 1915. január 15-én. 1958. szeptember 1-jén végezték ki az aradi börtönben.

Lukács István-József kereskedő

1920. február 20-án született Magyarpécskán, 1958. szeptember 1-jén az aradi börtönben végezték ki.

Orbán István tisztviselő, földműves

1907-ben Csíksomortánban született, 1958. szeptember 1-jén az aradi börtönben végezték ki.

Orbán Károly földbirtokos

Mezőmadarason született 1888. július 6-án. Valószínűleg 1958. szeptember 1-jén, Temesváron végezték ki.

Tamás Dezső tisztviselő

1901-ben született Csíksomlyón. 1958. szeptember 1-jén az aradi börtönben végezték ki.

Tamás Imre tanító

1907. szeptember 7-én született Csíksomlyón. 1958. szeptember

1-jén az aradi börtönben végezték ki.

Szoboszlay Aladár római katolikus lelkész

Temesvár-Mehalán született 1925. január 25-én. Minden valószínűség szerint 1958. szeptember 1-jén, az aradi börtönben végezték ki.

Dr. Hollós István hadbíró százados, tanár

Érmihályfalván született 1907-ben (a születés hónapját, napját nem ismerjük), 1958. december 2-án a szamosújvári börtönben végezték ki.

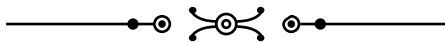
Sass Kálmán református lelkész

1904. április 17-én született Gálospetriben, 1958. december 2-án végezték ki a szamosújvári börtönben.

It. Teodor Mărgineanu (Kásva, 1932. - Szamosújvár, 1957. június 26.) román nemzetiségű katonatiszt, aki az 1956-os magyar forradalom mintájára Romániában is megpróbált egy hasonló felkelést kiindítani.

Valamint: András József, Balla Pál, Balogh László, Berecz György, Bokor János, Preisz Zoltán, Szabó János. E mártírokról nem tudok biztosat, anyaországiak is vannak felírva az emléktáblára. A „Szoboszlay” csoporthoz tartozott 10 személy, akiket feltüntettek az emléktáblán. Voltak az „érmihályfalvi” csoporthoz tartozók: Sass Kálmán érmihályfalvi ref. lelkész, Dr. Hollós István.

vitéz Berei Károly v.hdgy.

Kopjafát avattak Torján

November 20-án vasárnap a torjai sportcsarnok előtti téren Bokor Béla helyi független önkormányzati képviselő kezdeményezésére a 2013-ban Sepsiszentgyörgyön bejegyzett Magyar Erdélyért Egyesület (MERT) kopjafát avatott a második világháborúban elesett magyar és német katonák emlékére

A mai Kicsi Antal-iskola a második világháború idején hadikórházként működött. Az itt elhunyt német katonákat és magyar honvédeket névtelen sírokban, a sportcsarnok mögötti akácfák alatt temették el. Az emlékjelet Kövér György gidófalvi falfaragó készítette el, a Bethlen Gábor Alap támogatta rendezvényen a Történelmi Vitézi Rend kézdí- és sepsiszéki állománya is jelen volt. Az avatónnepséget megnyitó Nagy Gábor Levente, az egyesület elnöke hangoztatta: „Amelyik népnek nincs múltja, annak nem lesz jövője, amelyik nép elfelejti a saját történelmét, azt a népet elfelejti a történelem, mi pedig nem szeretnénk történelmünket és hőseinket elfelejteni, még akkor sem, ha ezek névtelen hősök, mint az itt eltemetett magyar és német katonák.” Könczei Andrea és Váradi Edina tanuló az alkalomhoz illő verset szavalt, majd Raffay Ernő budapesti történész, egyetemi tanár szólt az egybegyűltekhez, az erdélyi magyarság számára nagyon is időszerű összefogás, a közös érdek fontosságát hangsúlyozva. Daragus Attila, Torja

polgármestere az összefogás szimbólumának nevezte a kopjafát, amelyet ezentúl minden esztendőben megkoszorúznak. A Történelmi Vitézi Rend nevében sepsiszékről koszorúzott : nemzetes Rab Sándor v. hadnagy és nemzetes Bardócz István nemzetes urak, Kézdiszék részéről dr. v. Ambrus Ágnes székkapitány asszony.

*v. Molnár Zsolt hdgy, Sepsiszentgyörgy
(Háromszék Napilap nyomán)*

Szent Kamill Idősek Otthona; Szent Erzsébet Leányanya Otthon, Kolozsvár

Magam a saját gondjaimmal, az időseimmel - kicsinykéimmel, ahogyan én nevezem Őket - vagyok elfoglalva. Továbbra is a hatóságokkal küszködöm, eszméletlen állapotok vannak. Minden nehézség ellenére a harcot nem adtam, és nem adom fel, mivel Isten szorosán fogja a kezemet, hittel és erővel felruház. Így haladok az Istentől kapott feladataim végzésével.

Az udvarban kialakítottam egy un. szoborparkot, aranyos gyökereink szobraival. Ma már Petőfi mellett szobraink: Szent István királyunk, Attila, Árpád, Csaba, Mária, Árpád-házi Szent Margit, Szent Márton nagy plakettje és egy hete ősapánk, Nimród is. Jövőre Szent Erzsébet álló szobra következik és ki tudja még kiket sikerül megkapnunk. Nimród mellszobra igen fontos volt, mivel Őróla szinte mindenki megfedekezett és ez nem jó. Amit még szeretnék: Hunor - Magor és Mátyás király. Ezzel lenne teljes a szoborcsoportunk. Horthy Miklós kormányzó úr

helyét is meg szeretném oldani. Az Árpád-házi Szent Erzsébet Napokat most már ötödik éve, hogy megszervezzük, kulturális programokkal gazdagítjuk. Havi ápoltságaink száma 50 fő, amelyből 23 személy szegény havi nyugdíjaik 35.000.- és 62.000.- Ft között van (amelyből a napi pelenkát sem tudjuk fedezni). Ezek a személyek magyarjaink, akiket kötelességünk segíteni.

vitéz Tokay Rozália

Tisztelt és Szeretett Barátaim! Jótevők szerte a nagyvilágban!

Év végén általában minden ember igyekszik jótékony-sági cselekedeteivel az adományozást gyakorolni a nálánál nehezebben élők felé. Az adományozás által lélekben megkönnyebülünk, Istent ezáltal is magasztaljuk. A világon rengeteg a JAJ, nehézség, az éhezés, a katasztrófák sorozata, hogy azt sem tudhatja az ember hová is adományozzon. Mély alázattal arra kérek mindenkit, hogy ha lehetősége engedi, nézze meg a www.szentkamill.ro honlapot: Kolozsvárott felépült a Szent Kamill Idősek Otthona és az Árpád-házi Szent Erzsébet Leány-Anya otthona, amelynek fő célkitűzései:

- tenniakarás az abortusz ellen
- az élet – csecsemőkortól az idős korig - keresztény alapokra épüljön
- a picikék nagyszülőket kaphatnak, a nagyszülők unokákkal gazdagodhatnak, ameddig Isten hazaszólítja
- magyar fiatalok gyermekeiket nyugodt bölcsődében tudhatják, míg ők maguk dolgoznak
- nem utolsó sorban munkahelyek biztosítása.

Kolozsvár, 2016. november.

Adományozási lehetőségek az alábbi bankszámlaszámokon:

Asociatia Maghiara a Handicapatilor Motori Cluj- Banca Comerciala Romana, Filiala Cluj SWIFT cod RNCBROBU
RO 49 RNCB 0106026613640001 RON
RO 22 RNCB 0106026613640002 EUR
RO 90 RNCB 0487026613640001 HUF

Üzenet a földi Hadak Útján

Nem nyafog a székely, hanem állja a sarat, nem tartja a markát, hanem belecsap és indul. Nem kap vándorbotot, hanem szorít a kapcáján, és lép, míg nem késő, mert orvul, fekete felhők tornyosulnak. Mit jelent a harangkongás, merre viszi a szellő, miként visszhangozzák a hegyek, és hogy lesz belőle szó! A komor arcok összenéznek, villannak a tekintetek, és odamutat egy atyafi – Indulni kell koma! - Indulni kell, venni a bátorságot.

Itt fele sem tréfa, tenger sok az áhítozó. Kell a székely házája, háza, marhája, és még azt is mondják, gyorsan, ki az országból!

Kinek vétettünk mi ekkorát? Uram Isten! Tégy csodát! Hát magára maradt megint a székely? Itt a világ közepén? Nem. Ez nem lehet...

Egy emlékhely született. Szűzanyánk lábánál, a székelyek és az ősszmagyarság zarándokhegyénél, Csíksomlyón. Kőből faragott szoborcsoport hív pihenésre, elmélkedésre, imát mondani és hív a megbékélésre. Elmondják a kötömbök: ez itt a Kárpát-haza, égbenyúló bérceivel, mely hont adott egy népnek, évezredek otthont a születendő csecsemőknek. Ostromlók sokasága rohamozza nyugalma. Nincsen más fegyvere, csak a lelke meg a fokosa. Hátba támadó cimborái vérző sebet ejtettek testén, várja Napnyugat segítségét.

A Székely Hadosztálynak emlékhelyén megdobban a szív, értelmét keresi ennyi nagy áldozatnak. Figyelmeztetés is: e hon a mi hazánk, ez a föld csak ránk számíthat...

Nem jön a felmentő, hiába is várja! Egyedül maradt, vesztélyben a Székely Haza! Fölemelkedik és rátámaszkodik a Kárpátok szikláira. - ezen gondolkodik el, a pihenő emberfia.

v. Orbán Imre

vitéz Kajcsa Tibor András: A szó hatalma

Jó pár vitéz avattatott,
Volt, ki beszélt, s ki hallgatott.
Nekem, ha hagyják, én inkább csak szólok,
Hagyom, hogy csak úgy, dőljenek a sorok.
Mert „...schonnani bitang ember,
Ki hogyha kell, szólni nem mer”...!

Szóljatok hát bátran, emberek,
Beszéd nélkül igazság nem lehet!

Ne hagyd már magad sodorni az árral,
Mint a szamár teszi és sodródik a nyájjal;
Ne hagyd már magad az orrodtól vezetni,
Hisz van közöttünk, sajna, elég, ki megteszi!
Az életed ügyis egy pislákoló gyertya,
Melyet előbb-utóbb a szél ügyis csak kifújna...

De míg ég a lángja... Cselekedjél, ember!
A Magyar Nemzetnek gyáva ember nem kell!
Hallgattunk eleget és el is túrtunk sokat,

De jó lenne végre, nem hagyni magunkat...
Ne húzódjál meg, mint egy hitvány féreg,
Ne legyél árnyéka saját nemzedetnek!
Nagyapád, dédapád érted adta vérért,
Bátor kis életét adta hazájáért!

Erős nemzet a miénk, hát légy büszke erre,
S ha büszke vagy, segít a Magyarok Istene!

EGY KIS NOSZTALGIA

Falusi színikörök, színjátszókörök – Nagymagyarországon

A XIX. szd. –XX. szd. fordulóján már jelentős számban működtek kisebb-nagyobb falvakban is a színjátszókörök. Jelentőségük óriási volt: összefogták a fiatalokat-idősebbeket. A magyar kultúra, a magyar nyelv ápolásában fontos feladata volt, s a kemény munka utáni önfelédelt szórakozást is jelentette, bemutatkozását a műkedvelő, a színdarabokat lelkesen tanuló-előadó helyi tehetségeknek! Nagy eseményszámba mentek ezek a bemutatók, sőt „vendégszereplésre” is várták őket a környező falvakban. Igényesen előkészített, koreografált színdarabokra kell gondolni, igényesen megvarrt kosztümökre, „színpadi ruhákra”, komoly próbákra – sikeres előadásokra. Jellemzőek voltak a népi ihletésű színművek, melyeket az egész országban ismertek, s elő is adtak. Több híres színpadi szerző darabját mutatták be, s a helyi tanítók is bekapcsolódtak a darabok rendezésébe, szerepvállalásba. A 60-as évek végéig működtek, s ma, a XXI. század elején újra élednek ezek a kedves, helyi színjátszókörök.

Beszélgetve az akkoriban előadott színművekről, kiderült: Erdélyben, Székelyföldön és Közép-Magyarországon is játszották ugyanazokat a színdarabokat, amelyek nép ihletésűek voltak, általában boldog végkimenettel zárultak. Ezekbe a színdarabokba többnyire „beépítették” az akkori, helyi dalokat, nótákat. Amely darabokhoz dalokat is írtak – akkor az eredeti dalműveket is adták elő – és máris énekelték ezeket or-

szágszerte, ma úgy is mondhatnánk, rövid időn belül slágerek lettek.

Várunk tisztelettel további „nosztalgia témákat” (szerk.)

Édesanyám - a gyimesi vadvirág - néhai Lázár Ernőné, sz. Cavar Amália. 1935 telén Nagy Ödön ig.tanító úr vezetésével Kézdiesztelneken és környékén többször is előadták a GYIMESI VADVIRÁG c. színdarabot. (Középen Nagy Ödön ig.tanító szemben jobbra édesanyám). Gyimesi – csángó – téma. A szereplők ezért vannak csángó öltözetben.

(A fotót küldte: vitéz Lázár Elemér főkap.h.)

megszökött. A hazatérő Imre együtt találja feleségét Gyurkával, félreérti a helyzetet és rátamad vetélytársára. Verekedés közben Gyurka a szakadékba zuhan. Traján letartóztatja Imrét, aki azonban Magdolna segítségével elmenekül. A félreértések végül tisztázódnak, Imre és felesége kibékül egymással, Gyurka, aki túléli a zuhanást, és Mária esküvőjén pedig még Traján is megenyhül a magyarok iránt. /Első előadás Szegeden 1897-ben. 1938-ban film készült ezzel a címmel, Magdolna szerepét Tolnay Klári alakította.

FELVIDÉK

VITÉZI BÁL

2016. január 16. Ötödik Felvidéki Polgári és Vitézi Bál, a Történelmi Vitézi Rend Komárom-Esztergom vármegyéek székkapitánysága rendezésében, a bélai főúri barokk kastélyban

A kastély Párkánytól tizenkét kilométerre fekszik, 1771-ben kezdődött az építése francia vidéki barokk stílusában Török András megbízásából. 1834-ben a Baldácsy család tulajdonába került, majd 1892-ben Bródy Zsigmond vásárolta meg. 1910-ben az Ullman család birtoka lett 1945-ig. 1945 után a kastély a magyar kastélyok sorsára jutott, az idegen szocialisták szokásos pusztítása eredményeként tönkrement, életveszélyessé vált. 2000-ben az Ullman család leszármazottai visszavásárolták az ősi birtokot, el tudták indítani a kastély szakaszos felújítását. Az utolsó pillanatban sikerült megmenteni az enyészettől. Nosztalgia-rovatunkba várjuk e témában érdekes és megörzendő írást, fotókat.

A felvidék e csodálatos és megmenekült kastélya méltó helyszíne volt az ötödik felföldi polgári és vitézi bál rendezvényének, és a rangos vitézi esemény méltó volt a működő kastély számára is. Otthon éreztük magunkat a feléledt ódon

falak között, a terem hangulatában felelevenedett a régi magyar nemesi vigasságok szélessége, lelke, a magyar régmúlt szelleme.

A tapintható magyar méltóság érzése hatással volt a bál minden résztvevőjére. Vitéz Smidt Róbert Kelet-felvidéki v.hadnagy jól választott. Közel 100 résztvevő ünnepelte az ötödik évfordulót!

A bál fővédnöke: vitéz Hunyadi László főkapitány és Szarka Gyula, Kossuth-díjas zeneszerző, a Ghymes Együttes vezetője. Védnökei: vitéz Pintér Kornél a TVR Észak-Dunántúli Törzsszék törzskapitánya, vitéz Dinga László György székkapitány. A bál házigazdája és rendezője vitéz Smidt Róbert v.hadnagy. A bál vendége volt vitéz Zeidler Sándor székkapitány.

A bál vendégei a kastély fogadócsarnokában köszöntötték egymást némi hazai és vitézek által felajánlott kupicák elfogyasztásával. Az összegyűlték megtekinthették a csodálatosan berendezett fogadótermet, majd közösen vonultak a kastély báltermébe.

A székkapitányság zászlójának és vezetőinek bevonulása után vitéz Lipovniczky Kázmér v. hadnagy jelentésében kért engedélyt a bál megkezdésére a Komárom-Esztergom vármegyéi székkapitányától. A vitézi zászló tisztelgésre ereszkedett, a Magyar Himnusz fohásza töltötte meg a termet -..M megbűnhődte már e nép.. aztán felhangzott a magyar hitvallás -..Hiszek egy Istenben.., majd magabiztosan, csengően -..Hiszek Magyarország feltámadásában!..” - Székkapitány úr köszöntötte az összegyűlteket, bemutatta a bál meghívott vendégeit. A házigazda, vitéz Smidt Róbert nemzeti úr a bál program ismertetése után egy-egy szál fehér rózsával lepte meg a nemzeti hölgy résztvevőket. Vacsora előtt Maraszin Mónika népdalénekes régi, de örökzöld magyar dalok, népi énekek előadásával kedveskedett az ünneplő megjelenteknek.

A vacsora minőségi vad- és halételeket jelentett, melyeket a vendégek igen lelkesen fogyasztottak el. A nemzeti házi-

asszonyok által készített sütemények szolgáltak desszertként. A vacsorát a bál fővédnökének, Szarka Gyulának pincéjéből származó fehér borral lehetett leöblíteni. Ezt kiegészítette még vitéz Teszéri Csaba nemzeti úr által felajánlott, saját termesztésű Balaton-vidéki nedűje. A nyitótánc keringő volt, s a parkett hamar megtelt a zene hatására, mert mindenki számára élvezhető muzsikát kaptunk a zenekar jóvoltából.

A bálzók között, jó hangulatban: vitéz Nagy Szilveszter szkp., koronaőr, párjával és lányával, a világhírnév-felé menetelő Nagy Alexandra gyorskorcsolyázó és görkorcsolyázó bajnokkal.

Volt a bálnak egy sajátos hangulata. Egyrészt minden résztvevő hatása alatt volt az őt körülölelő múltnak, ami nemcsak a falakban, hanem a levegőben is jelen volt. Másrészt e múltra

épülő új szellemiség, az előretétekintés, a tenniakarás lendülete, ami a beszélgetések témáiból kiérződött. Lehetett hallani tervekről, elképzelésekről, személyes kapcsolatok, barátságok létrejöttéről. Az ötödik vitézi bál sikeresnek bizonyult,

sikeressége ezen a szerencsés kettősségen alapulva természetesen módon jött létre, tükrözve ezzel a Történelmi Vitézi Rend legfontosabb célkitűzését, a magabiztos nemzettudat megerősödését. A bál teljesítette feladatát, kedvező arcot mutatott a világ felé és magyarságukban erősítette a résztvevőket.

vitéz Lipovniczky Kázmér v.hadnagy

2016. május 25. Hősök napja - Szőgyén

A Történelmi Vitézi Rend Komárom-Esztergom Megyei Székkapitánysága a helyi önkormányzattal „HOL SIRJAIK DOMBORULNAK” - jelmonddal hagyományként, tisztelettel megemlékeztek hőseinkről, akik híven teljesítették kötelességüket a háborúk harcterein – és életüket áldozták a hazáért. A szőgyéni temetőben

A Nagy Háborúban elesett katonák emlékművénél megemlékező beszédet mondott Magyarország pozsonyi nagykövetségének tanácsosa.

az Arany Vitézségi Éremmel kitüntetett vitéz Trombitás Sándor magyar királyi őrmester és a Bronz Vitézségi Éremmel kitüntetett vitéz Kurucz Mihály sírjainál vitéz Dinga László György szkp. vezetése alatt a Székkapitányság tagjai főhajtással tisztelegtek és elhelyezték koszorúikat a magyar haza védelmében hősi halált halt valamennyi magyar katonára emlékezve.

Az ünnepségnek része volt Hrala Gyula János VRNT nemzeti úrnak az I. világháború, azaz a Nagy Háború relikviáiból és a megyére vonatkozó dokumentációjából összeállított kiállítás, melyet saját gyűjteményéből bocsátott

rendelkezésre. Az ünnepség szervezésében részt vettek az előzőekben megnevezettekén kívül, mint főszerző vitéz Smidt Róbert v. hdgy, s a Magyar Királyi Szent István 3. Gyalogezred Hagyományőrzői,

valamint a helyi Szent Mihály Cserkészcsapat tagjai.

2016. július 2. Vitézi eskütétel Felvidéken, a komáromi Szent András templomban

Lélekemelő és a maga nemében páratlan eseményre került sor,

amikor a felvidéki ódon Szent András római katolikus templom vendégül látta a Történelmi Vitézi Rend előjáróságát, tagjait és leendő tagjait, családtagokat, barátokat, hogy a legrangosabb eseményként, a Vitézi Rend Észak-Dunántúli Törzsszék állományába befogadandó tíz új, érdeme és erkölcsi magatartása által

jelölt, leendő vitéz, a templom oltára előtt, a magyar Szent Koronára vitézi esküt tegyen a Rend előírásai szerint.

A vitézi zászlók után bevonultak a törzs és a székkapitányság előjárói, a főkapitánnyal az élen. A bevonuló menet végén a vitézek haladtak. Himnuszunk hallatára fölemelő érzés fogta el a résztvevőket, könnybe borult szemekkel énekeltek: „Isten áld meg a magyart!..” - Itt és most, a Felvidéken, az ódon magyar templomban - ha csak pár órára is, de - leomlott a trianoni határ.

A Magyar Hiszekegy elhangzása után vitéz Dinga László György székkapitány köszöntötte az ünnepélyen megjelenteket és vezette a további megszabott eskütételi folyamatot. Köszöntőt mondott vitéz Pintér Kornél törzskapitány, aki megemlékezett a Rend megalapítójáról, vitéz nagybányai Horthy Miklósról is. Elek László esperesplébános vezetésével megtartott közös imádság után következett a Rend új tagjainak életre szóló esküje: Hűség a magyar nemzethez és a Szent Koronához.

Az eskütételt követően vitéz Hunyadi László főkapitány ünnepi köszöntőjében üdvözölte az új vitézeket, nemzetes asszonyokat, urakat, majd előléptetésekre, kitüntetésekre került sor. Vitéz Smidt Róbertet v. hadnagyi rangra emelte munkája elismeréseként a Vitézi Szék, az elcsatolt Felvidék területére. Beregszászi Hegyi László VRNT nemzetes úr Tatabánya és Oroszlány térsége alhadnagyává nevezték ki.

Hrala Gyula János VRNT nemzetes urat a magyarságnak tett szolgálataért bronz érdemkereszttel, vitézi ékítménnyel tüntette ki főkapitány úr.

A templomi szertartás egykori himnuszunk, a Boldogasszony Anyánk eléneklésével zárult. A résztvevők a templomot elhagy-

va a Klapka szoborhoz vonultak, s megemlékeztek a 48/49-es hősről, Klapka György honvédtábornokról, s elhelyezték koszorúikat az emlékműnél. Az ünnepi esemény bajtársi ebéddel zárult.

Hrala Gyula János VRNT

NÁNA – Turulszobor-avatás

A felvidéki vitéz Béres házaspár kezdeményezésének és anyagi támogatásának köszönhetően, a Csemadok nánai alapszervezete közreműködésével, illetve a Bethlen Gábor Alap további támogatásával történelmi emlékjelet, Turulmadár-szobrot avattak augusztus 21-én a Párkány melletti Nána község emlékparkjában. Vitéz Csák Attila szobrászművész szkp. alkotásának avatóünnepségén annak fővédnöke, Csáky Pál, a Magyar Közösség Pártja európai parlamenti képviselője mondott beszédet. Díszörséget álltak a Történelmi Vitézi Rend tagjai.

„Él a magyar mindörökké, sosem veszhet el! Turulmadár őrzi népét, most is ránk figyel!” – olvashattuk a vasárnapi ünnepség meghívójában. A kultúrház melletti emlékparkban az esősre forduló időjárás ellenére sokan gyűltek össze. A jelenlevőket – többek között Csáky Pál fővédnököt, Kiss Balázst

– Magyarország pozsonyi nagykövetségének tanácsosát, a felvidéki vitéz Béres házaspárt, vitéz Csák Attila szobrászművészt, székkapitányt, vitéz Erdélyi Takács István törzskapitányt és bajtársait, a visegrádi Szent György Lovagrend képviselőit, Molnár Dezső helyi polgármestert, az MKP képviselőjében Szigeti Lászlót, Farkas Ivánt és Bólya Szabolcsot, továbbá Popély Gyula történészt, valamint több felvidéki és magyarországi település küldöttségét, illetve a Csemadok és a Szlovákiai Magyar Cserkészszövetség képviselőit Dániel Erzsébet, a Csemadok nánai alapszervezetének elnöke köszöntötte. Mint hangsúlyozta: ez a történelmi emlékjelet a magyarság élni akarásának szimbóluma, amellyel a nánaiak tisztelgnek dicső őseink emléke előtt, s ezzel egyben hozzájárulnak ahhoz, hogy a sokáig bűnös népek nevezett magyarság visszaerjénje önbecsülését.

Az ünnepi szónoklatot az esemény fővédnöke,

Csáky Pál tartotta, aki beszéde elején kijelentette:

Augusztus huszadika kapcsán azt is elmondjuk, mert igaz, hogy ilyenkor a világon minden magyar ugyanazt érzi. Valami többről is szó van itt, mint csak a magyar állam és a magyar államszerkezet kialakításáról. Hogy illünk bele ebbe a képbe mi, külhoni magyarok, akik nem a jelenlegi Magyar-

ország területén élünk, akiket közel száz évvel ezelőtt szakítottak le – akaratunk ellenére – a nemzetestről? 2016-ban is azt mondjuk, hogy igenis ragaszkodunk nyelvünkhöz, kultúránkhöz, magyarságunkhoz, hagyományainkhoz, történelmünkhöz,

szülőföldünkhöz és az egységes magyarság eszméjéhez. Mi itt, Nánán is ugyanolyan magyarnak érezzük magunkat, mint Budapest, Győr vagy Sopron bármelyik polgára. Lojális állampolgárai vagyunk egy másik országnak, betartjuk a törvényeit, néha jobban, mint a többséghez tartozó egyének. Abban azonban nincs vita számunkra, hogy magyarok vagyunk és magyarok akarunk maradni!”

„Ezek az ünnepek, ezek az összejövetelek éppen arra jók, hogy érezzük: nem vagyunk egyedül, hanem van egy közösség: a nemzet, amely nyelvben, kultúrában, történelemben, hagyományokban összekötött, összeköt és továbbra is össze fog kötni bennünket akkor, ha vállaljuk, ha akarjuk, ha nem adjuk fel – Magyarországon sem és a történelmi Felvidéken, illetve a világ más tájain sem! Csak addig lesz itt magyarság, s addig lesz a világon összmagyarság és történelmi magyarság, amíg lesznek emberek, akiknek fontos lesz az, hogy elmondják: igen, ezt mi akarjuk, ezt mi vállaljuk, ettől mi többek vagyunk, mások vagyunk, mint a többiek. Nem azt akarjuk mondani, hogy másokkal szemben vagyunk büszkéek önmagunkra, hanem azt, hogy önmagunkért vagyunk büszkéek ezen a napon önmagunkra. Egy kicsit több, egy kicsit szebb, egy kicsit teljesebb a mai létünk, mint a hétköznapiok léte, s ez így helyes. Attól vagyunk emberek, hogy vannak értékeink, érzelmeink, s tudjuk, hogy mit akarunk, honnan jöttünk, és hová megyünk. Nem hagyjuk magunkat elsodorni mindenféle XXI. századi kihívások által sem!”

Vitéz Csák Attila székkapitány, szobrászművész szerint: Ez a Turulmadár a magyar lelkiséget képviseli. „Karmaiban Attila kardját tartja, hiszen a hagyomány szerint egy turul hozta el Attila vezér kardját. Számomra ez mindenképpen az anyaországban és határokon túl élő magyarság összetartozását jelképezi, nagyon fontos esemény az, hogy a Felvidéken Turul-szobrot avatunk. Korábban Magyarország-szerte több kisebb méretű

Turul-szobromat avatták fel, amelyek közül legfontosabb a lakóhelyemen, Pátyon felállított művem. Ennek a nánai megbízásnak azonban nagyon örültem, mert ide egy impozáns, nagy méretű madarat kértek, és szívesen tettem eleget e kérésnek. A madár szárnyának fesztávolsága 2 méter és 3 centiméter. Valóban impozáns.”

Dániel Erzsébet immár tíz éve a Csevadok nánai alapszervezetének elnöke, a szoboravatás során hangsúlyozta: „Ezt az emlékművet száz éve őrizzük, a Turulmadarat pedig 1200 év levegője veszi körül, s most községünk emlékművére is leszállt, hogy őrizze a múltat, és a jövőbe mutasson. Vigyázzunk rá, őrizzük mi is ezt az emlékművet! Kedves fiatalok, utánunk jövök, rátok vár a feladat, hiszen jelképek és ereklyék nélkül nincs ország, nincs nemzet. Erről sose feledkeztek meg! Adjátok át az ősi üzenetet gyermekeiteknek!”

hírek.sk.

2016. OKTÓBER 8. Kisgyarmat - A Magyar Szent Korona újra a Felvidéken!

A tavalyi, 2015-ös esztendő követően, két éven belül immáron harmadik alkalommal, ismét a Felvidékre látogatott a Magyar Szent Korona egyetlen hivatalos másolata a Magyar Királyi Koronaőrseg kíséretében, vitéz Woth Imre koronaőr-parancsnok, a Történelmi Vitézi Rend törzskapitánya vezényletével.

A látogatás helyszínül az Alsó-Garam menti régió, közel 450 lakosú, a „kurta szoknyás” falvak közé sorolandó Kisgyarmat község szolgált. A falu történetének talán a legkiemelkedőbb, legmagasztosabb rendezvényére a katolikus naptár szerinti „Szűz Mária a Magyarok Nagyasszonya”-

napján került sor, a Szent Márton emlékév alkalmából. A menet a kisgyarmati kultúrház elől indult a Kálvária – dombra, melyhez bárki szabadon csatlakozhatott. „Öfelségét” úgyszólván a falu apraja – nagya kísérte az ünnepi menetben, de természetesen nagyon sokan voltak, akik távolabbi falvakból, városokból érkeztek, hogy megtekinthessék a magyar nemzet eme csodálatos ereklyéjét. A menetben foglaltak helyet a Történelmi Vitézi Rend

tagjai is, akik az előző Szent Korona-ünnepekhez méltóan, most is fontos szerepet tölthettek be az egész napon át tartó ünnepség során.

Szabó József, a pozsonyi magyar nagykövetség ügyvezetője, Gróf Katalin polgármesterasszony és vitéz Smidt Róbert v.hadnagy köszöntőjükben egybehangzóan kifejezték örömüket afölött, hogy Kisgyarmat község láthatta vendégül a Szent Koronát, e kora őszi napon! Beszédeikben kiemelkedően foglalkoztak az összetartozás, összefogás, a hazaszeretet fogalmaival, nemzeti öntudatunk, identitásunk, hitvallásunk megőrzésével, s ezek fontosságával a mai keresztény – keresztyény Európában. Az ünnepi beszédek után emlék-

KANADA TÖRZSSZÉK

Kanada- szerre a helyi magyar közösségek is megemlékeztek az 1956-os magyarországi forradalomról a szabadságharc hatvanadik évfordulóján. Torontóban, a Budapest Parkban egy modern emlékművet is felavattak, mely az 56-os magyar emigránsok Kanadáig tartó útját ábrázolja.

Az 1956-os forradalom 60. éves évfordulója alkalmával igen mozgalmas hónapunk volt. Ezekben a megmozdulásokon jelen voltunk és képviseltük a Történelmi Vitézi Rendet: vitéz Kulcsár György Ervin, vitéz Terényi Ferenc és jómagam.

Október 9. – A helyi magyar TV rendezett egy 56-os megemlékezést a torontói Magyar Házban. Az volt a cél, hogy az 56-osok találkozzanak családokkal, fiatalokkal és különböző programokon keresztül átadják forradalmi emlékeiket a fiatal generációnak.

Október 16. – A Magyar Nemzeti Táncegyüttes bemutatója - „Spirit of Hungary” - címmel, az egyik helyi színházban, a to-

táblát áldott meg és szentelt fel Gyurás Márk atya, vitéz Smidt Róbert v.hdgy., szőgyéni fafaragóművész alkotását. Ezt követően szabadtéri szentmisére került sor. A Szent Korona hivatalos másolatát áthelyezték a Szent Márton-templomba, szabad megtekintésre, a koronaőrök diszorsége mellett. Végezetül büszkén elmondhatjuk, hogy a Kisgyarmaton rendezett Szent Korona-ünnep méltó helyet kapott a felvidéki Szent

Korona látogató-sok emlékei között, melyeket jómagam (nemzetes Szukola István) és vitéz Smidt Róbert hadnagy úr most már rendszeresen évente két alkalommal rendezünk meg, természetesen a Magyar Királyi Koronaőrök Egyesületével karöltve.

Ezúton mondunk köszönetet minden rendtársunknak, akik jelen voltak e jeles ünnepen, s jelenlétükkel emelték annak színvonalát

nemzetes Szukola István VRNT

rontói Magyar Konzulátus és Szabadságharcos Szövetség rendezésében.

Október 20. – Délben 12 órakor: A magyar zászló fölvonása Ontario tartomány parlamentjének épülete előtt, utána fogadás a helyi Magyar Konzulátus rendezésében. Kathleen Wynne, Ontario tartomány miniszterelnöke tartott emlékbeszédet, méltatva a magyar forradalom és szabadságharc jelentőségét. A megjelentek közül több magyar és kanadai mondott rövid ünnepi beszédet.

Október 22. – Gálavacsora és koncert az 1956-os Forradalom és Szabadságharc 60. éves évfordulója alkalmával.

Október 23. – Déli 12 órakor Varga Mihály ünnepi köszöntőt mondott a torontói Városháza előtt rendezett ünnepélyes zászlófelvonáson.

A miniszter kiemelte, hogy 60 évvel ezelőtt volt egy olyan ország, mely a saját lélekszámához viszonyítva a legtöbb magyar menekültet fogadta be. A kanadai kormány 2010-ben nemzetünk történelmi örökségének részévé nyilvánította az 1956-os forradalom magyar menekültjeinek Kanadába érkezését – emlékeztetett a miniszter a Kanadában élő '56-osok tiszteletére rendezett

torontói ünnepségen. "Magyarország 1956-os szovjet megszállása után Kanada csaknem 40 ezer honfitársunknak nyújtott menedéket, népességszámához viszonyítva egyetlen másik ország sem adott otthon ilyen nagy létszámú magyar üldözöttek. 60 éve a szabadságharcot leverték, kegyetlen megtorlás követte, amely szörnyű sebeket ejtett a magyar társadalmon. 1956 mégsem volt hiábavaló, mert a szabadság szelleme győzedelmeskedett az elnyomás felett."

56-os rendtársaink, akiknek el kellett hagyniuk a magyar hazát a forradalom vérbefojtása után: vitéz Kulcsár György Ervin és vitéz Terényi

Ferenc a Városháza előtti ünnepélyes zászlófelvonásnál

Október 23-án délután 14 órakor az 56-os magyarok kálváriáját megidéző műalkotást avatott fel a miniszter a Budapest Parkban, az Ontario tó partján, s elhelyezte a kegyelet koszorúját.

Vitéz Kulcsár György Ervin (balról), vitéz Terényi Ferenc és vitéz Majthényi László Kanada TSZK. törzskapitánya koszorúz

Az 56-os emlékművet megkoszorúzták a TVR kanadai Törzsszékének delegációja, a több más szervezet és intézmény : konzulátus, követség, egyesületek koszorúi mellett.

Október 23 – este: Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter a torontói Magyar Házban tartott megemlékezésen kb. 500 fő előtt mondott beszédet, és emlékezett a 60 évvel ezelőtti eseményekre és utalt a magyar gazdaság eredményeire. A megemlékezésen ünnepélyes keretek között, 40 új magyar állampolgár tett esküt.

Kanada Világa, Kanadai Magyar Szó

Fotók: Magyarország Főkonzulátusa, Toronto

Október 24 – Ottawa: Megemlékezés 1956-ra, a Kanadában élő 56-os magyar forradalmárokkal;

A Csillagszemű magyar gyermektáncscsoport és zenekar bemutatja a kanadai Történeti Múzeumban.

Az ottawai Magyar Nagykövetség meghívott bennünket, vitéz Farkas Lászlót, vitéz Kulcsár György Ervint, vitéz Terényi Ferencet és engem a nagy 56-os népességre, melyet díszbéd követett. A kanadai külügyminiszter, Chrystia Freeland és más politikai személyiségek voltak jelen.

Alkalmam volt beszélgetni a magyar követtel is. Felemelő és számunkra igen megható volt e színvonalas megemlékezés-sorozat, s a figyelem, hogy az 56-osok jelen legyenek! Jó magyarnak lenni itt Kanadában is, hiszen e megbecsülés azoknak is szól, akik második hazájukként tekintenek Kanadára.

vitéz Majthényi László, Kanada törzskapitánya

BUDA TÖRZSSZÉK

2016. évi eseményei

1/ 2016. január 12. 9 óra 30 perc, Mátyás Templom. Doni Emlékező Szentmise és az azt követő megemlékezés és koszorúzás a Hadtörténeli Intézet és Múzeum díszudvarán A fegyelmezett és szervezett megjelenést vitéz Kardos László Rendünk díszegység-parancsnoka vezényelte. A templomban a szentélyben biztosítottak számunkra helyet a szervezők. A Hadtörténeli Intézet és Múzeum díszudvarán dízsorfalat álltunk. Rendünk nevében vitéz Turba László Pest Törzsszék törzskapitánya és vitéz Béres Ferenc országos törzskapitány, Buda Törzsszék törzskapitánya koszorúztak a doni áldozatok emléktáblája előtt.

2/ 2016.02.06. 10 óra, Mány. Az 1945-ös budavári kitörés áldozataira, a Mányt elérő katonákra és a Mányról bevonult doni áldozatokra emlékeztünk A rendezvény, mely a Történelmi Vitézi Rend központi Kitörésmegemlékezése, most is négy helyszínen zajlott. Törzsszékünk most is komoly létszámmal képviseltette magát.

3/ 2016.02.07. 10 óra, Budapest Szent Mihály templom. Emlekező Szentmise Kormányzó úr halálának 59. évfordulóján.

A Horthy Miklós Társaság által minden évben megrendezendő, a Kormányzó úr halála napjának évfordulója körüli szentmisén az esemény fő támogatójaként a Történelmi Vitézi Rend nagy létszámmal volt jelen. Rendünket több törzsszékünk is képviselte.

4/ 2016.02.13. 16 óra, a Budapest XII. ker.-i Turul szobor. A budavári kitörés áldozataira történő megemlékezés.

A XII. kerületi KDNP szervezettől a meghívást a díszegységgel való támogatásra ez évben is megkaptuk. Ez a rendezvény törzsszékünk hivatalos Kitörés-megemlékezése, melyen kb. 20 fővel vettünk részt. Szónokok voltak: Egyed István a XII. kerületi KDNP elnöke, vitéz Lányi Zsolt a Honvédelmi Bizottság volt tagja és vitéz Raffay Ernő történész, az Antall Kormány honvédelmi államtitkára. Verset mondott vitéz Bagaméri László.

5/ 2016.02.25. 14 óra, Budapest XI. kerületi Újbuda Önkormányzat Hivatala. A kommunista diktatúra áldozataira emlékeztünk

Díszvendég: vitéz Lucza Béla 56-os hősiünk, budai rendtársunk.

6/ 2016.02.25. 17 óra, Budafok-Tétény, Budapest XXII. kerületi Önkormányzat Hivatala. A kommunista diktatúra áldozataira való megemlékezés, mely a Városháza dísztermében kezdődött és az Önkormányzat előtti téren koszorúzással folytatódott. Rendünk nevében a XXII. kerületi alegységünk helyezte el az áldozatok előtti tisztelgés koszorúját.

7/ 2016.02.27. 10 óra, Budapest XII. kerület Normafa. Kirándulás és megemlékezés a törzsszék által is ápolt három, a Kitöréskor elesett honvéd síremlékénél

Előző évben a jég okozta csapás miatt megközelíthetetlen volt a helyszín, de idén ez már nem okozott problémát. Az alkalom

mindig kiváló egy családi kiránduláshoz is, ezért hívjuk meg mindig rokonainkat, barátainkat, ismerőseinket is. A sírt megtisztítottuk a sok elhasznált mécsestől és koszorútól. Sajnos az eredeti táblát levették, és egy méltatlan „Három katona” feliratra cserélték. Szerencsére az eredeti táblát megtaláltuk és ezt vitéz Kőrösi Kálmán székkapitány úr azóta fel is újította. 2017-ben az évfordulón visszahelyezzük a sírhoz. A történelmi kísérő előadást idén is vitéz Zeidler Sándor székkapitány úr tartotta.

8/ 2016.03.15. 10 óra, Budapest II. ker. Templom köz 1. Részvétel a II. kerületi Önkormányzat 1848-49-es megemlékezésén
Ez a rendezvény Buda Törzsszék hivatalos megemlékezése is. A rendezvény díszegységgel való támogatásáról szóló felkérést idén is megkaptuk. Az új helyszín a Gábor Áron emlékmű környékének felújítása miatt került kijelölésre, mely a II. kerület északi részén, Pesthidegkúton található, a Klebesberg Művelődési Központ mellett. A havaseső és a hideg miatt a megemlékezés a templomban kezdődött. A koszorúkat a templom bejárata mellé kihelyezett állványra helyeztük el.

9/ 2016.03.15. 11 óra, Budapest XXII. kerület, nagytétényi Honvéd Emlékmű. A XXII. kerületi Önkormányzat 1848-49-es megemlékezése

Ezen a helyszínen a XXII. kerületi alegységünk vett részt, és természetesen itt is helyeztünk el koszorút az 1848-49-es hősök emlékére.

10/ 2016.03.15. 12 óra, Budapest XII. kerület Gesztenyés kert 1848-as obeliszka. A XII. kerületi Önkormányzat 1848-49-es megemlékezésének koszorúzásán való részvétel.

A kerületi megemlékezés korábban kezdődött a MOM Művelődési Házban. A megemlékezések torlódása miatt központilag csak a koszorúzáson tudtunk részt venni. Rendünk nevében vitéz Madaras Ágnes és vitéz Almási-Szabó Attila vitézi hadnagyok koszorúztak.

11/ 2016.03.20. 12 óra, Verőce Kárpát-Haza Templom. Ima Magyarorszáért.

A minden évben megrendezésre kerülő esemény, melynek fő előadói, ill. szervezői dr. v. Papp Lajos professzor és Bethlen Farkas korábbi polgármester. A rendezvény idén is a Közép-

Magyarország Kelet Törzsszék helyi alegységének díszőrséggel való támogatásával került megrendezésre. A díszőrséget vitéz Bérés Ferenc országos törzskapitány vezette.

12/ 2016.04.16 15 óra. Buda Törzsszék tavaszi állománygyűlése.

Az állománygyűlést változatlan helyszínen, az I. kerületi Budavári Művelődési Ház színháztermében rendeztük. A két és fél órás program alatt megemlékeztünk elhunyt rendtársainkról, meghallgattuk főkapitány úr, és Buda törzskapitánya beszámolóját. Megtekintettük az előző fél év eseményeit bemutató vetítést. A hivatalos rész után kötetlen bajtársi beszélgetésre került sor.

13/ 2016. május 21. 15 óra, Budapest XXII. kerületi evangélikus templom kertje Megemlékezés a budapesti kitelepítettekre

A budapesti kitelepítések 60. évfordulójára elkészült emlékműnél róttuk le kegyeletünket a kitelepítés áldozatai előtt. 65 évvel ezelőtt, ezen a napon kezdődött az érintett budapesti emberek kisémmizése, elhurcolása. A megemlékezést vitéz Majzik Klára

Németh Zsolt államtitkár

vitézi hadnagy, egykori kitelepített, az emlékmű megálmodója és létrehozója szervezte. A szobrot rokona és rendtársunk, vitéz Majzik Mária képzőművész alkotta. Beszédet mondott többek között a XXII. kerületi Önkormányzat alpolgármestere, Németh Zsolt államtitkár és Dr. Hantó Zsuzsa történész. Verset mondott vitéz Bagaméri László. A koszorúk elhelyezését díszegységünk tagjai végezték. A rendezvény állófogadással zárult.

emlékezés után a rendtársak is visszaidéztek néhány történetet törzskapitány úrral kapcsolatban. A virágok elhelyezése után a megemlékezést imával zártuk.

15/ 2016. június 4. 16 óra, Budapest Hősök Tere. A Történelmi Vitézi Rend központi Trianon- megemlékezése

Nagyszabású, látványos, figyelemfelkeltő rendezvényre készültünk a Trianoni diktátum 96. évfordulóján. A Hősök tere egy részét már előzetesen lefoglalta vitéz Bagaméri László

14/ 2016. május 26. 18 óra Óbudai Temető. Néhai vitéz Miklósi Zsolt törzskapitány úrra emlékeztünk

Halálának 8. évfordulóján, mint minden évben, most is megemlékeztünk Buda néhai törzskapitányáról sírjánál. Az eseményen özvegye, Ildikó is jelen volt. A törzskapitányi vissza-

rendtársunk. A program 16 órától 19 óra 30 percig tartott. Az első másfél órában a történelmi zászlók sorával díszítettük fel a helyszínt. A több mint 100 fős díszegység méltó látványt nyújtott a jól megtervezett és nagyon

szívneműsornak. Szerettük volna, ha még többen vesznek részt Rendünkben, de a párhuzamosan zajló helyi megemlékezések miatt sokan nem tudtak eljönni. A rendezvény így is az év egyik legrangosabb eseménye volt.

16/ 2016. június 19. A Horthy Miklós Társaság megemlékezése Kormányzó úr születésnapjáról, kirándulással egybekötve.

Ebben az évben Nógrád megyébe tettünk zarándoklatot. Először Béren jártunk, ahol megkoszorúztuk Kormányzó úr szobrát, a béri polgármester úr által kialakított szoborparkban, majd a helyi érdekességeket tekintetük meg. Utunkat Hollókőn folytattuk. Ez Magyarország egyetlen olyan faluja, amely szerepel az UNESCO világörökség-listáján. Megtekintettük az Ófalut, ill. néhányan Hollókő várát is.

17/ 2016.07.24. 10 óra, Budapest Hősök Tere.

„Amiért a harang szól. Nándorfehérvár 1456” című rendezvény

A több éve megrendezésre kerülő, egész napos rendezvény egyik fő szervezője nemzeti Foltán László rendtársunk. A Történelmi Vitézi Rend díszegységgel és zászlóval vett részt a délelőtti megemlékezésen. Ezt az ún. kerékpáros Trianon-túra követte, s este - a kerékpárosok visszaérkezése után - koncerttel zárult az emléknep.

18/ 2016.08.14. 18 óra, Budapest Belvárosi Plébánia Templom. A Templom újraszentelése

A Budapest Belvárosi Nagybaldogasszony Főplébánia Templomot felújítása után újraszentelési mise keretében újraszentelték. Ezen az örömteli ünnepi eseményen Rendünk nagy létszámmal volt jelen. A misét dr. Erdő Péter bíboros celebrálta. Dr. Osztie Zoltán atya (1. kép) a plébániatemplom plébánosa.

19/ 2016.09.08 12 óra, Budapest II. kerület, Frankel Leó utca

6. Menczer Gusztáv emléktáblájának ünnepélyes felavatása. Ki volt Menczer Gusztáv? Atléta, medikus 1945-53 politikai fogoly egy Szovjetunio-beli gulágon. 1989-ben alapítója és elnöke a Szovjetunióban volt magyar Politikai Rabok és Kényszermunkások Szervezetének.

Vitéz Hunyadi László főkapitány úrral és vitéz Pintér Kornél törzskapitány úrral az élen Rendünket jelentős létszámmal képviselték. Emlékező beszédet mondott Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter, Menczer Erzsébet, a Szorakész elnöke és Máthé Áron a NEB elnökhelyettese.

20/ 2016.10.01. 10 óra, Budapest Belvárosi Plébánia Templom. Vitézavatás

Az idei vitézavatást - a templom felújításának befejezését követően - ismét a Rend szempontjából hagyományosnak számító Belvárosi Templomban tartottuk. Ennek az évnek a különlegessége, hogy a több, mint 50 fő avatása mellett, megint sor került egy újabb vitézi csoport csatlakozásával megerősítő avatásra. Ezzel egy új törzsszék is létrejött, mégpedig Kárpát-Medence Törzsszék elnevezéssel. Új rendtársaink a Kárpát-medence egész területéről érkeztek.

21/ 2016.10.06 17 óra, Érd, Kálvin tér, az Aradi Vértanúk Emlékműve. Megemlékezés a 13 aradi tábornokra, mártírhaláluk 167. évfordulóján

Az Érd Önkormányzata által szervezett ünnepség Rendünk központi megemlékezése is az aradi 13 tábornokra.

22/ 2016.10.22 14 óra 15 perc, Budapest XI. kerület Műegyetem rkp. 3-9. az 1956-os Műegyetemi Emlékműnél. A Nemzeti Örökség Intézete és a Szabadságharcosokért Közalapítvány közös megemlékezése az 1956-os Forradalom és Szabadságharc 60. évfordulója alkalmából

A rendezvényre meghívást megkaptunk a Nemzeti Örökség Intézetétől. Törzsszékünk koszorú elhelyezésével tisztelgett a Hősök emléke előtt. Ez az esemény egyben a Kormány 56-os megemlékezéseinek is indító rendezvénye is volt.

23/ 2016.10.22 17 óra, Bp. II. kerület Mansfeld Péter Park. Az emlékhely felújítás utáni rendezvénye

A forradalom 60. évfordulójára elkészült a Mansfeld Péter emlékműve körüli tér felújítása. Az átadőünnepség támogatására felkérés kaptunk a II. kerületi Önkormányzattól, mely megtisztelő Rendünknek, s e felkérésnek természetesen igyekeztünk eleget tenni.

24/ 2016.10.23 10 óra, Budapest II. kerület Széna tér. A II. kerületi Önkormányzat megemlékezése az 56-os forradalom 60. évfordulóján

A szervezőktől a rendezvény díszegységgel történő támogatásának felkérését most is megkaptuk, aminek örömmel tettünk

eleget. Ez az esemény Buda Törzsszék hivatalos 56-os megemlékezése is. A 60. évfordulóhoz méltóan, impozánsan szép számmal jelentünk meg. Rendünk nevében vitéz Hunyadi László főkapitány, vitéz Béres Ferenc országos törzskapitány és vitéz Kintzly Péter törzskapitány koszorúzott.

25/ 2016.10.23 12 óra, Budapest, XII. kerület, Gesztenyés kert. A XII. kerületi Önkormányzat szoboravatása és koszorúzása az 56-os forradalom 60. évfordulóján.

A rendezvény a kerületi ünnepség után került megrendezésre. Rendünket törzsszékünk XII. kerületi alegysége képviselte, akik koszorút is helyeztek el.

26/ 2016.11.04. 11 óra, az Újköztemető 301-es parcellája. Megemlékezésünk a forradalom leverésének napján, hagyományosan az áldozatok sírjainál

Ez a rendezvényünk Budapest és Pest megye törzsszékeinek közös eseménye. A hagyományoknak megfelelően először a 301-es

parcella táblájánál tartottunk megemlékezést és koszorúzást. Ezt a sírok közötti séta követte. Virágokat helyeztünk el, mécseseket gyűjtöttünk az áldozatok sírjain. A rendezvény után megtekintettük a Látogató Központot is, melynek megnyitóját erre a napra időzítették. Nagy szeretettel fogadtak bennünket és bemutatták a tárlatot.

27/2016.11.04 17 óra, a Budapest, II. kerületi Móricz Gimnázium aulája. Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter úr, a II. és III. kerület országgyűlési képviselője és Dr. Páva Zsolt polgármester úr megtisztelő részvételével szervezett megemlékező ünnepség
Az 1956-os forradalom és szabadságharc 60. évfordulóján Rendünk különleges eseményeknek volt szervezője és résztvevője. Ezek közül is kiemelkedett a november 4.-én délután tartott megemlékezés. Rendünknek és a Magyar Vidék Országos 56-os Szervezetnek ez volt a központi 56-os megemlékezése, melyre Rendünk tagjai az egész országból – és külföldről is - érkeztek. A

rendezvényen előzetes bemutatásra került az a páratlan könyv, melyben az 56-os forradalomban aktívan résztvevő, harcoló 48 rendtársunk személyes történeteit foglaltuk össze. A könyv az 1956-os forradalom 60. évfordulójára kiírt pályázat egyik nyertes anyaga. Nagy örömeinkre szolgált, hogy az elkészült könyvet a helyszínen adhattuk át huszonnyolc, a könyvben is szereplő rendtársunknak és meghívott díszvendégeinknek, mivel az erre az eseményre elkészült bemutató példányok a Történelmi Vitézi Rend saját költségén kerültek kinyomtatásra.

átadására került sor, s végül az 1956-os forradalom és szabadságharc 60. évfordulójára készült könyv bemutatója következett, a bemutató-példány segítségével. A nyomdai megbízást a pályázat kedvező elbírálását követően tudtuk átadni, s az érdeklődők néhány héttel később kaphatták kézhez Rendünk 56-os könyvét. Az állománygyűlés hivatalos része után kótetlen bajtársi beszélgetésre került sor.

(Fotók: Koczás Erzsébet)

28/ 2016.11.19. 15 óra. Buda Törzsszék őszi állománygyűlése.

A majdnem három órás program alatt megemlékeztünk az előző fél évben elhunyt rendtársainkról. Meghallgattuk főkapitány úr, ill. Buda törzskapitánya beszámolóját és megnéztük az előző fél

év eseményeit bemutató vetítést. Ezt követően bemutatkoztak az újonnan avatott rendtársaink és új törzsszékünk, a Kárpát-medence Törzsszék megjelent budapesti tagjai is. Kitüntetések

Idősebb rendtársaink meglátogatása nem kötelességként, hanem magától értetődően történik. Gazdag életútjukat hallgatni, s megörökíteni az utókor számára, vagy egy kicsit beszélgetni, még a látogató számára is egy rövid időre való kikapcsolódást, nyugalmasabb pillanatokat jelent. A sok viszontagságot átélt rendtagjainknak pedig élmény és esemény egy-egy ilyen találkozás.

Képünkön vitéz Bontod Gyulával otthonában vitéz Czékus Miklós v.hdgy. Gyula bácsi 1928-ban született, s várományosként avatták 1998-ban Kenderesen.

Minden hónapban megtartjuk a Budai Klubnapot a Fidesz XI. kerület Budafoki úti irodájában és részt veszünk rendszeresen Pest Törzsszéke és a Horthy Miklós Társaság által tartott újpesti klubnapokon is. Ezek az események rendtársak körében az ismerkedés nagyon hasznos lehetőségei. Javasoljuk az ezeken való minél nagyobb létszámú részvételt, mert tapasztalatunk az, hogy idősebb rendtársainkat is így ismerhetjük meg a legközvetlenebb módon.

PEST TÖRZSSZÉK

Főleg az internettel rendelkezők, valamint a klubnapokon résztvevők követni tudták az eseményeket. Beszámolunk az elmúlt egy év fontosabb eseményeiről, amelyeken törzsszékünk részt vett.

2015. október 22-én Zuglóban megkoszorúztuk v. Pongrátz Gergely szobrát, s ezen részt vett testvére, v. Pongrátz András is. Az október 23-i ünnepségen a feladat az volt, hogy alcsopontként a kerületi megemlékezéseken képviseljük a Történelmi Vitézi Rendet. Törzsszékünk szinte valamennyi kerületben képviselte Rendünket.

v. Bánlaky Balázs v.hdgy, v. Turba László tkp., v. Horváth Antal v.hdgy., v. Markó E. István

November 4-én Nemzeti Gyásznapon az Új Köztemető 301-es parcellájánál az 1956-os forradalom és szabadságharc utáni megtorlás áldozataira emlékezünk, felidézve a szovjet megszállást és annak körülményeit. Az előző évek hagyományaihoz híven (10 éve), a bejárat től közösen megyünk a 301-es parcellához. Odaérve nagy meglepetésünkre HM készülődött a rendezvény megtartására díszegységgel, egyen-koszorúkkal, hangosítással, meghívottakkal stb. A HM rendezvénye után koszorúkat elhelyeztünk az áldozatok márványablájánál, majd a kopjafákkal jelölt sírokat végigjárva róttuk le kegyeletünket. Természetesen örültünk, hogy a HM végre átvette a rendezést, csak minket felejtettek el meghívni, akik 2006-ban az 50 éves évfordulón határoztuk el, hogy minden évben nov.4-én emlékezünk az áldozatokra és ezt becsülettel minden alkalommal megtettük. Reméljük idén a meghívó is megérkezik.

November 20-án Gödöllőn vettünk részt a KÖMA-Kelet Törzsszék állománygyűlésén, ahol több, mint 200 jelenlevő vitézzel hallgattuk dr. v. Bucsy László törzskapitány beszámolóját.

Itt vette át v. Bánlaky Balázs VI.-VII. kerületi alcsoportunk vitézi hadnagya a bronz Nemzetvédelmi Kereszt kitüntetést v. Hunyadi László főkapitánytól. Érdekes, hogy a jóval tagoltabb

Pest megyei területről több a jelenlevő vitéz, mint a sűrűbben lakott Pesten és ezen el kell gondolkodnunk!

Új év. 2016. január 12-én, a Doni misén a Mátyás-templomban szentmise keretében emlékeztünk a doni áttörés magyar áldozataira, a II. Magyar Hadsereg tragédiájára. A megemlékezés – amelyet a HM szervezett- a Hadtörténelmi Intézet és Múzeum

udvarán koszorúzással ért véget. Megjelenésünk az egységes öltözetrel és az alaki fegyelemmel emelte a rendezvény színvonalát.

Rendi dízsorfal a megemlékezés és koszorúzás alatt.

Vitéz Turba László Pest TSZK.törzskapitány s vitéz Béres Ferenc Buda törzskapitánya, otkp. koszorúz

Február 6-án vettünk részt Mányban a Kitérés-megemlékezésen

1945. február 11-én este 20 h-kor kitértek a körbezárt Várból a magyar és német alakulatok.

Az oroszok, ismerve a kitérés tervet, minden képzeletet felülmúló pergőtűz zúdítottak a kitérni szándékozókra. Az itt elesettekre és a 785 túlélőre emlékeztünk a református templomban, majd a világháborús emlékműnél, végül pedig Mány határában állított Kitérés emlékkőnél. A résztvevőket a megemlékezés végén a mányiak a faluházban gazdagon megvendégelték.

Február 7-én, halálának 59. évfordulóján szentmise keretében emlékeztünk meg v. nagybányai Horthy Miklós kormányzó úrról a Belvárosi Szent Mihály templomban (Angolkisasszonyok

Temploma). A misét dr. Osztie Zoltán plébános atya celebrálta, református részről Csuka Tamás nyugalmazott táborigazgató méltatta Kormányzó úr személyét és az általa fémjelzett időszakot.

Február 25-én Újpesten, a Kommunizmus Áldozatainak Emléknapján az Önkormányzat által állított emléktáblánál német hangzású nevük miatt hazai és Szovjetunió-beli lágerekbe elhurcolt újpesti lakosok szenvedéseire emlékeztünk.

v. Schneider József v.hdgy, v. Lovag Viktória v.hdgy, v. Fördös István VRNT., v. Balog Barna mb.szkp, v.Nagy Zoltán v.hdgy, v. Kovács Anna Leinerné tb, szkp, v. Turba László tkp.

Március 15-én szintén a kerületi ünnepeken vettünk részt.

Május 29-én, a Hősök napján a rákosfalvi rk.templom előtti, I. világháborús emlékműnél

Június 4. Trianon. Délelőtt a zuglói Trianoni Emlékmű megkoszorúzására. Sajnos, az önkormányzat nem kedveli ezt a napot és a rendezvénnyel nem foglalkozik. Délután a Hősök terén a TVR több órán át tartó megemlékezése v. Bagaméri László áldozatos munkájának ellenére kevés érdeklődőt vonzott. Érdekességként megjegyzem, hogy a helyszín lefoglalásakor csak a tér első kis részére adtak ki engedélyt, ezzel is korlátozva a lehetőségeket. (Több szervezettel együtt kellene rendezni.)

dr. v. Szilágyi Jánossal egy csoport virág elhelyezésével emlékeztünk meg az I. és II. világháború hősi halottairól.

Augusztus 19-én Gödöllőn, a kastély parkjában v. Horthy István repülő főhadnagy kormányzó-helyettes halálának 74. évfordulóján rendezett megemlékezésen vettünk részt. 2010-ben, a raktárak mélyéről előásott és restaurált szobrot újra talapzatára helyezték a

kastélyparkban. Ez dr.v. Bucsy László tkp. és rendtársainak érdeme. Igaz, sajnos nem az eredeti helyre került vissza, hanem a park hátsó traktusába, de csak ezzel a kompromisszummal lehetett megmenteni a szobrot. Az éves rendszerességgel megtartott rendezvényen megjelennek a vitézi ágak képviselői is. Ez is egy kis lépés az egyesülés felé.

Szeptember 3. Kenderesen, Kormányzó úr újratemetésének évfordulóján törzsszékünk tagjai is jelen voltak. 1993. szeptember 4-én helyezték örök nyugalomra feleségével és fiával együtt a családi kriptában.

Szeptember 23. Fontos nap a Vitézi Rend történetében. Két rendi ág egyesülési megállapodást kötött, melynek értelmében a Történelmi Vitézi Rendben, Kárpát-medencei Törzsszék néven, 56 főből álló, önálló törzskapitányságként működik a többi területi törzskapitányságokkal megegyező módon.

Klubnapjainkon, mely minden hónap második hétfője 16:30-tól 20.00 óráig tart, a Horthy Miklós Társaság tagjai is részt vesznek. Köszönetet mondok a helység biztosításáért az Újpesti Önkormányzatnak és az UKK intézmény vezetőinek! Klubdelutánjainkon nemcsak kellemes poharazgatás folyik, hanem tartalmas előadásokat szervezünk, hogy gazdagíthassuk ismereteinket.

Szeretettel várunk minden Rendtársunkat e rendezvényünkre!

Megköszönöm vitézi tisztségviselőink és aktív rendtagjaink áldozatos munkáját!

A további feladatainkhoz való, hasonlóan kiemelkedő, aktív hozzáállással, s nagyobb rendi tagsági részvétellel még intenzívebbé tehetjük törzsszéki munkánkat. **Kérem és várom a tagság minél nagyobb számában való részvételét a rendezvényeken.** Érdeklődjétek elöljáróitoknál, nézzétek a honlapot, a levelezőlistát, hogy minél nagyobb létszámmal jelenhessünk meg a rendezvényeken.

Az ünnepélyes pillanatot megragadva köszöntöm a 2016-ban születésnapos kerek évfordulós vitézeinket:

Galgóczi Erika nemzetes asszonyt, vitéz Kovács Anna Leinernét, vitéz Rédey Emőke Verébnét, vitézeinket: Balog Barna, Bene Kálmán, Csordás Imre, Illéssy Péter, Kocsis Sándor, Komjáti Zsolt, Pintér Gyula, Prókay András. Három 75 éves kedves rendtagunkat: vitéz Melegh Szabolcs, Pelczér István és Perjesi Tibor urakat.

Isten éltesse Titeket sokáig erőben, egészségben!

vitéz Turba László tkp.

ÉSZAK-DUNÁNTÚLI TÖRZSSZÉK

2016. február 6. – A Becsület Napja. Kitörés-megemlékezés, Mány

Rendünk központi megemlékezése, a református templomban, ökumenikus istentisztelettel veszi kezdetét. A Vitézi Szék bevonulását követően érkezik vitéz Hunyadi László főkapitány

Szent László Hadosztály Honvéd Hagyományörző Egység Imá és áldás a Hősi Emlékműnél: vitéz Szabó Ferenc eszpefelvezetésével menetben a Hősi res és Kelényi T. József atya Emlékműhöz

Díszmenetben a történelmi zászlókkal a Hősi Emlékműnél, a doni harcokra és a hősi halált halt katonákra emlékeztünk

Horváth Lajos ezredes, HM. főtanácsosának emlékbeszéde a Kitörés Emlékkövénél

Horváth Lajos ezredes úr elhelyezi a Honvédelmi Minisztérium koszorúját

A Vitézi Szék nevében vitéz Hunyadi László főkapitány, vitéz Soltész Gyula tkp., főszéktartó, vitéz Bérés Ferenc országos törzskapitány koszorúz

vitéz Bagaméri László lelkesítő szavazata a kulturális műsorban

Bajtársi ebéd, kötetlen, kellemes hangulat törzsszékeink delegációival

Mányi Lovas Napok – 2016. április 30.

A színes és érdekes, hagyományossá vált Lovas Napokon – a hagyományos tengerész bogrács, mely mindig valami különlegességet ígér – minden évben a zsűri elismerését vívja ki. Gratulálunk a vitéz lófő Kovács György vezette csapatnak!

2016. május 7. VEREBI VITÉZ NAPJA

/.../Elődeinkre, őseinkre emlékezünk. Mert az ő harcaikat, szenvedésüket nem mi éltük meg, de az eredményeiket igenis átérezzük, büszkeséget, erőt merítünk belőlük.

Régmúlt magyarokra, mint volt szomszédunkra, a Verebi Vitézre emlékezünk. Idestova ezeregy száz éve szomszédunk, mert itt hunyt el közvetlen közelünkben. Vértivataros történelmünk, múltunk egyik kis része – amelyből erőt és kitartást meríthetünk.

Nemrégiben még zavaros és megváltó eszmék hívei akarták ezt a múltat is eltörölni – végképp, hogy ne legyen támaszuk, ne legyen erőnk, s ne tudjunk ellenállni az agymosásnak. Kitermelték a szocialista ember fogalmát, és azon mesterkedtek, hogy belőlünk is ilyen figurákat faragjanak. De ez, hál' Istennek, nem ment! Nem sikerült. Napjainkban viszont az ugyancsak zavaros hitű erők igyekeznek bennünket európaiakká átformálni. Európaiakká, bár ezt az állatfajtát élőben még senki sem látta. Csak a közvélemény-szabászok zsolozsmáznak róla. Ez is olyan vágyalom, mint az előbb említett „csodalény”. Van Európa – mint földrész, a miénk. Van európai kultúra, van szellemi vagyon és gazdagság – csak európai ember nincs. Most igyekeznek föltalálni. Mert ugyanis eddig voltak-vannak magyarok, németek, franciák, angolok, és így tovább, – akiknek munkája alkotta meg az európai kultúrát. De európaiak nincsenek! - Ahogyan nem is oly régen, a megszűnt Jugoszláviában sem volt jugoszláv egyetlen egy sem! Voltak szerbek, horvátok, szlovének, bosnyákok, és a többiek. – Bocsánat a hibáért, volt egyetlen egy jugoszláv: Joszip Broz Tito. De még ő is horvátnak született, nem jugoszlávnak!

A nagy egybeolvasztás, a kontinentális-katyvasz ember kifejlesztése csak egyetlen kontinensen sikerült: Amerikában. Miért? Mert ott a betolakodók ügyesen kiirtották a történelméhez és tradícióihoz ragaszkodó őslakosokat: az indiánokat. És benépesítették a „szűz földeket” mindenféle import-népséggel, akik nem vitték magukkal szüleik történelmét, elhagyták kalandor

módra gyökereiket, tradícióikat. Most éppen ott tartunk, hogy ezt a „megoldást” igyekeznek reánk tukmálni, ránk erőszakolni, és velünk is elfogadtatni. De amíg a magyar, a verebi, lovasberényi, pázmándi vagy váli hunok és magyariak ragaszkodnak történelmükhöz, őseink tudásához, hagyatékához – addig ez a próbálkozás kudarcra van ítélve!

Miért? Mert ez a ragaszkodás szeretetre épült. A szülőföld, a falu, a család és az ősök, tradíciók, és az ősi hagyaték szeretetére, amelyek szeretetének – hála Istennek – egyre gyakoribb jelét látjuk, érezzük napjainkban itt és szerte az országban! De most, sajnos olyan időket élünk ismét, amikor legalább akkora szükségünk van a vitézségre, mint volt öt-hatszáz évvel ezelőtt.

Végvári Vitézek! A végvári vitézség ideje tört ránk ismét. Nem kértük, amint azt sem kértük akkoriban, hogy ország-veszejtő próbálkozásukkal a német maszlag és a török áfium törjenek ránk.

De meg kell védenünk a hazát! Védekeznünk kell a betörők ellen, és az őket ránk hozók ellen. Védni a hazát, a magyarságot, önmagunkat!

*vitéz Hajdú Szabolcs tb. törzskapitány,
Vereb község tiszteletbeli polgára*

2016. július 17. – Második Isonzó Express – Záródoklat az I. világháború olasz hadszínterein

I. világháborús ápolónő, hagyományörző, vitéz Szantner Gábor v.hdgy. (Komárom-Esztergom m. Székkapitányság), hagyományörző és vitéz Jásdi Balázs (középen) hagyományörző fhdgy., mellette Négyesi Lajos történész az indulás előtti pillanatokban, a Keleti pályaudvaron.

Magyar Tartalékosok Szövetsége Katonai Hagományörző Tagozatának katonái. I. világháborús fegyverbemutató a vonaton.

A Nagy Háború történész-csapata: Pintér Tamás történész, Rózsafi János hadszíntér-kutató, Stencinger Norbert történész „József főherceg”-gel – Cerje. Négyesi Lajos hadtörténész, a csapat tagja, sajnos nincs a fotón.

Az utolsó napon a Svetoi zárórendezvényen, a vonaton utazó négy vitéz együtt koszorúzott a Hősök tiszteletére és a rendi egység jegyében a topolyai, 85 éves Kárpát-medencei rendi ág vitézével és a József Árpád-féle ICOC rendi ág debreceni tagjával.

v. Szantner Gábor v.hdg.

2016. július 8. - Székesfehérvár

Együtt a magyar honvédelmi hagyományokért, a honvédelem ügyéért!

TÖBBOLDALÚ EGYÜTTMŰKÖDÉSI MEGÁLLAPODÁS jött létre a Székesfehérváron működő, a honvédelem és hazafiság ügyét támogató civil szervezetek között

A megállapodás kezdeményezője:

Honvéd Hagyományörző Egyesület Fejér Megyei Szervezete
A kezdeményezéshez csatlakozó civil szervezetek:

- Magyar Tartalékosok Szövetsége Fejér Megyei Szervezete
 - Veterán Repülők és Ejtőernyősök Fejér Megyei Egyesülete
 - Történelmi Vitézi Rend Fejér Megyei Szervezete
- „Az együttműködés célja:

Az együttműködésben résztvevő civil szervezetek mindegyike elkötelezett a haza fegyveres védelmének ügye iránt, alapértéknek tekintik a hazafiság, a hősiesség, a katonai tisztesség és becsület, a bajtársiasság eszményeit. Célul tűzték ki a katonai, honvédelmi és fegyvernemi hagyományok ápolását, a hadtörténelmi jelentőségű események feldolgozását, a hadi-és katonasírok és emlékhelyek felkutatását, ápolását. Részt vesznek a felnövő generáció hazafias – honvédelmi nevelésében. Céljuk a nyugállományú,

tartalékos, rehabilitált és szolgálati járadékban részesülő állomány érdekeinek képviselése, védelme. Az együttműködés célja, hogy a fenti eszmények minél hatékonyabb képviselése, a közös célok megvalósítása érdekében együttes tervezéssel és gondolkodással, szervezeteik, aktivistáik, tagjaik összehangolt, közös munkájával a részt vevő szervezetek erősítsék és segítsék egymás törekvéseit, érvényesülését, programjait és tevékenységét.”

A Történelmi Vitézi Rend részéről a megállapodás aláírója, e civil szervezetek kapcsolattartója: vitéz László Tibor, a TVR. Fejér Megyei Szervezete, megyei székkapitánya.

2016. szeptember. Hajmáskér. Istentisztelet - Köszönet a határainkat védő rendőrök és katonák áldozatos szolgálatáért!

Az istentiszteleten a lelkész Lukács evangéliumából idézett. A samaritánus példázata alapján vezette le a következő eszme-futtatást: a Bibliában az áll: szeresd az Urat és felebarátodat, mint magadat. De, bár Istennek mindenki a gyermeke, nem mindenki a felebarátunk. Felebarátunk az, aki szolgálatot vállal értünk, segítséget nyújt és megvéd a rablóktól.

Bikádi lelkész azt mondta, tudnunk kell, hogy olyanok érkeznek közénk, akik nem tekintenek bennünket felebarátnak, nem hozni, nem adni akarnak, hanem elvenni. Az erőszakot semmi sem menti fel! Az erő-

szak ellen való küzdelem inkább áldozathozatal azért, hogy gyermekeinknek legyen jövője. „Nem lehet mindenki a felebarátunk, van, hogy nem testvérként, hanem ellenfélként, ellenségként élünk egymás mellett. Össze kell fogni az országnak, a nemzetnek és megköszönni katonáink, rendőreink áldozatát, hogy értünk, a biztonságunkért szolgálnak.”

Az istentiszteleten felszólalt Ipsits Csaba, veszprémi rendőrkapitány és Zentai László, a Magyar Honvédség 54. Veszprém Radarezred parancsnoka is. Mindketten a határon szolgálók áldozatos munkájáról emlékeztek meg. /veol.hu

Az ökumenikus istentiszteleten számos rendtársunk és barátaink vettek részt.

Veszprém, Megyeháza, 2016. október 8. – Az 1956-os Forradalom és Szabadságharc 60. évfordulóján. A Magyar Vidék Országos 56-os Szervezete központi megemlékezése

Vitéz Pintér Kornél, a MV56-os Sz. országos elnöke, egyben az Észak-Dunántúli Törzsszék törzskapitánya szervezésében emlékeztünk 1956-ra, hőseire. Köszöntőt

mondott Polgárdy Imre, a Veszprém Megyei Önkormányzat Közgyűlésének elnöke.

Főtisztelendő vitéz Nagy Károly c. apát, székesegyházi kanonok, a veszprémi Szt. Mihály Bazilika Főszékesegyház plébánosának gondolatai következtek a megélt hitről és hazaszeretetről, a hősiességről és a mindenén átgázoló terror könyörtelenségéről, jelenkori feladatainkról. Ezt követően Nagytiszteletű Dr. Kálmán Csaba, az Alsóörs-Lovasi Református Társégyszékesegyház lelkipásztorának igehirdetését hallgathattuk.

Pintér Huba Csanád 2. osztályos tanuló adta elő Vályi Nagy Géza: Hinni Kell! c. versét, s az 5 éves Pintér Zselyke Ida óvodás szavalta Lampérth Géza: A mi lobogónk c. versét.

Ünnepi beszédet mondott Dr. Boross Péter ny. miniszterelnök, a Szabadságharcosokért Közalapítvány Kuratóriumának elnöke. Megrázó, élet-közeli élményein keresztül láttatta a diktatúra működését, a mindenüket feláldozók, Hazájukat elhagyni kényszerülők küzdelmét, az ország kiszolgáltatottságát – s a Forradalom és Szabadságharc eszményének máig ható erejét, sőt, a jövő generációk életét is befolyásoló hatását, hiszen ez a forradalom ingatta meg a nagy szovjet elnyomó-uralmat.

Andrássy Frigyes és Krisztina előadásában a Sír a téli éjszaka c. daljátékot láthattuk-hallhattuk.

Szervezeteink között szoros az együttműködés, hiszen a MVO56-os Szervezetében számos rendtagunk „szolgál”, s ugyanígy, a Történelmi Vitézi Rend tagjai között sok 56-os bajtársunk van. E megemlékezés méltóképp állított emléket azoknak, akik életüket áldozták, akiknek hazájukat kellett elhagyniok, s a keserű honvágy volt kísérőjük, akiknek családját hurcolták meg a hatalomra került kommunisták. A közös munka elismeréseként a MVO56-os Szervezete „HŰSÉGGEL A HAZÁHOZ ÉRDEMKERESZT” - kitüntetését adományozott a TVR több tagjának

(fotó: v. Tolnai Eta)

2016. október 26. A Szent Korona fából készült másolata a kórházban

Ünnepélyesen indult a szerda reggel a Fejér Megyei Szent György Egyetemi Oktató Kórház Főigazgatóságának épületében, ugyanis vitéz lovag Vasadi Gusztáv asztalosmester keze munkájának köszönhetően elhelyezték a Szent Korona másolatát az intézményben, az alapító márványtáblája mellett. Vitéz Vasadi Gusztáv erdélyi asztalosmester több helyre készített már korona másolatot fából. Néhány évvel ezelőtt az augusztusi ünnepségek keretében a Fejér Megyei Önkormányzatnak is adományozta a koronaékszerek fából készült másolatát.

Dr. vitéz Papp Attila (Enying) kíséri v.l. Vasadi Gusztávot a Szent Korona fából készült másolatával

A Szent Korona és a koronázási jelvények kiállítva, mellettük az alkotó, vitéz Vasadi Gusztáv

Az ünnepélyes átadás a kórházban, rendi díszben.

Székesfehérvár megyei jogú város hírportál

Történelmünk tragikus eseménye Budapest orosz ostromgyűrűben - KITÖRÉS – A Becsület Napja – 1945. február 11-12.

A magyar honvédség 1944. október 31-éig regisztrált 256 431 fős állományának a háború végére 300 ezer fölé emelkedett. Ha az eltűntek és a sebesültek regisztrált száma alapján az 1944.

október 31-éig elesettek összlétszámát 80-160 ezerre becsüljük, akkor az utolsó hadműveletek áldozataival együtt a hősi halottak teljes száma 100–180 ezer közé tehető. A háború utolsó hónapjaiban fokozatosan felmorzsolódó magyar haderő a legnagyobb áldozatokat Budapest védelmében szenvedte el. A német Dél hadseregcsoporthoz 1944. december 30-ai harcértékjelentése a körülfűrt német–magyar erők létszámát 95 ezer főben adta meg. Ebből 45 ezer volt a német és 50 ezer a magyar katonák száma. Budapest védelmi parancsnoka, Pfeffer-Wildenbruck tábornok 1945. február 11-én kiadott rádiótáviratában a sebesültekkel együtt már csak 23 900 német és 20 ezer magyar katonáról tett említést. **Mivel a február 12-ei kitörés során csak mintegy 800 főnek sikerült a német vonalakig eljutnia, a körbezárt erőket szinte teljes egészében veszteségnek kell tekinteni. /.../ A szovjet szakirodalomban gyakran előforduló adat szerint a márciusi támadás során az ellenség 40 ezer embert vesztett. /.../**

Mi is történt 1945. február 11-én, este, úgy 8 óra után? Tudjuk, ez évfordulója a Budai-várból 1945. február 11-én történt kitörésnek, mely során a 1944. Karácsonya óta a Budai várban rekedt magyar és német alakulatok maradványai, kénytelenségből hátrahagyva a Várhegy pincéiben sebesült és beteg bajtársait, elkerülendő a semmi jóval nem kecsesítő fogságbaesést megkísérelték a lehetetlent, azaz egy bravúros rohammal kitörni a Vár és Budapest körül kiépített többszörös szovjet gyűrűből. A Budapest körüli szovjet gyűrű 1944. Karácsonyán bezárult, s 1945. január közepén a magyar és német alakulatok, feladva Pestet, Budára, majd fokozatosan a Várhegyre, pontosabban a Budai várba szorultak vissza. A Hitler által ígért légi utánpótlás akadózott, majd a szükség-repülőterként használt Vérmező eleste után le is állt. A magyar és német parancsnokok, Hindy Iván vezérezredes és Karl Pfeffer-Wildenbruch Obergruppenführer, akik minden korábbi kitörési engedély-kérelemre Hitlertől elutasító választ kaptak, lőszer és élelem fogytával elhatározták a kitörést. Itt is furfanghoz kellett folyamodniuk, azaz a Berlin felé küldött rádióüzenet után, miszerint kitörnek, összetörték a rádiót, hogy ne vehessék Hitler ismételt tiltó parancsát.

Az 1945. február 11-én este 8 óra körül a Bécsi kapun keresztül a Várfok és az Ostrom utcán kitóduló magyar és német csapatokat, melyek sem tűzérési támogatást nem kaptak, s nehézfegyverekkel sem rendelkeztek, a kitörést már „váró” szovjetek a Széna és Széll Kálmán tereken félelmetes golyózáporral fogadták. Az egyenlőtlen küzdelem hamar eldőlt: a fáradt, kiéhezett, lőszerrel alig rendelkező kitörő seregből másnapra hozzávetőleg 700 katona érte el a magyar–német vonalakat, (átmenetileg) megmenekült. Körülbelül (A pontos számok még kutatómunka alatt!) 43 ezer katona egyetlen nap leforgása alatt halt meg, amiből, ha az arányok helyesek, 21-22 ezer volt a magyar halott.

És itt meg kell állni. Megállni és nem azt boncolgatni, hogy az elesettek hány százaléka szimpatizált a német terjeszkedéssel, hanem fejét hajtani a katonai esküjükhöz halálukig ragaszkodó, hazájuk fővárosát az ellenségtől (igenis ellenségtől, mert egy katona számára a felettése, a parancsnoka mondja meg, ki az ellenség) védő katonák végső erőfeszítése, halála előtt. S hogy nem adták meg magukat, az is érthető, hiszen már 1944 ősze óta magyar földön tevékenykedik a Vörös Hadsereg, s vannak hírek, hogy az elfoglalt területeken mi történik, s mi történik a fogságba esett honvédekkel. De tudjuk azt is, hogy a Várhegy pincéiben berendezett hadikórházak sebesültjeinek szenvedését a Várba betörő szovjetek, nem gyógyszerrel, kötszerrel és érzéstelenítővel, hanem lángszóróval rövidítették le!

Igen! Meg kell állni és eltöprengeni azon, hogy a mohácsi csatával azonos embervesztés miatt nem érdemel meg, több mint 70 év után, a hivatalos Magyarországtól kegyeletet. Hogy egy tisztességesen megrendezett állami megemlékezésen elsirassuk azt a kisvárosnyi életerős magyar férfit, köztük a csupa fiatalból álló két Egyetemi Rohamszázalaj önkénteseit, ahogy ezt tette Nemeskürty István 1972-ben a doni áldozatokkal a „Requiem egy hadseregért” című könyvében. Megemlékezni, s nem azon fanyalogni, hogy civil szervezetek miként emlékeznek meg róluk. S mellesleg elsiratni azt a Gerhard Schmidhuber német vezérkari ezredest, aki egy hónappal korábban még megmentette a budapesti gettó maradék 60-70 ezer lakóját, s aki a Lövház utcában ugyanezen harcban esett el. (Hanti Vilmos, a MEASZ elnökének közlése.) Igen, ideje már központilag, államilag felmenteni ezeket az elesett katonákat a hamisan csengő „fasiszta” jelző súlya alól, s ezzel felítatni a gyászkönyveket, melyek még ma is legördülnek ezekben a hideg februárelejei napokban a hozzátartozók arcán. Mi pedig addig is kegyelettel gondoljunk az elesettekre! Legyen emléküik áldott!

Dobai Miklós írása nyomán

PÁPAI ÉS VESZPRÉM VÁRMEGYEI CSOPORT TEVÉKENYSÉGE 2016-BAN

Állományunk tevékenysége két városra összpontosul: Pápára és Veszprémre. Sajnos, a két város közötti közlekedés nem minden időszakban kedvező a főleg idősebbekből álló rendtagok utazása szempontjából, viszont így megosztva a megyét, aki akar, be tud kapcsolódni a közösség életébe. Vannak települések, ahonnan csak átszállással lehet még Pápára is bejutni és innen kellene még tovább utazni tömegközlekedéssel a megyeszékhelyre.

Pápán Sántha Csaba VRNT nemzeti úr szervez rendszeresen programokat a család által helyreállított Edvy Malom Fogadóban. Itt kulturális rendezvények, előadások, megemlékezések és baráti összejövetelek történnek. Rendszeres vendégládók a Szent Korona Egyetem oktatói, tanárai.

Vitéz Gajárszky-Galántai Márta Edit vitézi hadnagy gyakran kap meghívást különböző megemlékezésekre, koszorúzásokra, ünnepekre. Ő fogja össze Pápa térségében a vitézi életet. Ebből a csoportból többen huszár hagyományőrök is.

Általában öt évenként Pápán tesznek vitézi esküt az új felvételsek.

A Veszprém Megyei Csoport vitéz Pintér Kornél törzskapitány úr vezetésével működik. Ide főleg a környékbeliek tudnak eljutni a már ismertett közlekedési nehézségek miatt. A Magyar Vidék Országos 56-os Szervezettel együttműködve havi rendszerességgel van könyvbemutató, melyről a helyi televízió és a megyei újság is rendszeresen beszámol.

2016. január 8-án részt vettünk a Lovassy László Gimnázium udvarán a hagyományos Brusznjai megemlékezésen.

Február 5-én Menczer Erzsébet tartott könyvbemutatót a GULÁG táborokat megjárt édesapja könyvéről „9 év Kolimán” címmel. **Márciusban** Kovács Gábor és Dr.

Varga István emlékezett meg Hóman Bálintról, ismertette az elmaradt székesfehérvári szoboravatás körülményeit is.

Áprilisban Dr. Petrasovits Anna volt a vendégünk „Bűnben fogant rendszerváltás” című könyvével, majd vitéz Murányi Levente következett „A forradalom igazsága – az igazság forradalma” témájával.

A könyvbemutatók szeptemberben folytatódtak Dr. Ernst Ervinnel, aki „Rabtábor a meddőhányón” címmel beszélt az ötvenes évekről, amikor rabként dolgozott több bányában.

Őt követte özvegy Maléter Pálné, aki felidézte férjével kapcsolatos emlékeit. **Novemberi vendégünk** az azóta elhunyt dr. Torgyán József volt, aki több, előre dedikált könyvét is ajándékba adta a megjelenteknek. A múlt évi könyvbemutatók sorát Dr. vitéz Zétényi Zsolt előadása zárta.

Sajnos már **januárban** temetésre is sor került. A Pápa közelében lévő Mihályházán Horváth László tb. törzskapitány úrtól búcsúztunk. Majd vitéz Takács Antal Béla rendtársunk temetésére gyűjtöttünk adományokat, mivel hozzátartozó nélkül hunyt el.

Az év folyamán képviseltük Rendünket Budapesten a Farkasréti temetőben a budapesti bombázások civil áldozatairól való megemlékezésen, a veszprémi Gizella napok megnyitóján, Budapesten a Kossuth téren az „Emlékhelyek Napja” rendezvényen, több Nemzeti Emlékhely-avatón, pl. Szigetváron. Voltunk

Gulag Konferencián a Parlamentben a Kegyeleti Emléknapon, a Magyar Hősök Emlékünnepén a Hősök terén és még több más helyszínen.

Az őszi folyamán főleg 56-os megemlékezések domináltak. Brusznjai Konferencián vettünk részt Veszprémben. Ajkarendeken Nagy Alajos emléktáblát avattunk a tatai rendtársak díszegységének jelenlétében, akik a zord idő ellenére kitartóak voltak. Köszönet nekik!

Vitéz Juhász Antal rendtársunk betegsége ellenére is részt vett és több rendezvényen mondott verset. A legnagyobb szervezést a november 4-én megtartott központi rendezvény igényelte, amely Budapesten, a Móricz Zsigmond Gimnáziumban volt megtartva. Itt Rendünk az 1956-ban tevékenyen résztvevő, vagy annak emlékét ápoló tagjai kaptak kitüntetést, visszaemlékező írásai pedig könyv alakban is kiadásra kerültek.

2016-ban állománygyűléseinket vitéz Hunyadi László főkapitány úr, vitéz Pintér Kornél törzskapitány úr részvételével megtartottuk, melyeken állományunk mozgatható tagjai mind részt vettek, viszont az őszi állománygyűlésről betegség miatt sokan hiányoztak.

vitéz Mayer Ferenc

KÖZÉP-MAGYARORSZÁG NYUGAT TÖRZSSZÉK

Beszámoló a Történelmi Vitézi Rend Győr-Moson-Sopron Egyesített Vármegyék székkapitánysága 2016. évi tevékenységéről

A Történelmi Vitézi Rend területi székkapitánysága legtöbb rendezvényét a Szent László Határőr Hagyományörző Egyesülettel közösen tartotta. (Továbbiakban Szent László HAHE)

Az alábbiakban az események kronologikus sorrendben következnek.

2016. január 12-én, a Doni áttörés emlékére rendezett városi megemlékezésen rendünk és a Szent László HAHE közösen koszorúzott.

2016. január 30. A Történelmi Vitézi Rend ter. csoportja és a Szent László Határőr Hagományörző Egyesület közös évindító „fehér asztalos”összejevetelt tartott annak okán, hogy a két testület tagjai és családtagjaik jobban megismerjék egymást.

2016. február 26. A két szervezet közösen emlékezett meg vitéz nagybányai Horthy Miklós kormányzó urunk halálának 59. évfordulójáról, Koltay Gábor HORTHY, a kormányzó című filmjét vetítettük le. A rendezvényen sokakon kívül a megyei nemzetőrség tagjai is részt vettek. Magyarország volt kormányzója a magyar történelem során, nyolcadikként viselte ezt a méltóságot, s bár a magyar történelem tele volt „zivataros századokkal,” talán egyetlen kormányzónak sem kellett olyan kilátástalan helyzetben átvennie hivatalát, mint Horthynak, s talán egyetlen kormányzónak sem kellett „kikormányoznia” a hont olyan mély süllyedésből, mint neki. Mérhetetlen hazaszeretete példa a mai kor magyarjainak is.

A kommunizmus áldozatairól Fehér Imre VRNT székkapitány emlékezett meg:

Többek között Wass Albert megszívlelendő és ma is aktuális gondolatait ajánlotta figyelmünkbe: „...először is nemzetté kell emeljük újra a félévszázados kommunista diktatúra során megtört, hitét veszített, néppé alázott magyarságot. Népünk nemzeti öntudatát kell visszaszerezni, mert ezen a földön csak nemzetnek lehet hazája. ...Széles körben ismertetnünk kell a félvezetett világgal a valóságos magyar múltat, s az igazság feltárása által vissza kell szerezni a szétszakított népünk önrendelkezési jogát.”

2016. március 12. Meghitt kitüntetési ünnepséggel kezdődött szombaton 12.45-kor a győri műjégpályán a GYŐRI NEMAK ETO HC – KMH BUDAPEST U18-asok jégkorong mérkőzése. A jeles eseményen megjelent vitéz Hunyadi László,

ló, a Történelmi Vitézi Rend főkapitánya, Fehér Imre v.hdgy VRNT területi székkapitány, Markó Kamilla, Fehérné VRNT és vitéz Nagy Szilveszter székkapitány, valamint Bartalis József vezetőedző, a kitüntetett ifj. Horváth László és családja, s természetesen a sportbarátok.

Közismert, hogy 2015. december 30-án, a kanadai ifjúsági jégkorongtornán elromlott a zenelejátszó, így az amerikai és magyar himnuszt nem tudták a rendezők lejátszani. Az amerikai és kanadai közönség az USA himnuszt elénekelt, míg nemzeti imánk eléneklésére ifjú Horváth László, a magyar U16-os válogatott győri játékosa vállalkozott, amelyet oly nagyszerűen tett, hogy a jégcsarnok, mintegy 1000 fős közönsége vastappsal jutalmazta. Ennek hatása mély nyomot hagyott Lászlóban, s erről egy helyütt így nyilatkozott: „Itt értettem meg igazán, hogy mit jelent a Himnusz!” E tétivel a fiatal, győri játékos nem csupán a magyar jégkorongsportnak szerzett hírnevet, hanem hazájának és Győrnek is. Sok ezer honfitársunk elismerése mellett László bátor kiállásáért vitéz Hunyadi László főkapitány ifjú Horváth László részére kitüntetést adományozott, a Történelmi Vitézi Rend Vitézi Székének jóváhagyásával. „A Helytállásért-Bátorságért kitüntetés II. fokozatát” adományozta.

2016.március 15. Nemzeti ünnepünkön a városi rendezvényen rendtársainkkal és a Szent László HAHE –vel közösen koszorúztunk.

2016. március 29. Közösen emlékezett meg a Történelmi Vitézi Rend ter. székkapitánysága és a Szent László HAHE Győr város töröktől való visszafoglalásának 418. évfordulójáról.

A megemlékezésen a civileken kívül a nemzetőrök is részt vettek. A rendezvény elején Marics István városplébános, püspöki irodaigazgató szentmisét celebrált a hősök és áldozatok lelkiüdvéért, a szentmise befejezéseként Horváth Ármin, a győri Ifjúsági Kereszténydemokrata Szövetség elnöke emlékezett az európai híró, dicsőséges csatára, felelevenítve Pálffy Miklós és Schwarzenberg Adolf generálisok hőstetteit, tettük üzenetét a mai ifjúság számára.

Ezután a résztvevők közösen megkoszorúzták a hős tábornokok szobrát.

2016.április 23-24. Hagyományosan, immár 6. éve vesz részt a Szent László Határőr Hagyományörző Egyesület, és a Történelmi Vitézi Rend tagjai a nagyvárad Szent László ünnepségen.

Idén kis csoport látogathatott el a Partiumba, az egyesületbeli, rendi tagjaink képviselték a Történelmi Vitézi Rendet. A szokásokhoz híven, méltó módon emelték díszkíséretükkel a nagyvárad Szent László herma körmenet fényét.

2016. május 29. Hősök napja. A győri bazilikában szentmisével kezdődött a megemlékezés az I. és II. világháborús, valamint a magyar történelem valamennyi hősről. A szentmisét az áldozatokért, elesettekért Marics István városplébános, püspöki irodaigazgató celebrálta.

A jelenlévők, rendtársaink, az egyesületi tagok és a nemzetőrök katonai alakzatban, a hozzájuk csatlakozó, a szentmisén részt vett győri polgárokkal együtt vonultak le a Radó szigetre a Hősi emlékműhöz. A menet, köztük köpenyes rendtársaink csoportja, méltósággteljes, szép színfoltja volt a rendezvénynek.

Az emlékműnél Szabó Balázs, a Győri Nemzeti Színház művészenek tárogatómuzsikája fogadta a megemléezőket. Köszöntőt mondott Fehér Imre VRNT székkapitány. „A múltra való emlékezés nem más, mint a jövő iránti elkötelezettség”. – idézte Szent II. János Pál pápát. Az Apor Vilmos Iskolaközpont gimnazistája, Horváth Dorina Tompa László: Fohászkodás hadakozások idején c. versét mondta el. A győri Richter János Zeneművészeti Szaközépfiskola Rézfúvós Kvintettjének műsora szép élményt adott a jelenlévőknek.

A tartalmas ünnepi beszédével Széles Sándor, Győr-Moson-Sopron Megye kormány megbízott tisztelte meg az emlékezőket, az eseményt.

2016.június 4. A gyalázatos trianoni békediktátum aláírásának 96. évfordulóján szintén közös megemlékezést tartott a Történelmi Vitézi Rend és a Szent László HAHE, a 2008-ban újra felépült győri Országzászló emlékműnél. Az emlékbeszédet rendtársunk,

nemzetes Fehér István VRNT, (3. kép) révkomáromi tanár mondta, aki a jelenlévők közül a leginkább a „bőrén” érezte Trianon hatásait. Narrátorként közreműködött Fehérné Markó Kamilla VRNT törzsszéki vitézi hadnagy. Fehér Imre VRNT székkapitány. Sajó Sándor: Magyarok lenni... c. versét szavalta Horváth Dori-

na, Aporos gimnazista pedig Reményik Sándor: Öröktűz c. versét mondta el. A rendezvényt emlékeztetéssé tette még a Talpasok karának éneke, és dr. Szabó János tárogató-játéka.

2016. június 27. Idén is hagyományosan részt vettek rendtársaink a győri Szent László herma körmenetén. Az ünnepi, püspöki szentmise előtt a rendtársaink és a Szent László HAHE tagjai koszorút helyeztek el a nagy lovagkirály szobránál.

A Történelmi Vitézi Rend nem-egyenruhás tagjai köpenyben vonultak a körmeneten. A HAHE is szép, alakias díszkísérettel emelte az esemény fényét. A város lakói mindig nagy érdeklődéssel várják e szép, lélekiemelő körmenetet.

2016. július 3-án Horvátszidányban, a Peruska Mária kegyhelyen hagyományosan ismét megrendezésre került a rendvédelmi szervek és a hagyományőrök zarándoklata. Győrből a Történelmi Vitézi Rend és Szent László HAHE képviselői szép számmal jelentek meg.

Fehér Imre VRNT székkapitány szervezte és moderálta a zarándoklat eseményeit. Az ünnepi szentmisét az aranymisés dr. Schmatovich János kanonok, egyetemi tanár celebrálta. Fehér-

né Markó Kamilla VRNT törzsszéki vitézi hadnagy Horváth Dorinával, a győri Apor iskola gimnazistájával, - aki németül olvasta fel a szentmise olvasmányát, - megkoszorúzták a kegyhelyen lévő báró vitéz Boldog Apor Vilmos vértanú püspök szobrát. A zarándoklat kellemes, bajtársi hangulatban zajlott.

2016. augusztus 15-én, Nagyboldogasszony napján tartotta a győri Szent Ignác bencés templom felszentelésének 375. évfordulóját. E jeles ünnepre Sárai-Szabó Kelemen, a templom igazgatója, a rend perjelje felkérte a Szent László Határőr Hagyományőrző Egyesületet, valamint a Történelmi Vitézi Rend tagjait díszelgésre, a történelmi zászlók felvonultatására. A szentmisét Bíró László táborigazgató celebrálta. Az ünnepélyes felvonulás és díszelgés szép, méltóságteljes színfoltja volt ennek a jubileumnak.

2016. augusztus 20. A győri Szent István-napi városi és megyei ünnepségen rendtársaink koszorúztak, ill. a kulturális programon vettek részt.

2016. október 6. A városi, gyásznapi megemlékezésen, a Batthyány téri emlékműnél Újhelyi Sándor VRNT rendtársunk koszorúzott a két testület nevében.

2016. október 23. Nemzeti ünnepünkön rendünk képviselői és a Szent László HAHE közösen koszorúzott a városi ünnepségen, a Golgota emlékműnél.

Törzsszékünk két 56-os forradalmárai, akik a Rendünk által kiadott EMLÉKEINKBEN ÉLNEK c. könyvben is szerepelnek: vitéz Büki Lajos és vitéz Fehérváry Zoltán.

2016. október 31. Kunszigeten, hagyományosan Halottak-napi megemlékezésen díszlegtek az első és második világháborúk helyi hősei és áldozatai emléke előtt a Szent László HAHE Vitézi Rend tagjai.

2016. november 4-én, Budapesten, a Móricz Zsigmond Gimnáziumban megrendezett ünnepségen a Vitézi Szék kitüntette az 56-os szabadságharcos vitézeket. Így a bátor harcosok Az 1956-os Jubileumi Emlékkereszt Ezüst fokozatát vehették át vitéz Hunyadi László főkapitánytól. Győr-Moson-Sopron egyesített vármegyék székkapitányságából - Fehér Imre VRNT székkapitány és Fehérné Markó Kamilla VRNT törzsszéki vitézi hadnagy felterjesztése alapján – v. Büki Lajos és v. Fehérváry Zoltán kapták a megtisztelő kitüntetést. Mindannyian büszkék vagyunk rájuk.

*Fehérné Markó Kamilla VRNT
törzsszéki vitézi hadnagy*

SOPRON

Vitéz Muhr Ottmár ezredes, aki megmentette Lengyelországot! Ünneplés keretében avatták fel vitéz Muhr Ottmár huszár ezredes mellszobrát december 12-én, szombaton a soproni Deák téren, vitéz Csák Attila szkp., szobrászművész alkotását.

A limanovai csata emléknapiján tartott rendezvényen Jákob János dandártábornok, a Magyar Honvédség protestáns táborigazgatója a Honvédelmi Minisztérium képviselőjeként elmondta, hogy vitéz Muhr Ottmár ezredes az I. világháború elején halt hősi halált, miközben rohamra vezette katonáit az orosz sereg ellen a Jabloniec-hágón. Az 1914 novembere és decembere között, Limanova térségében lezajlott csata eredményeként az osztrák-magyar haderő nem csak megállította, de vissza is szorította az orosz csapatokat. Szavai szerint az „orosz gőzhenger” visszaszorításának lélektani jelentősége is volt, hiszen visszaadta a Monarchia csapatainak az önbizalmát. Az ütközet egyik jelentős pillanata volt az említett hágón lezajlott összecsapás, amelyben vitéz Muhr Ottmár és az általa vezetett Nádasdy-huszárok a már reménytelennek látszó helyzetet fordították győzelemre. Az ezredes - csapata élére állva – parancsot adott az orosz állások megrohamozására, majd rendkívül kegyetlen és véres harcok árán sikerült megtörnie a túlerőben lévő ellenséget. A parancsnokot kétszer is eltalálták, mindkét lövés halálos volt, de holttestét bajtársai nem engedték az ellenség kezére jutni, öldöklő harcban védtek meg vitéz Muhr Ottmár maradványait, amelyek ma is ott nyugszanak annak a hágónak a tetején, amelyen az életét áldozta. Jákob János szerint a fentiek alapján kijelenthető, vitéz Muhr Ottmár ezredes teljes odaadással és merész hozzáállással mutatta meg a vészhelyzetben zseniális katonatehetségét és hazaszeretetét. Az emlékmű a Honvédelmi Minisztérium, a Sopron város Önkormányzata és a Magyar Huszár és Katonai Hagományörző Szövetség összefogásával készülhetett el. *Honvédelem.hu*

Vitéz Csák Attila szobrászművész, Rendünk székkapitánya, Jákob János ddtábornok protestáns táb. lelkész, Muhr Albert, vitéz Muhr Ottmár unokája; Illésfalvy Péter mb. igazgató, Papp Ferenc ezredes, HM.Társadalmi Kapcsolatok fővoh., Dr. Fodor Tamás, Sopron város polgármestere (Fotó: v. Tolnai Eta)

A Történelmi Vitézi Rendet több rendtársunk képviselte az ünneplés keretében a szoboravatáson.

ZALA MEGYEI SZÉKKAPITÁNYSÁG

2016. június 09. Nagykanizsa, Honvéd Kaszinó

87. Ünnepi könyvhét, bemutatták v. Szabadi Tibor tszki v.hdgy legújabb fordítás-kötetét, melynek illusztrátora: v. Kiss Kármén Lovkóné, a Szöke fiú címmel. A könyv szerzője izlandi.

A könyvbemutató előtt v. Kiss Kármén Lovkóné művésztanár tárlatának a megnyitójára került sor.

2015. október 23.

Nagykanizsa Megyei Jogú Város Önkormányzata megbízásából ez évben is a Kanizsai Kulturális Központ munkatársai szervezik a városi ünnepséget az 1956-os forradalom és szabadság-

harc 59. évfordulója alkalmából. Tisztelettel kérjük a Történelmi Vitézi Rend Nagykanizsai Hadnagyságát, hogy 2015. október 23-án (pénteken) 8:45 órától, a Deák téren kezdődő ünnepélyes zászlófelvonásnál, majd az 1956-os emlékmű, a kopjafa és Orbán Nándor emléktáblája koszorúzásánál – az 56-os emlékkertben – szíveskedjenek díszőrséggel közreműködni.

Kovácsné Mikola Mária igazgató

A Történelmi Vitézi Rend Nagykanizsai Hadnagyságának vitézi díszegysége a Turul-szoborhoz vonul a zászlófelvonáshoz. Első sorban balról jobbra: vitéz Harcz Endre, vitéz Pető Attila. Az 56-os Emlékkertben koszorúzott vitéz Szabadi Tibor József törzsszéki mb. vhdgy, vitéz Fehér Gábor

Vitézi díszőrség a Turul szobornál

Az 56-os Emlékkertben koszorúz az egykori harcostársai, a „Pesti srácok” nevében: vitéz Csap Lajos József Dél-Afrikából hazatért 56-os hős

Az 56-os Emlékkertben az agyonlőtt tüntetők halálának helyén felállított kopjafánál díszőrséget áll balról jobbra: vitéz Pető Attila, Druskóczi István VRNT,

A kopjafánál koszorúznak balról jobbra: vitéz Szabadi Tibor József törzsszéki mb. v.hdgy, vitéz Kiss Kármén Lovkóné, vitéz Fehér Gábor

Az 56-os megemlékezés vitézi résztvevői a felső képen jobbról balra: vitéz Harcz Endre, vitéz Mecséri József, vitéz Csap Lajos József; az alsó képen jobbról balra: vitéz Szabadi Tibor József törzsszéki mb. v.hdgy, vitéz Kiss Kármén Lovkóné, vitéz Fehér Gábor

2015. október 23. Alsónemesapáti. 1956 60. évfordulójára kopjafát állított a község

Polgármester: vitéz Cziráki Katalin Pereszteginé. A megemlékezésen jelen voltak a TVR Zala megyei székkapitányság vitézei

Az ünnepségen résztvevő vitézek balról jobbra: vitézi díszegyenruhában Peresztegi Norbert VRNT, Kámán Géza VRNT, kettőjük mögött vitéz Cziráki Petra, elől, jobb o. a polgármester asszony, vitéz Cziráki Katalin, Pereszteginé

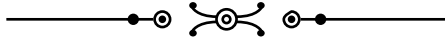
2016. október 28. A Nagykanizsához közeli Gelse község temetőjében felállított 48 hősi halált halt I. világháborús hősök emlékezetére rendezett megemlékezés részvételére kapott felkérést a Történelmi Vitézi Rend Nagykanizsai Hadnagysága

A falu plébánosa egyenként megáldja a hősök 48 emlékoszlopát

Balról jobbra: vitéz Mecséri József vitézi egyenruhában, Német Ferenc VRNT, I.vh. egyenruhában, vitéz Bartal György András szkp. I.vh. egyenruhában, vitéz Szabadi Tibor József törzsszéki v.hdgy. Mögöttük négyes oszlopban a helyi diákok koszorú helyeznek el minden egyes emlékoszlopnál. A vitézek tisztelegtek a koszorúk elhelyezésekor. (Fotó: 79. oldal)

2015. november 01. Mindenszentek, katonai díszelgés őrsegváltással Nagykanizsán a Tripammer Gyula utcai temető I. világháborús sírkertjében

Vitéz Bartal György András székkapitány, mint „médiaszár” a sajtósok gyűrűjében. A helyi TV és újság részére ismertette: a megemlékezés első alkalommal történt, melyet a továbbiakban minden évben meg kívánunk ismételni a hősök tiszteletére a sírkertben. Ez eseményen részt vettek a Történelmi Vitézi Rend Zala megyei Székkapitányság vitézei és a Történelmi Vitézi Rend hagyományörzői. Az emlékműnél fél óránkénti ünnepélyes őrsegváltásra került sor. Az őrsegváltásnál mindig két-két vitéz, I. és II. világháborús egyenruhába öltözött hagyományörző váltotta egymást, vitéz Papp Gábor nagykanizsai vitézi hadnagy felvezetésével.

Koszorúzás: a koszorút tartják a képen balról jobbra: vitéz Papp Gábor v.hdgy, Kámán Géza VRNT, középen áll: vitéz Bartal György András székkapitány, mellette a képen jobb o: vitéz Szabadi Tibor József törzsszéki mb. v.hdgy, bal o.: vitéz Csap Lajos József
(Fotó: Zalai Hírlap)

Az I. világháborúban hősi halált halt vitéz pilóta sírjának megkoszorúzása. Borostyánnal benőtt sírjának megtisztítását és rendbetételét a nagykanizsai hadnagyság vitézei végezték

Díszmenet. Vitéz Szabady Béla viszi a koszorút, a Magyar Arany Vitézségi Éremmel kitüntetett, I. világháborús hős sírhelyéhez vitéz Papp Gábor v.hdgy vezetésével

Díszőrség

Őrségváltás

Az I. világháborús sírkert az esti megemlékezés fényeivel az 1100 különböző nemzetiségű katona emlékére

2016. november 14. Gelse. A Történelmi Vitézi Rend Nagyzsoltai Hadnagyosága vitézeinek rendhagyó történelemórája

Az előadók: vitéz Bartal György András székkapitány, vitéz Kósa Miklós, Czernek István

Székkapitány úr elmondja a vitézi szabalya történetét. Háttérben a beöltözött „katonák”

Vitéz Kósa Miklós igyekszik a diákokat „beöltöztetni” a korabeli egyenruhákba, a fegyverekkel egyetemben, s nagy az érdeklődés...

2015. december 05. Zalaegerszeg, állománygyűlés

Az elnöki asztalnál balról jobbra: vitéz Bartal György András székkapitány, vitéz Hunyadi László főkapitány, dr. vitéz Dengyel Zoltán törzskapitány, v. l. von Kustos János Kálmán vhdgy, nemzetőr altábornagy

A Történelmi Vitézi Rend Zala megyei Székkapitányság vitézei az állománygyűlésen

Kitüntetést vesz át vitéz Cziráki Katalin, Pereszteginé

Kitüntetést vesz át vitéz Mezőséri József a Nagykanizsai Hadnagyság vitéze

Kitüntetést vesz át vitéz Pető Attila a Nagykanizsai Hadnagyság I.vh. hagyományörző egységének hadnagya

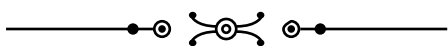
Kitüntetést vesz át vitéz Kósa Miklós a Nagykanizsai Hadnagyság vitéze

Zala megyei Székkapitányság 2015-ben avatott vitézei balról jobbra: vitéz Fehér Gábor, vitéz Kiss Kármén Lovkóné, vitéz Kiss László

Zala megyei Székkapitányság Alsónemesapáti vitézei balról jobbra: Kámán Géza VRNT, vitéz Cziráki Petra, vitéz Cziráki Katalin Pereszteginé, polgármester a kitüntetéssel, s Peresztegi Norbert VRNT

2016. január 21. Nagykanizsa, Hevesi Sándor Általános Iskolában rendhagyó történelemóra

A Történelmi Vitézi Rend Nagykanizsai Hadnagyság vitézeinek előadása: jobbról balra Druskóczi István VRNT, vitéz Papp Gábor v.hdgy

Vitéz Kósa Miklós előadása

A hallgatóság egy része

2016. február 25. Nagykanizsa, Rozgonyi Általános Iskolában rendhagyó történelemóra

Az órát a Történelmi Vitézi Rend Nagykanizsai Hadnagyság vitézei tartják, balról jobbra: VRNT Druskóczi István VRNT, vitéz Papp Gábor v.hdgy, vitéz Kósa Miklós

2016. március 10. Nagykanizsa, Kiskanizsai Általános Iskolában tartott rendhagyó történelemóra

Balról jobbra a Történelmi Vitézi Rend Zala Nagykanizsai Hadnagyság vitézei: vitéz Kósa Miklós, vitéz Papp Gábor v.hdgy, Druskóczi István VRNT. előadást tartanak a diákoknak

2016. 03. 13-án (Nagykanizsa) a Kiskanizsai Általános Iskolában az igazgató úr kérésére vitéz Kósa Miklós és Druskóczi István VRNT a személyes gyűjteményükéből rendezett kiállítást.

2016. március 15. Nagykanizsa

Az emlékműnél díszőrségben a Nagykanizsai Hadnagyság vitézei, balról jobbra: vitéz Mecséri József, Druskóczi István VRNT, Németh Ferenc II.vh. hagyományörző honvéd, vitéz Pető Attila, vitéz Papp Gábor v.hdgy, Imrey Gábor, I. vh. hagyományörző zls, vitéz Kósa Miklós, vitéz Harcz Endre

A Történelmi Vitézi Rend Nagykanizsai Hadnagyság vitézei és hagyományörzői vonulnak az ünnepélyes zászlófelvonás helyszínére. Vezénylő parancsnok vitéz Papp Gábor v.hdgy.

2016. március 22. Nagykanizsa, Hevesi Sándor Általános Iskola, rendhagyó történelemóra 7. és 8. osztályos tanulóknak

Előadók: a Történelmi Vitézi Rend Nagykanizsai Hadnagyságának tagjai: vitéz Papp Gábor v.hdgy, vitéz Pető Attila, I.vh. hagyományörző egység hadnagya; Druskóczi István VRNT, II. vh. hagyományörző egység hadnagya, vitéz Kósa Miklós. Bemutatásra kerültek: az I. és II. vh. korhű fegyverei, katonai egyenruhái, kitüntetések (további 2 kép: 83. o.)

Koszorúz balról jobbra: vitéz Szabadi Tibor József törzsszéki mb. v.hdgy, vitéz Kiss László, vitéz Fehér Gábor

2016. április 02. Orosztony, Thúry portya

A Kanizsa TSE. Kanizsa várának a török uralom alóli felszabadulása és Thury Györgynek, a vár leghíresebb kapitányának emlékére minden év április első szombatján emléktúrát rendez. A rajt-cél helye a gelsei termálfürdő. Vitézeink segítettek emlékfalutetésben a Thúry György emlékére állított kopjafánál.

A Történelmi Vitézi Rend Nagykanizsai Hadnagyság vitézeinek és hagyományörzőinek „hegymenete” az embert próbáló 30 kilométeres Thúry portyán

Pihenőben egy borospince előtt. Balról jobbra: vitéz Pető Attila I.vh. hagyományörző hdgy, Imrey Gábor I.vh. hagyományörző zls, Czernek István I.vh. hagyományörző hvd, Német Ferenc II.v.h. hagyományörző hvd, vitéz Papp Gábor v.hdgy

2016. április 23. Zalaegerszeg állománygyűlés

Vitéz Csap Lajos József szaval az ülés megkezdése előtt. Vitéz Bartal György András szkp, dr. vitéz Dengyel Zoltán tkp, vitéz Béres Ferenc otkp, vitéz Papp Gábor nagykanizsai v.hdgy

Alsónemesapátiban élő vitézeink énekükkel színesítik az állománygyűlést: vitéz Cziráki Petra, Kámán Géza VRNT, mb. zalaegerszegi v.hdgy, vitéz Cziráki Katalin Pereszeteginé

2016. május 21. Sír gondozás a nagykanizsai I. világháborús hősök nyughelyénél

Diákok és vitézek közös munkája

A Hevesi S. Általános Iskolából érkezett diákok egy csoportja

Vitéz Pető Attila elmélyülten tisztogatja az I.vh. sírhelyeket

2016. május 29. Nagykanizsa. Hősök napja

A Nagykanizsai Hadnagyság vitézei, hagyományörzői az emlékműnél zászlóval tisztelegnek

Koszorúzás: vitéz Mecséri József, a koszorúval, mögötte balról vitéz Szabadi Tibor József tszki mb. v.hdgy és vitéz Fehér Gábor

2016. június 04. Nagykanizsa, a Trianoni diktátum 96. évfordulóján, a Nagy-Magyarország emlékműnél

2016. június 05-én Tornyiszentmiklós községben a fel- és megújított I. világháborús emlékműnél rendezett ünnepségre volt hivatalos a TVR Nagykanizsai Hadnagysága

Az emlékművet megáldja a község plébánosa

Az emlékmű előtt (balról jobbra): vitéz Mecséri József, vitéz Kiss László, vitéz Szabadi Tibor József mb. tszki v.hdgy, vitéz Kiss Kármén Lovkóné, Cseresnyés Péter Nagykanizsa és térsége országgyűlési képviselő, államtitkár, Végh László, Tornyiszentmiklós község polgármestere, vitéz Harcz Endre

2013. június 06. Nagykanizsa, Rózsai úti óvodásoknak történelem-ismertetés

Vitéz Pető Attila a Nagykanizsai Hadnagyság I.vh. hagyományörző egységének hadnagya a gyermekek gyűrűjében „mesél” a hősről, katonákról. Nagy az érdeklődés!

2016. július 01. Zalaegerszeg

Pozsonyi csata (907. július 4-7.) megemlékezésén részt vettek a Történelmi Vitézi Rend Zala megyei Székkapitányság vitézei, hagyományörzői a Zalaegerszegen felállított emlékműnél (Fotó: 85. old.)

Díszőrségben (balról jobbra): vitéz Papp Gábor nagykanizsai vhdgy, Kámán Géza VRNT, zalaegerszegi mb. v.hdgy, vitéz Harcz Endre, Peresztegi Norbert VRNT, Czernek István I.vh. hagyományörző hvd.

Koszorúznak: Kámán Géza VRNT zalaegerszegi mb. vhdgy, vitéz Papp Gábor nagykanizsai v.hdgy és vitéz Szabadi Tibor József tszki mb. v.hdgy

2016. július 07. Fonyód, Kishuszár tábor, rendhagyó történelemóra

Előadását tartja: vitéz Papp Gábor v. hdgy. I. és II. vh. egyenruhákat mutatnak be

2016. augusztus 14. Zalaapáti katonadal fesztivál. A Nagykanizsai Hadnagyság vitézei vettek részt

Az énekkarban, egyenruhában: vitéz Pető Attila a I.vh. hagyományörző egység hdgya, Druskóczi István VRNT, II.vh. hagyományörző egységének hdgya; Imrey Gábor, I.vh. hagyományörző egységének zls-a

2016. augusztus 20. Nagykanizsa

Beszédet mond Mészáros Károly honvéd százados, az I. és II. v.hban részt vett helyi katonák tiszteletére. Díszőrség: I.vh. hagyományörző egyenruhában a nagykanizsai vitézek

Az Erzsébet téri ünnepségen, az első sorban (jobbról balra): Imrey Gábor I.vh. hagyományörző zls, vitéz Harcz Endre, Czernek István II.vh. hagyományörző hvd; hátsó sorban jobbról balra: vitéz Kósa Miklós, vitéz Mecséri József, Német Ferenc II.vh. hagyományörző hvd.

Kenyérszentelés után megszegezi az új búzából sült kenyeret a város polgármestere

A jól végzett munka után fáradtan, de lelkesen!

Nagykanizsa, vitéz Rózsás János (1926-2012) író, kutató, történész emlékére helyeztünk el emléktáblát lakóháza falán.

2016. december 12. Nagykanizsa, a Történelmi Vitézi Rend Zala megyei Székkapitányság vitézeinek évzáró állománygyűlése

2016. 09. 16. Nagykanizsa. Az I. világháborús sírkertben sírkőtisztítást végeztek a város Hevesi Sándor Általános Iskola 5. és 7. osztályos tanulói Horváth Krisztina történelemtanár közreműködésével, a TVR Nagykanizsai Hadnagyság vitézeinek szervezésében, irányítása mellett.

Imrey Gábor VRNT átveszi vitézi díszoklevelét

Németh Ferenc VRNT átveszi a vitézi díszoklevelét

Vitéz Csap Lajos átveszi az 56-os emlékérmét

Vitéz Szabadi Tibor törzsszéki vitézi hadnagy átveszi vitézi kintüntetését

A Vitézi Rend Zala megyei Székkapitányságának vitézei számára rendszeresített „kétékes” tisztí cipője is bemutatásra került az állománygyűlésen:

Köszönjük, hogy a Közép-Magyarország Nyugat Törzsszéke déli részeinek életéből néhány fontosabb, színesebb eseményt bemutathattunk. Igen sok munka és lelkes rendtagok - már úgy is mondhatjuk: barátok összefogása kellett – és kell! - mindehhez. Az utunkat megkezdttük, Istennek hála, szép sikereket is értünk el. Örömteli, amikor Székkapitányságunk, hadnagyságaink hivatalos felkéréseket kapnak ünnepi rendezvényeken való rendi megjelenésre. Örömteliek a történelemórák, mert látjuk a gyermekszemekben az érdeklődést hazánk történelme iránt. Jó együtt dolgozni a gyermekekkel, fiatalokkal, menteni együtt hőseink

sírjait. A jövő ezeknek a fiataloknak a kezében van. Nyújtunk kezét ezeknek a fiataloknak, hogy ők is felelősséggel éljenek, védjék hazánkat, történelmünket, elődeink emlékét. Végezzük munkánkat a jövőben is elkötelezetten, törzsszékeinken belül is minél többen, hogy eskünkhöz híven meg tudjunk felelni minden kihívásnak.

Megköszönöm minden rendtársamnak az eddig végzett munkát, s kérem továbbra is támogatásokat, hogy továbbléphessünk a Történelmi Vitézi Rendben vállalt feladataink teljesítésében.

vitéz Bartal György András székkapitány

KÖZÉP-MAGYARORSZÁG KELET TÖRZSSZÉK

ESEMÉNYNAPTÁR 2015. október – 2016. október

2015. október 23. Gödöllő, városi rendezvény.

2015. október 24. Üllő. II. világháborús magyar katonahősök sírjának újraszentelése.

A sírban 8 ismert nevű és 23 ismeretlen magyar katona nyugszik. Mint a sírfelirat mondja: "Istenben boldogult magyar katonák... Ezen emléket emelte Kiss Károly sírásó, aki őket összeszedte és eltemette." Temetésükkor egyházi szertartás nem történt, ezért kérésünkre

Kovács Kornél üllői plébános úr 70 év után szentelte be a sírt. Köszönetünket fejezzük ki a HM Társadalmi Kapcsolatok és Háborús Kegyeleti Főosztálynak a 8 ismert nevű katona azonosításáért, valamint azért, hogy Kovács Géza Programiroda vezető-h. személyében az eseményen és koszorúzáson képviseltették magukat.

2015. november 6. Teleki Pál születésének évfordulóján Teleki Pál unokájának özvegyével és fiával.

2015. november 20. Törzsszéki állománygyűlés

Vitéz Csuka Tamás ny.dandártábornok, tábori püspök szolgálata

A törzsszék rendtársainak és tisztségviselőinek kitüntetése, valamint ezen az állománygyűlésen került sor vitéz Csák Attila szkp. szobrászművész rendtársunk remekül sikerült carrarai márvány Horthy mellszobrának leleplezésére és bemutatására. Ezúton is köszönjük a művész együttműködését és áldozatos munkáját!

2015. november-december - Őszi lovas rendezvények rendtársaink szervezésében

Pihenő a terepen.

A törzsszék legfiatalabb lovasa, leendő vitéz: Légrádi Borda Koppány

„Mikulás-lovaglás”

2016. január 8. - Wass Albert születésének 108. évfordulóján. Közös rendezvényünk a Gödöllői Református Líceummal.

2016. január 10. - Megemlékezés Beke István I. világháborús hősi halott halálának 100. évfordulóján, a Szada melletti elhagyott temetőben. Ledöntött síremlékét törzsszékünk állíttatta fel. A sírfelirat szerint: „Itt nyugszik a család egyetlen fiúgyermeke, meghalt a hazáért Lembergben 1916. január 10-én. A sírt törzsszékünk a szadai önkormányzattal védetté kívánja nyilvánítani

Díszőrséget ad v.Lovas Károly v.hdgy és nt. Hegymegi Gábor

2016. január 12. - Don-kanyar megemlékezések Isaszegen és Dabason

Vitéz Bodrogi Imre Endre v.alhdgy és nemzetes Székely Judit megemlékezők

1. és 2. kép: Isaszeg

Dabas – Koszorúz v. Gyimesi András v.hdgy és nt. Bató Tibor.

2016. január 22. Isaszeg

Obrusánszky Borbála magyarságtörténeti előadása Tóth Árpád Nemzeti Társaskörünket vezető vitéz Székely András Bertalan szervezésében. Társaskörünk havonta szervez értékes magyarságtudományi előadásokat az isaszegi Művelődési Házban.

2016. február 6. Mány, Fejér megye. Becsület Napja; Kitérés megemlékezés. Rendünk központi rendezvénye. Látványos, jelentős rendi létszámok.

2016. március 20. Ima Magyarországért, Verőce
A vitéz Jelenczki István nevéhez köthető hagyományos rendezvényen Göd-Dunakeszi-Vác alegységeink tagjait idén vitéz Béres Ferenc országot törzskapitányunk is erősítette jelenlétével.

2016. február 25. Gödöllői Városi Könyvtár

Nemzetes Dankó István „Doberdó poklában” c. érdekesítő hadtörténeli előadása. Nemzetes úr évente szervez és vezet ’Isonzó kegyeleti túrát’ az egykori olasz hadszíntérre. A 2017-ben esedékes útra Tószegi Lajos VRNT. rendtársunk szervezi a résztvevőket.

2016. április 2. Teleki Pál halálának évfordulója, Gödöllőn, a máriabesnyői temetőben lévő sírjánál.

Vitéz Gyimesi András és fia (balról a 2. és 3.) a dabasi hagyományőrző tüzérekkel.

2016. április 4. – 1848-as tavaszi emlékhadjárat. Tápióbicskei csata. Koszorúzás súlysági és monori alegységeink tagjaival. A rendezvény egyik főszervezője minden évben Ambrózi Zoltán VRNT rendtársunk.

Rendtársaink a tápióbicskei hősi emlékműnél

2016. április 6. Tavaszi emlékhadjárat isaszegi csatája

Isaszegi csata népfelkelői vitéz Bodrogi Imrével

Megemlékezés a csata napján az 1848-as isaszegi Képesfa emlékhelyen. Felújításában és vitézi címerrel történő megjelölésében oroszánrészre volt a képen zászlót tartó Hanák Ede VRNT rendtársunknak.

Ambrózi Zoltán nemzetes úr a tápióbicskei fűzőverseny első díjával!

vitéz Bodrogi Imre a tápióbicskei csata egyik népfelkelője.

A Tavaszi Hadjárat gödöllői eseményei során a gödöllői temetőben lévő 1848-as emlékhelynél koszorúz vitéz Bárány István v.hdgy.

2016. április 12. Muhi csata évforduló

A megemlékezésen a Premontrei Szent Norbert Gimnázium diákjaival évente közösen veszünk részt.

A rendezvény zászlódíszét törzsszékünk bocsátja rendelkezésre.

A Gödöllői 802-es Szent Korona cserkészcsapat tagjai a történelmi zászlókkal

2016. június 4. Trianon-rendezvények Gödöllő, Isaszeg, Dabas

Hegymegi Gábor VRNT Csikó-baranta tanítványaival koszorúz

Bányai László VRNT fiával, Bányai Ákos VRNT rendtársunkkal

Résztevők Pius atyával, a Premontrei Rend perjelével, dr. Gémesi György polgármesterrel (a kép bal o.), Prém Katalin nemzeti asszonnyal, mellette vitéz Fodor Pál (középen) a Csendőr Bajtársi Egyesület képviselőjében.

Ifj. Varga Árpád VRNT és Kaiser Ferenc VRNT rendtársaink koszorúznak a KDNP Gödöllői Szervezetének képviselőjében

Díszőrség zuhogó esőben. Minden évben elkapott bennünket a „Trianont sirató égi áldás”, de mindig kitarunk!

Gödöllői csoportkép a Trianon-emlékműnél

Isaszeg. Trianon-megemlékezés. Vitéz Bodrogi Imre és Szódi Mária VRNT szervezésében és előadásában. Isaszegi alegységünk példás kiállásáért köszönet!

Trianon megemlékezés, Dabas.

Koszorúznak: vitéz Papst Jó- vitéz Gyimesi András és Bató zsef és hagyományörző bajtár- Tibor VRNT sa

A rendezvény évek óta a tóról felhangzó tárogató-koncerttel zárul, mely előadásnak oszlopos tagja rendtársunk, a közismert tárogatóművész, vitéz Vesztergám Miklós.

2016. június 19. Törzsszékünk által évente megrendezett Úrréti tóünnep Gödöllőn. Mozgalmas és színes rendezvény a város ifjabb és idősebb polgárai részére.

2016. augusztus 5-10. Rendtársaink immár másodszer vettek részt a Dankó István VRNT. által vezetett Isonzó kegyeleti túrán. Az I. világháború olasz hadszínterének csataterzeit, hősi temetőit és emlékhelyeit meglátogató csoport szervezésében oroszánrészt vállalt Tószegi Lajos VRNT. rendtársunk.

2016. augusztus 19. Megemlékezés a gödöllői királyi kastély parkjában, vitéz nagybányai Horthy István repülő fhdgy. szobránál, hősi halálának évfordulóján.

Az eseményt, melyen évente kiemelt hangsúlyt kap a különböző rendi csoportok közeledésének és összefogásának fontossága, ez évben is törzsszékünk rendezte. Ennek

jegyében a Dr. v. Bucsy László tkp. által tartott beszéd után a rendi csoportokat képviselők közös koszorút helyeztek el, szalagján a „Kegyelttel emlékeznek a vitézek!” – felirattal. A rendi díszben megjelenő vitézek megegyezés szerint kizárólag vitézi nagyjelvényüket viselik ezen az eseményen.

Koszorúzás a különböző rendi csoportok képviselőiben.

2016. szeptember 10-11. A kétnapos, mintegy 30.000 (!) látogatót vonzó, határon túli magyarok részvételével is megtartott Tápiófeszt rendezvény fáradhatatlan szervezője Ambrózi Zoltán VRNT. rendtársunk.

A 2016-ban avatott délvidéki Link Lajos VRNT rendtársunk és felesége.

A Szent Korona oltalmába ajánlott rendezvényen díszőrséget álló rendtársaink: v. Oszlay László, Czövek Erika VRNT., vitéz Tóth Katalin és Ambrózy Zoltán VRNT.

2016. szeptember 23. A Történelmi Vitézi Rend hosszú idő óta következetesen kiáll a különböző rendi ágak, csoportosulások közeledése és együttműködése mellett, előkészítendő az utat a rendi ágak leendő egyesülése érdekében. Ennek a szemléletnek megfelelően az évek során több, korábbi tárgyalás történt pl. Béren és Gödöllőn. Az egyesülés gondolatának reményében született meg több rendi ág tagjának részvételével, vitéz Zetényi Csukás Ferenc vezetésével, a Vitézi Rend Egységéért Vitézi Egylet. E csoportosulás és a TVR. közötti egyesülési megállapodást az érintett felek képviselői a Bujdosó Székely Vendéglőben ünnepélyes keretek között írták alá. Az Egylet tagjait ezévi vitézavatása során befogadó avatással fogadta be Rendünk. Állományuk a jövőben Kárpát-Medence Törzsszék néven önálló törzskapitányságként működik a Történelmi Vitézi Rendben.

2016. október 6. Veresegyház, Széchenyi domb, Vértanúk ligete, az aradi vértanúk kivégzésének 167. évfordulóján. Veresegyház város és a helyi civil szervezetek összefogásával immár a 8. aradi vértanúnk, Aulich Lajos honvéd vezérőrnagy, az 1848-49-es forradalom és szabadságharc (3.) hadügyminiszterének bronz szobrát avatták fel.

2016. október 23. Megemlékezés az 1956-os Forradalom és Szabadságharcra Gödöllő főterén.

A Forradalom és Szabadságharc 60. évfordulója kapcsán emlékeztünk meg törzsszékünk 56-os forradalmáraitól, akiket Rendünk az Ezüst 56-os Jubileumi Kereszttel tüntetett ki.

vitéz Pásztor
Gyula

vitéz Oszlay László

Dr. vitéz Zsóka Lajos

id. vitéz Almási
László

(Fotók: vitéz Bárány István, Lethenyi László, v. Lovas Károly, Szabadi Attila VRNT, Szabadi László, Tószegi Lajos VRNT, Tóth Péter Csaba, Varga Csilla.)

ÉSZAK-KELET MAGYARORSZÁG TÖRZSSZÉK

Miskolci Székkapitányság

2016. május 26. - Emlékműavatás Bódvaszilason

Régi hiányosságnak tett eleget Bódvaszilasi lakossága, amikor május 26-án felavatásra került az 1945-ben elhurcoltak emlékműve.

1945. február 21-én - mint annyi településről – Bódvaszilásról is összeszedték a férfiakat. 64 főt, 16 és 50 év közötti férfit háromnapos hideg élelemmel indítottak Kassára, malenkij robotra. Kassára érve, a börtönudvarra terelték őket és közölték velük, hogy po-

litikai foglyok. Megkezdődtek a kihallgatások, ugyanis háborús bűnösöket kerestek. Mindeközben embertelen körülmények között tartották őket. Március végén szállították tovább a csoportot a lengyelországi Nowy Saczra majd Sanokba, itt bevagonizálták őket és kilenc nap után érkeztek meg Alagírba, Oroszországba. A vagonokba nyolcvan-kilencven embert préseltek be. A kilenc napos út alatt nyolcvan ember halt meg. Alagírból gyalog mentek a nuzali lágérbe, ahol hat barakkba szállásolták el őket. Ólom- és cinkbányában kellett dolgozniuk. Ezen kívül útépités, kolhoz-munka. A lágérben 2000 fogoly lakott, ebből közel ezer nő volt. A szálláson volt, akinek priccse sem jutott, felváltva aludtak. Az élelem a mai ésszel felfoghatatlan és ehetetlen. Higiénia szinte nincs. Mindennaposak voltak a kihallgatások, többször veréssel. A kis munkából, mint tudjuk, hónapok lettek és nehéz fizikai munkát végeztek a Szovjetunióban. Ellepte őket a tetű, fellépett a flekktífusz és vérhas. Az elhurcoltak közül kevesen tértek haza. A szilasi 64 elhurcoltból 21 fő maradt ott örökre. A halottakat ruha nélkül temették el tömegsírokba, jeltelenül. Hogy hány embert ettek meg a farkasok, azt nem lehet tudni. A túlélők fizikailag legyengülve, szilikózistól betegen tértek haza, de itthon sem élhettek nyugodtan a megváltozott politikai helyzet miatt. Nem elég, hogy elvettek tőlük éveket, tönkretették az egészségüket, ezen felül mérhetetlen sok megaláztatásban volt részük.

Évek alatt nem volt lehetőség arra, hogy méltó emléket állíthassunk az elhurcoltak emlékének, de a tavalyi év folyamán végre lehetőség nyílt erre. Közös összefogással sikerült méltó emlékművet állítani. Az alkotást Fülöp Tibor kazincbarcikai kovácsművész készítette, a plébános tervei alapján. Május 29-én került sor az emlékmű felavatására a helyiek és a környező falvakból érkezők, és a Történelmi Vitézi Rend részvételével. A Himnuszt követően Fülöp József polgármester köszöntötte az emlékezőket, majd Nagy Gábor ismertette az emlékmű létrejöttének történetét. Meleg Attila református lelkész és főtisztelendő vitéz Bukovenszki Zoltán római katolikus plébános áldották meg az emlékhelyet. Ezt követően a megjelentek elhelyezték az emlékezés koszorúit, virágait, s a Szózzal zárult az ünnepség hivatalos része.

Köszönetemet fejezem ki a Történelmi Vitézi rendnek a dísz-örség-állításért.

Ft. vitéz Bukovenszky Zoltán plébániai kormányzó

Hősök napja és díszkert-megáldás Füzérradványban

Május 29-én megindító ünnep volt Füzérradványban. A fél 12-kor kezdődő szentmisében imádkoztunk a Hősökért, amelynek keretében Ft. vitéz Monostori Marcell anarcsi gör. kat. parókus hirdette az igét.

A szentmise után ünnepség keretében Ft. Gubala Róbert róm. kat. kerületi esperes megáldotta a Hősök tiszteletére idén tavasszal kialakításra került díszkertet.

A díszkertben elhelyezett kopjafát Pandák Pál füzérradványi polgármester faragta és ajánlotta fel. Az ünnepségen a Hősök érdemeit Godzsák Attila történész méltatta, Ft. Trescsula László gör. kat. parókus imádkozott értük. Tóth László kántor és a helyi nyugdíjas énekkar tette meghatóvá a megemlékezést. Koszorút helyeztek el a Vitézi Rend tagjai, a cserkészek, a Károlyi családot képviselő nagykarolyi gróf Károlyi László és kedves felesége Erzsébet asszony, a helyi önkormányzat, a református gyülekezet és a római katolikus plébánia tagjai.

*Ft. vitéz Papler Pál
füzérradványi plébános*

2016. június 4.

Budapest, Hősök tere - Trianon megemlékezés

Rendünk központi megemlékezésén törzsszékeink delegációi vettek részt.

2016. szeptember 10. – RECSK

A recski tábor 1950. július 19-én hajnalban „nyitotta meg kapuit”. Az idő múlásával, ahogy nőtt a tábor létszáma, fokozatosan úgy durvult az örök viselkedése is. 1950 késő őszére már öt barakk állt. A tábor maximális létszáma 1300–1700 fő között mozgott.

A nagyon gyenge koszt, a megerőltető munka és a balesetek, illetve a hideg és az őrség kegyetlenkedései együttesen eredményezték, hogy a táborban 1951 telére megszorodtak a halálesetek. A táborban elhunytak többségét a váci rabtemetőben temették el.

É-K.Magyarország TSZK díszőrsége

Vitéz Tímár Ferenc, Kárpát-medencei TSZK. és vitéz Mayer Ferenc, É-Dtúli TSZK. a megemlékezésen

1953-ban, Sztálin halála után a recski táborba öt főből álló szabadítóbizottság szállt ki. Elnöke Tóth Gyula táborparancsnok lett. A recski rabok közül 320-an kerültek a kistarcsai bíróság elé, több mint 1000 fő azonban kiszabadult, a legutolsók 1953. szeptember 23-án. Egy ekkor készült jegyzőkönyv szerint a tábor vezetése megállapította, hogy befejeződött az addig végzett „termelőmunka”, valamint az internáltak szabadítása. Minden szabadulóval aláírtak egy titoktartási nyilatkozatot, hogy nem beszélnek senkinek semmiről, ami a táborban történt.

A ténylegesen szabadlábra helyezetteket jelentkezésre kötelezték a lakóhely szerint illetékes rendőrhatalóságon, ahol többségüket rendőri felügyelet (ref) aláhelyezték, egy részüket pedig még a korábbi lakóhelyéről is kitiltották.

2016. október 1. Vitézavatás, Budapest

Vitéz Juhász Béla törzskapitány (középen), vitéz Harsányi Jenő v.hdgy. a törzsszék új, avatás előtt álló tagjaival: vitéz Bárdos Eleonóra, Hoffman József VRNT nemzetes úr, dr. vitéz Iván László

A mindenki által kedvelt-szeretett vitéz Cseresnyés Pál tb. tkp úr (padban), Rendünk egyik doajenje vitéz Harsányi Jenő v.hadnaggyal (Eger), az avatás utáni pillanatokban.

EGRI VITÉZI HADNAGYSÁG

Egységünk többnyire a Miskolci Székkapitánysággal együtt vesz részt rendezvényeken. Néhány fotóval mutatjuk be az egri vitézek megjelenését a városi, ill. a környék, vagy Rendünk néhány jelentős eseményén.

2016. január - Doni áttörés megemlékezés, Eger, Dobó tér

2016. szeptember 10 . Recsk

Rendünk ÉSZAK-KELET TÖRZSSZÉK, Mikolci Székkapitányásával, s a Rend több törzsszékének delegációjával hajtottunk fejet a meghurcoltak, mártírok emléke előtt.

2016. október 17. A Magyar Királyi Egeri 14. Dobó István Gyalogezred katonáinak emléknapja

„.....az ezred minden tagja nevében ünnepélyesen ígérem, hogy dicső őseimhez méltóan, bátran és hősiesen fogunk harcolni, és Eger város falai közé győztesen, dicsőségesen fogunk visszatérni. Közös küzdelmünkhöz Isten áldását kérem. „ - E szavakkal búcsúzott vitéz Mike József ezredes a 14. ezred parancsnoka, aki mindjárt a harcok kezdetén hősi halált halt. Életét áldozta sok katonájával együtt a Hazáért! Ígéretüknek megfeleltek, híven

teljesítették vállalt feladatukat.

A Donnál vitéz katonáink számára a földi pokol jött el, de hősök voltak ők és nem futamodtak meg, hanem ami emberi erővel megtehető volt, azt megcselekedték, sőt attól többet is. Rendkívül zord időjárás, a hiányos és rossz felszerelés, nyári egyenruha a – 40 C-os orosz télben és a széthúzott arcvonal ellenére a magyar katonarényeknek megfelelően álltak helyt a bolsevizmus isten-

telensége ellen küzdő katonáink. A hit, hűség, bátorság volt a jelszava a magyar honvédnek mindig, mindenkor. Emlékezzünk erre napjainkban is, ha megfogyva bár, de törve nem, él még e hazában magyar, kik az ő harcukat folytatjuk, mert agyunkat nem hagytuk kilúgozni a liberális hazugságokkal, mi értjük amit tettek, és amiért tették.

A Minorita templomban istentiszteletet tartottak, majd megkoszorúzták az ezred emléktábláját a Dobó téren.

Vitéz nagybányai Horthy Miklós budapesti bevonulásának évfordulója**Megemlékezés Kenderesen**

„*Tetemre hívom itt, a Duna partján a magyar fővárost: ez a város megtagadta ezeréves múltját, ez a város sárba tiporta koronáját, nemzeti színeit, és vörös rongyokba öltözött. Ez a város börtönre vetette, kiűldözte a hazából annak legjobbjait és egy év alatt elprédálta összes javainkat.*”

(Horthy Miklós, 1919. november 16.)

1919. november 16-án vonult be Budapestre az általa szervezett Nemzeti Hadsereg élén Horthy Miklós, a proletárdiktatúrát felváltó ellenforradalmi rendszer „erős embere.” Az admirális érkezése – mely esemény pontosan a Károlyi-féle népköztársaság kikiáltásának évfordulójára esett – egy új, negyedszázados korszak kezdetét jelezte, melynek szimbóluma – kormányzói minőségben – éppen maga Horthy Miklós lett. Befolyását a közös célok szolgálatába állította, vagyis arra törekedett, hogy egy, az antant által elismert kormány álljon Magyarország élére, mely kijuthat majd a békekonferenciára, és lezárhatja a világháborús konfliktust, másfelől pedig rendet teremthet az új határok közé szoruló államban.

(Tarján M. Tamás írásából)

(2 fotónk a 102. oldalon)

Vitéz Kovács Lehelnek Dr. Kriza Ákos polgármester adja át a város kitüntetését

Vitéz Kovács Lehel a Forradalom idején az Egyetemi Forradalmi Diákbizottság és a nemzetőrség tagja volt, ezért később letartóztatták. A Budapesti Katonai Bíróság államrend elleni szervezkedésért két évi börtönrre ítélte, amiből 1 év 11 hónapot töltött le. Évtizedek óta Miskolcon él.

2016. november 26. – Állománygyűlés, Miskolc

Megemlékezésünk több törzsszék vitézeivel, s a csendőr hagyományörző egységgel *vitéz Harsányi Jenő v.hdgy*

2016. október 23. MISKOLC – A forradalom és szabadságharc 60. évfordulója

vitéz Bálint Béla Zoltán kinevezésének átadása

vitéz Kovács Lehel 56-os forradalmár; a Nagy Generáció tagja rendi kitüntetésének átadásának ünnepélyes pillanata

Kegyelet és emlékezés!

SÁROSPATAK

Magyar kultúránk nagykövetei:

A sárospataki 8Kor Színház

A Magyar Szabadság Éve alkalmából az 1956-os események hőseire emlékeznek szerte a világon.

A sárospataki 8KOR Színház társulata ebből az alkalomból mutatta be Egmont-nyitány című műsorát: Leányfalun augusztus 21.

Bodrogszerdahely október 21. (Község Felvidéken, a Kassai kerület Töketerebes járásában. A település a Bodrogszék második legnagyobb községe.)

Budapest, Jézus Szíve Templom október 22., Máramaros-sziget református templom november 3.(Erdély), Segesvár, Gaudeamus-ház november 5.(Erdély), Buzita Művelődés Háza november 12. (Felvidék, Kassai kerület). Június 3-án Bánhorvátiban (Borsod-Abaúj-Zemplén megye) a „Valahol aláírtak valamit...” című műsorunk került bemutatásra. Június 5-én Németországban, Stuttgartban is előadtuk e műsorunkat az ottani magyar katolikus közösség felkérésére.

Dr. vitéz Zilahy professzorral nemzetes Bálint Béla VRNT, a Vitézi Rend zászlajának bevonulásakor, Stuttgart

Június végén eljutottunk a délszláv háború sújtotta horvátországi Szentlászló és Hercegszöllös településekre, ahova műsorunkkal egyidőben Őfelsége a Szent Korona másolata is látogatást tett a Magyar Királyi Koronaörök jóvoltából. Igazi lélekemelő, az együvértartozás érzését megerősítő élmény volt mindannyiunk számára.

A teljesség igénye nélkül sorolom a további fellépéseink helyszíneit: Sonkád június 30: Mesterpedagógusok II. Sonkádi Szabadegyeteme, Fehéregyháza július 31. – Petőfi emlékünnepe. Sárospatak – Pálháza augusztus 20, Koltó szeptember 4. – Petőfi emlékünnepe, Vilyvitány október 30. – Hősi emlékmű avatás.

A Kanadai Magyarok Országos Szövetsége meghívta társulatunkat az 1956-os forradalom és szabadságharc 60. évfordulója alkalmából Kanada-szerte rendezendő megemlékezések előadóiként, 2017. február 23-március 8. között időszakban. Ennek megvalósulását az 1956-os Emlékbizottság megbízásából a Közép- és Kelet-európai Történelem és Társadalom Kutatásáért Közalapítvány által kiírt KKETTKK-56P-04 jelű „Sinkovits Imre” pályázatban nyert összeg segítségével teljesíteni tudtuk. **Örömmel tettünk és teszünk eleget a felkéréseknek, hiszen mottóink: „Magyarnak lenni hivatásunk.”**

8KOR Színház tagjai: Donkó József – előadó, Karacs Mónika – előadó, hangszeres közreműködő, Nagy Zsolt – előadó, Sipos István – zenei rendező, hangmester, hangszeres közreműködő, Bálint Béla – produkciós szervező, tanácsadó

Bálint Béla Zoltán VRNT

KELET-MAGYARORSZÁG TÖRZSSZÉK

DEBRECEN

November 1. Vámospércs, kopjafaavatás

A kopjafa-állítás rendtársunk, vitéz Hunyadi Péter felajánlásának és áldozatos munkájának köszönhetően valósulhatott meg. Méltó helye a vámospércsi köztemető fő helyén van, ahol a település vitézeinek és az I. világháború vámospércsi áldozatainak dicsőségét és emlékét hirdeti. A felavató-megszentelő ünnepélyen jelen volt a város előljárósága, valamint a történelmi egyházakat képviselő, főtisztelendő és nagytiszteletű személyek. A Történelmi Vitézi Rend Kelet-Magyarországi Törzsszéke kilenc fővel képviseltette magát az emelkedett hangulatú megemlékezésen.

vitéz Szabó Zsolt Lajos

DÉL-KÖZÉP MAGYARORSZÁG TÖRZSSZÉK

Bács-Kiskun megyei Székkapitányság 2016. év eseményei

Január 1. Petőfi Sándor születésére emlékeztek a kiskunfélégyházi Rendtársak

Január 10. Doni megemlékezés, Kecskemét

Február 7. A Carol Wojtyla Barátságközpontban Rendünk 100 főre főzött jótékonyági ebédet

Február 11. Kítörés. Budapest Hős védőire kegyelettel emlékeztünk megyénk több városában (Kecskemét, Kiskunfélegyháza, Kalocsa)

Február 25.

Az immár hagyományos, Wass Albert műveiből 25 órás felolvasómaratonon vettek részt rendtársaink (Kecskemét, Kiskunfélegyháza, Kalocsa) E rendezvény már túlnőtt a Kárpát-medencén, sőt Európán! Amerikai, ausztráliai magyarok is rendezik a felolvasó maratont! Kecskeméten Dr. Juharosné vitéz Molnár Piroska tb.

székkapitány asszony is képviseli Rendünket minden évben ezen a nagyszerű eseményen.

Február 26. v. Toók Endre rendtársunk temetése Kerekegyházán. Megyénk minden részéről elkísérték utolsó útjára. (Búcsúztatónk a HADAK ÚTJA... emlék-oldalakon)

Március 10. A Székely Szabadság napjára emlékeztek kalocsai rendtársaink

Március 15. Koszorúzások megyénkben

Március 19. Állománygyűlés Kecskeméten

Május 6. Jótékonysági koncertet szerveztünk Ballószög Faluházában a 56-os Nemzetőrökkel közösen, 56-os köztéri szobor felállításához. 55.000.- Ft gyűlt össze.

Május 25., 26., 27., 29., valamint június 3-án tartottuk a Hősök Napja rendezvénysorozatát.

Megemlékezés május 26, Kecskemét. A Honvédelmi Minisztérium képviselőjében mondott megemlékező beszédet Kun Szabó István vezérőrnagy, miniszteri biztos. Fotónkon Vezérőrnagy úr rendtársainkkal a református temetőben lévő emlékműnél.

Kecskemét, Millenáris emlékmű. A megemlékezés utáni ünnepi pillanatok

Június 3. Hillyei Keresztszentelés és Trianoni megemlékezés

Június 4. Alcsoportunk tagjai is részt vettek a budapesti, központi Trianon-megemlékezésen a Hősök terén.

Június 16. Vitéz Szeleczky Zitára, a nagy magyar színésznőre emlékeztünk: Emlékest Kecskeméten. Rendtársaink szereplésével, felolvasásokkal emelték az est színvonalát.

Június 24., 26. Üldözöttek emléknapja. A vörös terror áldozataira emlékeztünk megyénk több városában.

Augusztus 20. Szent István király ünnepe alkalmából Kalocsán vettünk részt az államalapítás évfordulóján.

Szeptember 3. Ludasszállás, vadászati évadnyitó ünnepség, melyen Főkapitány urunk is részt vett.

Szeptember 19. Kenderes. A Horthy-család hamvainak hazahozatalára emlékeztünk. 23 évvel ezelőtt, 1993. szept. 4-én történt meg Kormányzó úr, felesége és fia földi maradványainak hazahozatala, s a kenderesi családi sírboltban helyezték végső nyugalomra. Az ünnepségen megyénkbeli is több rendtársunk vett részt.

Szeptember 23. Kecskemét Városháza Díszterme. 1 napos konferencián vettünk részt Teréz anya boldoggá avatása alkalmából.

Október 1. Vitézavatás Budapesten. Megyénk 11 fővel gyarapította Rendünket; 2 főt posztumusz vitézzé fogadott vitéz Hunyadi László főkapitány úr.

Bemutatjuk rendtársainkat, rendi előljárójukkal:

Bal első sorból indulva; Szabó József, Dr.Tüske László, v.Vörösváczky Csaba v. hadnagy, dáma Szeredy Krisztina érsekújvári énekművésznő, vitéz Maczkó Erzsébet Golyhovicsné, hátsó sor; ifj.vitéz Borsody Sándor, vitéz Borsody Sándor, vitéz Karsai Attila Atanáz, vitéz Nagypáti Béla, nemes Tóth Kálmán, a VR. Ezüst Nemzetvédelmi keresztjének birtokosa, Tóth Miklós, vitéz Mácsai Lajos István, vitéz Mácsai Annamária.

Rendi munkájukhoz sok sikert kívánunk!

Köszönet Szeredy Krisztina énekművésznőnek:

A Vitézi Rend - Kalocsai Vitézi Járás teljes állománya nevében köszönjük, hogy a 2016. évi budapesti vitézavatás rendezvényét csodálatra méltó énekhangjával megtisztelte.

Október 8. Állománygyűlés Nagykőrösön és emléktábla-avatás a református temető hősi emlékhelyénél Dr. Hegedűs Lóránt református püspök tiszteletére. (fotónk a 107. oldalon)

Október 20. Kiskunfélegyházán Pongrácz Gergely hős ellenálló emléktábláját avatták fel a helyi rendtársak.

Október 23. Az 1956-os Forradalom- és Szabadságharcra emlékeztünk és koszorúztuk meg az emlékhelyeket megyénk összes városában.

Október 24. v. Medve János rendtársunk temetése Nagykőrösön. (Hadak Útja-emlékoldalain búcsúztatónk.)

November 2. Halottak napi megemlékezéseken vettünk részt.

Minden hónapban megtartottuk klubestünket a Carol Wojtyła Barátságközpontban.

December 8. Évzáró karácsonyi klub-estünk, előtte közösen megtekintettük az 56-os kiállítását

Minden kedves rendtársamnak tisztelettel megköszönöm egész éves önzetlen munkáját, segítőkészségét, az eseményeken Rendünkhöz méltó megjelenést. Köszönöm a derűt és jókedvet, mely könnyebbé teszi a feladatok végzését, segíti közösségünk összetartását. Reméljük, a 2017-es évben is változatlanul számíthatunk egymásra. Sikeres, boldog új évet kívánok minden rendtársamnak és családjaitoknak.

vitéz Tiszavölgyi István székkapitány

KALOCSAI VITÉZI HADNAGYSÁG

Keresztszentelés Hillye, 2016. VI. 3.

Az út menti kereszt imádságra vagy legalább egy keresztvetésre készített. Lat. elnevezése crux viator - utal arra, h. a Kereszt (azaz Isten Fia) az emberrel együtt járja a küzdelmes földi utat, ott van vele határ/döntéshelyzeteiben. Ezek nagy többségét nem az egyház állította, hanem a hívek fizették költségüket. Az egyház csak felszentelte, megáldotta az egyéni buzgóságból állított keresztet. A szentelés nagy ünnepséggel, a helyszínen bemutatott misével és prédikációval történt. Az út menti keresztnek gondját viselik. Ált. szombatoként friss virágot visznek hozzájuk, halottak napján gyertyát égetnek a tövükben. Az út menti kereszt előtt elhaladó férfiak megemelik kalapjukat, keresztet vetnek. Búcsújárások útvonalába eső keresztet énekkel és imákkal köszöntenek, e keresztet tehát hagyományos megállója, állomása a zarándokútnak.

(Magyar Katolikus Lexikon)

Trianon megemlékezés, 2016. június 4.

Kitüntetés átadása, Ludasszállás, 2016. IX. 3.

Nemzetes vitéz Hunyadi László a Történelmi Vitézi Főkapitánya Tóth Kálmán úrnak a magyarságnak tett szolgálataért a Vitézi Rend Ezüst Nemzetvédelmi Keresztjét, polgári ékítményekkel adományozta.

A kitüntetés átadása, vitéz Suhajda Krisztián tkp. a jobb o.

Tóth Kálmán, az elismert és mindenki által nagyra becsült vadász 2007-ben a lepusztult romokból saját költségén újjáépítette a ludasszállási Szent Hubertus kápolnát. Köszönet érte!

A kápolnaszentelő ökumenikus istentisztelet után rendi egységünk elvonul

A 10. alkalommal megrendezésre került ünnepség érseki szentmisével kezdődött. Dr. Réfy Miklós köszöntője után Szeredy Krisztina énekművész előadásában felcsendül a Vadászhimnusz.

(Fotó: Matos Katalin)

2016. október 8. Nagykőrös

A Történelmi Vitézi Rend Dél-Közép Magyarország Törzszékének Bács-Kiskun Megyei Székkapitánysága és a Magyarok Világszövetsége Nagykőrösi Csoportja emléktáblát állított

Dr. Hegedűs Lorántnak, a Magyarok Püspökének a nagykőrösi református temetőben, a Magyar Hősök Emlékhelyénél. Ugyanott évekkkel ezelőtt emléktáblát avattak Horthy Miklós, Pongrácz Gergely és Rácz Sándor emlékére

Rendi díszegységgel tisztelegtünk Nagytiszteletű úr emléke előtt

Koszorúzás

JÁSZ-NAGYKUN-SZOLNOK MEGYEI SZÉKKAPITÁNYSÁG

Jász-Nagykun-Szolnok Megye vitézi zászlaját 2006. május 14-én ünnepélyes keretek között a szolnoki vártemplomban avattuk. Az avatás óta pontosan tíz év telt el, ennek emlékére 2016. május 14-én a csíksomlyói pünkösdi búcsún mutattuk be zászlónkat, melyet a csíksomlyói Kegyetemplomtól a Kis- és Nagysomlyói hegyek közötti nyeregbe felváltva nemzeti Borbély Miklós és nemzeti Szendrei András vitték fel. A zászló kíséretében vitéz Bús Edit és jómagam vettünk részt.

A szentmise időtartama alatt zászlónkkal a Hármashalom oltár előtt tisztelegtünk.

Béres Mária múzeum igazgató asszony a tiszaföldvári, I. világháborús emlékmű két évig tartó felújítás utáni ünnepi avatására hívta meg Rendünket, s a Magyar Királyi Koronaórséget

Az emlékmű avatáson nemzeti lovag Morvay István vitézi hadnaggyal és nemzeti lovag F. Molnár Sándor megyei zászlóőrrel vettünk részt. Az ünnepséget vitéz Ravasz István honvéd alezredes vezényelte le. A koszorúk elhelyezése után a múzeumban baráti beszélgetéssel is emlékeztünk hőseinkre.

A Történelmi Vitézi Rendet megyénk képviselte vitéz Nagybányai Horthy Miklós kormányzó úr újratemetésének megemlékezésén 2016. szeptember 3-án, Kenderesen mely szentmisével kezdődött, majd közösen átvonultunk a családi kriptához, ahol az erdélyi törzs zászlajával és megyénk zászlajával díszeltünk az ünnepi beszédek alatt.

vitéz Szerencsés Sándor székkapitány

DÉL-ALFÖLD TÖRZSSZÉK

BÉKÉS MEGYEI SZÉKKAPITÁNYSÁG

2015. október 4. Vitézavatás Orosháza, evangélikus templom. Vitéz Hunyadi László főkapitány vitéz Simon Árpád várományosaként avatta vitézzé fiát, Simon Ernőt, aki egészségi állapota miatt nem tudott megjelenni a budapesti vitézavatáson. Beszédet mondott és áldást adott Lacki János evangélikus lelkész és vitéz Füredi Gábor székkapitány. Az avatáson sok vitéz és érdeklődő orosházi ember vett részt, mely után jó hangulatú állománygyűlést tartottunk.

2015. október 6. Koszorúzás Orosháza, városi önkormányzati ünnepség

Ünnepi beszédet mondott Zalai Mihály a Békés Megyei Önkormányzat elnöke. A Vitézi Rend koszorúját vitéz Ujj Sándor és dr. vitéz Domonkos István székkapitány helyezte el a Városi Történelmi Emlékparkban.

2015. október 23. Koszorúzás Orosházán, a városi önkormányzat ünnepségén.

Ünnepi beszédet mondott Bánki Horváth Sándor a Tánicsics Gimnázium nyugalmazott történelem tanára. A Vitézi Rend koszorúját vitéz Ujj Sándor, vitéz Várady Attila, dr. vitéz Domonkos István székkapitány vitéz Simon Árpád és fia vitéz Simon Ernő helyezte el.

2015. november 4. Megemlékezés a Városi Történelmi Emlékparkban – 1 szál virág és mécses gyújtása – az 1956-os forradalom emlékére.

2016. 02. 15. Elhunyt vitéz Füredi Gábor székkapitány úr. Temetése február 19-én volt a békési Rózsatemetőben, ahol kopjafás hősi emlékműve is áll.

2016. február 25. A kommunizmus áldozatainak emléknapja, megemlékezés. Minden résztvevő 1-1 szál virággal emlékezett. A Vitézi Rendet vitéz Ujj Sándor képviselte.

2016. február 28. Dombiratoson vitéz Blás Sándor plébános gyászmisét mondott v.l. Füredi Gábor lelki üdvéért, melyen több vitéz és Nemzeti úr élettársa is részt vett. A gyászmisét követően koszorút helyeztünk el az általa alkotott Vitézi Emlékműnél. *(fotó a III. oldalon)*

Az emlékmű előtt állnak: v. Mike Zsófia, v. Balázs Ilona, dr. v. Ujj Veronika, nemzetes Vizi Erzsébet, v. Füredi Gábor élettársa Erzsébet, v. Kerekes Szilvia, v. Kerekes Nándor, v. Ujj Sándor Pál, v. Kerekes Mária.

2016. március 15. Orosháza

A szentmisén magyar nemzeti zászlót szentel Iványi László tb. kanonok, esperes-plébános.

A templom előtt. A TVR Békés Megyei Székkapitánysága által adományozott és a szentmisén megszentelt magyar zászlót egy évre kitűzték a templom tornyába. A képen: v. Horváth Katalin, v. Várady Attila, dr. v. Domonkos István szkp., Iványi László tb. kanonok, esperes-plébános, v. l. nemzetőr Simon Árpád.

Ez immár 7 év óta hagyomány. A zászlót minden évben más személy, vagy szervezet vásárolja meg, melyért a szentmisén köszönetet mond kanonok úr. Ebben az évben a TVR Békés Megyei Székkapitánysága adományozta a zászlót az orosházi katolikus templomnak.

Délután a városi ünnepségen - ahol Dávid Zoltán polgármester mondott ünnepi beszédet – koszorúzáson vettünk részt Orosházán és Gyomaendrődön is.

A Vitézi Rend koszorúját az orosházi Kossuth szobornál vitéz Ujj Sándor és dr. vitéz Domonkos István székkapitány, Gyomaendrődön vitéz Kiss Sándor vitézi alhadnagy és vitéz Tóth Lajos helyezte el.

2016. május 21. Állománygyűlés Békésen.

Főkapitány úr köszöntése, s a székkapitányság beszámolóját követően az előttünk álló feladatok megbeszélésével zárult állománygyűlésünk. Ezt követően kegyelettel fejet hajtottunk v.l. Füredi Gábor néhai székkapitányunk sírjánál. A székkapitányság 40 tagjából 29-en vettek részt tavaszi rendi eseményünkön, mely az általunk kedvelt békési Dübögő Étteremben bajtársi ebéddel zárult.

2016. május 30. Hősök napja. Koszorúzás Gyomaendrődön.

Tisztelet a Hősöknek!

Vitéz Kiss Sándor vitézi alhadnagy, vitéz Tóth Lajos; Orosházán vitéz Horváth Katalin vitéz Váradyné, vitéz Várady Attila László, vitéz Ujj Sándor és dr. vitéz Domonkos István székkapitány helyezték el a Vitézi Rend koszorúit.

2016. június 4. Trianoni megemlékezés. A nemzeti összetartozás napja.

Az ünnepi beszédet lovag Antal László VRNT., fideszes önkormányzati képviselő mondta. Kiemelte: okuljunk a múltból és éljünk a jövőért. A hazánkat szétszabdoló trianoni békeszerződést feledni nem lehet, de hinnünk kell az összefogás erejében és abban, hogy összeköt magyarságunk.

Orosházán a katolikus templomban, Gyomaendrődön pedig a város mindhárom templomában megszólaltak a harangok a trianoni diktátum aláírásának időpontjában.

2016. június hónapban megtörtént a dombiratosi Vitézi Emlékmű karbantartása, felújítása. Ez azért is vált szükségessé, mert ellenséges érületű emberek olyan festékekkel és lakkal kenték be az emlékmű egyes részeit, amelyek nagyon sokat rontottak külsőleg és belsőleg is az emlékművön. A helyreállítást orosházi falfaragó művész végezte, a költségeit a dombiratosi vitézek fizették. Az emlékmű talapzatára az alkotó, vitéz Füredi Gábor székkapitány emlékére márványtáblát helyeztünk el, melynek költségeit a dombiratosi és orosházi vitézek fizették.

2016. július 25. Dombiratos, falunap, amely gyászmisével kezdődött az elhunyt katonáért. Mise után koszorúzás a temetőben, az I. és II. világháborús hősök és a vitézek emlékműveinél, ahol a dombiratosi vitézek – vitéz Kerekes Szilvia, vitéz Kerekesné, vitéz Kerekes Nándor, vitéz Kerekes Mária Szabóné, vitéz Balázs Iлона Nyergesné, vitéz Mike Zsófia - teljes létszám-

ban vettek részt. Ünnepi beszédet mondott Fehérné Andorka Il-dikó polgármester asszony, s az iskolások tartalmas műsorral készültek. Dombiratoson az a szokás alakult ki, hogy ilyenkor ünneplik a Hősök napját is. A jelenlévők koszorúkat helyeztek el a hősi halottak síremlékeinél és a Vitézi Emlékműnél. Ezt követően finom ebéddel készültek a helybiek, vendégül látva a falu minden lakóját és vendégét.

2016. október 6. Koszorúzás Orosházán: vitéz Ujj Sándor és vitéz Váradi Attila; rendtagjaink között Varga Géza tisztelegnek a hősök emlékművénél

A Vitézi Szék Gyomaendrőd város részére vitézi város címet adományozott. Ennek az ünnepélyes átadása 2017-ben egy városi ünnepség sorozat keretében történik majd meg.

Kunágota. Az I. világháborús emlékmű megáldási ünnepsége. Kunágota községből az első világháborúban 209 katona halt hősi halált. Az obeliszket 1996-ban állították, 2016-ban pedig márványtáblára vészték a 209 hősi halott nevét. Az ünnepségen Süli Ernő polgármester úr mondott ünnepi beszédet.

V. Blás Sándor római katolikus plébános megszentelte az emlékművet és méltatta a hősöket. Kiemelte az utódok érdemeit is az emlékműállításban, annak teljessé tételében. A református nagytiszteletű Asszony áldást mondott, és a jelenlévőkkel együtt elimádkozta a Miatyánkot.

A megemlékezés végén 209 mécses gyűjtottak és helyeztek el az emlékmű előtt az ünnepségen megjelentek. A Történelmi Vi-

tézi Rendet képviselték: dr. v. Domonkos István székkapitány, v. Blás Sándor, v. Ujj Sándor, v. Kerekes Szilvia, v. Kerekes Nándor, v. Mike Zsófia, v. Ujj Sándor Pál.

Október 23-i koszorúzás Orosházán az Önkormányzat által szervezett ünnepségen, a Történelmi Emlékparkban: koszorúzott v. Várady Attiláné, v. Várady Attila, v. Ujj Sándor Pál.

Október 23-án Gyomaendrődön szintén az Önkormányzati ünnepségen koszorúzott v. Kiss Sándor vitézi alhadnagy és v. Tóth Lajos.

vitéz lovag Füredi Gábor életéről, alkotásairól emlékkönyvet jelentetett meg a Szent György Lovagrend és a Történelmi Vitézi Rend Békés Megyei Székkapitánysága.

dr. vitéz Domonkos István székkapitány

A Viharsarki Betyárok gyúrták a legjobb kolbászt Szlovákiában, Érsekújváron. A csapat Gyula város turisztikai kínálatát és húsipari hagyományait népszerűsítette

Ismét aranyéremmel tértek haza a Viharsarki Betyárok! A vitéz Balogh Lajos vezette gyulai csapat eddig mintegy ötven főtversenyen ért el első helyezést, ezúttal a november 7-én megrendezett szlovákiai kolbászfesztiválon bizonyult a legjobbnak.

Gyulai Hírlap

Hamarosan világsúcs! Gratulálunk a csapat nagyszerű teljesítményéhez, a szinte töretlen győzelem-sorozathoz!

TVR

CSONGRÁD MEGYE, HÓDMEZŐVÁSÁRHELYI ALCSOPORT

Hadisírgondozás

A Had- és Kultúrtörténelmi Egyesület május 21-ére hirdette meg a „Mentsünk meg egy hadisírt!” országos akcióját. A felhívás nyomán országsszerte, így Hódmezővásárhelyen is önkéntesek sora vállalta, hogy rendbe tesznek egy-egy elhanyagolt katonai nyughelyet. A Történelmi Vitézi Rend vásárhelyi csoportja diákokkal karöltve vette gondozásba a katolikus temető I. és II. világháborús hősi parcelláját.

Nem csak az elmúlt években felújított sírhelyek környezetét tettük rendbe, hanem az első világháborús sírok fejköveit is megtisztítottuk a rárakódott mohától, valamint újrafestettük a feliratokat és új nemzetiszínű szalagokat helyeztünk el a hősi hantokon. A temető evangélikus és görögkeleti részében kitisztítottuk az ott található hadisírok környékét, valamint az Arany temetőben is levágtuk a nádat a Hősök sírjairól. Levezetés gyanánt a Kincses temető hősi parcellájában és a tizenhárom Aradi vértanú kopjafáinál is levágtuk a fűvet.

vitéz Nagy László v.hdgy.

Mindebben segítségünkre voltak és lelkesen dolgoztak a gimnázium tanulói. Köszönet a fiataloknak lelkes munkájukért, nemzeti elkötelezettségükért.

CSONGRÁD MEGYE, SZEGEDI ALCSORPORT

2016. május 28-án a Szegedi Bajtársi Klub meghívására a volt Kossuth laktanyánál elhelyezett emléktáblánál helyezték el koszorút a Történelmi Vitézi Rend Szegedi Csoportja, beszédet mondott v. Gimesi István székkapitány. Koszorúztak: v. Gimesi István, v. Bokor András, v. Ocskó Zsuzsanna

HŐSÖK NAPJA Vasárnap, május 29. A szegedi Hősök Kapujánál (Porta Heroum) helyezte el a kegyelet virágait a Szegedi Székkapitányság, v. Gimesi István székkapitány vezetésével.

Koszorúztak: v. Gimesi István, v. Ocskó Zsuzsanna, Mogyorós Attila VRNT, Lőkös Ferenc VRNT.

Október 23-án délelőtt, a korábbi évekhez hasonlóan Szege-
den, a Rerrich Béla téri «Szabadság pillangója» emlékműnél ko-
szorúzott a Székkapitányság.

A csoportkép balról jobbra: Dr. v. Bogner István, Dr. v. Csenkey
Ilona, v. Gimesi István szkp., v. Kürti János, Nagyszegi-Gábor
József VRNT, hátul áll: Mogyorós Attila VRNT.

Fotó: v. Hárs László v.hdgy.

DÉL-DUNÁNTÚLI TÖRZSSZÉK

BARANYA MEGYEI SZÉKKAPITÁNYSÁG

Február 25. A kommunizmus áldozataira emlékeztünk

Iskolánk adott otthont „A Kommunizmus Áldozatainak Emlék-
napja városi ünnepségenek. Délután 13.30-kor diákjaink műso-
rával kezdődött a megemlékezés, majd Páva Zsolt Pécs város
polgármestere tartott beszédet. Ezután iskolánk diákjai, tanárai
és vendégeink megkoszorúzták Kovács Béla emléktábláját.

2016.05.29. Hősök Napi megemlékezés Pécsen

Baranya megyei Alcsoportunk és a Veterán Repülők Pécsi Szer-
vezete rendezésében a jeles ünnepi megemlékezésre került sor a
repülő emlékműnél.

Vitéz Szárazajtai János tkp. tartott ünnepi beszédet, Kopa Marcel
előadásában hallhattunk szavalatot. A történelmi egyházak kép-
viselői imát és áldást mondtak hőseink nyugalmáért, lelki üdvé-
ért.

Vitéz Nyárfás Csaba v.hdgy helyezte el az emlékmű talapzatánál
Rendünk koszorúját.

Tisztelet a hazáért vérüket áldozó honfitársaink előtt!

2016.szeptember 4. - Domolós-pusztán

Székkapitányságunk szervezésében emlékeztünk meg vitéz Igmándy Hegyessy Géza testőr altábornagy születésének 134. évfordulójára, s koszorút helyeztünk el emléktáblájánál.

2016 szeptember 7-12.

450 éve ostromolták a törökök a szigetvári várat

A magyar, a török és a horvát államfő látogatásával, a meghívott nemzeteket bemutató tematikus napokkal, nemzetközi tudományos konferenciával, illetve szobor- és emlékműavatásokkal ünnepelték meg Szigetváron és Pécsen, szeptemberben a - Zrínyi Miklós-Szigetvár 1566 emlékévét.

Ezekben a rendezvényeken a TVR. Baranya megyei Székkapitánysága részt vett és koszorúkkal emlékeztünk a hős várkapitányra és a várbán, Magyarországért is harcoló, életüket feláldozó, hős magyarokra.

2016. október 23.

Emléktábla-avatás, Lad község. A mártírhálált halt Papp Istvánra, 1956-os hősré emlékeztünk

A Történelmi Vitézi Rend és Lad község Önkormányzata az 1956-os forradalom és szabadságharc kitörésének 60. évfordulóján vitéz Tálásné Barát Mária kezdeményezésére mártír Papp Istvánnak emléktáblát állított és avatott Ladon.

Rendünk nevében Szomor Ferenc VRNT rendtársunk 1956 emlékére egy kopjafát adományozott a községnek.

Papp István teológiai tanulmányai elvégzése után, az akkori Magyarladra került, lelkészé és tanítóként dolgozott 1937-től egészen a forradalom kitöréséig. Hatalom elleni szervezkedés vádjával 1957 júniusában letartóztatták. Bűne a népi demokratikus államrend elleni izgatás, annak a megdöntésére irányuló mozgalomban való aktív részvétel volt. A kistarcsai börtönbe viték, másfél év börtönre ítélték első fokon, ezt október 22-én megváltoztatták és azonnal szabadlábra helyezték. Az elszenvedett sorozatos kínzások következtében azonban 1958. február 8-án meghalt. Négy árva gyermeket hagyott maga után. Jelenleg egy gyermeke él. Krisztus jó vitézének legfőbb jellemzői ezek voltak: alázat, szolgálát, türelem és áldozat. A megemlékezés a katolikus templomban szentmisével kezdődött, majd a református templomban istentisztelettel emlékeztek meg a mártír lelkészről.

Papp István 1907. november 9-én született Táplánfán, 1958. február 6-án hunyt el Kaposváron. 1937 – 1957. között volt a Ladi Református Egyházközség lelkésze.

Az alkotást ünnepi istentisztelet keretében Tóth István VRNT rendtársunk, vitéz Szárazajtai János törzskapitány és Uszkay Huba, a gyülekezet jelenlegi lelképásztora leplezték le. Uszkay Huba lelképásztor arra figyel-

meztetett: az elhurcolt, megvert, kivégzett személyek neve, hite, lelkisége-szemléisége, Krisztusba vetett bizalma, népükhöz fűződő hűsége nem merülhet feledésbe!

Pirosné Tamás Krisztina polgármester hangsúlyozta, milyen nagy értéke van a szabadságnak, az igazságnak.

A Történelmi Vitézi Rend posztumusz az 1956-os Jubileumi Ke-

reszt kitüntetésben részesítette a mártírhálált halt Papp Istvánt, melyet vitéz Szárazajtai János törzskapitány adott át fiának, Istvánnak. (Fotók: Gamos Adrienn, Puskás Béla, Uszky Huba, vitéz Vadász István)

2016. október 22. Emlékoszlopot állítottak az 1956-os hősök tiszteletére Pécs-Somogyban, a Hősök kertjében

Pécs-Somogy is csatlakozott azon pécsi helyszínek közé, ahol már emlékmű hirdeti az 1956-os eseményeket! Az új emlékoszlopot dr. Öri László, Pécs alpolgármestere avatta fel október 22-én, délelőtt. Hangsúlyozta beszédében, hogy a 60 évvel ezelőtti forradalom ma is a hazaszeretet és a hősiesség szimbóluma. Azokra is emlékeznünk kell, akik nem a harcokban veszítették életüket, hanem a kegyetlen megtorlásban volt részük.

Baranya megyei Székkapitányságunk koszorút helyezett el a hősök tiszteletére az emlékműnél.

2016. november 25. - Könyvbemutató – Dr. Falus Orsolya: „Ispotályos kereszt lovagrendek az Árpád-kori Magyarországon” című könyve, a szerző által bemutatva. Meghívást kapott Székkapitányságunk is, így Rendünket két tagunk: vitéz Forró Norbert és vitéz Szomor Ferenc képviselte a rendezvényen.

Az esemény szervezői: Szigetvár Városa, valamint a Jeruzsálemi Szent Lázár Lovagrend – Szent Erzsébet Komendája szervezte, a szigetvári Zrínyi várban. Megjelent polgármester úr, a török nagykövetség kulturális attaséja, a szegedi és pécsi egyetemek jogi tanszékeinek vezetői, a lovagrendek képviselői. A Lovagrend adományozással köszönte meg a város vendégszeretét.

2016.11.05. Állománygyűlés Pécs, Szabadság úti református templom

Vitéz Bérés Ferenc országos törzskapitány megtisztelte jelenlétével állománygyűlésünket. Vitéz Szárazajtai János törzskapitány köszöntése után az éves törzsszéki beszámoló következett. A kitüntetések és kinevezések átadására ez után került sor. Vitéz Bérés Ferenc tájékoztatta a tagságot a Rend ez évi eseményeiről, változásokról, a jövő év központi rendezvényeiről.

Az állománygyűlés kötetlen beszélgetéssel, jó hangulatban fejeződött be.

Köszönet s Baranya megyei Székkapitányság egész éves munkájáért, a létrehozott emlékhelyekért, azok gondos ápolásáért, karbantartásáért! Jövő-beli munkátokhoz további sikereket kívánok nemzetünk javára és erősítésére.

vitéz Béres Ferenc otkp.

2016.11.12. Állománygyűlés Szekszárdon

A Történelmi Vitézi Rend Dél-Dunántúli Törzsszéke 2016. november 12-én tartotta évváró állománygyűlését Szekszárdon, a gyülekezeti ház dísztermében.

Díszvendégünk volt vitéz Hunyadi László főkapitány és vitéz Béres Ferenc országos törzskapitány. Vitéz Halmi János székkapitány köszöntője után beszámoló következett az év eseményeiről, majd kitüntetések és oklevelek átadására került sor.

Főkapitány úr üdvözölte a megjelenteket és tájékoztatta a tagságot a Rend ez évi eseményeiről. Köszönetet mondott minden aktív rendtársunk áldozatos munkájáért. Megemlékeztünk 56-os forradalmunk eseményeiről, 56-os rendtársaink előtt tisztelegtünk. Újra csak azt írhatjuk: Az állománygyűlés kötetlen beszélgetéssel, jó hangulatban fejeződött be.

2016. október - Fonyód – emléktábla-avatás az 56-os forradalom 60. évfordulóján

Az emléktáblát Rendünk Somogy megyei Alcsoportjának tagjai állították.

A gyönyörű, művészi igénnyel létrehozott emlékmű hirdeti: nem feledjük Hőseinket! – mert vannak a nemzetnek áldozatkész, önzetlen, összefogásra kész hazafiai. Isten áldjon Titeket!

vitéz Béres Ferenc otkp.

Megköszönöm a Törzsszék minden tagjának egész éves munkáját. A jövő év is hasonló elvárásokkal áll előtűnk. Legyünk aktívak, fogjunk össze, s minél nagyobb létszámmal jelenjünk meg a rendi eseményeken, városunk rendezvényein.

Kívánom, hogy rendi összetartozásunk erősödjön határon innen és túl!

Kívánok valamennyi rendtársamnak és kedves családjának egészséget, óhajokat-kívánságokat teljesítő szép új évet.

vitéz Szarazajtai János törzskapitány

MAGYAR KIRÁLYI KORONAŐRSÉG

25 éves a Magyar Koronaőrök Egyesülete
Ünnep a Budai Várban, 2016. szeptember 17.

A Magyar Koronaőrök Egyesülete a Széchenyi Könyvtár dísztermében tartotta a fennállásának 25 éves évfordulóján rendezett ünnepséget.

(Fotó: v. Tolnai Eta)

Vitéz Woth Imre koronaőrparancsnok érdekesítő, színes és izgalmas előadása kísérte nyomon Szent Koronánk történetét – egészen napjainkig, amikor is a Magyar Koronaőrök Egyesülete ünnepélyesen és hivatalosan átadta a magyar honvédség kötelékébe tartozó díszegységnek, a Honvéd Koronaőrségnek a Szent Korona őrzé-

sének nemes feladatát. A Honvéd Koronaőrség 2011. május 21-én, a magyar honvédelem napján kezdte meg a koronázási jelvények parlamenti őrzésének szolgálatát. A Magyar Koronaőrök Egyesülete pedig Magyar Királyi Koronaőrség néven továbbra is teljesíti a magyar történelemben a koronaőrökre hárult nagy feladatot: őrizni a Szent Koronát és a koronázási jelvényeket – azaz: az ereklyék hivatalos másolatát, s eljuttatni nem csak a Magyarország területén lévő helységekre, de az elszakított országrészekbe, magyar nemzeti öntudatunk, történelem-ismeretünk erősítésére.

E fontos és jelentős feladat teljesítéséhez kívánunk a Magyar Királyi Koronaőrség minden tagjának erőt és egészséget. Megköszönjük a Koronaőrök minden eddigi munkáját, vállalt feladatoknak minden körülmények között való megfelelést. Adja Isten, hogy Szent Koronánk védelme kiáradjon minden magyarra!

vitéz Hunyadi László főkapitány

ARANYVONAT – A Szent Jobb országlása, 1938

(archív felvételek)

***Újra megépülhet az aranyvonat!
Fogjunk össze ennek érdekében!***

A Történelmi Vitézi Rend és a Magyar Koronaőrök Egyesületének Szervezeti és Működési Szabályzatában foglaltak alapján folyamatos kutatásokat végeznek tagjaink a Szent Korona és a Szent Jobb történetével kapcsolatban. A két szent ereklye történelmünk meghatározó része és minden magyar polgár tulajdonát képezi.

A történelem viharai ugyan sok megpróbáltatásnak tették ki mind az ereklyéket, mind az őket védő személyeket, ám bizonyítva a Szent Korona Tanban foglaltakat, mégis sérthetetlenek maradtak!

A két szervezet kötelességének tekinti, hogy dicső elődeik emléket megőrizve és tevékenységüket tovább folytatva, széles körben megismertesse történelmünk e kiemelkedő fontosságú ereklyéit és fontosságukat.

2006-ban a Szent Korona menekítésének 60. évfordulóját, 2008-ban az 1938-as Szent István év és Szent Jobb országlásának 70. évfordulóját, 2009-ben pedig a Magyar Királyi Koronaőrség díszegyenruhájának 100. évfordulóját ünnepeltük.

2010 júliusában Mattsee város központjában, a Szent Korona menekítésének emlékére készült emlékmű új helyét avattuk és szenteltettük fel Mattsee város közreműködésével.

2016. szeptember 17-én ünnepelte Egyesületünk fennállásának 25. évfordulóját. Ebben az évben több fontos évfordulóra is emlékeztünk: a Szent Jobb 1771-es, Raguzából való hazatérésére, az 1891-es, hivatalossá nyilvánított Szent István-nap nemzeti ünneplésére és II. János Pál pápa 1991-es magyarországi látogatására.

Szent István királyunk halálának 980. évfordulóján, 2018-ban szeretnénk megvalósítani egy országos és határon túli ünnepségsorozatot, melynek főszereplője az 1938-ban megépített, Szent Jobbot szállító, az eredeti mintájára újraalkott és díszített Szent Jobb vasúti dízkocsi lenne.

Az eredeti vasúti kocsi Huszár Károly miniszterelnök ötlete alapján, Márton Lajos és Urbányi Vilmos tervei alapján készült el a MÁV dunakeszi főműhelyében.

Az új vasúti szerelvény tervezését és kivitelezését a MÁV Nosztalgia Kft, a MÁV História Bizottság és a Vasúttörténeti Park végzi teljes egészében.

2018-ban az 1938-as országlás főbb állomásait érintve - az eredeti mására megépített új vasúti szerelvényen - a Szent Korona hiteles másolatával kívánunk tisztelegni elődeink előtt. Az útvonal a Szent István királyunk által alapított templomos helyeket célozza meg.

Szeretnénk egy kis történelmi betekintést nyújtani a Szent Jobb-szerelvény történetébe:

1937. október 21-én a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elfogadta a 38-as kettős Szent Év programját, s 1937. december 4-én igen komoly műszaki feladat megvalósítása kezdődött, a szerelvény elkészítéséhez mindösszesen négy hónap állt rendelkezésre. Mihalovics Zsigmond prelátus az előkészítő főbizottság nevében fordul Esztergomhoz, hogy közöljék vele a püspöki kar határozatát a Szent Jobb országjárásáról. A dízkocsit Urbányi Vilmos és Márton Lajos tervei alapján készítette el a Dunakeszi Jármű Javító, átadása 1938. április 17-én volt. Festő: Márton Lajos, segítője Szlamka István.

Ez a munka igazi kitüntetésnek számított. A szerelvény egy vadonatúj gőzmozdonyból és öt kocsiból állt. Az egyházi és világi méltóságokat szállító két-két luxuskocsi fogta közre az ereklyét szállító, bizánci stílusban díszített aranykocsit, amit a MÁV egy négytengelyű szalonkocsijából alakítottak ki. Komoly technikai kérdést vetett fel a rugózás, mivel az akkor 900 éves ereklyét tönkretelhetné volna a folyamatos rázkódás. Az

aranykocsi építésekor a biztonsági megfontolások mellett reprezentációs feladatoknak is meg kellett feleljen. Két oldalán nagy üvegfelületet hagytak, hogy mindkét oldalról lehessen látni a Szent Jobbot, hogy ahol nem emelték ki - ott is láthassák az érdeklődők.

A kocsi külső díszítése egyházi és nemzeti motívumokat tükröz, falára az 1038-1938 évszámot írták, ezzel hirdetve a Szent Király jubileumát.

Tetejére a Szent Korona nagyméretű másolatát helyezték, melyet két oldalról két-két térdelő angyal fogott közre. A dízkocsi egyik oldalán Szent Gellért, Szent Imre, Szent István és Boldog Gizella egészalakos képe díszítette magyar és Árpád-házi címerek közepette. A kocsi másik oldalán Boldog Margit, Szent Nóra, Szent László és Szent Erzsébet életnagyságú alakjai sorakoztak. Az aranykocsi belső mennyezete fehér selyemborítású volt, alatta bíborral bevont emelvényen nyugodott a Szent Jobb ezüst ereklyetartója.

Mögötte egy trónszerű szék állt, a Szent Jobb öre, Mészáros János számára, aki főpapi ornátusban kísérte a Szent Jobbot. Összesen 22 olyan várost látogatott meg a Szent Jobb-szerelvény, ahol az ereklyét kiemelték az Aranyvonatból, s közszemlére tették. Székesfehérváron egy speciálisan kiképzett vörös bársonyhintó nyolc egyforma fehér paripával, hátukon zöld mundaiba öltöztetett hajtókkal várta az ereklyét. Miskolcon egy speciálisan kiképzett autóval szállították, Szombathelyen ágyúlovésekkel köszöntötték, míg a Szegedre érkező szerelvényt már Pálmonostortól egymástól hallótávolságra álló iskolások várták, s „élő telefonként” adták tovább a szegedi állomásig, hogy „Jön István király!” Szolnokon a Szent Jobb érkezésének napján repülőnapot tartottak a városban. Egy repülőraj tisztelgő kört írt le a város felett az ereklye érkezésekor.

Az aranykocsi 1944 utáni sorsáról szinte semmit sem tudunk. Eltűnéséről a legkülönbözőbb legendák keringenek. Egyesek szerint Bajországból egy földalatti repülőgép-hangárban rozsdásodik. Mások kiégett vagonként látták utoljára a dunakeszi járműjavító egyik parkoló vágányán.

Andor Tímea Magyar Királyi Koronaőrseg, titkárság

A Magyar Király Koronaőrseg felhívása a magyarsághoz

Kérjük, lehetőségei szerint támogassa e nagyszerű létesítmény: a 2018-ban a Magyar Szent Korona hiteles másolatával országolni induló vasúti díszkocsi megépítését. E zárandoklat méltó megemlékezése lesz Szent István királyunk 980. évvel ezelőtti halálának. 2018-ban együtt ünnepelhetjük nemzeti egységünket, Szent István országát.

A kocsiszekrény szerkezetkész állapotban való megépítésének költségeit sikeres európai uniós pályázat biztosítja. Ez után az eredeti, a fennmaradt tervek szerinti díszítés, festés következik, mely több hónapot vesz igénybe. Felhívásunk minden magyarhoz – e költségek fedezetét szolgálja.

Küldetésünk a Szent Korona és a Szent Jobb eszmeiségének széles körben való megismertetése, közkinccsé tétele. Kérjük, segítsék e nemes célunk elérését, hogy mindannyiunk büszkeségét, a Szent Jobb vasúti díszkocsit megépíthessük. Tisztelettel kérjük intézmények, cégek, magánszemélyek, civil szervezetek szíves felajánlásait.

A pénzügyi támogatásokról Alapítványunk igazolást tud kiállítani.

Felajánlásokat az alábbi bankszámlára várjuk:
Magyar Királyi Koronaőrseg Alapítvány
Raiffeisen bank 12010501-01574857-00100004
 Átutaláskor a „Megjegyzésben” - kérjük feltüntetni:
Szent Jobb-vasúti kocsi

Segítségüket előre is megköszönjük.

Elérhetőségeink:

M.Kir.Koronaőrök Egyesülete

Itt olvashatnak rólunk : www.koronaorseg.hu

Levelezési cím: 1185 Budapest, Honvéd u. 2.

e-mail koronaorseg@hotmail.com

ÜNNEPI PILLANATOK A KORONAŐRSÉGGEL Egy kiemelkedő eseményről, a Koronaőrseg archívumából:

2010. Rendőrtiszt-avatás, a Budai Vár belső udvarán

A rendőrtiszt-avatás utáni ünnepi pillanatok Orbán Viktor miniszterelnök úrral a Hadtörténelmi Intézet és Múzeum márványtermében rendezett fogadáson

Néhány kiragadott pillanat a Koronaőrseg 2016. évi eseményei közül

Erdély, vitézavatás. 2016. május 7.

2016. május 8. Erdély, GAC-tető. Ökumenikus istentisztelet a hősi halált halt magyar katonáért.

Kopjafa-szentelés a Hősök emlékezetére

A Szent Korona ünnepe Kisgyarmaton

A Felvidék déli régiójának 450 lelket számláló kisközsége, Kisgyarmat látta vendégül a Magyar Szent Korona hiteles másolatát, a Magyar Királyi Koronaőrsg közvetítésével. A rendezvény

2016. július 27. A Szent Korona Csiliznyáradon (nagyszombati kerület, dunaszerdahelyi járás), Felvidék

a katolikus naptár szerinti ünnepen, a „Szűz Mária a Magyarok Nagyszasszonya” napján valósult meg, Kisgyarmat Község Önkormányzatának és Plébániahivatalának szervezésében, a Szent Márton emlékévként alkalmából. Gróf Katalin polgármester asszony köszöntőjében kifejezte örömét a fölött, miszerint Kisgyarmat község az ilyen, és ehhez hasonló rendezvényekkel erősíti a keresztény – nemzeti gyökereket, melyek nélkül nincs megmaradásuk az apró falvaknak, és azoknak, akik még ragaszkodnak a szülőföldön való maradáshoz. A Kálvária-domb melletti Szent Márton-templomban a Szent Korona másolatának szabad megtekintése és fotózás lehetősége várta az érdeklődőket.

Vitézavatás, Budapest, 2016. október 1.

Füzér. A vár felújítását követő vár-avatási ceremónián, 2016. április 27.

MAGYAR TENGERÉSZEK EGYESÜLETE

Kormányzó úrra emlékeztünk

2016 február 8-án emlékeztünk v. Nagybányai Horthy Miklós Kormányzó urunk halálának 59. évfordulóján. A belvárosi Szt. Mihály templomban (Angol Kisasszonyok) a 10 órás misét ajánlotta Dr. Osztie Zoltán esperes úr a megemlékezésnek. Dr. vitéz Csuka Tamás nyugalmazott tábori püspök méltatta Kormányzó urunk életét és munkásságát.

Megemlékeztünk Osztie atya tolmácsolásában vitéz Szimon Miklós hosszújárátú tengerészkapitányról is, akit már 11 éve vesztettünk el. Ő volt a motorja Kormányzó úr és családja földi maradványainak hazaszállíttatásában, vitéz Dávidházy Andrással egyetemben, aki haláláig a Horthy Miklós Társaság alelnöke is volt. A szépszámu megemlékezők között jelen voltak: a Horthy család hazai képviselői, a Történelmi Vitézi Rend, a Szt. Lázár Lovagrend, a Magyar Tengerészek Egyesülete, a Trianon Társaság, és több más civil társaság képviselői. E méltó megemlékezést a Jóisten gyönyörű napsütéses idővel ajándékozta meg.

vitéz Székely László hō. shh.

Haditengerészek emlékhelye Pulában!

Az Emberi Méltóság Tanácsa és a horvátországi Pulában működő Móricz Zsigmond Magyar Kultúregyesület pünkösdi alkalmából megkoszorúzta az I. világháborúban elesett pulai magyar matrózok síremlékét. A 90 pulai magyar nemzetiségű embert tömörítő, 1999-ben alakult egyesület minden évben megemlékezik az I. világháborúban, az Adriai-tenger partjánál hősi halált halt magyar katonákról: matrózokról, haditengerészekről, tengerésztisztekről. Három éve egy társszervezettel együtt állítottak egy emléktáblát a magyar áldozatoknak az I. világháború vége óta nem használt temetőben, addig pedig az ugyanitt emelt fészületnél koszorúztak, évente többször is. A temetőben több, mint 30 magyar katonát lehet név szerint azonosítani a sírfeliratokon, azonban vélelmezhetően ennél sokkal több magyar matróz nyugszik a pulai temetőben. Rajtuk kívül osztrák, olasz és német katonákat is temettek ide, ezekhez a sírokhoz is járnak Ausztriából, Olaszországból és Németországból. A temetőben az osztrákok nagyméretű emlékművet állítottak halottaik emlékére, a magyar hősi halottak tiszteletére csupán a helyben élő kisszámu magyar közösség közadakozásából vásárolt emléktábláját helyezték el.

Az Osztrák-Magyar Monarchia egykori haditengerészeti kikötőjének és matrózképző intézetének helyét adó Pulában nyugvó magyar katonák is talán megérdemelnék a méltó emlékművet!

A Nagy Háborúban 15 millió ember halt meg, közülük 660 ezer magyar volt. A történelmi Magyarországon 3,5 millió katonát soroztak be, többségük a szárazföldi erőkhöz került, de

27 ezren a haditengerészethez lettek besorozva. A haditengerészet állományában sok horvát volt, de a dokumentumok azt bizonyítják, hogy a Felvidékről, Erdélyből és a Délvidékről is sokan kerültek Pulába, matrózként, illetve tengerésztisztként. A Monarchia hadiflottájának 20 %-át adták a magyarok, és kevesen tudják, de tény: az Osztrák-Magyar Monarchia a világ 6. legnagyobb és legkorszerűbb flottájával rendelkezett!

27 ezren a haditengerészethez lettek besorozva. A haditengerészet állományában sok horvát volt, de a dokumentumok azt bizonyítják, hogy a Felvidékről, Erdélyből és a Délvidékről is sokan kerültek Pulába, matrózként, illetve tengerésztisztként. A Monarchia hadiflottájának 20 %-át adták a magyarok, és kevesen tudják, de tény: az Osztrák-Magyar Monarchia a világ 6. legnagyobb és legkorszerűbb flottájával rendelkezett!

A haditengerészet 1862-ben vásárolt Pulában területet, haditengerészeti temető céljára. Kezdetben a hősi halottakat tömegsírba hantolták, majd egészségügyi okok miatt egyéni sírhelyeket alakítottak ki. Pontosán nem lehet tudni, hogy hány magyar hősi halott nyugszik a temetőben, de a beazonosítható sírokat a helyi magyarok megjelölték, piros-férférvirágot tettek a sírhalmokra. Kormánydöntés született arról, hogy a magyar állam méltó emlékművet állít az osztrákokhoz hasonlóan a közös haza határainak védelme során elesett

magyar hősi halottak tiszteletére. A 2014-2016. közötti időszak Európa szerte a megemlékezések jegyében zajlott. Az Egyesült Királyságban, Németországban és Franciaországban éppen úgy, mint a Felvidéken, Erdélyben, Délvidéken és az anyaországban is koszorúzásokra kerül sor. **Minden magyarlakta településen emlékművek hirdetik a hősök dicsőségét, de fontos az is, hogy az idegen földben nyugvó katonáink emlékhelyeire is kerüljön virág!** Nemzeti önbecsülésünk szempontjából fontos, hogy ismerjük meg és tartsuk becsben történelmi múltunk értékeit.

Lomniczi Zoltán írásából

A MATE zászlajának felavatása

Budapest, Hazatérés temploma, 2017. január

VITÉZI IRODALOM

A magyar nyelvű kódexirodalom 1470-1530 között (XV-XVI.sz.)

1. A kódex szó eredete: 'fatörzs', - eredetre utal: viasszal bevont fatábla, melyből, amikor többet összekötöttek, kialakult a mai könyvforma, és ez egyszerűbben használható gazdaságosabb, tartósabb a tekerceselt papirusznál. Legkisebb egysége a kettőbe hajtott bifólium, 3 dupla levél egy terniót, stb, és bizonyos számú egymásra fektetett és összefűzött bifólium alkotott egy ívfüzetet. Ezeket az ívfüzeteket egybekötötték, és ez a kódex. Külső borítója ált. bőrrel bevont fatábla, a műremekektől (arany, dombormű, ékkő) az egyszerűig. Méret szerint az egyházi, közösségi példányok nagyok, a kézikönyvek, utazási könyvek kicsik.

A kódex definíciója: középkori, esetleg reneszánsz, kézzel írott könyv.

A kódex festése:

- alapozó a bólsz (vöröses, vas-oxidos anyag), vagy tojásfehérje.
- ólomvesszővel felkerült az előrajz
- a festékeket ásványokból (azurit, minium, okker), fémekből (arany, ezüst, ólom), növényekből (sáfrány, festőbuzér) készítették.
- a színeket a sötétől a világos felé haladva helyezték egymásra, száradás után, az ecsetaranyat és aranyfüstöt-vékony aranylemezt szintén ezután helyezték fel, kötőanyag tojásfehérje, és rozmáragyarral polírozták fényesre.
- 1300-as évektől elkülönülnek a festőiskolák, céhekbe tömörültek, a festők nevét inkább csak az elszámolások őrizték meg, ritkábban, mint a másolókat (Mátyás, II., Ulászló elszámolásai) – kivétel pl. Váci János. Őket miniátornak (miniummal dolgozó), illuminátornak (színekkel megvilágosító, díszítő) nevezték.

2. A magyar nyelvű kódexirodalom (XV-XVI. sz.):

a) 1450 előtt csak elvétve van magyar nyelvű kódex, pl.: A legrégebbi magyar nyelvű könyv – Jókai kódex- Assisi Szent Ferenc legendája –1370 körülről (igen rossz fordítás, néha kihagyott szavak-ferenceseknek készült). Egy szűk csoport igénye indította el a magyar nyelvű kódexek létrejöttét: latinul nem, vagy rosszul tudó apácák, laikus barátok, gazdag világi nemesek. A miseprédikációk és a jogi ügyek szóbeli ismertetése magyarul folyt, az összes liturgiák, az okmányok, hivatalos eljárások mind latinul. **A papság és a világi műveltek lassan növekvő rétege tudott latinul, az egyszerű emberek és sok nemes írni-olvasni sem tudott még magyarul sem.**

Ezen kívül csak a Huszita bibliát ismerjük, mint magyar fordítást (Bécsi-Müncheni-Apor kódex), ha még volt is, néhány tucattal több nem lehetett. (Nem teljesen értek ezzel egyet.)

b) Második oka a magyar kódexek megnövekedett készítésének, hogy a 15.sz.-ban meglazult egyházi fegyelmet a reformrendek megújult lelkesége és megújító tevékenysége: a latinul nem, vagy rosszul tudó apácák, laikus barátok, a szertartásokon kívül anyanyelvükön akartak imádkozni, elmélkedni az akkor legmodernebb lelkeségi anyagokból, a gazdag világi nemesek szintén. Mindez elősegítette a magyarul való írás-olvasás terjedését. 50-60 év alatt a fordítók magyarul előteremtették a legújabb lelkeségi irodalom java részét.

Amikor már a latin szövegek nyomtatásban terjednek, a kézzel írott magyar nyelvű kódexek ekkoriban mindig egyedi, alkalmi összeállítások, a megrendelő közösség, vagy előkelőség szándéka szerint. Vannak közösségi használati célú kódexek, és eleve egyéni ajátosságra készültek.

Két jelentős rendi műhely van: ferencesek és domonkosok. Budán volt főiskolával, könyvtárral ékes domonkos kolostor, ahol Váci Pál a nyulak-szigeti apácáknak lefordította 1474-ben **Szt. Ágoston reguláit és rendi jogkönyvet. Szövegük a Birk-kódexben.**

Az Óbudai klarisszák és mariánus férfi kolostor a dominikánusokkal könyvcsereidét működtettek.

A nagyvásonyi pálosok alapítójuk (Kinizsi Pál) feleségének, Kinizsiné Magyar Benignának kedveskedtek **két imakönyvvel, a Festetich-kódex és Czech-kódex-el.**

A magyar premontreiek készítették **Európa egyetlen nemzeti, magyar nyelvű hivatalos liturgikus könyvét, a hivatalos szertartások katolikus rendjét, ez a Lányi-kódexben van (1518-19).**

A remetéskedő karthauziak közül emelkedett ki a jelentős író-egyéniség, a Karthauzi Névtelen, aki **a rendi keretek fölé emelkedve összeállított egy egész évi prédikáció és legendagyűjteményt** – szentírási szakaszok, evangélium, prédikáció – mely a luteranizmus ellen is készült az Érdy-kódex nagy része tőle.

Ebből az egész korszakból kb. 40-50 darab kódex példány maradt fenn, sokuk többedik másolat.

Minőségi darabjaik Európa legkényesebb minőségi elvárásainak is megfeleltek. Később, a nyomtatott, de kézzel díszített és kötött Mátyás Corvinák és hasonló kötetek magyar királyi könyvtárát – a Bibliotheca Corviniana, (kb. 2000 kötet) – Európában csak a Vatikáné előzte meg minőségben és mennyiségben egyaránt!

c) A fordítók:

Váci Pál, teológiai magiszter (rendtörténeti utalások rendszere alapján azonosítva)

Nyújtódi András székely ferences, aki Judit nevű apáca húga számára magyarította az Ószövetségből a Judit könyvét – neve a Székelyudvarhelyi kódex ajánlásában.

Ráskai Lea apáca – öt értékes kódex a munkája (Szt.Margit élete 1510, Példák Könyve 1510, Cornides-kódex 1514-19, Domonkos-kódex 1517, Horváth-kódex 1517). Nyulak szigeti könyvtáros nővér, aki fordításaihoz magyarzatokat, a záradékokban pedig országos események adatait rögzítette.

Sövényházi Márta szintén a Nyulak szigetén lakott, a Katalin-legendát az Érsekújvári Kódexben található.

d) A kódexek nevei: A 19.sz.-ban kezdték rendszeresen gyűjteni és kiadni őket, általában ekkor kaptak nevet is, mert a középkorban nem adtak címet, már csak a vegyes műfaji tartalmuk miatt is:

- őrzési helyről: Debreceni Kódex
- tartalmukról: Domonkos-kódex
- tulajdonosukról: Lobkowitz-kódex
- felfedezőjükről: Czech-kódex

e) A kódexek műfajai: célok – tanítás, erkölcsnemesítés, szórakoztatás – és **felolvasásra szánták őket:**

- **bibliái olvasmányok:** átfogó fordítástól a perikópáig, zsol-tárokig.
- **prédikációirodalom:** értekezésekhez és elmélkedésekhez

- hasonló beszédek eleve felolvasásra szánva, pl. Cornides-kódex Dorottya – beszéd Temesvári Pelbárt beszédéből való.
- **traktátusok, értekezések** (tanulmányok, magyarázatok): éretnyek és bűnök, menny és pokol, halál és ítélet, lelkiismeret és ima. Forrásaik pl. az olasz Szt. Bonaventura regulái, és „Az élet tökéletességéről” írt műve, a német Henrik Suso „Dialógus a Bölcsesség és a Tanítvány között”. Az egyetlen efféle magyar mű: „Könyvecske az szent apostoloknak méltóságokról”.
 - **Szentek élete, legendái:** Simor-kódex, Virginia-kódex, Margit-legenda, Érdy-kódex (forrása: Arany Legenda).
 - **Példák:** hit és erkölcsbeli tanulmányokat tartalmazó kerek történetek (exemplum).
 - **Imakönyvek:** zsolozsmák, vagy csak zsolnárok, elmélkedések, imák, - pl. a Miatyánk, Üdvözlégy, Hiszekegy Árpád-kori fordításai, - Festetics-kódex, Winkler-kódex, Peer-kódex, Kriza-kódex. Források. „Hortulus animae” népszerű latin imakönyv, Nicolaus Salicetus Antidotarius animae c. imakönyve (svéd Szt. Brigitta híres 15 imája), Petrarca 7 bűnbánati zsolnára (Festetics-kódex).

- **Himnuszok:** nem éneklésre, hanem megértésre, imára szánták, törekedtek megőrizni a szótagszámot, Döbrentei-kódex, Festetics-kódex. Legjobb: Vásárhelyi András éneke Szűz Máriához, Alexandriai Szt. Katalin 4074 sor verses legendája. Szt. László ének egyszerre jött létre magyarul és latinul, felelő tizes verselésű, mellékelt dallammal, világos szerkezettel – feleségem ezt kutatta.
- **Verses szatíra – első magyar verses szatíra** – Apáti Ferenc – Cantilena-ja (szellemesen csipkelődött a Mohács előtti magyar társadalomról.)
- Szerelmi költészet – első magyar szerelmi költészet – Soproni virágének c. töredék.
- Erotikus gúnyköltészet – Körmöcbányai táncszó (1505)
- Történelmi csatakép: Mátyás király – 150 sornyi töredéke, Szabács viadala c. mű.

A középkor végére megszületett az önálló, írott irodalmi magyar nyelv.

Vankó József VRNT. v. hdgy, m. ifj. előadó

1848 – 49. Emlékeznünk kötelesség! S ezt szívből tesszük!

Egy csata felelevenítésével emlékezünk a szabadságharcról; a Hősökről: honvédekről, népfelkelőkről, ifjakról, gyermekemberekről, asszonyokról és idősebb hadfiakról, akik harcosai, elszenvetői voltak ennek a dicsőséges – nemzetünk számára tragikus korszaknak. Emlékezünk a honvédelemről. Az önfeláldozásról.

*Szép zöld erdő veszi körül
A honvéd sírokat,
Szép zöld erdő gallyai közt
Vidám napfény mulat.*

*Régen, régen volt a csata
De híre most is él
És a vándor lelke előtt
Minden életre kél.*

*Vörös sipka, fénylő szurony,
Tüzes szemsugarak
Kápráztatják a szemeket,
Azok csillámlanak.*

*Szabadságért harcoltanak
Életüket áldozták,
Legnehezebb napjaiban
Szerették a hazát.*

(Dalmadi Gy.)

Honvédsírok az isaszegi erdőben

A csata emlékhelye is elszenvető a habsburg elnyomást, a kommunista diktatúrát. Történelme tükre hazánk szomorú történelmének. De emlékhely is – az el nem törölhető emlékek helye...

Honvéd-szobor emlékmű: A Szobor-hegyen (Szabadság-hegy), a csata fontos színterén áll. 1849 tavaszán, április 6-án az osztrák tüzérség 30 ágyút állított fel a magyarok fogadására. A magyar gyalogság szuronyrohammal kiszorította az osztrákokat, és saját ütegeit állította fel.

A vaskerítéssel körülvett szobor korabeli öltözékben menetelő zászlótartó honvédet ábrázol, mely 1901-ben, a csata 52. évfordulójára készült el országos közadakozással. Radnay Béla szobrászművész alkotása, bírálója Fadusz János szobrászművész volt. Talapzatán a négy vezető tábornok: Görgey, Damjanich, Klapka és Aulich domborműve látható. A szobor talapzata alatt kriptát létesítettek, ide gyűjtötték össze a falu belterületén hősi halált halt katonák maradványait.

Honvédsírok a Katonapallagon. Ezen a helyen ütközött meg Klapka serege először az osztrákokkal. Itt alakították ki az egyik sebkötöző helyet. A terület ádáz küzdelem színtere volt, melyben részt vett a lengyel légió is. Ide temették az ismeretlen nevű lengyel kapitányt és egy magyar huszárfőtisztet, Harsányi Bálintot. Ő hozta haza Galiciából a Lenkey-huszárokat! Több száz honvéd nyugszik itt, kb. 70 fejját állítottak, de az osztrák csendőrség 40 évig senkit sem engedett a sírok közelébe, így a fakeresztek elkorhadtak, rajtuk olvashatatlanná váltak a hősök nevei. Turai György helybeli kovácmester (1900-ban) a lengyel kapitány sírjára korabeli kardból szalagot kovácsolt (1947-ben a múzeum begyűjtötte). 1902-ben a Vasutas Dalárda, az Acélhang, majd 1972-ben a Múzeumbarátok vezetésével Isaszeg lakossága emelt síremléket gránitkőből a Magyar-Lengyel Történelmi Napok alkalmával. Ezen a területen hat síremlék található. Koltórol, a Rákóczi-somfáról hozott somfacsemete zöldell közöttük.

Törzsszékeink szerveztek megemlékezéseket, ill. részt vettek az 1848-49-es forradalom és szabadságharc megemlékező rendezvényein. Egy fotó jelképezze Rendünk helytállását.

Szegeden - a korábbi hagyománynak megfelelően - a Kormányhivatal meghívására március 14-én délután a Múzeumkertben, a Klauzál szobornál helyezte el a Történelmi Vitézi Rend szegedi székkapitánysága az emlékezés koszorúját.

(Fotó: v. Hárs László.)

DON-KANYAR: A 2. MAGYAR HADSEREG MEGSEMMISÜLÉSE

„A Don- felől / Halál szele söpör / Fülem mellett golyó sziszeg/Hideg, hideg, hideg...”

1943 januárjának első napjaiban még nem sejtették a magyar honvédek, hogy mi vár rájuk. Január 12-én Urivnál megmozdult a Vörös Hadsereg.

A 2. magyar hadsereggel szemben a szovjet Voronyezi Front csapatai álltak. Ezek a következők voltak: a 38., a 60., a 40. hadsereg és a 18. lövészhadtest. A szovjet parancsnok Fjodor J. Golikov altábornagy volt. A Vörös Hadsereg 1942. december 20-ra dolgozta ki a támadás tervét, amelyet Sztálin még aznap szentesített. A támadás célja a 2. magyar hadsereg és a 8. olasz hadsereg szétzúzása volt. Az offenzívát még az ellenséges haderőhöz a 33. harckocsihadsereg és a 7. lovashadtest. Főleg a 40. szovjet hadsereg feladata volt a 2. magyar hadsereg felmorzsolása. Ezt 5 lövészhadosztály, egy lövészdandár, egy harckocsihadtest, három harckocsidandár,

két páncélvadászdandár, egy tüzérhadosztály, egy gárda aknavetőosztály és egy légvédelmi tüzérhadosztály alkotta. A számbeli és a technikai fölény tehát a szovjet hadseregnél volt, még hozzá olyan mértékben, hogy a magyar honvédeknek esélyük sem lehetett a győzelemre. A téli hideg időjárás és a befagyott Don is a szovjetek malmára hajtotta a vizet. A támadáshoz három áttörési pontot jelöltek ki: az urivi, a csucsjei hídfőket, illetve Kantyemirovka városát. A sikeres áttörés után pedig a mihamarabbi előrenyomulás volt a cél, hogy a magyar és az olasz hadsereget bekeríthessék. A támadás időpontja egyre tolódott, mert az szovjet csapatok egy része csak késve tudott a hadművelési területre érni. A Vörös Hadsereg ügyelt rá, hogy a támadás előkészítése titokban maradjon. A ködös időjárás és a rossz német felderítés miatt ez sikerült is. **Amikor 1943. január 12-én az urivi hídfőnél megindult a támadás, a védők azt hitték, hogy csak egy helyi áttörési kísérletről van szó.**

A 2. magyar hadsereg azonban egyre nyugatabbra szorult és az eszeveszett menekülésben nem lehetett képet alkotni a veszteségekről. Hetek múltán derült ki, hogy az összveszteség 120 000 főre tehető és ebből majdnem 100 000 ember esett el az 1943-es doni csatákban. A hadfelszerelés háromnegyede odaveszett. 110 000 puska, 3500 géppisztoly, 3300 géppuska és golyósóró és körülbelül 550 löveg veszett el. 1943. március 31-én a Legfelső Honvédelmi Tanács úgy határozott, hogy a túlélőkből két hadosztályt alakít ki, amelyeket az ukrainai magyar megszálló hadosztályok megsegítésére küld. Ezzel fejeződött be a 2. magyar hadsereg története, mely mindössze egy évig tartott. A hazarendelt csapatok áprilisban tértek vissza Magyarországra.

Forrás: donkanyar.gportal.hu

A magyar hadseregnek voltak olyan egységei – igaz, az ellenséges főcsapástól viszonylag távolabbi frontszakaszon –, amelyek még január 28-án is eredeti állásaikban voltak, és csak ekkor kezdték meg fokozatos, rendezett – veszteségektől persze így sem mentes – visszavonulásukat. De a hadsereg zömét ekkor már szétverték.

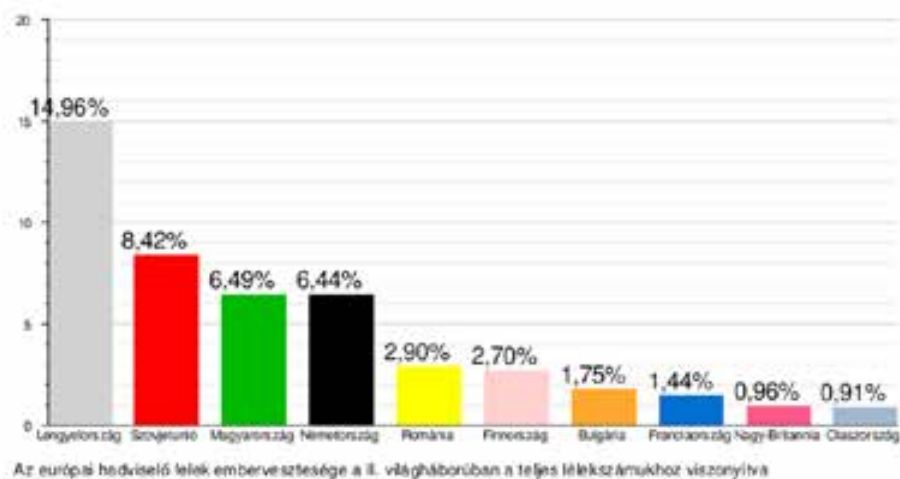
A Voronyezs melletti Rudkinoban magyar pénzből épült katonai temetőben tizenhétézer – magyar katonai térképek és a környékbeliek visszaemlékezései alapján

meztalált és azonosított – magyar katona alussza örök álmát, a közeli Boldirovskaján nyolcezer. Ezenkívül Oroszországban további kétszáz kereszt és márvány-tábla emlékeztet az egykori 2. magyar hadsereg orosz földben nyugvó katonáira.

Magyarország vérvesztesége

Összességében a háború folyamán, illetve annak következ-

Az európai hadviselő felek embervesztése a II. világháborúban a teljes lélekszámukhoz viszonyítva

Néhány megemlékezés képeivel tisztelgünk a doni harcokban hősi halált haltak előtt.

Kecskemét, a II. világháborús emlékhely. Kecskeméti, kalocsai, kiskunhalasi vitézek díszegysége. (Fotó: v.Tiszavölgyi István szkp)

Baranya m. Székkapitányság, Pécs

tében mintegy 790 ezer–1 millió 70 ezer magyar vesztette életét. A háborús mobilitás jóval több, mint félmillió polgárt érintett közvetlenül. Mintegy 240 ezren Magyarország jelenlegi területére menekültek, az innen kitelepítettek, valamint az önként távozók és menekültek száma pedig meghaladja a 370 ezret. A zsidóság nagy részének elmenekülése és elhurcolása, a szomszéd országokban élő magyarok elűldözése, a németység részleges áttelepítése, valamint a Nyugatra menekülés, majd kivándorlás hatására 1948-ra, a kommunista hatalomátvételévére a Kárpát-medence etnikai összetétele jelentősen átalakult. (Stark Tamás - Rubicon, 2009. 9.sz. 44-48.o.)

Miskolc

TVR. Központi megemlékezés, Mány (Fotó: v. Tolnai Eta)

HADAK ÚTJÁRA LÉPTEK

„Nem múlnak ők el, kik szívünkben élnek,
Hiába szállnak árnyak, álmok, évek.”

Juhász Gyula: CONSOLATIO

2015. november 18-án, életének 93. évében lépett a Hadak Útjára vitéz krasznai KRASZNAY BÉLA nyá. honvédezzredes, a Vitézi Rend örökös tiszteletbeli helyettes főkapitánya, a Recski Szövetség Egyesület országos elnöke, a Szabadságharcosokért Közalapítvány kurátora, a Szent Lázár Lovagrend örökös, tiszteletbeli h. főkapitánya, a Szent László Lovagrend parancsnoki rangú lovagja.

Cegléden született 1923. június 26-án. 1944. november 15-én avatták tüzér hadnaggyá a M. Kir. Ludovika Akadémián. Tíz hónapot töltött hadművelési területeken, majd másfél évet hadifogságban. Fialat műszaki egyetemistaként csatlakozott egy antikommunista ellenállási csoport katonai szárnyához, 1948-ban le tartóztatták és internálták. 1950 nyarán sokadmagával Recskre, a kommunista diktatúra legkegyetlenebb, leghírhedtebb kényszer munkatáborába szállították. Három évi működés után, Rákosi uralmának megszűntével a tábor felszámolták, ekkor a kistarcsai internálótáborba került át. Utólag ítelték 7 év szabadságvesztésre, amelyből az internálás miatt kitöltöttek vettek 5 évet. Szabadulása után a kőbányai Fésűsfonó festőüzemében kapott állást, ahol 1968-ig csak fizikai munkát végezhetett. Többedmagával 1988-ban alapította meg a Recski Szövetséget, melynek haláláig országos elnöke lett. A recski haláltáborban töltött, sosem feledhető borzalmas évek, valamint elhunyt rabtársaik emlékének megőrzésére emlékművet állítottak, amelyet 1991 őszén Antall József miniszterelnök avatott fel. Ezt követően a Szövetség emlékparkot hozott létre a volt tábor helyén, amelyet 1996-ban nyitottak meg a látogatóknak. Munkásságáért 2010-ben a Magyar Köztársasági Érdemrend középkeresztjével tüntették ki. A Vitézi Rendbe saját érdeme alapján, a Politikai Elítéltek Közössége (PEK) ajánlásával nyert felvételt 1995-ben. Rendi munkájának elismeréseként megkapta a VR ezüst (2001) és arany (2003) érdemkeresztjét, 2013-ban pedig a legmagasabb kitüntetést, a VR lovagkeresztjét. Temetése 2015. december 15-én volt katonai tiszteletadással Budapesten a Farkasréti temetőben.

Most is, eltávoztával is megköszönjük tb. Főkapitány-helyettes úr munkáját, ügyünk melletti folyamatos, hajlíthatatlan kiállását, rendtársai, bajtársai iránti végtelen nagy szeretetét. Meghurcoltatása, szenvedése, a börtönökben töltött sivár

évei nem törték meg, nem változtattak egyéniségén, értékrendjén, erős lelkiületén. Sőt, megedzették, s a kommunista időkben tartásával, bölcsességével környezetének példaképe lett – csakúgy, mint Rendünkben.

Isten nyugosztaljon, Béla Bátyám. Vigyázd továbbra is Magyarországot békéjéért, nyugalmáért.

vitéz Hunyadi László főkapitány

„A nagyváradi megyéspüspök és a Nagyváradi Székeskáptalan, valamint az egyházmegye papsága szomorú szívvel tudatja, hogy 2016. május 25-én Nagyméltóságú és Főtisztelendő TEMPFLI JÓZSEF nyugalmazott nagyváradi római katolikus megyéspüspök, életének 86., papságának 54., püspökségének 27. évében, hosszú betegség után, szentségekkkel ellátva elhunyt.”

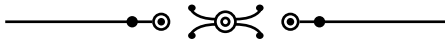
Püspök úr fogadja a Rend Székelyföldről érkezett magyarországi delegációját a szentmise után, Nagyváradon

Tempfli József 1931. április 9-én született a Szatmár megyei Csanáloson. Középszkoláit a nagyváradi Szent László Liceumban kezdte, a nagykarolyi piaristáknál folytatta, majd a tanügyi reform után Szatmárnémetiben érettségizett. 1950-1956 között tanító-nevelő a szentjobbfi iskolában. A gyulafehérvári Római Katolikus Teológiai Intézetben tanult, ahol 1962. május 31-én Márton Áron püspök szentelte pappá, 1982 júniusában szentjobbfi apát címet kapott. 1989 előtt sokat küzdött a váradolaszi, megsemmisíteni rendelt temető híres magyar halottai földi maradványainak és síremlékeinek megmentéséért. 1990. március 14-én II. János Pál pápa kinevezte Nagyvárad 81. püspökévé. Hivatásának megfelelően rendületlenül harcolt az egyháztól a kommunista időkben elkobzott ingatlanok visszaszerzéséért: a Püspöki Palotát, a Kanonok sort és még számtalan értékes épületet szerzett vissza, felbecsülhetetlen egyházi kegytárgyakat és egyéb ingóságokat, értékeket, erdőket és szántóföldeket. Nem beszélve a római katolikus iskola létrehozásáról, az egykori Olaszi temetőből 118 magyar elhunyt földi maradványainak exhumálásáról, templom- és plébániaépítő tevékenységéről... 2008. december 23-án XVI. Benedek pápa elfogadta nyugdíjazási kérelmét. Tempfli József püspök úr egyházmegyéjének kormányzása idején, 19 év alatt 20.000 fiatalat bérmált meg, 46 papot szentelt és három püspök szentelésén is társszentelőként kértek fel. Áldozatos munkája elismeréseként több egyházi és világi kitüntetésben részesült: Nagyvárad Helyi Tanácsának díszpolgári kitüntetése és Életmű-díj, Magyar Örökség-díj (1997), Bethlen Gábor-díj (1999), a Magyar Köztársasági Érdemrend nagyke-

resztje (2007), Magyar Szabadságért-díj (2009). Az engesztelő búcsúmisén Jakubinyi György gyulafehérvári érsek elmondta: a papi hivatás isteni elhívás kérdése. Felidézte: Tempfli József az isteni hívást olyan korban hallotta meg, amikor az egyház vezetői a kommunista diktatúra börtöneiben voltak. Azt követően jelentkezett a gyulafehérvári papi szemináriumba, hogy Márton Áron püspököt kiengedték a börtönből. Május 30-án végső nyugalomra helyezték a nagyváradi római katolikus püspöki székesegyház kriptájában. ***Egyszer azt írta: „Minden igaz embernek, aki valós értéket képvisel, hármass tulajdonsága kell legyen: amit gondolk, azt mondom, amit kimondtam, azt teszem”. És ő ebben nem ismert tréfát.*** (MTI.)

Püspök úr a Történelmi Vitézi Rend alapelvét, értékrendjét meszeszemenően elfogadta, célkitűzéseinket támogatta, munkánkat elismerte. Több jelentős rendi eseményünk díszvendége, szónoka volt. Gondolatai, eszméi belevésődtek hallgatói lelkébe, s most már emlékeinkben őrizzük sugárzó hitét, nagyszerű egyéniségét, szavait. Őt magához fogadta Istenünk.

vitéz Hunyadi László főkapitány

A Történelmi Vitézi Rend búcsúzik vitéz HORVÁTH LÁSZLÓ Tiszteletbeli Törzskapitányától!

Vitéz Horváth László, a Történelmi Vitézi Rend tiszteletbeli törzskapitánya, a Vitézi Szék tagja, az 1956-os Nemzetőrség ezredese, a Szent György Lovagrend lovagja 2016. január 16-án, életének 85. évében tért meg megváltó Urához.

1931. április 7-én született a Veszprém megyei Mihályhá-

zán, református lelkészi családban. A Pápai Református Kollégiumban érettségizik 1950-ben. Édesapja hivatása miatt nem tanulhat tovább, így hároméves katonai szolgálata után a pápai kórház gazdasági hivatalában helyezkedik el. 1956. októberében feleségével együtt lelkesen bekapcsolódnak a teendőkhöz. A dolgozók gyűlésén beválasztják a kórház Forradalmi Bizottságának elnökségébe. Pápan megalakítják a nemzetőrséget, amelynek tagjaként éjszakánként őrséget áll és vigyázza a közrendet, mivel a rendőrség nem működik. A szabadságharc leverését követően őt is, feleségét is elbocsátják. TSZ könyvelő, majd koczikísérő a Pápai Húsiparnál, később ugyanott segédmunkás, végül már segédmunkásként sem alkalmazzák ellenforradalmár és nemzetőr múltja miatt, így kénytelen elköltözni a megyéből és a Pest megyei Százhalombattán kezdenek új életet három kisgyermekükkel együtt. A Dunai Kőolajipari Vállalatnál lesz műszaki előadó, ahol 1990-ik évi nyugdíjazásáig dolgozik. Itt szerzi meg munka mellett az építőipari technikus végzettséget, és elvégzi a Mórincz Zsigmond újságíróiskolát. Több évig volt szerkesztője a Vitézi Tájékoztatónak is. 1988. novemberében részt vesz a Magyar Demokrata Fórum százhalombattai szervezetének megalakításában, megválasztják elnökségi tagnak, majd 2000. májustól 2003. októberig a szervezet elnöke. Édesapja, vitéz Horváth Lajos ref. lelkész, m.kir. táb. lelkész főhadnagy (1899-1972) várományosaként 1996-ban, a Debreceni Nagytemplomban avatják a Vitézi

Rendbe. Vitézi hadnagyként, majd székkapitányként vesz részt a Rend újjászervezésében, majd 2000-től törzskapitányként Pest és Nógrád megyék vezetését látja el. 75 évesen visszavonul az aktív szolgálattól, és tanácsadással támogatja a Vitézi Szék munkáját. Lakóhelyén, Százhalombattán pedig kitartóan szervezi a megemlékezéseket a nemzeti ünnepeken. Munkáját a Vitézi Szék a VR érdemkeresztjeivel (bronz, ezüst, arany), és a VR nemzetvédelmi keresztjeivel (ezüst, arany) ismeri el. Életének és munkájának a felsoroltak csak rövid ismertetését adják.

Vitéz erdélyi Takács István KÖMA-NYUGAT Törzsszék törzskapitánya, református lelkész búcsúztatójából: (...) „Mérhetetlen alázattal élte mindennapjait. Mit bízott rá Isten? Futás, küzdelem, hit! A futást el kellett végezni. Sokszor tűnt úgy, hogy elfogyott körülötte a levegő a munkában, a társadalomban. Hazudtak körülötte éjjel és nappal? Tegyük rendet, takarítsunk! -gondolta többszáz ezer társával együtt 1956-ban. Egy lélegzetvételnél is idő után azonban minden újrakezdődött. Férfiként, édesapaként kellett helytállni és kitartással végezte a futást. Sok mindenre odafigyelt. Írt verset, esszét, cikkeket mert fontos

volt a jobbító szándék, fontos volt, hogy másokat rávezessen az igazságra. Élete sorsfordító pillanata, amikor édesapja várományosaként 1996-ban a debreceni református Nagytemplomban letette a vitézi esküt és elhangzott: Vitézzé fogadom! - Ettől kezdve szinte újjászületett, szárnyalt az útja. Én magam is neki köszönhetem, hogy a Vitézi Rend soraiban lehetek. Noha ott-hon, a templomban, itt a városban, a Vitézi Rendben üresen marad a helye, de neve mindig áldott név lesz, ha rá gondolunk, a lelkünk mosolyogni fog: de jó, hogy a mienk volt és velünk volt és velünk marad.(...)-Az édesapja, nagyapja, a dédapja, a

testvér, Százhalombatta és a Vitézi Rend nagy Öregje, Laci bácsi bement az Urának örömébe. Ámen.”

Vitéz Horváth László tb. törzskapitány úr százhalombattai temetése 2016. január 28-án, a százhalombattai köztemetőben volt, de végakarátának megfelelően hamvai másik felét szülőfalujában, a Veszprém vármegyei Mihályházán 2016. január 30-án helyezték végső nyugalomra. A temetési szertartást végakarátának megfelelően Főtiszteletű vitéz Csuka Tamás ny. protestáns táborigazgató, dandártábornok úr és Nagytiszteletű vitéz Pátkai Gyula Sándor mihályházi református lelképásztor úr végezte, búcsúztatta Nagytiszteletű vitéz Erdélyi Takács István tkp., a Barát és Bajtárs. A Történelmi Vitézi Rend Észak-Dunántúli Törzsszéke nevében vitéz Gajárszky-Galántai Márta Edit vitézi hadnagy úr-asszony búcsúzott törzskapitány úrtól.

Tb. Törzskapitány Úr szülőfalujában történő búcsúztatásán Buda Törzsszék, valamint Közép-Magyarország Kelet TSZK több tagja is részt vett. Emlékét megőrizzük!

vitéz Béres Ferenc tkp.

Áldott legyen a Mindenható, hogy megajándékozta Őt hűséges kitartással, s hogy egész életében nemzetének szolgálatára volt.

vitéz Hunyadi László főkapitány

vitéz Pintér Kornél Észak-Dunántúli Törzsszék törzskapitány

Életének 101. évében, 2016. január 4-én lépett a Hadak Útjára vitéz RUSZKAY ENDRE platinadiplomás okleveles vízepítő mérnök, a TVR Buda Törzsszék legidősebb tagja

1915. november 16-án született Székesfehérvárott. 1938-ban szerzett mérnöki oklevelet a budapesti Műegyetemen. Munkásságát a

Kállay Miklós vezette M. Kir. Öntözésügyi Hivatalnál kezdte. Az 1940-es évek második felében részt vett a tiszakeszi kettős működésű szivattyútelep építési munkáiban. 1943-44-ben a Műegyetem I. sz. Vízügyi tanszékének adjunktusa volt. 1948-ban az Országos Vizgazdálkodási Hivatal főmérnökévé nevezték ki, ahol feladatát az egyes vízügyi beruházások lebonyolítása képezte. Ugyanebben az évben a magyaróvári Agrártudományi Egyetemen sikeres mezőgazdasági szakvizsgát tett.

1950 után részt vett a Tiszalöki Vízlépcső beruházásának előkészítésében, valamint több nagyváros vízellátásának megoldásában. Közreműködött a balatoni térség víziközműves fejlesztésének érdekében folytatott vizkutatásokban, a regionális víz- és csatornarendszerek kialakításában. 1976-ban vonult nyugdíjba az Országos Vízügyi Beruházási Vállalattól, amelynek főmérnöke, igazgatóhelyettese, később létesítményi főmérnöke volt. Nyugdíjasként a Dunántúli Regionális Vízműveknél dolgozott, 1954-57 között a Műegyetem Építésszervezési tanszékének külső konzulense volt. Munkássága elismeréseként háromszor lett a Vízügy Kiváló Dolgozója, s ugyancsak háromszor kapta meg az Árvízvédelmi emlékérmét. 1999-ben Budapesten avatták vitézzé saját háborús érdemei alapján. A Műegyetem platina-okle-

velét 2013-ban vehette át. 2015. október 22-én a földművelési miniszter az Életfa-emlékplakett gyémánt fokozatú kitüntetésében részesítette. Hamvait a balatonakarattai családi sírboltban helyezték örök nyugalomra.

Kedves Endre Bátyánk, búcsúzzunk, de nem feledünk. Nyugodj békében!

vitéz Pintér Kornél törzskapitány

Elhunyt **vitéz ELEKES BÉLA** Szováta-Sóvidék Szék tiszteletbeli székkapitánya 2015. március 17-én, életének 88. évében, rövid betegség után. Fejérden született 1927 április 23-án, várományosként lett a Történelmi Vitézi Rend tagja 2001 június 1-én. Rendi feladatait hűséggel és példás magatartással teljesítette. Köszönjük Neki, hogy a Szováta-Sóvidék Vitézi Szék alapító tagjaként, majd később, mint székkapitány haláláig segítette munkájával Rendünk nemes célkitűzéseit. Mint tanárember, hűséges vitézként a Magyar Nemzet ügyéért mindig helytállt.

Ezúton köszönjük meg a Történelmi Vitézi Rend nevében helytállásod, bőséges eszmei és anyagi támogatásod. Elismerjük, szegényebbek vagyunk nélküled, lélekben mindig felnézünk rád. Mély fájdalommal és szeretettel köszönnek el a Vitézi Rend tagjai Tőled. Végső útjára 2015 március 20-án kísérték vitézi öltözetben az erdélyi vitézi székek képviselői és tagjai. Pihenése legyen csendes, emléke áldott!

vitéz Bocskai István székkapitány

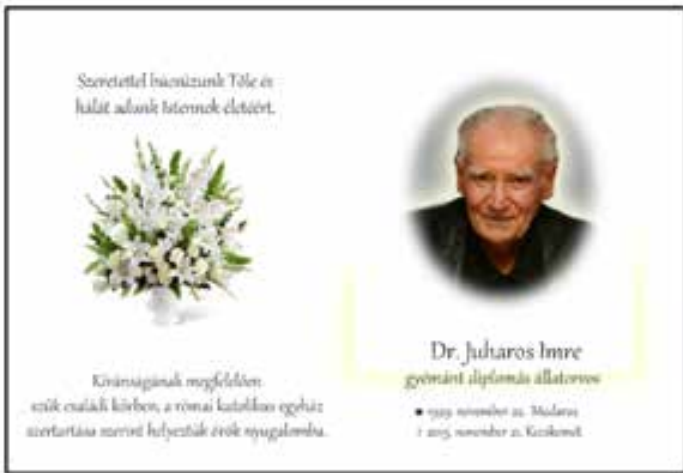
Nemzetes TARJÁNI ANDRÁS életének 65. évében, hosszan tartó, méltósággal viselt betegsége következtében 2015. szeptember 15-én Kiskunfélegyházán elhunyt. Ő volt, aki Rendünk vitézi köpenyeit készítette, s számtalan Bocskay, Kazinczy-díszruhát alkottak feleségével, Arankával együtt. Felesége tovább viszi a már sokak által elismert munkát. Készséges, végtelen munkabírási ember volt, legnagyobb öröme, büszkesége volt, hogy a kezéből kikerült gyönyörű díszmagyarokkal és vitézi köpenyekkel szolgálhatta a nemzetet.

Isten adjon örök nyugodalmat Neked!

v. Hajdú Szabolcs tb. törzskapitány

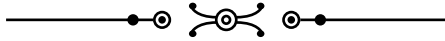
90-ik évét betöltve, 2015. október 30-án lépett a Hadak Útjára a budapesti **vitéz AKAY LÁSZLÓ** m.kir. tüzér zászlós, nyá. honvéd őrnagy. Miskolcon született 1925. február 4-én. Atyja vitéz Akay László vezérőrnagy (1887-1977) várományosaként 1942-ben, Szombathelyen avatták vitézzé, majd a Nagyvárad M. Kir. „Gábor Áron” Honvéd Tüzérségi Hadapródiskolát elvégezve 1944. november 15-én zászlóssá. A nagyvárad tüzérek bajtársi körének vezető tagja, végül elnöke volt. Végső nyughelyére 2015. november 19-én kísértük a Farkasréti-temetőben. Nyugodjon békében.

Kakucs György HOHE

Rendtársai, bajtársai és barátai osztoznak Juharosné vitéz Molnár Piroska Székkapitány és családja gyászában. Nyugodjon békében Székkapitány Asszony férje, élete párja.

vitéz Béres Ferenc otkp.

2015. november 26-án, 79. életévét betöltve hunyt el Miskolcon **vitéz LITVAY OTTÓ** tb. vitézi hadnagy. Miskolcon született 1936-ban. 2005-ben Budapesten avatták a várományosi tagozatba.

Aktív közéleti szereplője volt szülővárosának, cikkei, írásai könyvekben, folyóiratokban tudósítanak a történelmi időkről, többek között az Egy

mérnök, Csorba István a forradalomban, Harcoltam a Donnál: Orczy Sándor visszaemlékezései, „Esztergályos” Bogár Károly a történelem országútján c. interjúkötete. 1947 óta volt cserkész, halálakor a 757-es Szemere Bertalan csapat parancsnoka. Szá-

mos cikke jelent meg erről a témáról is. Közéleti tevékenységét és a fontos történelmi eseményeket megörökítő irodalmi munkásságát 2014-ben Szemere Bertalan Közéleti Díjjal ismerte el Miskolc városa.

Az Észak-Kelet Magyarország Törzsszék vitézei sírjánál dísz-
őrséget állva 2015. december 4-én búcsúztak tőle. Nyugodjon békében.

vitéz Juhász Béla törzskapitány

Vitéz DETRE CSABA FERENC az amerikai tengerészgyalogság főtörzsőrmestere tért meg Teremtőjéhez 68 éves korában, 2015. december 28-án, a kaliforniai Santa Ana kórházban. A kommunizmus ellen akart harcolni, s mint kanadai állampolgár, édesapja, vitéz Detre Gyula (Rendünk Kanadai Törzsszékének országos törzskapitánya) hozzájárulása kellett

ahhoz, hogy az akkor 17 éves fiatalember beléphessen az amerikai tengerészgyalogság kötelékébe. Háborús veterán, a vietnami háborúban, az amerikai tengerészgyalogság katonájaként harcolt. Több kitüntetést kapott helytállásáért, bajtársai megmentéséért. Nyugdíjba-vonulása után azonban súlyos betegséggel küzdött, hasonlóan sok bajtárához, akik a háború rémségeivel néztek szembe. Sajnos, az orvosok nem tudták megmenteni az életét. 2016. április 4-én, a miramari katonai temetőben, katonai díszpompával vettek Tőle örök búcsút katonabajtársai, és testvére, Katalin, képviselve az Édesapát, Gyula bácsit, aki 98 évesen, orvosi tiltás miatt nem repülhetett a temetés színhelyére. Búcsúztak Tőle gyermekei, Gyula és Ádám, egykori katonatársai, barátai.

Rendünk nevében, s a Kanadai Törzsszék nevében veszünk búcsút mi is Csabától. Megszabadította Öt az Úr minden fájdalomtól és betegségtől, s a Hadak Útjára lépve részese lehet az isteni kegyelemnek, megnyugvásnak. Kísérje Öt imánk, megőrizzük emléket. Nyugodj békében vitéz Főtörzsőrmester Úr!

vitéz Soltész Gyula törzskapitány, főszéktartó

Megrendülve tudatjuk, hogy 2016. január 2-án **vitéz SZENTE ISTVÁN** rendtársunk (Adony) életének 77. évében elhunyt. 1939-ben született Nagymagocs községben. Vitéz Sente Mihály várományosaként nyert felvételt a Vitézi Rendbe 2001-ben. Temetése 2016. január 8-án volt az adonyi temetőben.

A család és a rendtársak nevében búcsúzzik: *vitéz László Tibor székkapitány*

Mély fájdalommal tudatjuk, hogy Édesapám, **Dr. vitéz LÁZÁR GYÖRGY** 2016. január 16-án a Hadak Útjára lépett. Örök nyugalomra helyeztük családi érdemszerzőnk, Édesapja, Dr. vitéz Lázár János mellé.

*Dr. vitéz Gyergyóújfalvi-Lázár István
Dél-Alföldi Törzsszék törzskapitánya*

A Szegedi Tudományegyetem, az SZTE Általános Orvostudományi Kar, és a gyászoló család mély megrendüléssel tudatja, hogy DR. LÁZÁR GYÖRGY kutatóorvos, az orvostudományok doktora, a Szegedi Tudományegyetem Kórélettani Intézetének egyetemi tanára, Csongrád megye díszpolgára, a Magyar Érdemrend tisztí kereszttje polgári tagozat kitüntetésével elismert emeritus professzor 81 éves korában, 2016. január 16-án elhunyt. Temetésére és búcsúztatására 2016.

január 22-én került sor a szegedi Dugonics Temetőben. Emlékét a Város, az Egyetem, tanítványai, a Kórleltani Intézet munkatársai, kutató kollégái, barátai, rendtársai és családja szeretettel megőrzik. A tisztelt és megbecsült orvosprofesszortól a Szegedi Tudományegyetem és Általános Orvostudományi Kara saját halottjaként búcsúzik.

SZABADOS JÁNOS VRNT 85 földi esztendejét betöltve 2016. február 1-én tért meg Teremtőjéhez. Székesfehérváron született 1931. december 25-én. 2007-ben nyert felvételt a Nemzetvédelmi Tagozatba. Buda Törzsszék tagja volt. Temetése 2016. február 24-én, a Bp., XXII. ker. Angeli úti urnatemetőben volt. A XXII. kerületi alegységünk több tagja Buda törzskapitánya vezetésével vitézi tiszteletadás mellett búcsúzott idős rendtársunktól. Nyugodjon békében.

vitéz Béres Ferenc otkp.

Életének 76. évében, gyors lefolyású, súlyos betegségben hunyt el **vitéz ILLÉSSY ZOLTÁN**, Pest Törzsszék székkapitánya.

1940. december 20-án született Kispesten. Iskoláit Kispesten végezte, majd a Képzőművészeti Főiskola rendkívüli hallgatójaként és édesapja irányításával

tanult grafikát és művészetfilozófiát. Tervező grafikusként dolgozott 35 évig. A Budapest Közlekedési Rt-től ment nyugdíjba 1995-ben. Alapító tagja, majd később országos alelnöke a Szent Korona Társaságnak. Tagja volt a Magyarok Világszövetsége Egyházi Bizottságának és a Magyarok Nagyasszonya Szent Korona Lovagrendnek. 2001-ben avatták Székesfehérvárott a Vitézi Rendbe. Rendünk egyik nagyon aktív tagját veszítettük el személyével. Búcsúztatása 2016. február 5-én volt a kőbányai Szent László plébániatemplomban.

Nyugodjon békében. *v. Turba László Pest törzskapitánya*

Tisztelt Rendtársaim! Szomorúan közlöm, hogy 72. éves korában váratlanul elhunyt **vitéz RÉSZEGH BÉLA** nemzetes úr. Teme-

tése 2016. február 11-én volt a csikmadéfalvi r.k. temetőben. Lelki üdvösségéért az engesztelő szentmisét a helyi ravatalozóban mutatta be az Úrnak az egyházközség plébánosa. Nagyrabecsült rendtársunk nagy úrt hagyott maga után. Megbízható, tiszta lelkű székely ember volt. Rendíthetetlen hite a magyarságban és szétszabdalt hazánknak föltámadásában mindörökre irány lesz számunkra! Nem gondoltuk, hogy a hagyományos farsangi bál utáni hazatérési kézfogás utolsó lesz számára! Örökké jókedélyű egyénisége, mosolygó arca nem vidít fel többé. Akik ismerték és szerették, gondoljanak Rá kegyelettel és mondjanak el egy fohászt földi bűnei bocsánatáért!

Mindenható Urunk fogadja országába, részesítse kegyelmébe.

Bajtársa vitéz Orbán Imre; törzskapitánya vitéz Máthé Lóránt

Vitéz FÜREDI GÁBOR, a Békés megyei Székkapitányság előljárója méltósággal viselt, súlyos betegsége után 2016. február 15-én, életének 70-ik évében elhunyt Békéscsabán.

Temetése 2016. február 19-én Békés város Rózsa temetőjében volt, a református egyház által adományozott díszsírhely a végső nyughelye. Nehéz szívvel búcsúzzunk, mert mindnyájan szerettük Őt, s bizakodtunk... Művészi fafaragásai, emlékművei Magyarország-szerte, s Erdélyben is

megőrzik nevét. Ezek az alkotások mutatják betegsége feletti győzelmét, az akaratot, a lélek szárnyalását. S bár tudjuk, hogy Székkapitány Úr már a Hadak Útjáról tekint le ránk, mégis a tettekhez kész, a mindig tervezgető, munkálkodó barátot, bajtársat látjuk magunk előtt.

Dr. vitéz Domonkos István szkp. úr nekrológja:

Tisztelt Gyászoló Család, tisztelt gyászoló jelenlévők !

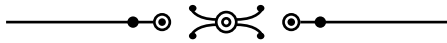
Megrendülten állunk vitéz, lovag Fűredi Gábor székkapitány úr, rendtársunk koporsója előtt. A Történelmi Vitézi Rend tagjai és tisztségviselői fejet hajtanak életutad előtt. Sok és jelentős munkát végeztél, úgyis, mint a Vitézi Rend tagja és úgyis, mint alkotó művész. A TVR. Békés Megyei Székkapitányságát -2009-től napjainkig- újraélesztetted, annak működési keretét megtöltötted tartalommal, létszámát gyarapítottad új és tetterre kész rendtársakkal. A Székkapitányság eredményesen működik, jelen van a megye és az ország életében is. Mint fafaragó művésznek, kezded munkája nyomán sok helyen állnak gyönyörű műalkotásaid, melyek hirdetik a gondolat és a szív mindenhatóságát a test gyengesége felett. A Rend érdekében végzett szervező és műv-

szi tevékenységedet a Vitézi Szék sok elismeréssel, dicsőréttel és kitüntetéssel is jutalmazta. Váratlan haláloed megdöbbsentett bennünket, szomorú szívvel, fájdalommal búcsúozunk Tőled, imánk kísérjen hosszú utadon. Lélekedben azonban velünk maradsz, mert a szívünkbe zártunk Téged.

Székkapitány Úr, kedves Gábor, nem feledünk. Nyugodj békében.

*vitéz Soltész Gyula főszéktartó törzskapitány
vitéz Domonkos István székkapitány*

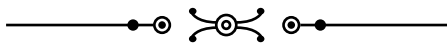
2016. február 21-én hunyt el **vitéz TOÓK ENDRE** ny. gépipari technikus, a Bács-Kiskun megyei székkapitányság tagja. 1927. január 25-én született Deákiban. V. Toók Gyula várományosaként avatták a Vitézi Rendbe 2003-ban. Temetése 2016. 02. 26-án volt Kerekegyházában.

Eltávozott bajtársunk ravatalánál nyolc fős vitézi díszőrség adott végtisztességet a gyászpajzssal.

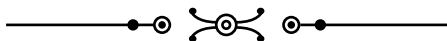
Nyugodj békében, emléked őrizzük.

v. Tiszavölgyi István, Bács-Kiskun megye székkapitánya

Isten akaratában megnyugodva tudatjuk, hogy **vitéz BODONYI LÁSZLÓ** rendtársunk, a Komárom-Esztergom megyei székkapitányság tagja 2016. február 28-án életének 63. évében tragikus hirtelenséggel megtért teremtő Istenéhez. Keréktelekiben született 1952. március 28-án. Vitéz Mező Endre m.kir. vezérőrnagy várományosaként 2008-ban avatták Kenderesen. Tatán helyezték végső nyugalomra a Kocsi úti temetőben lévő családi sírboltban. Nemzetes Úr, nyugodj békében, emléked megőrizzük.

vitéz Pintér Kornél törzskapitány

94 éves korában, sarasotai otthonában (Florida) hunyt el **Prof. Dr. vitéz Lengyel Alfonz** m. kir. hadnagy, ny. honv. alezredes, 56-os szabadságharcos, ny. egyetemi tanár, a New York Akadémia és a Magyar Tudományos Akadémia tagja, a Vitézi Rend tb. székkapitánya.

Gödöllőn született 1921. október 21-én. A miskolci minorita gimnáziumban érettségizik. 1944-ben végez a M. Kir. Ludovika Akadémián. A solti hídfőben századparancsnokként súlyosan

megsebesül a szovjet erővel vívott védőharcokban. Bár a veszprémi hadikórházban menthetetlennek ítélik, operáció helyett az utolsó kenetet kapja Mindszenty József veszprémi püspöktől, súlyos sérüléséből mégis felépül, ám 50%-os hadirokkant lesz. Egész életében hordozza ennek emlékét a jobb vállában egy repesz-szilánk formá-

jában. 1948-ban elvégzi a miskolci jogakadémiát, de doktorálni már nem engedik. Megbélyegzett horthysta B-listásként csak az Első Magyar Cérnagárban alkalmazzák géptisztítóként. Beiratkozik a bölcsészkarra, ahol művészettörténetet és régészetet hallgat. Később a magyar püspöki kar vezetőjének, Mindszentynek a kérésére felveszik a Vallás- és Közoktatásügyi Minisztériumba a Múzeumok, Levéltárak és Tudományos Intézetek költségvetési előadójának.

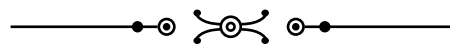
A kommunista hatalomátvétel után államellenes vádakkal letartóztatják, veréssel, vízbefojttással kényszerítik Mindszentyt terhelő hamis vallomástételre, sikertelenül. Magánzárkájában - hogy túléljen - három éven át az egyetemi tananyagot ismételteti magában. Sztálin halála után vajúrként, embertelen körülmények között tölt a várpalotai szénbányákban három évi kényszer munkát.

1956. szeptember elsején szabadul a hatéves rabságból. A forradalom napjaiban fegyverrel harcol, majd a fegyverszünetben megalapítja a Keresztény Világnézetű Magyar Politikai Foglyok Szövetségét. Szintén ezekben a napokban Mindszenty hercegeprimás megbízza őt és a Rókus Kórház plébánosát, hogy szervezzék újjá az Actio Catholicát, a XI. Pius pápa által kezdeményezett és több országban létrejött lelkeségi mozgalmat. December 24-én, szenteste hagyja el Magyarországot.

Az Egyesült Államok fogadja be. Magyar diplomáival nem tud érvényesülni, sírásó lesz a kaliforniai Oak Hill Memorial Parkban, hétvégén pedig iskolát takarít, de hét hónap múlva már beiratkozik a San Jose Állami Egyetemre, ahol művészettörténeti fokozatot szerez. Pénzt gyűjt, Európába utazik és Párizsban, a Sorbonne-on summa cum laude doktorál. Régész karrierje során feltárja többek között Nagy Konstantin császár palotáját Jugoszláviában a mai Szerbia területén, Kína első császájának kincseskamráját, Jing Di Han császár terrakotta katonáit, és vezető régészként irányítja Karthágó romjainak feltárását Tunéziában. Egyetemeken tanít Párizsban, Heidelbergben, Kína és az Egyesült Államok különböző egyetemein, és régészeti iskolát alapít és vezet Kínában (Xian), megteremt a ma már világszínvonalú kínai régészet alapjait. Egyetemi előadásain rendszerint a magyar kultúrát és művészetet is bemutatja.

A Vitézi Rendnek saját érdeme alapján lesz tagja, később székkapitánya. A Vitézi Rend arany fokozatú Érdemkeresztjének birtokosa. Vezető tisztségviselője számos magyar világszervezetnek és szabadságharcos szervezetnek. Tudományos és szabadságharcos életútját a Magyar Érdemrend Tisztikeresztjével ismerik el. Végakarata szerinti temetése Budapesten volt a Fiumei úti Nemzeti Sírkertben." Emléked legyen áldott, pihenésed csendes. Nyugodj békében, Professor Úr!

vitéz Turba László Pest TSZK törzskapitánya

*„Búcsú nélkül eltávoztál
Nem hallottam utolsó sóhajod*

*Fáradtságos életeden át
Miénk volt minden gondolatod.”*

Ami nénit 100. születésnapján köszönti Bús Balázs, Budapest III. kerületének polgármestere

Megrendülten, mély fájdalommal tudatjuk, hogy **vitéz Kovács Béláné, született Szabó Amália** nemzetes asszony, szeretettel gondoskodó, melegszívű feleség, édesanya és barát 2016. március 2-án, 101 éves korá-

ban visszaadta nemes lelkét Teremtőjének. Gyászolják családja, barátai és rendtársai. Nyugodjon békében.

vitész Turba László Pest törzskapitánya

A Rend búcsúzik a Nagy Generáció egy jeles egyéniségétől, kedves Rendtagunktól.

Rendtársai, barátai kegyelettel búcsúznak; gyászában együtt érünk lányával, vitéz Joó Katalinnal, s családjával.

vitész Soltész Gyula főszéktartó, törzskapitány

Veszprémben, 84 esztendő betöltve hunyt el csopaki rendtársunk, **TAKÁCS ANTAL BÉLA VRNT**. 2016. május 5-én. Rendünk tagjává avatták 2005-ben. Nemzetes úrtól búcsúznak az Észak-Dunántúli TSZK. tagjai.

vitész Pintér Kornél törzskapitány

Vitéz BELLOVICZ KÁROLY mosonmagyaróvári rendtársunk, a Kühne-gyár nyugdíjasa életének 95. évében csendesen elhunyt. Ásvány községben született 1921-ben. 1995-ben Pécssett avatták a nemzetvédelmi tagozatba. Hamvasztás utáni búcsúztatása 2016. június 3-án volt az óvári temetőben. Emléked nem hagyjuk feledésbe merülni Károly bátyáink!

Fehér Imre VRNT székkapitány

A Történelmi Vitési Rend Észak-Dunántúli Törzsszéke és a Magyar Vidék Országos 56-os Szervezet Isten akaratában megnyugodva tudatja, hogy **vitéz TAKÁCS ANTAL BÉLA** rendtársunk, bajtársunk 2016. május 5-én életének 84. évében megtért teremtő Istenéhez. Lelki üdvéért 2016. június 10-én a veszprémi Feltámadt Üdvözítő tiszteletére szentelt, ismertebb nevén Károly templomban szentmisét mutatott be Főtisztelendő vitéz Nagy Károly kanonok, plébános rendtársunk, majd a Vámosi úti temetőben utolsó útjára kísértük. Az elhunytak nem voltak hozzátartozói, Kö-

szönetet mondunk a temetésen részt vett minden rendtársunknak, bajtársi közösségeinknek.

Köszönet és tájékoztatás:

A Történelmi Vitési Rend és a Magyar Vidék Országos 56-os

Szervezet bajtársi közösségei nevében tisztelettel köszönöm mindazok pénzügyi támogatását, akik segítségével 2016. június 10-én - vitézhez és 56-oshoz méltó végtisztesség-adással - örök nyugalomra helyezhettük vitéz Takács Antal Béla bátyánkat. Megható és egyben felemelő érzés olyan közösségek tagjának lenni, ahol olyan hazafiak vannak, akik holtában sem engedik el egy hozzátartozó és vagyon nélkül elhunyt bajtársuk kezét.

Tisztelettel közlöm, hogy az adományoknak köszönhetően vitéz Takács Antal Béla a Történelmi Vitési Rend és a Magyar Vidék Országos 56-os Szervezet saját halottja lett, temetésének és végső nyughelyének minden költségét kifizettük. Ezúton is köszönöm mindannyiuk együttérző áldozatvállalását, Főtisztelendő vitéz Nagy Károly székesegyházi kanonok úr egyházi szolgálatát, valamint az ügyben eljáró önkormányzati és temetkezési szakemberek segítségét, akik a törvények és szabályok merev betűit átlépve az emberséget helyezték előtérbe. Külön köszönöm vitéz Béres Ferenc országos törzskapitány úr megtisztelő személyes részvételét a szertartásokon és vitéz Hunyadi László főkapitány úr támogató segítségét. Köszönettel fordulok azok felé is, akik elkísérték utolsó útjára Béla bátyánkat, köszönöm vitéz Juhász Antal versmondónk alkalomhoz illő hazafias szavalatát.

Szíves tájékoztatásul közlöm, hogy a temetés végösszegénél csaknem 50 ezer forinttal több adomány érkezett a bankszámlára, ezért az eredeti felhívásban közölteknek megfelelően a fenti összeget az 1956-os Forradalom és Szabadságharc 60. évfordulóján Ajka - Ajkarendeken állítandó 56-os emléktábla költségeire fordítjuk, melyet így a Magyar Vidék Országos 56-os Szervezet és a Történelmi Vitési Rend közösen állít.

vitész Pintér Kornél Észak-Dunántúli TSZK. törzskapitány, M.V.O 56-os Szervezet országos elnök

2016. május 31-én lépett a Hadak Útjára **vitéz Simon László (+95)** vaspöri lakos rendtársunk, a Zala megyei székkapitányság tagja. Saját érdemei alapján nyert felvételt a Vitési Rendbe, Pécssett avatták vitézzé 1995-ben. Nyugodjon békében!

vitész Bartal András György, Zala megye székkapitánya

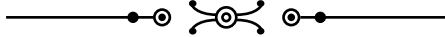
Vitéz ÁRPÁDHÁZI DAKA JÓZSEF 2016. június 17-én, 97 éves

k o r á b a n megtért teremtőjéhez. Temetése június 27-én volt az egrí Gróber urna-temetőben. Adjon Isten örök nyugalmat Neki.

vitéz Harsányi Jenő vitézi hadnagy,
Észak-Kelet Magyarország TSZK.

Tisztelt Rendtársak! Szomorú kötelességemnek teszek eleget, amikor bejelentem, hogy nagyra becsült rendtársunk,

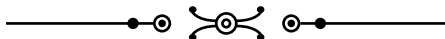

vitéz lovag Decleva Ferenc a Dél-Dunántúli Törzsszék Pécs, Baranya megye székkapitánya, a Magyar Vidék Országos 56-os Szervezet Baranya megyei elnöke 2016. július 11-én életének 74. évében a Hadak Útjára lépett, lelkét visszaadta a Teremtőnek.

Szeretett rendtársunktól 2011. július 21-én búcsúztunk a Pécsi Köztemető kápolnájában.

Nyugodjék békében. Szívünkben örökké élni fog.

vitéz Szárazajtai János törzskapitány

Nehéz szívvel tudatjuk, hogy **vitéz MÁTRAY DEZSŐ tb. budai székkapitányunk** életének 87. évében elhunyt. Nemzetes úr a Nagyváradai Magyar Királyi „Gábor Áron” Honvéd Tüzérségi Hadapródiskola növendéke volt, s a háború végén ő is osztozott a hadapródok sorsában.

Élete számos nehéz fordulópontján a hazaszeretet vezérelte. Több éven át a budapesti, XI. kerületi, szentimrevárosi „Szt. Bernát Cserkészcsapat” h. parancsnokaként

tevékenykedett, nevelve az ifjúságot. Rendi tevékenységére, megbízására mindig büszke volt, bajtársainak támasza, feletteseinek megbízható munkatársa volt. Hiányozni fog figyelmes, közösség-kedvelő, őszinte egyénisége. Temetése 2016. július 29.-én, a Felső-krisztinavárosi Keresztelő Szent János Plébánia Templom urnatemetőjében volt.

Székkapitány úr, búcsúzzunk Tőled, de emlékeinkben tovább élsz!

vitéz Béres Ferenc Buda törzskapitánya, országos tkp.

2016. július 7. A Hadak Útjára lépett dr. Szalontai Éva aranytollas újságíró a Magyar Arany Érdemkereszt kitüntettette, a Magyar Kultúra Lovagja, Rendünk tagja.

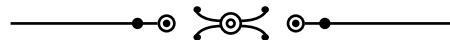
Búcsúztatása a gazdagréti Szent Angyalok templomában történt. 2001-ben Székesfehérváron avatták rendünk tagjává. Gazdag életűtől bíró rendtársunkat - a nagy emberekre jellemző szerénység miatt, sajnos nem ismertük; csak a haláluk után derül ki, kik is voltak valójában. Búcsúzzunk Tőled, adjon Isten örök nyugalmat.

vitéz Turba László Pest TSZK tkp.

A Történelmi Vitézi Rend Észak-Dunántúli Törzsszéke és a Magyar Vidék Országos 56-os Szervezet Isten akaratában megnyugodva tudatja, hogy **vitéz RADNAI JÓZSEF** rendtársunk, bajtársunk 2016.július 18-án életének 85. évében megtért teremtő Istenéhez. Temetése 2016. július 26-án Veszprémben a Vámosi úti temetőben volt. Bajtársunk, harcostársunk emlékét megőrizzük!

vitéz Pintér Kornél Észak-Dunántúli TSZK. törzskapitány,
M.V.O 56-os Szervezet országos elnök

„Szomorú szívvel tudatjuk, hogy **vitéz Koppány Jánosné, vitéz Szabó Margit**, életének 91. évében, 2016. augusztus 1-én elhunyt. Szerettei, ismerősei, rendtársai körében 2016.08.18-án búcsúztunk Tőle az Óbudai temetőben.

Szeretett fiai: vitéz Koppány Zsolt, vitéz Koppány Csongor. *A Hadak Útjára lépett Nemzetes Asszony; de emlékét kegyelettel megőrizzük. Gyászukban osztozunk a családdal.*

vitéz Béres Ferenc országos törzskapitány, Buda törzskapitánya

...és marad a szeretet.
„Megállt a szív, megállt a kéz,
Nincsen szó az ajkadon,
Szívünkben örökké élsz, mert
Szeretünk nagyon”

Mely fajtálatommal tudatjuk, hogy
Mordényi Endréné szül. Cseh Nelli

2016.augusztus hó 8-án, életének 83.évében
rövid szenvedés után váratlanul - békésen elhunyt.
Temetését – hamvasztását követően szűk családi körben
végezzük.

Kérjük, aki kedvelte-szerette őt, részvétnyilvánítás végett 1 szál
gyertyát gyűjtsen emlékére.

Székesfehérvár.2016. augusztus hó

A gyászoló család

Vitéz Mordényi Endre kedves rendtársunk és családjá gyászában kegyelettel osztozunk.

vitéz Pintér Kornél törzskapitány

2016. augusztus 16-án elhunyt az Erdélyi Törzsszék, Székely Törzs, Csíki Székének kiemelkedő tagja, **Dr. vitéz KÁL-LAY OSZKÁR (Budapest, 1940 aug.16.)**. Fiatalon az 1956-os eseményekkor Ausztrián keresztül Belgiumba kerül, s tanulmányait folytatva szomorvos lesz. Az 1989-es események után komoly anyagi segítséggel támogatja az erdélyi ma-

gyarságot-székelységet. Egy útjukról hazafele menet balesetben elveszíti feleségét. Második felesége Bágyról származik, így még jobban kötődik a székelyekhez. Minden erejével és tehetségével felemelkedésüket segíti. Mindezekért 'Tiszteletbeli Székely' címmel tüntetik ki és Bögöz község díszpolgára elismerést kap. 2004-ben Csíkszeredában Julianus-díj kitüntetésben részesül. Tagja a Magyar Máltai Szeretetszolgálatnak, a brüsszeli Katolikus Misszió ügyvezető igazgatója, a Belgiumi Magyarok Szövetségének elnöke. 2007-ben a TVR Székely törzs Csíki Széke soraiba avatjuk a Csíksomlyói Kegyetemplomban. 76 éves korában, súlyos betegsége következtében Brüsszelben érte a kegyetlen halál.

Elvesztettünk egy nagyszerű rendtársat, nemzetéért aggódó, igaz magyart. Augusztus 26-án helyezték örök nyugalomra a brüsszeli Szent Péter r.k. templomból való búcsúztatása után, a helyi jettei temetőben.

Kiváló magyarságáért, emberségéért az Úr adjon örök nyugalommat neki.

*vitéz Lázár Elemér főkapitány-h.,
Erdély országos törzskapitánya*

Elhunyt vitéz K. BONDÁR IMRE tb. székkapitány, Erdély A Történelmi Vitézi Rend Erdélyi Országos Törzse és az Észak-Erdélyi Törzskapitányság Isten akaratában megnyugodva tudatja, hogy vitéz K. Bondár Imre tb. székkapitány, nyugalmazott faipari mérnök életének 75. évében, rövid szenvedés után augusztus 25-én elhunyt.

1941-ben született Nagyszalontán. Több évig a nagyszalontai bútorgyár igazgatója volt. Az 1943-ban avatott id. vitéz Bondár Imre várományosaként nyert felvételt a Vitézi Rendbe. A Hajdúsági Szék alapítója, több évig székkapitánya. A magyar értékek őrzője (pl. a nagyszalontai hősök emlékműve, turulmadár a városházán az ő kezdeményezéséből fakad). Életében számos karitatív tevékenységgel karolta fel a szegényeket, árvákat és özvegyeket.

Augusztus 28-án Nagyszalontán református szertartás szerint helyezték örök nyugalomra rendtársai jelenlétében. A rendi közösség képviselőjeként v. Lázár Elemér főkapitány és v. Kocsis László Észak-Erdélyi otkp búcsúzott és méltatta a néhai székkapitány érdemeit. Szívünkben, s mindazok szívében megmarad emlékezeted, kikkel együtt munkálkodtál, s kiknek érdekében annyi áldozatot hoztál!

GULYKA JÓZSEF címzetes prépost, érdemes esperes, nyugalmazott plébános, Isaszeg díszpolgára, a Történelmi Vitézi Rend tiszteletbeli tagja 2016. szeptember 30-án, életének 80., papságának 57. évében megérkezett Teremtőjéhez. 1937. július 19-én született Zagyvaszántón. Vácott szentelték pappá 1960. június 19-én. Káplánként szolgált Lajosmizsén 1960 és 1964, Üllőn 1964 és 1969, Kiskunmajsán 1969 és 1971, Dányban pedig 1971 és 1972 között. 1972 és 1978 között Szentlőrinc-kátán, 1978-tól 2016-ig, nyugdíjbavonulásáig Isaszegen volt plébános. Kerületi esperes volt 1981-től, címzetes prépost 1996-tól. Kedves egyéniségét mindenütt szeretet övezte. Szolgálatában hűséges pap, híveinek mindenkor támasza, jó pástora volt. Személyében hiteles katolikus egyházi személyt, remek magyar embert veszítettünk.

Dr. v. Bucsy László tkp.

A Történelmi Vitézi Rend és a Szabadságharcos Szövetség értesíti barátait és ismerőseit, hogy **VITÉZ BOGÁRD ANDRÁS (+91)** hosszú betegeskedés után 2016. október 6-án elhunyt Torontóban. 1925-ben született Pécsen. Hét hosszú évet sánylódott a kommunista börtönökben, különböző rablányaiban végzett kényszermunkát. 1956. elején szabadult. A forradalom kitörése után bekapcsolódott a fegyveres ellenállásba, a Baross téri harcokban vett részt. Menekülése után három évet töltött Angliában, tizenkét évet Ausztráliában és 1972-ben telepedett le végleg Kanadában. Mindig nagyon tevékeny volt a magyar ügyekben, szerény jövedelmét a magyar ügyekre költötte. Különösen szenvedélyesen dolgozott a politikai foglyok és szabadságharcosok ügyeiért. A diktatúra bukása után megkapta a 56-os Hűség a Hazához érdemrend keresztjét és 1996-ban felvétel nyert a Vitézi Rendbe. Lelki üdvéért a torontói Árpád-házi Szent Erzsébet rk. templomban tartottak gyászmisét 2016. november 16-án. Emlékét megőrizzük, nyugodjon békében. Eltávozta súlyos veszteség mindnyájunknak, akik szerettük, tiszteltük Öt. Fogadja magához a Teremtő.

vitéz Majthényi László Kanada törzskapitánya

VITÉZ MEDVE JÁNOS rendtársunktól vettünk végső búcsút 2016. október 24-én Nagykőrösön. 1927. 07. 11-én született Nagykőrösön. Várományosként avatták Kenderesen 2008-ban. Nagykőrösi csoportunk aktív tagja volt, rendezvényeinken mindig megjelent, de hosszú, (6 éves) betegsége miatt már nem tudott részt venni a rendi programokban. Temetésén sok vitéz társunk kísérte utolsó nyughelyére. Adjon neki Isten örök nyugalommal.

vitéz Tiszavölgyi István székkapitány

MINDENBEN ÉS MINDENHOL HŰSÉGES VOLT - Végső búcsú VITÉZ TERGALE CZ FERENC TŐL.

Kiváló baráttól, nagyszerű, önzetlen vitéz társunktól vettünk búcsút Emődön, az 1920. október 11-én született **vitéz Tergalecz Ferenc től**. 96 év örömben és emberpróbáló időkben. Ez jutott számára, vagyis a teljesség. Az elemi iskolát Emődön, a római katolikus iskolában végezte el, innen nyert felvételt a szakmunkás képzőbe, ahol 18 évesen kőműves-segéd képesítést szerzett.

Hűséges típus, aki nem csak szülőhelyét, de szakmáját sem cserélte másra. 1963-ban kőműves mestervizsgát tett. Nyugdíjba vonulása: 1990. Kőműves kisiparosként tevékenykedett. Keze nyomát őrzi az újonnan épített és felújított lakóházak sokasága Emődön és a környező településeken.

A II. világháborúban tüzerként teljesített katonai szolgálatot. Részt vett a doni csatában és a front összeomlása után a visszavonulók között maradt, így esett orosz hadifogságba 1945 májusában, Klagenfurt mellett. Súlyos megpróbáltatás évei következtek: a hadifogság éveit a Szovjetunióban, Tulla mellett, a 7323/ 4 számú lágerben élte meg. Több éves emberpróbáló raboskodás után 1948. augusztus 18-án szabadult. Nyugdíjas korában is aktív életet élt. Tagja lett a Doni Bajtársak Szövetségének. Felvételt nyert a Vitézi Rendbe, 2005. szeptember 17-én avatták vitézzé.

Hamvait az emödi temetőben helyezték örök nyugalomba. Emlékét megőrizzük a kiváló katonának, nagyszerű szakembernek és példaadó apának, férjnek.

v. l. Sziki Károly nekrológiájából

A102 éves, a II. világháborúban részt vett **HORVÁT JÓZSEF** nagy barátunk és nemzettársunk hagyott el bennünket 2016. november 14-én. A Zala megyei Sand községben vettünk Tőle örök búcsút. Temetésén díszőrséget adtak a Történelmi Vitézi Rend Nagykanizsai Hadnagyságának vitézei, II. világháborús hagyományörző egyenruhában. *Druskóczi István VRNT és Németh Ferenc VRNT.* Adjon Isten örök nyugalommal neki.

*vitéz Bartal György András székkapitány,
KÖMA-Nyugat TSZK.*

Búcsúzzunk dr. GRESPIK LÁSZLÓ VRNT rendtársunktól!

2017. január 28-án, szombaton búcsúztattuk a Budai Ciszterci Szent Imre Templomban, a tragikus hirtelenséggel elhunyt rendtársunkat. A gyászmisét Urr Ipoly plébános atya celebrálta, míg a Nemzeti Jogvédő Alapítvány részéről Dr. vitéz Zétényi Zsolt méltatta az elhunyt tevékenységét. Rendünk tagjai díszőrséget álltak a gyászszertartás alatt.

Nyugodjon békében.

vitéz Turba László tkp.

Mezőpanitban temetik újra a Kolozsváron tavaly júliusban kihantolt, a II. világháborúban hősi halált halt több, mint 90 magyar honvéd földi maradványait, miután nem sikerült kialakítani egy központi magyar gyűjtőtemetőt a Maros megyei Jobbágytelkén, ahol a tervek szerint 350 egyéni sírhelyet biztosító magyar központi gyűjtőtemetőt hoztak volna létre. Tavaly a kolozsvári új zsidó temetőben tárták fel az 1944 szeptemberében és októberében a Tordakörnyéki csatákban elesett magyar katonák csontjait. A honvédek exhumálását az tette szükségessé, hogy az új zsidó temető érintett parcellája más rendeltetést kapott. A csontokat eddig a Maros megyei Nagyernyében tárolták, ahonnan a Magyar Honvédelmi Minisztérium illetékesei átszállították a Marosvásárhelytől 13 kilométerre fekvő Mezőpanitba. Itt a helyi református temetőben fognak kialakítani egy közös sírt, s ünnepélyes keretek között várhatóan szeptember utolsó hetében újratemetik a honvédeket. (MTI)

*„Ne félj, mert megváltottalak,
Karjaimba zártalak,*

*Neveden szólítottalak,
Örökre enyém vagy!”*

TRIANON - 1920 – 2016.

„Tíz óra után pár perccel jött egy hír... egy végzetes hír”

„Minden bizonyíték, mellyel egyes szövetségeseink elláttak bennünket, hazugságon alapult és hamisítvány volt, úgyhogy mi is hamisítás alapján döntöttünk.” - mondta utólag Lloyd George brit miniszterelnök az 1920. évi trianoni békediktátumról.

96 évvel ezelőtt, 1920. június 4-én, a versaillesi Nagy-Trianon kastélyban írták alá az I. világháborút lezáró magyar békeszerződést. A diktátum következtében Magyarország elveszítette területének több mint kétharmadát, az ország lakosainak száma 18,2 millióról 7,6 millióra esett vissza! Jelentős magyarlakta területeket csatoltak a szomszédos országokhoz.

Közel 3 és fél millió magyar került kisebbségi létbe. Románia önmagában nagyobb területeket kapott - 103 ezer km²-et - mint ami Magyarországnak maradt! A történelemben soha egyetlen országot sem büntettek ilyen igazságtalanul!

Egy francia történész írt arról a harmincas években, hogy a trianoni békeszerződés a diplomácia történetének legigazságtalanabb békéje volt. Georges Desbous szerint Magyarország új határai mentén minden határköze azt kellett volna felvéssni, hogy „itt nyugszik az igazság.”

1920. január 15-én adták át a később trianoni békeszerződés néven elhíresült dokumentumot és gyászt, mélységes gyászt hoztak a nemzetre.”

Ezen a napon adták át a Quai d'Orsay (francia külügyminisztérium) vörös termében a győztes hatalmak képviselői a gróf Apponyi Albert vezette béke delegációnak azt a „békeszerződést”, amely szétdarabolta a történelmi Magyarországot. Erre a napra manapság nem szokás emlékezni, pedig ekkor dőlt el - a győztesek reményei szerint végleg - Magyarország sorsa. 1920. január 15-én, csütörtökön, délután 4 órakor gróf Apponyi Albert átvette a később trianoni békeszerződés néven elhíresült dokumentumot. Erre az aktusra Párizsban, a francia külügyminisztériumban került sor. Az átadáskor Clemenceau francia miniszterelnök közölte: tudomásul vették azt a magyar kérést, hogy a magyar delegáció vezetője expozét kíván tartani az átvett békefeltételekről és Magyarország helyzetéről, de hozzátette: Meg kell jegyezni, hogy miként Németországgal, Ausztriával és Bulgáriával ugyanilyen esetben történt, az Önök expozéját semminemű vita nem fogja követni. (Nemzeti

Újság 1920. január 17. 1. o.) A francia politikus szavai világosan jelezték, hogy itt nem két egyenrangú fél áll egymással szemben. A győztes nem kíváncsi a legyőzött érveire. Világos lett, amit addig is sejteni lehetett, hogy nem béke készül, hanem megalázó diktátum. Ma már tudjuk, ekkor, a vesztes országok megalázásával, kifosztásával ágyaztak meg a II. világháborúnak.

Érdekes idézni, mit írt a közismert liberális napilap, a nagy múltú Budapesti Hírlap. A Rákosi Jenő nevével fémjelzett lap vezércikkének első bekezdését idézem:

„A szemünkben vér, a tintatartónkban könny: úgy írjuk e cikket a békekötés föltételeinek hallatára. Sokszor olvastuk ellenséges lapokban, hogy bűnösök, sőt hogy a főbűnösök vagyunk, tehát bűnhődnünk kell. De a becsületes föld és a pártatlan ég tudja, hogy nem mi vagyunk a bűnösök. És kétezer évvel ezelőtt is hangzott Jeruzsálem utcáin a dühödt és vérszomjas feszítődés. És Őt megfeszítették. De ki meri mondani, hogy bűnös lett volna, hogy nem a mások, hanem a maga bűneiért hurcoltatott volna a Golgotára? Soha több vér nem folyt még egy háborúban azért, hogy az árulás, hiteség, hazugság és rágalom legyen úrrá a világon. Mert ez a békekötés ezeknek az európai erényeknek a diadala.”

Ma is sokszor halljuk, hogy bűnösök vagyunk, s méltán bűnhődtünk. Nincs új a nap alatt. Ráadásul az említett „európai erények” ma is virulnak. A cikk írója (minden bizonnyal Rákosi Jenő) a bekövetkezett katasztrófaért felelőssé tette azokat, akik belül bomlasztották az ország rendjét, akik saját kalózpoltikájukkal romlásba döntötték az ezeréves országot:

„Levagdalják kezünk-lábunk, és itt marad vonagló törzsünk, hogy elneveztezzék független Magyarországnak, gúnyjára röhögő ellenségeinknek, akik osztoznak levágott testrészeinken. Most gyönyörködhetnek benne obstrukciósok: demokraták, Károlyisták, szociálisták, defetisták, kommunisták, radikálisok, galileisták, akik addig ostromolták a nemzet tömör egységét egyéni jogokért, amíg szétfoszlott elemeire, és könnyű prédája lett ellenségeinknek. Itt veszítettük el a háborút, nem ott künn a csatatereken. Ott csak akkor, amikor sikerült nektek a dögvész belecsempészni a lövészárkokba és a becsületes magyar katona szívébe is.” (Budapesti Hírlap 1920. január 17., 1. o.)

Mindezt ma bizonyos körökben tagadni szokás. Baloldalon és liberális tájékon Károlyi Mihály még manapság is formátumos embernek számít, a radikálisokról, galileistákról és kommunistákról pedig nagy a hallgatás. Az akkori idők magyarságát természetesen nem érte váratlanul a kegyetlen békediktátum. Volt idő felkészülni rá. Gondolom, nem sokan tudják, hogy a békefeltételek átadása előtt néhány nappal az ország talán legnagyobb erkölcsi-szellemi tekintélye, dr. Prohászka Ottokár székesfehérvári püspök egyházmegyei rendeletet adott ki, amelyet az egyházmegye lapja, a Fejér megyei Napló közölt. Ezt a szöveget nem szokták idézni, ezért most teljes terjedelmében közlöm:

„*A versailles-i ötös tanács a közel jövőben a magyar békefeltételeket közölni fogja. Valószínűnek látszik, hogy ezen békefeltételek Szent István birodalmát, az ezeréves Magyarországot területi épségében meg fogják csonkítani, s sok száz és sok ezer magyar hazafit vetnek az irántuk mit sem érő idegen népek rabságába és gyászt, mély séges gyászt hoznak a nemzetre. Nemzeti gyászunkat nyíltan dokumentálni, a megcsonkítás ellen méltóságteljesen tiltakozni egyrészt szent kötelessége mindannyiunknak, ezzel tartozunk az idegenek rabságába kerülő véreinknek, önmagunknak és a jövőendő nemzedékeknek, másrészt módfelett szükséges, hogy népünk a haza megcsonkítását illetőleg tisztán lásson és annak horderejét megismerje. Hogy nemzeti gyászunknak külsőleg is kifejezést adjunk, a közzétételt követő harmadik napon „nemzeti gyásznap” lesz. Ezennel elrendelem, hogy ezen később meghatározandó napon a templomokban isteni tisztelet tartassék – missa de requiem pro militibus – rövid egyházi beszéddel, melynek keretében mutassanak reá a t. lelkészek arra a súlyos, pótolhatatlan veszteségre, amit nekünk hazánk megcsonkítása okoz. Az isteni tisztelet megkezdése előtt 5 percig zúgjanak az összes harangok. A Magyar Nemzeti Hadsereg Székesfehérvárott és Fejér vármegyében állomásozó csapatai is e napon gyászszóval tartanak s isteni tiszteletet hallgatnak délelőtt 9 órakor. És pedig a magasabb katonai parancsnokságok, katonai küldöttségek és a hatóságok fejei a székesegyházban, a csapatok róm. kath. vallású legénysége pedig tisztek vezetése mellett a felsővárosi templomban. A csapatok az isteni tisztelet után délelőtt 11 órakor a Vásártéren gyülekeznek, hol egy magasabb parancsnok tart a kivonult csapatok előtt beszédet ezen nap szomorú jelentőségéről.*

KITARTANI!

Panaszkodásnak és nyögésnek
Ma nincs helye! Ma nincs Önérdek!
Egy kötelesség a mai;
Kitartani!

Hogy elkopott a cipőd sarka;
Hogy nincs jegyed kenyérrre, vajra;
Hát ez is oly nagy valami!?
Kitartani!

Házak romokká dülnek össze?
Csak a Haza álljon örökre
S templomaink tornyai!
Kitartani!

Az ellenséged buldog fajzat
Csak azt lesi, hogy hol haraphat;
Ki akar végleg irtani!
Ezért kell most kitartani!

Magyar vagy? Sorsod mindig ez volt;
Fejed felett a vész, ha tombolt
Törni, de meg nem hajlani!
Kitartani!

E napon a tanítás az összes iskolákban szünetel s az ifjúság a megcsonkításról, annak valódi okairól egy gyászünnepegy keretében világosíttatik fel.”

*Prohászka Ottokár püspök
(Fejér megyei Napló 1920. január 11. 1. o.)*

A székesfehérvári székesegyházban 1920. január 21-én, szerdán reggel 9 órakor mutattak be a gyászmisét, ahogy a rendelet is jelezte (missa de requiem pro militibus), az elesett hősökért. A helyi lap beszámolójából idézek: „Prohászka püspök szívbemarkoló beszédben mondotta el az ország sötét helyzetét és rámutatott arra is, hogy Isten miként bünteti ezt a pártoskodó, közönyös magyar nemzetet. Tettekrezz reménnyel kell kivívunk a szebb jövőt, a történelmi Magyarország visszaszerzését. (Fejér megyei Napló 1920. január 22., 1. o.)

Az elkövetkező hónapokban Prohászka püspök többször is beszélt az ország megcsonkításáról, a békeszerződésnek nevezett büntetről. Mivel idén 2017. április 2-án emlékezünk a nagy püspök halálának 90. évfordulójára, helyénvaló, hogy legnagyobb

Volt egy idő, mely gyáván fújta:
Nem kell a kard! Nem kell a puska!
Térdet, fejet kell hajtani!
Nem kell a frontot tartani!

S ezért lettünk csonka ország!
A hitünket is elorozták
A Belzebub bitangjai...!
Azért kell most kitartani!

Szili Sándor

XX. századi tragédiánkkal kapcsolatos gondolatait is közzétegyük.

Ma nem fognak zúgni a harangok...(??) Csöndben emlékezünk...
Hajdú Frigyes

Csóti György - Trianon hatása a Kárpát-medencében

Miután Szlovákiában, Ukrajnában, Romániában és Szerbiában nem ismerik el az ott élő magyar nemzeti közösségeket államalkotó tényezőnek, tehát nem egyenrangú állampolgárok, ezért csak a tényleges és teljes körű autonómia biztosíthatja a szülőföldjükön a boldogulásukat és fennmaradásukat. Trianon után 96 évvel létezik egy sokak által nem elismert magyar ügy Európában. A magyarok ugyanis a kontinens második legnagyobb őshonos nemzeti közössége, amelynek elszakított részei a XX. század borzalmi során számszerű kisebbségbe kerültek szülőföldjükön.

A Felvidéken, amelyet ma Szlovákiának hívnak, a két világháború közötti viszonylagos jólét után, hetven évvel ezelőtt a hírhedt Benes-dekrétumok alapján kismizmizték, jogfosztottá tették a magyarokat, kényszer-kitelepítéssel láttak hozzá a felszámolásukhoz. Az elmúlt negyedszázadban finomabb eszközökkel folytatták „honfoglalásukat”. A szlovákokkal való bé-

kés, kiegyensúlyozott együttélésnek jelenleg két akadály van. Az első, hogy nincs saját történelmük, ezért identitásukat a magyarokkal szemben határozzák meg. A másik, hogy félnek egy esetleges határmódosítástól, mert a magyarok nagy része egy tömbben él a közös határ mentén. Ezért rettegnek az autonómia gondolatától is. A magyar közösség fennmaradásának alapvető feltétele itt is az anyanyelv korlátlan használatának joga az élet minden területén, a születéstől a halálig. Északi szomszédunknál ellentmondásos az anyanyelvhasználat kérdése. A szlovák alkotmány, amely egyébként a területén élő őshonos magyarságot másodrendű állampolgárként definiálja, eléggé megengedő a nyelvhasználat kérdésében. A végrehajtást azonban külön törvény hatáskörébe utalja, amely kegyetlenül kirekesztő. Ami viszont még ennél is szomorúbb: azt a kevés engedményt sem lehet hasznosítani a gyakorlatban, amit e jogszabály lehetővé tenne.

A szlovák politikai és társadalmi élet vezetői, sokszor a szlovák civilekkel karöltve, folyamatosan gátolják az anyanyelv törvényes használatát is, arcátlan büntetésektől sem visszariadva. Ha ehhez hozzávesszük a kettős állampolgárság kérdésében kialakult, a demokratikus világban példátlan helyzetet, akkor megállapíthatjuk, hogy a szlovák kisebbségpolitika brutálisan diszkriminatív.

Kárpátalján minden bizonytalan. Az ukránok nem a magyartól félnek, hanem a tízmilliós nagyságrendű orosz kisebbségtől. A magyarok ebben az összefüggésben marginális helyzetben vannak. Sorsuk jobbra és rosszabbra is fordulhat. Őket ugyanakkor nemcsak magyarságukban, hanem fizikai létükben is veszély fenyegeti. Ezt a helyzetet háború és ezzel összefüggésben gazdasági nyomor jellemzi. Jövőjük a háborús helyzet kimenetelétől függ. Ha a nagyhatalmak és az ukránok a józan észre és a méltányosságra hallgatnak, akkor keleti szomszédunk átalakul egy konföderációvá, ahol az oroszok, a ruszinok, a magyarok és (esetleg) mások teljes körű és tényleges autonómiát élveznek egy svájci típusú államalakulatban. Ha szétesik Ukrajna akár háborús, akár békés úton, és Kijevben nacionalista-soviniszta kormány veszi át a hatalmat, sorsunk rosszabb lesz, mint valaha. Ez a fő kérdés most Munkács vára és Beregszász környékén. Emellett ott is folyik a harc az anyanyelvű oktatásért és nyelvhasználatért, több-kevesebb sikerrel.

A csaknem 100 éve Romániához tartozó **Erdélyben, Partiumban és Kelet-Bánságban** papíron elég jónak tűnnek a nemzeti kisebbségi jogok, különösen az anyanyelvhasználat területén. Bár az alkotmány itt is kirekesztő, az Erdélyt és az Alföld déli részét ezer esztendőn át építő és megvédő magyar lakosság nem államalkotó tényező szülőföldjén, mégis létezik néhány, európai mércével is jónak tekinthető nyelvhasználati jogszabály. Ezek azonban csak a román (soviniszta) politika kirakatelemei. Gyakorlati alkalmazásukat tiltják és üldözik! Vannak olyan elkesztő esetek, amikor a törvényre apelláló magyar civilnek a hatóság embere azt mondja: „Ez nem arra való, hogy hivatkozz rá!” Akkor mire való? - A külvilág, a nemzetközi közvélemény megtévesztésére. Példák százait, sőt ezreit tudnám felsorolni. Álljon itt csak egy sorozatesemény a helyzet szemléltetésére. Marosvásárhelyen a városi tanács határozatba foglalta a kettős utcanév-használat szabályait. A hatóság azonban különböző elkesztő okokra hivatkozva nem hajtja végre saját döntését.

A város számos magyar polgára saját költségén, háza vagy kerítése falára kiteszi az előírás szerinti kétnyelvű táblát. Mi tör-

ténik azonnal? A rendőrség „tiltott reklámtevékenység” címén súlyos büntetést szab ki és fenyegetésekkel zaklatja a hatályos jogszabály szerint eljárókat. Perek sorozata folyik most a székely városban. Milyen tehát a román kisebbségpolitika? Szemfényvesztő, kétszínű és hazug.

A Szerbiához tartozó, **Vajdaságnak** nevezett bácskai és nyugat-bánsági területeken ígéretes fejleménynek vagyunk szemtanúi. A kulturális autonómia csírái megjelentek, bár szárba szökkenésüket a szerb politika időnként visszanyesésekkel akadályozza. Kétirányú folyamatot figyelhetünk meg. Szerb barátaink egyfelől jó bizonyítványt akarnak felmutatni az Európai Uniónak az integrációs törekvéseik elősegítése érdekében, másfelől baráti gesztust kívánnak tenni északi szomszédjuk, Magyarország felé, az uniós tagság támogatásának elérése céljából. Ez teljesen normális, elfogadható eljárás.

Nekünk arra kell vigyáznunk, hogy megvalósuljon a tényleges kulturális autonómia a szórványban és tömbben élő magyarok számára egyaránt. Ennek érdekében ezt feltételként kell szabni az uniós tagság támogatásának fejében. Ez nem ördögtől való dolog, azt kérjük csupán, ami számos európai országban működik a Lajtatól nyugatra és a Kárpátoktól északra.

A másik folyamat ugyanis a már meglévő kisebbségi jogok csorbítása különböző rafinált módokon. Észnél kell lennünk! Helyi összefogásra és külső támogatásra van szükség, és a Délvidék máris áttörési pont lehet a Kárpát-medencei magyar autonómiaüldömlésekben.

Horvátországban és Szlovéniában rendezett a magyarság helyzete, de probléma azért itt is van. Itt alapvetően más a helyzet, mint a többi országban. A magyarok ugyanis alkotmányba foglalt államalkotó tényezők! Tehát papíron nem másodrendű állampolgárok. Többek között alanyi jogon jár nekik egyszemélyes országgyűlési képviselő. Nem csorbítva délnyugati barátaink érdemeit, ez nyilván azért vált lehetővé ilyen egyszerűen, mert a magyarok létszáma mindkét országban elenyésző, tízezer nagyságrendű. Nem jelentenek semmiféle „veszélyt”. Ezzel együtt ez dicséretes gesztus Zágrábtól és Ljubljanától. (Megfigyelhető: minél nagyobb létszámú egy adott országban a magyar közösség, annál erősebb az elnyomásukra, felszámolásukra való törekvés.) Gondot e két országban az jelent, hogy egyrészt nincs elég anyagi támogatás és fogadókészség a kis létszámú iskolákhoz és kulturális intézményekhez, másrészt helyenként a többségi nemzet helyi szintű képviselői nem viszonyulnak megfelelően a kérdés kezeléséhez.

Ausztria kettős mércével méri a kisebbségi kérdést, mármint az őshonos nemzeti kisebbségek ügyét. Amíg oroszlánként harcolt annak idején Dél-Tirol autonómiájáért, addig semmiféle kollektív jogot nem ad meg a saját területén élő őshonos nemzeti közösségeknek, magyaroknak, horvátoknak, szlovéneknek. A nyugati magyar vármegyéből Trianonban lecsipett sávok egyesítésével létrehozott Burgenlandban alig tízezer magyar él. Kisemmizett helyzetüket az enyhíti, hogy évtizedek óta demokráciában és jólétben élnek, senki nem üldözi őket, nincsenek kitéve támadásoknak.

Hogyan is állunk akkor most a Kárpát-medencében a nemzeti kisebbségi jogok vonatkozásában?

Katasztrofálisan.

A magyarok részaránya az elcsatolt területen a helyi lakossághoz viszonyítva: Felvidéken 30 százalékról 10 százalékra, Kárpátalján 31 százalékról 12 százalékra, Erdélyben 32 százalékról 20 százalékra, Délvidéken 28 százalékról 14 százalékra csök-

kent. A rendszerváltozások nem hoztak fordulatot. 1991 és 2011 között mintegy 600 ezerrel csökkent az elcsatolt területeken élő magyarok száma. Mi akkor a teendő?

Határozzuk meg a megmaradás feltételeit: az anyanyelv korlátlan használata az élet minden területén a születéstől a halálig, a nemzeti kultúra ápolásának és gyakorlásának joga külső feltételek nélkül, egyenrangú állampolgárság az adott országban, pénzügyi és gazdasági függetlenség. Európai uniós szóhasználat: a szubszidiaritás elvének biztosítása.

Miután Szlovákiában, Ukrajnában, Romániában és Szerbiában nem ismerik el az ott élő magyar nemzeti közösségeket államalkotó tényezőnek, tehát nem egyenrangú állampolgárok, ezért csak a tényleges és teljes körű autonómia biztosíthatja a szülőföldjükön a boldogulásukat és fennmaradásukat.

A teljes körű, vagyis személyi elvű, kulturális és területi autonómia valamelyik formájára vagy ezek kombinációjára van szükség. Egy számszerű kisebbségben élő őshonos nemzeti közösség autonómiájának megvalósításához három feltételnek kell teljesülnie: az adott közösség elszánt akarata, hajlandósága az áldozatvállalásra, megfelelő jogi alap és/vagy meglévő nemzetközi gyakorlat, valamint a többségi nemzet egyetértése és/vagy külső erő kényszerítő nyomása.

Az első és a harmadik feltétel ma még nem nagyon teljesül, a második viszont teljes mértékben. Fel kell hívni Európa figyelmét arra, hogy a Kárpát-medencében csak akkor lesz társadalmi béke, politikai stabilitás és gazdasági prosperitás, ha az idegen fennhatóság alá került őshonos magyar nemzeti közösségek is teljes körű és tényleges autonómiát kapnak.

*A szerző volt országgyűlési képviselő,
a Kisebbségi Jogvédő Intézet igazgatója*

Vitéz Bereczki András bihari székkapitány, paptamási lelkipásztor, Erdély

Koós Károly által megfogalmazott, lassan száz esztendő fájdalom arról, hogy „egyszer: valahol aláírtak valamit, valahol megalkudtak valamit, valahol elosztottak valamit...” És nehéz betartani Koós Károly atyai tanácsát, hogy a könnyeinkre is vigyázzunk, - ne lássa senki idegen, ami nekünk fáj.

Világgá kürtöljük a nemzetünket ért sérelmet, József Attila szavaival: Ártatlanok, csizmák alatt sikongjatok, és mondjátok: nagyon fáj, - hogy Európa, ki elvette pusztá kénye végett, Kívül-belül menekülő élő elől, a legutolsó menedéket... ne tudja befogni a fülét..

Nagy baj, hogy Wass Albert hamvait nem szabad tisztességgel eltemetni szülőföldjén, de az lenne a nagyobb baj, ha nem lett volna hegyeinket visszakövetelő Wass Albertünk. És Nyíró Józsefünk.

Nagy baj, hogy elhallgattatásban, negatív történelmi megítélésben részesül vitéz nagybányai Horthy Miklós kormányzó úr, de nagyobb baj lenne, ha nem lett volna 1920 után országgyarapító Horthy Miklósunk. Ha röpke négy évre is. *(Kis magyar idő: 1940. augusztus 30. és 1944 augusztus 26. között)*

Nagy tragédia 1956 elesett fiataljaiért, mártírjaiért, az emigráció vándorbotjára kényszerült magyarokért, az Erdélyben is bilincsekre és börtönre ítélt gondolkodókért, papokért és lelkészekért, de legalább már tudjuk, és tudja a világ, hogy értelmes, bátor, - a Biblia nyelvén szólva - megtartásra ítélt nemzet vagyunk. Nem csak elválasztottak, vagy szétválasztottak, hanem kiválasztottak.

Nagy baj, hogy az európai banksapdában elmarasztaló megítélésben részesülhet Kis Magyarország nemzeti kormánya

és Orbán Viktor, a nemzet miniszterelnöke, de nagyobb baj lenne, ha nem lenne ma Nemzeti Összefogás napja és nem lenne Orbán Viktorunk.

Nagy baj, hogy a trianoni gyalázat nyomán, bár pusztulunk-veszünk, de ma területi és kulturális autonómiát követelhetünk Erdélyben és a Partiumban, és az anyanemzet állampolgárai lehetünk.

Nagy ítélet volt népünk felett a trianoni döntés, de mi a történelem Istenéhez, mint a történelmi igazságtalanság felett is ítéletet mondó, legfelsőbb bírósághoz folyamodunk, mert Isten kegyelme messze nagyobb, amint azt mi kérni vagy elgondolni is tudjuk. Csak kérni kell, kitartóan, szüntelenül imádkozva és meg nem restülve.

Mindenható Istenünk, mélyen meghajlunk a Te felséges színed előtt, azon a helyen, ahol igazság szerint mi nem áldozhattunk hálával, hanem bennünket áldoztak fel az igazságtalanság oltárán.

Hálás a mi szívünk azért, hogy a népek harcának zajló tengerén nem süllyedt el a te magyar néped. Hálás a mi szívünk, hogy bár hosszú évtizedeken át úgy éreztük és láttuk,- fejtük az ár, jaj, százszor elborítja, - miközben magyarok ott a Tisza partján és a Duna partján, székelyek ott a bércek sziklamellén, magyarok ott a tót hegyek közt, s a bácskai szőlőhegyek közt, magyarok Párizsban vagy Amerikában, rejtkehelyeiken halk imádságokat mondtak, Te ott voltál, ahol döltek és épültek oltárok, és nem hagytad elveszni népedet! Zsoltárszóval: a mélységből kiáltunk hozzád Uram! Történelmi igazságtalanság mélységeiből, 70 esztendő babiloni fogságot is meghaladó mélységből kiáltunk Hozzád, mint legfelső Bíróhoz fellebbezve, aki látod néped nyomorgását és meghalod az igazak kiáltását. Várja lelkünk az Urat, jobban, mint az örök a reggelt, és bízunk a Te szabadtásodban és a Bibliába örökített Ígéretedben, hogy az igazság felmagasztalja a nemzetet, a bűn pedig gyalázatára van a népeknek. Legyen szívünkbe égetett parancsod: Tartsd magad nemzetem! Akkor is, ha az égen gomolygó sorsfellegetek látunk, akkor is, ha álpróféták és az elcsüggedtek szerint a nemzethalál árnyékának völgyében járunk is, ne féljünk, mert Te velünk vagy. Ámen!

2016. JÚNIUS 4. Budapest, Hősök tere

A Történelmi Vitézi Rend központi megemlékezése a békediktátum 96. évfordulóján a Magyar Királyi Koronaörök díszegységével

*Vitéz Bagaméri László a megemlékezés főszervezője, előadója
(Fotó: v. Tolnai Eta)*

HOLODOMOR

A „holodomor” szót kifejezetten az ukrán területeken végbement mesterséges éhínségre használja a világ. A kommunista terror eszköze volt. Emléknapja minden november negyedik szombatja.

A nagy éhínség Ukrajnában. 83 évvel ezelőtti orosz népirtás. Sztálin ördögi terve: gazdasági nyomással politikai hatalmat biztosítani. Az 1932-1933-as éhínség, amelyet a sztálini rendszer tervezett el Ukrajnában és a Szovjetunió más részein is az erőszakos kollektivizálás nevében.

Az 1932-1933-as ukrajnai éhínséget megelőzte egy 1921-1922 fordulóján történt éhínség, melynek be-

csült áldozatai elérik az 5 millió főt, s melyet az akkor még élő Lenin a pravoszláv egyházal való leszármolásra is felhasználta. A holodomor nemcsak az

ukrán népet sújtotta, hanem más népeket is Ukrajnában, sőt határain túl is – Kazahsztánban és Oroszországban. Ez egy brutális, embertelen politika eredménye volt, amelyet Sztálin úgy hajtott végre, hogy nem érdekelt az áldozatok száma. A szovjet vezetés felgyorsította a mezőgazdaság kollektivizálását, Sztálin elrendelte, hogy az ukrán parasztnak be kell lépniük a termelészövetkezetekbe, terményeiket pedig be kell szolgáltatniuk. Orosz fegyveres bandák lepték el az ukrán falvakat, min-

denüzték elkobozták az összes élelmiszert, kisöpörték a padlást, az ellenálló parasztnak kivégezték, vagy börtönbe hurcolták. Blokádnál vett hatalmas területeken az emberek kétségbeesésükben gyökeret, fakérget és füvet ettek, sőt, később felütötte a fejét a kannibalizmus is. Az eredmény katasztrofális volt. Az ukrán vidéket, a világ egyik legtermékenyebb mezőgazdasági területét, néhány hónapon belül általános éhínség sújtotta, csontsovány holttestek hevertek mindenhol az utcán.

Hogy megelőzzék az éhínségről a sajtóban való hírek terjedését, megtiltották a be- és kiutazást Ukrajnából és Don környéki területekről. Csak hivatalos engedélyek birtokában lehetett utazni.

Az áldozatok számával kapcsolatban eltérő becslések vannak: egyes ukrán történészek lehetségesnek tartják, hogy 10 millióan is meghalhattak az éhínség során. A kutatók többsége úgy véli, hat-hétmillió ukrán veszthette életét az 1932-33-as népirtás idején. Az elhunytaknak hozzávetőleg a fele gyermek volt. **Éhhalált halt gyermekek feküdtek az utcákon.** A brutális eseményekre még sokáig nem derült fény. Még a II. világháború után sem született meg egyetlen egy újságcikk az éhínségről, de még egy riport sem. Nem is igazán lett volna olyan túlélő, aki ezekről a történetekről beszámolt volna a világnak, aki pedig mégis azt állította volna, hogy igenis volt, az könnyen a Gulágokon (kényszermunkatábor) találhatta magát. Csupán az 50. évfordulón, 1982-ben ismerték el hivatalosan Moszkvában a nagy ukrán éhínség tényét, habár azt az 1932-33-ban bekövetkezett állítólagos „szárazsággal” indokolták. 2006. november 28-án az ukrán parlament törvényt fogadott el, amely szerint a mesterségesen előidézett éhínség az ukrán nép ellen elkövetett népirtás volt. Minden ott élő nemzetiség elszenvedte ezt az emberi ésszel felfoghatatlan tömeggyilkosságot.

Vajon tudjuk-e, hány kárpátaljai magyarért kell mondanunk egy imát...?

Tiszteletadásra hívták a lakosokat az áldozatok előtt, a tömegsíroknál, ahová eltemették őket.

A keresztény vezetők szerint a megemlékező szertartások alkalmat adnak arra is, hogy újra megerősítsék az egység és a szolidaritás szellemét ebben a nehéz pillanatokban, amelyet Ukrajna átélni kényszerül.

Hajner Gyula írásából. Vatikáni Rádió/Magyar Kurír

VITÉZ HŐSEINK NYOMÁBAN

Útmutató a vitézi várományosok felkutatásához

Beregszászi-Hegyi László VRNT v.alhdgy, Tata

Tisztelt Rendtársaim! A Történelmi Vitézi Rendben eltöltött több éves kutatómunkám alapján szeretném megosztani veletek tapasztalataimat, felhívva figyelmeteket egy aprólékos, kemény, fárasztó, de nemes kutatómunkára. Remélem, mind többen érdeklődünk majd vitéz hőseink és utódaik életének, hollétének felkutatása iránt. Az éveken át folytatott levéltári, családtörténeti kutatásaim megtanítottak arra, ha találok egy adattöredéket, nem szabad elsiklani felette. Meg kell ragadni a lehetőséget és felgöngyölni a mögötte rejtőző lényegét.

Javasolom, kutatást csak a Történelmi Vitézi Rend tagja végezzen. Rendünk tagjaként tisztában kell legyen a Rendi Kódexben – a Rend alapszabályában – foglaltakkal, s így mint bizalmas „belső” személy, a felkutatott várományosokra való tekintettel megfelelően végzi fontos munkáját. Írásomban nem csak buzdító-lelkésítő szándék vezérelt, hanem a már említett tapasztalatok, kutatási eredmények, és sikerélmények is.

Tudjuk, a hős vitézek utócai ma is közöttünk élnek. Számunkra egyelőre ismeretlen a személyük, lakhelyük, tartózkodási helyük. Tehát kutatnunk kell. Számptalan esetben az érdemszerző vitéz utócai már a negyedik, ötödik generációként élnek a családban, rokonságban. Sajnos az élet törvénye szerint gyakran csak háromgenerációs családokat találunk. Néha-néha még él a dédpapa is, de ez már egyre ritkább. Sokan nem ismerik, nem is sejtik elődeik történetét a családban. A kommunista hatalomtól, az 1956-os forradalom és szabadságharc eltiprása utáni megtorlásoktól és üldözésektől való félelmükben családok tízezrei nem beszéltek, nem is beszélhettek gyermekeiknek a dédapa, a nagyapa, az apa hősi cselekedeteiről.

A vitézségi kitüntetéseket sokan összetévesztik a Vitézi Rendi tagsággal. A legalább nagyezüst vitézségi érem feljogosított ugyan a Vitézi Rendbe történő felvételre, de a vitézi címet nem adták automatikusan. Külön kérelemre és egy sor egyéb személyi feltételnek megfelelően avatták vitézzé a jelentkezőt. A Vitézi Rendbe ma már bármelyik háborús vitézségi érem feljogosít posztumusz felvételre, akár a kisezüst, akár a bronz fokozat is.

Ugyanakkor kutatásaim során számtalanszor találkoztam olyan várományosokkal, akik kompromittálták magukat a pártállami tevékenységben való részvétellel. Rendünk tagja nem lehet olyan várományos, szülessen bár hős elődtől, aki karrierépítés céljából, netán bányu tudatlanságból adódóan beállt ellenségeink közé és szolgálta őket. Vitézi eskünkhöz híven kimondjuk: „...semmiféle nemzetellenes vagy titkos szervezetnek tagja nem voltam, és nem vagyok. Isten engem úgy segítjen!” Márpedig a kommunizmus és csatolt részei (cionizmus, kozmopolitizmus, partizánszövetség, munkásörtség) nyíltan a keresztény magyar nemzet esküdt ellenségei voltak. Ezért Dzsida Jenő Tekintet nélkül című versének soraival érthető üzenetet kell küldenünk feléjük: „*Krisztusnak és Pilátusnak / farizeusoknak és vámosoknak, / zsidóknak és rómaiaknak / egyformán szolgálni / nem lehet.*”

Magyarország területén és az ideiglenesen elcsatolt országrészekben, ahol a Történelmi Vitézi Rend alcsoportjai,

egységei, szék- és törzskapitányságai tevékenykednek, minden székkapitányság állományából legalább egy rendtársunk a saját székkapitánysága területén - amennyiben érez magában erőt és elszántságot - kezdje el a feltáró munkát, a kutatást. Javasolom, hogy figyelmesen és tüzetesen tanulmányozzák át az alábbiakban felsorolt megállapításokat és információforrásokat:

Tátrai Szilárd: A Vitézi Rend első évtizedének története. Hadtörténeti Közlemények 1997/1

Tátrai Szilárd: A Vitézi Rend története a harmincas évektől a felszámolásig. Hadtörténeti Közlemények. 2000

Az Országos Vitézi Szék iratanyaga egy része Budapest ostromakor, a harc cselekmények során megsemmisült. A fennmaradt iratanyag az Országos Vitézi Szék felszámolása során a Magyar Országos Levéltár őrzetébe került. A hivatásos állomány személyi vonatkozású iratait pedig a Hadtörténeti Levéltár és Irattár őrzi:

HM HIM Hadtörténeti Levéltár és Irattár, Budapest
1014, Kapisztrán tér 2-4.

E-mail: kutato@mail.militaria.hu

(iratanyag ezúton való kikérése csak pontos levéltári jelzettel lehetséges).

Kutatószolgálat közvetlen telefonszáma: +36-1-325-1686 (csak nyitvatartási időben hívható).

Az Osztrák Hadilevéltár mellett működő állandó **Magyar Levéltári Kirendeltség** (1919. előtti közös hadsereg iratai) Nottendorfgasse 2. A-1030 Wien,
e-mail: ukadel@freemail.hu.

Vitézek évkönyve. Szerk.: Pekár Gyula. Bp. 1927

Vitézek évkönyve. Szerk.: Pekár Gyula. Bp. 1928

Vitézek évkönyve. Szerk.: Serényi Pál. Pp. 1929

A 10 éves Vitézi Rend 1921-1931. Bp. Országos Vitézi Szék. Szerk.: Szécsy Imre- Oszlányi József - Oszlányi Kornél. 1931.

Az 1934. évben felavatott vitézek névsora Bp. 1935

Vitézek Albuma Bp. 1939. Merkantil.

Alapszabályok a „Vitézi Rend Zrínyi Csoportja Munkatársainak Irodalmi és Művészeti Szövetkezete” számára. Budapest: Vitézi Rend Zrínyi Csoportja Munkatársainak Irodalmi és Művészeti Szövetkezete, 1940 Budapest

Vitézek lajstroma 1921-1945 – a legteljesebb lajstrom a Vitézi Rend tagjairól, akik 1921 és 1944 októbere között kerültek felvételre. Összesen 20.123 fő legénységi és 6.595 fő tiszti vitézt tartalmaz. Ugyanakkor ez a lajstrom sem teljes. Tehát az a személy sem zárható ki a kutatásból, akinek a neve nem szerepel ebben a lajstromban.

Tisza-Beői Hellebronth Kálmán: Vitézi Rend története, szervezete és tagjainak névkönyve 1920-1941. Bp. 1941.

Tiszti vitézek névsora – 2.359 tiszti vitézt tartalmazó lajstrom, amelyet v. Sz. Kovács Ferenc székkapitány kutatott és szerkesztett, a Vitézi Rend alapításának 80. évfordulójára.

Tiszti név és címtárak – Magyarország egyházi és világi, gazdasági, tudományos, oktatási, közigazgatási, katonai, egészségügyi, jogi, közlekedési és egyéb intézményeinek és egyesületi tisztségviselőinek minden évben közölt részletes jegyzéke. 1873 és 1944 között minden évben kiadták.

II. világháborús veszteségi kartonok – A II. világháborús veszteségi nyilvántartások közül talán legfontosabb és a veszteségekről az egyik legteljesebb képet adó irategyüttes a veszteségi kartonok nyilvántartása. A kartonokat a HM 22. (veszteségi) osztály állította ki az alakulatok által leadott veszteségi jelentések alapján. A nyilvántartás felfektetésére a Szovjetunió elleni hadműveletek megkezdésétől került sor 1941 júniusának végén. A kartotéknyilvántartást 1944 őszéig pontosan vezették, de miután Magyarország is hadműveleti területté vált, a kartonok kitöltésére nem volt mindig lehetőség és az alakulatok veszteségi jelentései sem mindig készültek el, vagy jutottak el a HM 22. osztályához. <http://www.hadisir.hu/> Maruzs Roland: Vitéz és önfeláldozó magatartásért - Hősi halált halt és posztumusz kitüntetett katonáink adattára 1939-1945

Vitézek lapja: a Vitézi Rend hivatalos lapja Budapest: Vitézi Rend, 1935. – kutatható a MNL Országos Levéltárában

Vitézek és gazdák hivatalos lapja (1923)-1934. – kutatható a MNL Országos Levéltárában

Vitézi közlönyök: az Országos Vitézi Szék hivatalos közlönyei Országos Vitézi Szék, (1922)-1940. – kutatható a MNL Országos Levéltárában

Vármegyei vitézi székkapitányságok jelentései a Vitézi Székhez 1941 – kutatható a MNL Országos Levéltárában

Győr- és Békés vármegyei vitézi telkek haszonbérleti szerződésai 1942 – kutatható a MNL Országos Levéltárában

Az Országos Vitézi Székhez benyújtott személyi okmányok 1915-1941 – kutatható a MNL Országos Levéltárában

Vitézi telkek iránt folyamodók kérvényei PPSK vármegye Vitézi Székéhez 1942-1943 – kutatható a MNL Országos Levéltárában

Legénységi állományú vitézek sorszámmal ellátott avatási oklevél másolatai 1921-1927 – kutatható a MNL Országos Levéltárában

Várományosi igazolványok másolata 1921-1927 – kutatható a MNL Országos Levéltárában

Vitézi telkek adományleveleinek hivatalos másolatai névjegyzékkel 1921-1943 – kutatható a MNL Országos Levéltárában

Legénységi várományosok soroló könyve 1935-1944 – kutatható a MNL Országos Levéltárában

Felfüggesztett vitézek névkönyve 1924-1944 – kutatható a MNL Országos Levéltárában

Budapesti Közlönyben 1921-1944 között közzétett telekadományokról készült névmutató 1921-1944 – kutatható a MNL Országos Levéltárában

Kitüntetési javaslatok (tisztí, legénységi) – kutatható a Hadtörténelmi Levéltárban

A Honvédelmi Minisztérium Országos Vitézi Szék felszámolását végző bizottság iratai 1945 – kutatható a Hadtörténelmi Levéltárban mikrofilmen is (X 10341 MF 48150-48177)

A Honvédelmi Minisztérium Vagyonjogi Gondnokságának iratai 1946, 1948 – kutatható a Hadtörténelmi Levéltárban mikrofilmen is (X 10342 MF 48177-18187)

Tehát a kutató a vitézi albumokból, levéltári nyilvántartásokból és más adatforrásokból ABC-sorrendben begyűjti azoknak az érdemszerző vitézeknek a neveit, adatait, akik születésük idején és később, még életükben a jelenlegi székkapitányság területén éltek vagy élhettek, és vélhetően utódaik ma is itt

élnek. Az adattárakból kigyűjtött vitézek nevei mellett számos adat található: név, születési adatok, anyja neve, utolsó lakcím, rendfokozat, fegyvernem, csapattest, ahová bevonult és kitüntetései. Ha az érdemszerző a harcok folyamán eltűnt vagy hősi halált halt, azokat az adatokat is jelölik a források. Tehát a kutató az elhunyt vitézek utódainak nevei alapján az adott járás, terület ma, vagy korábban használatos telefonkönyveiből kijegyzeteli a lakcímeket, telefonszámokat, bárminemű egyéb adatokat.

Előfordulhat, hogy az adott város, község, falu, tanya, puszta napjainkban már a keresett érdemszerző életében használatos helységnevekhez képest új nevet visel, vagy összeépült más helységekkel, ezért a várományosok utáni kutatás még bonyolultabbá válik, főleg akkor, ha még idegen nyelven is nevezik a helységet. Például vitéz Süttő Balázs érdemszerző 1892-ben, Felsőgallán született. Felsőgalla ma Tatabánya része Komárom-Esztergom megyében. Jelenleg valamennyi utóda Tatabányán és Budapesten él. Egy másik példa. Vitéz Krajnik Ágoston 1914-ben született Bulcsuban, Magyarországon. 1944-ben, a Rahótól északra fekvő Tatár-(Jabloneci) hágónál, a történelmi Magyarország határától néhány km-re, határvadászként hősi halált halt. Bulcsu ma Beregszász része Kárpátalján, Ukrajnához tartozik, amely 1991-ig a Szovjetunió tagköztársasága volt. Vitéz Krajnik Ágoston várományos utódai ma Beregszászban és Miskolcon élnek.

Több esetben az is előfordult, hogy érdemszerző még életében megváltoztatta családi nevét. A névmagyarosítás különösen jellemző volt a vitézek körében. Idegen hangzású jelentkezőktől a Vitézi Szék megkövetelhetette a névváltoztatást. Olyan is adódhatott, hogy a kutatót személy elköltözött és utódai már máshol születtek. Ilyenkor facsaratos észjárás és némi székely furfang, továbbá történelmi, földrajzi, hely- és nyelvismeret is szükséges. A hosszú évek, évtizedek alatt a trianoni országcsönkítés után bekövetkezett, idegen nyelveken jegyzett, megmásított helységnevek sokaságának az eredetivel való beazonosítása még több odafigyelést követel. Nagy türelemmel, szívós kitartással ezek az akadályok is leküzdhetőek, mint minden, a magyar nemzet ellen elkövetett bel- és külpolitikai aljasság. Hála Istennek békés évtizedeket élünk, de példás harci szellemtől átítatott magatartásra ma még inkább szükség van. Ez teljes embert kívánó katonás, harcossal feladat, végtelen türelmet igénylő munka.

Fontos, hogy a feladathoz erkölcsi támogatást kapjon a kutató a székkapitányságok és a törzskapitányságok előjárói részéről. A kutatás ideje alatt, és azon túl is – mivel a várományosok és utódaik ma is élő személyek – irántuk teljes bizalommal, megértéssel, barátsággal viseltetünk. Elmondásaik alapján számos családtörténet, emberi sorsok, öröm és tragédiák sora tűnik elő a múltból, ezért az általuk bizalmasan közölt személyes és családi titkaikat megőrizzük, emberi jogukat a legmesszebbmenőkig tiszteletben tartjuk. Diszkréció szükséges a kutató részéről.

Miután a kutató a feltárt családneveket pontos lajstromba foglalta, felhívja telefonon a várományos személyt. Tájékoztatja a birtokában lévő, az őt és az érdemszerző ősét érintő adatokról, a kutatás céljáról, valamint a további teendőkről. Ha a várományos határozottan kinyilvánítja belépési szándékát, a kutató ismerteti a felvételi kérelem benyújtásától az eskütételen keresztül az avatásig terjedő

valamennyi teendőről, feladatról. Érdeklődés esetén később létrejöhet a személyes találkozás, amikor az ügyvel kapcsolatos valamennyi részletet elmondja az érintettnek. Felhívja a várományos figyelmét a felvételt kizáró okokra is. A kutatótól a várományos leellenőrzött teljes személyi anyaga ekkor átkerül az illetékes területi eljáró hatáskörébe. Amennyiben a vitézek leszármazottai részéről érdektelenséget, értetlenséget, passzivitást tapasztal a kutató, ezt tiszteletben tartva lezárja a kapcsolatot. Tudomásul kell vennie, hogy ezek a leszármazottak nem felelnek meg a Rendi Kódex 16/D.§. által megkövetelt „érdekelt és érdemes” minősítésnek.

Mindig felemelő, megható és mélyen emberi, amikor kutatásaim folyamán személyesen találkozhatom az

érdemszerző vitézek utódaival, a várományos utódokkal. Ha sok-sok vitézi család tömörül, az mindenképp összetartó, megtartó erő. Ha több száz, több ezer vitézi család - szinte az ország. Maga a nemzet. Hatalmas erő! Hiszen egy szeretetteljes országban, nemzetben, a szeretetben élő családokban ott van az a büszke természet, magyar nemzeti magatartás, hogy felkutassa, ápolja, s ha eljött az idő és távoznia kell, utódaira rendezetten hátrahagyja ősei emlékét. Garai János szavaival: „Csak törpe nép felelhető ős nagyságot, / Csak elfajult kor hőse elődöket, / A lelkes eljár ősei sírlakához, / S gyűjt régi fénynél új szövétnéket.” E nemes munkához kívánok tisztelt rendtársaimnak kitartást, katonai fegyelmet, jó egészséget, eredményeket, sok sikert!

HIRDETÉSEK

Ajánlja fel adója 1% -át a több száz erdélyi árvát nevelő „Csibészek Fialalokat Támogató Alapítvány” részére. (Adószám 18248027-2-43)

1118. Budapest, Alsóhegy u.20. Bankszámlaszáma: OTP. 11711041-20859583

Az elmúlt két évtized alatt közel félezer g y e r e k e n segített a Csibészek Alapítvány. Az utóbbi i d ő b e n évenként 200 körüli azok

száma, akikről gondoskodnak, jöjjenek azok Moldvából, Székelyföldről vagy éppen át a határon túlról. Ők az alapítvány közel 50 ingatlanján élnek kis csoportokban. Itt nevelők foglalkoznak a velük. „Akiken segítünk, azt a szükség után sem hagyjuk cserben. Nekünk egyszerre kell apának, anyának, olykor testvérnek lennünk, sőt már nagytaták is vagyunk...” – mondja az Alapítvány lelke, a gyermekek támasza, Tiszti.

Az alapítványi támogatásokból fenntartott rendszer nem egyszer került nehéz helyzetbe. A Csibészek Fialalokat Támogató Alapítványt vitéz Gergely István atya, csíksomlyói plébános, Tiszti hozta létre 2003-ban Magyarországon azok után, hogy a Székelyföldön – kezdeményezésére – 1992-ben létrejött a Csibész Alapítvány. A társadalom peremére szorult fiatalok visszaemlése a normális életbe, emberhez méltó feltételek biztosítása mellett folyik tevékenységük a Székelyföldön. Ma már a gyermekek egy jelentős

része születésétől fogva nevelőszülőkkel közösen él a különböző saját vagy bérelt épületekben Csíkszeredán, Csíksomlyón, Csíkszépvízen, Csíkszentmártonban, Csicsókeresztúron, Csobotfalván és Vicén, ahol közel 250 gyermek él. Ötven épületben tanulják a magyar nyelvet, és készítik fel őket az életre.

„Igyekszem szolgálni az embereket a magam teljessége szerint. Ez az érzés, készség megvolt, s megvan bennem... A szeretet az egyetlen fegyverünk, amivel győzni tudunk és egységet tudunk teremteni önmagunkon belül és nemzetünk tekintetében egyaránt.” – mondja vitéz Gergely István, Tiszti.

Elérhetőség: Csibész Iroda: Asociația Tinerilor Csibész (Csibész Ifjúsági Egyesület)

Kájoni János utca 1. szám; 530204 Csíkszereda, Harghita megye, Románia

Tel: 004-0266-317 079, 007-0742-202 644

E-mail: somlyo55@gmail.com

Műhelyek: Fundatia Csibész (Csibész Alapítvány): Asztalos műhely, varroda, MAN autószerelő műhel

Adományok fogadására megadjuk a Csibész Alapítvány/ Románia - romániai banki adatait is: Bankszámla: Asociația Tinerilor Csibész

Számlaszám LEJ: RO65RNCB0152042357960001

Számlaszám HUF: RO64RNCB0152042357960019

Számlaszám EURO: RO38RNCB0152042357960002

Számlaszám USD: RO86RNCB0152042357960011

Swift cod: RNCB ROBU Banca Comerciala Romana Sucursala Harghita

Mindenkinek megköszönjük felajánlott adója 1%-át, illetve adományait, mellyel sok erdélyi árva és nehéz sorsú gyermek életén segíthetnek.

HUN-BOLT – zászlók.1108. Budapest, Kővágó u. 8. Telefonszám: +36-30- 640 5940

Világzászló Stúdió

7100 Szekszárd, Csatári út 1-3. Telefon: (+36 74) 415 066.

Mobil: +36 30-567 4414, +36 30- 227 3684.

E-mail: vilagzaszlo@vilagzaszlo.hu

Vitézi köpenyek készítője és elérhetőségei:

TARJÁNINÉ HEGEDÚS ARANKA

6100 Kiskunfélegyháza, Szentesi út 3

mobil.: +36 30 621 6321;

email.: hegedusaranka8@gmail.com

KÖNYVAJÁNLÓ

Dr. vitéz Zétényi Zsolt jogász, volt országgyűlési képviselő, a Nemzeti Jogvédő Alapítvány elnökének könyve: „Ártatlanul, jeltelen sírban – A Kristóf-ügy”

Kristóf László m.kir. csendőr nyomozó törzsőrmestert 1959-ben - a jogszerű rendőrségi fegyverhasználat folytán meghalt baloldali fegyveres terrorista dr. Ságvári (Spitzer) Endre 1944-es „meggyilkolásának” koholt vádja alapján - halálra ítélte az önkényuralom

katonai bírósága, majd ártatlanul kivégezték. A Legfelsőbb Bíróság 2006-ban felmentette Kristófit az emberölési vád alól. A könyv az 1959-ben és 2006-ban lefolytatott eljárás adatai alapján ismerteti és elemzi az 1944-ben történt letartóztatási kísérlet történeti tényeit, az 1958-59-ben folyt büntető eljárás dokumentumait, a 2006-os rendkívüli perorvoslat történetét, a család visszaemlékezéseit, és kitér a jelentős sajtóvisszhang legfontosabb elemeire.

A Történelmi Vitézi Rend 1956-os kiadványa: EMLÉKEINKBEN ÉLNEK

Kiadványunk megjelenését a Közép-és Kelet-Európai Történelem és Társadalom Kutatásáért Közalapítvány, valamint az 1956-os forradalom és szabadságharc 60. évfordulójára létrehozott Emlékbizottság támogatta, melyet Rendünk nevében is megköszönünk!

Könyvbemutatóink a Rend állománygyűlésein voltak, 56-os rendtársainknak pedig ünnepélyesen adták át otthonaikban, vagy állománygyűlésen:

Könyvbemutató, Szeged

Ünnepélyes kitüntetés- és könyvtadás, Székesfehérvár

Könyvbemutató – Veszprém, 56-os rendtársaink

Ünnepélyes kitüntetés- és könyvtadás 56-os rendtársunknak, Miskolc

Gödöllő – könyvbemutató, kitüntetés- és könyvtadás. Fotónkon vitéz Jelenczki István filmrendezővel beszélget 56-os rendtársunk

Gödöllő – 56-os rendtársaink – a könyv két szereplője

Állománygyűlés, könyvbemutató; kitüntetés- és könyvtadás, Buda

Könyvbemutató, kitüntetés- és könyvtadás, Győr

OLVASÓI LEVELEK

A fiataljainkról. (Erdélyből érkezett, de ugyanaz a helyzet Magyarországon is):

„Úgy gondolom, a fiatalok nincsenek tisztában azzal, hogy milyen lehetőségeik vannak ezen a környéken. Mindenki abban gondolkodik, hogy külföldre menjen dolgozni, pedig idővel itt is megkaphatnák ugyanazt. Azt hiszik, hogy itt minden gyenge, minden rossz, de nem is vizsgálják meg a lehetőségeket. Azt szeretném bebizonyítani, hogy a fiatalok már a középiskolából kilépve rengeteg lehetőség előtt állnak. A cégünknel például szívesen látjuk őket, és képzésben részesülhetnek”. Külföldiként ugyanakkor úgy látja, a Székelyföldön társadalmi probléma, hogy a fiatalok az iskola elvégzése után elsődlegesen a pénzszerezésre gondolnak, nem fordítanak még legalább 2-3 évet arra, hogy tovább képezzék magukat, és elmondhassák, igazán értenek valamihez, inkább kimennek külföldre valamilyen mezőgazdasági munkát végezni. Arra nem gondolnak, hogy eltelik pár év, családjuk lesz, és végül hazajönnek minimálbérért dolgozni. Ez a probléma a szülők gondolkodásmódjával kezdődik, folytatódik a tanárokkal. Pedig fontos lenne az önfejlesztés és az idegen nyelv minőségi oktatására való odafigyelés.

Vitéz Kováts Emil, Svájc

Egy hete jártam Szegeden. Bementem az egyetem Ady-téri épületébe és nagy megdöbbenésemre TUDAKOZÓ helyett INFORMÁCIÓ van kiírva az eligazítóhely felett! Semmi baj nem lenne, ha a TUDAKOZÓ szó alá kisebb betűvel kiírnák az információ –t is, de így?! Ha már az egyetemen sem tudnak magyarul, mit várhat az ember a közéletben? Én itt csak a Duna-TV-t tudom nézni, de ez a nézés csak a hírekre korlátozódik. Nem tudom, otthon észreveszik-e, hogyan teszik tönkre, kevernek minden idegen „szemetet” a magyar nyelvbe? Otthon már “informálnak, kommunikálnak, regisztrálnak, ombudszmanoznak, regionoznak, recepcionoznak, stb., stb., stb.” holott minden idegen szóra TÖBB magyar kifeje-

zés is lenne. Nagyon ajánlom figyelmükbe Molnos Angéla, MAGYARÍTÓ KÖNYVECSKE c. művét! A könyv egy idegenszó – gyűjtemény a megfelelő magyar szóval, sok esetben szavakkal. Az otthoni nyelvgyilkolásban fő helyen járnak az írott és elektromos hírközlőszervek, de nagyon hibásak a TANÍTÓK, TANÁROK, PROFESSZOROK is!!! És a MTA ?! Nem tesz semmit. Ellenkezőleg, segít a „gyilkolásban”!!!

Egy vélemény édes anyanyelvünkről. Sajnos, nem mai magyar tudóstól való!

Sir Bowring John, a Magyar Nyelvről

Sir Bowring John nyelvész (1792 - 1872) több nyelven, köztük magyarul is beszélt. Sok magyar költeményt fordított angolra. 1830 - ban a ”Poetry of the Magyar” című verseskötetéhez, az alábbi előszót írta: ”A Magyar Nyelv messze áll magában. Egészen sajátos módon fejlődött és szerkezetének kialakulása olyan időkre nyúlik vissza, amikor a legtöbb európai nyelv még nem is létezett. Önmagában következetesen és szilárdan fejlődött nyelv, amelyben logika van, sőt matézis és erő, a hangzatok minden hajlékonyságával és alakíthatóságával. /.../A magyar nyelv egy sziklatömb, amelyen az idők vihara egyetlen karcolást sem ejtett. Nem az idők változásától függő naptár. Nem szorul senkire, nem kölcsonöz, nem alkudozik, nem ad és nem vesz senkitől. E nyelv a nemzeti önállóság, a szellemi függetlenség legrégebb és legfényesebb emléke. Amit a tudósok nem tudnak megfejteni, azt mellőzik. A nyelvészetben éppen úgy, mint a régészetben. Az egyiptomi templomok egyetlen csodálatos darabból készült kőpadozatait sem tudjuk megmagyarázni, hogy hogyan, melyik hegységből vágták ki, hogyan szállították és emelték a helyükre ezeket. A magyar nyelv eredetisége ennél is csodálatosabb tünemény. Aki megfejti, az isteni titkot boncolgat, annak is az első tételét: “Kezdetben vala az Ige. És az Ige Istennél volt. És Isten volt az Ige”.

HÍREK, ESEMÉNYEK, ÉVFORDULÓK

1700 éve - 316-ban Savariában (mai Szombathely) született (Tours-i) Szent Márton, Magyarország egyik védőszentje emlékére és tiszteletére, Szent Márton-emlékévének nyilvánította 2016-ot a magyar kormány.

970 évvel ezelőtt (1046. VI.27-én, Lengyelországban született - 1095.VII.29. Magyarország) I. László (Szent László) Árpád-házi magyar király. Bátyja, I. Géza után lépett a trónra, utóda Könyves Kálmán. I. Béla magyar király és Richeza lengyel hercegnő második fia. Egy gyermekének a neve ismert, ő Szent Piroška, későbbi bizánci császárné, testvére Ilona horvát királyné.

„Idvezlégly kegyelmes Szent László király! /Magyarországnak édes oltalma, /szent kerályok közt drágalátus gyöngy, /csillagok között fényességes csillag.”

955 éve kezdte meg uralkodását I. Béla magyar király (uralkodott 1061-1063) – Szekszárdnak városi rangot adományozott, monostort alapított, itt is nyugszik. Fia a későbbi Szent László király.

700. évfordulója van 2016-ban Kolozsvár városi rangra emelésének. (Károly Róbert, 1316. augusztus 19. Megkezdik a Szent Mihály templom építését.)

560 éve – Győzte le a törököt Hunyadi János, Magyarországot és a keresztény Európát megmentő nándorfehérvári csatában. Hunyadi János 1456-ban a keresztény világ védelmezőjeként hatalmas győzelmet aratott a hódító oszmán sereg felett, ami több, mint 70 évre állította le az iszlám előnyomulását Európában, s aminek nyomán a pápa elrendelte az azóta is tartó déli 12 órai harangozást minden katolikus templomban. **2011 óta VII.22. EMLÉKNAP!** – A belgrádi vár végre Hunyadi szobrot kap!

465 évvel ezelőtt halt meg – Martinuzzi György, azaz Fráter György, vagy György barát, köznyelven a „fehér barát”, pálos szerzetes, katona, országos és erdélyi politikus, helytartó, váradi püspök, majd esztergomi érsek és bíboros. Az Erdélyi Fejedelemség megszervezője a 16. század második felében. – **János Zsigmondot lemondatta, habsburgokat hívott be,** erre a török megtámadta Erdélyt. 1551. december 17-én gyilkolták meg **alvinci kastélyában Fráter György bíborost, erdélyi vajdát, a három részre szakadt Magyarország keleti felének vezetőjét, kora kiemelkedő diplomatáját.** A merényletet Castaldo tábornok embereivel hajtotta végre, I. Ferdinánd király (ur. 1527-1564) rendelte el a gyilkosságot, mivel Bécs nem bízott meg a ravasz diplomáciai manővereket folytató politikusban. Fráter megölése súlyos hiba volt, tehetsége pótolhatatlannak bizonyult, hiánya komoly következményekkel járt az ország-egyesítésre nézve. (Született 1482. június 18.Kamíczak). (Rubicon)

450 éve - „Zrínyi Miklós – Szigetvár 1566.” A Szigetvárt védő Zrínyi 2500 katonája élén állt ellen a több, mint 50.000-es török hadseregnek. Amikor már minden ellenállás céltalan-ná vált, a várból kitörve 300 katonája élén, a török ostromlók gyűrűjében letek hősi halálukat szeptember 6-án. A kerek évfordulás program kiemelt országos és nemzetközi figyelmet is kap. **2016- Zrínyi Emlékév, Szigetvár.**

450 éve – Gyula, Kerecsényi László! - A gyulai várat 1566. július 1. és szeptember 2. között ostromolta Pertev pasa vezetésével a török sereg, miközben Szulejmán szultán vezetésével a főszereg Szigetvár alá vonult. A végvári harcok történetében sehol nem álltak ellen olyan hosszú ideig a várvédők az oszmán hadak támadásának, mint Gyulán. A mintegy 2000 várvédő hatalmas túlerővel, 30.000 törökkel nézett farkasszemet 63 napon át! Az ostrom végére a várvédők élelmiszerkészletei elfogytak, soraikat vérhasjárvány ritkította. Kerecsényi László várkapitány alkut kötött Pertev pasával: a szabad elvonulás fejében átadják a várat. A törökök azonban nem tartották be ígéretüket, a várvédők nagy részét legyilkolták, Kerecsényit túsul ejtették és Belgrádban kivégezték. **A szigetvári hős: Zrínyi Miklós kultuszával szemben Kerecsényi Lászlót méltatlanul elfeledték, tettét többen rossz színben tüntették fel. Pedig a bécsi udvar tudatosan, korabeli politikai okok miatt hagyta magára a várat, csakúgy, mint Szigetvárt, majd Köszeget, és sorolhatnánk.... sorolhatnánk....**

330 éve - 1686. szeptember 2-án, két és fél hónapig tartó ostrom után foglalták vissza a keresztény hadak Budát, Magyarország fővárosát, a magyar királyok székvárosát, mely 1541-től 145 évig állt az oszmánok fennhatósága alatt!

225 évvel ezelőtt született gróf sárvár-felsővidéki Széchenyi István (Bécs, 1791. szeptember 21. – Döbling, 1860.)

220 éve született, 160 éve halt meg Bezerédj István (Fertőszentmiklós, 1796. október 28. – Hidja-puszta (Szedres mellett), 1856. március 6.) reformkori politikus. Kiváló szónok, a magyar óvoda-hálózat alapítója, a közteherviselés támogatója: a nemesség is adózzon!

205 évvel ezelőtt született, 130 évvel ezelőtt hat meg: Liszt Ferenc (németül Franz Liszt, Doborján, 1811. október 22. – Bayreuth, 1886. július 31.). A 19. századi romantika legjelentősebb magyar zeneszerzője és minden idők egyik legnagyobb zongoraművésze, karmester és zenetanár. A világ legnagyobb komponistái között tartják számon.

205 évvel ezelőtt született Végh Antal honvéd főhadnagy, ágyúöntő, székely ezermester (háromszéki plakát: 2011-ből)

170 évvel ezelőtt - 1846. július 15-én megnyitották az első vasútvonalat Pest és Vác között, ez a nap a magyar vasút történelmének kezdete.

160 évvel ezelőtt született Feszty Árpád festőművész; 120 évvel ezelőtt alkotta meg a Feszty-körképet, mely Ópusztaszer egyik legfőbb látványosságáa.

135 évvel ezelőtt született Galamb József (Makó, 1881. február 3. – Detroit, 1955. december 4.) magyar mérnök, konstruktőr, a Ford Motor Company tervezője, a Ford T-modell egyik megalkotója. Szegény református parasztcsaládban született. Édesapja Galamb József földműves, édesanyja Putnoki Erzsébet háztartásbeli volt. A hét gyermek – Sándor, József, István, Rozália, János, a csecsemőként meghalt Ferenc, és Ferenc – között a második legidősebb volt. A Budapesti Állami Felsőiparisiskolának (ma Óbudai Egyetem, Bánki Donát Gépész és Biztonságtechnikai Mérnöki Kar) hallgatója... USA-ba ment... A Ford Motor Company-nál 1905. december 11-én kezdett dolgozni... 1921-ben ösztöndíjat alapított olyan makói, szegény sorsú diákoknak, akik felsőipari iskolában kívántak tanulni. Az I. világháború alatt hadigépek szerkesztésével foglalkozott (tengeralattjáró-keresővel, harckocsikkal, repülőgépmotorokkal), de sebesültszállító autók tervét is neki köszönhetjük. Részt vett a V-8 modell kialakításában, pályamunkás vagonokat és teherautókat is tervezett. A Ford máig használta márkafeliratát is ő rajzolta meg. Henry Ford megbecsülte tehetséges tervezőjét; Galamb évi fizetése 75 000 dollár volt - ennyit keresett az Egyesült Államok elnöke is.

135 évvel ezelőtt született Bartók Béla zeneszerző, zongoraművész, népzenekutató, a közép-európai népzene nagy gyűjtője, a Zeneakadémia tanára; a 20. század egyik legjelentősebb zeneszerzője. Művészete és tudományos teljesítménye nemcsak a magyar és az európai zenetörténet, hanem az egyetemes kultúra szempontjából is korszakalkotó jelentőségű. (1881. március 25., Nagyszentmiklós, ma Románia - 1945. szeptember 26. New York, Egyesült Államok.)

130 évvel ezelőtt született Dr. Lengyel Árpád (Pilismarót, 1886. március 19. – Budapest, 1940. szeptember 8.) orvos, mentőtiszt, az RMS Carpathia hajóorvosa a Titanic tragédiájának idején. A mentésben kulcsszerepe volt, a Carpathiára érkező túlélőket ő fogadta.

Ismertsége eleinte Semmelweis Ignácéval, az „anyák megmentőjével” vetekedett, a történelmi emlékezet azonban mostohán bánt vele. Pedig a 20. század elején még a legismertebb

magyar orvosok között emlegették **Dr. Lengyel Árpádot, aki a Carpathia hajóorvosaként 705 ember menekítésében segítkezett a Titanic fedélzetéről mentőcsónakokba kényszerült szerencsés utasokból,** miután az elsüllyeszthetetlennek hirdetett luxusgőzös 1912. április 14-én előbb jéghegynek ütközött, majd másnap a hullámsírba veszett. A Titanic elsüllyedése és az átélt tragédiák teljesen megváltoztatták Dr. Lengyel Árpád életét, „élményeiről” még családi, baráti körben sem beszélt, mélyen eltemette magában a feldolgozhatatlan emlékeket. Az Országos Munkásbeteg-segélyező és Balesetbiztosítónál rendelőintézeti orvos lett, az I. világháborúban katonarvosként szolgált, egy mentővonat főorvosa volt... Lengyel Árpád történetét csak az 1980-as években ismerhette meg újra a világ. **Kitüntetését hazájában sohasem kapott.**

120 éve, 1896. augusztus 28-án született Csikszentdomokoson Márton Áron. 1939 és 1980 között volt Erdély római katolikus püspöke, egyben a múlt századi erdélyi magyar közélet egyik kiemelkedő alakja. Következésképpen kiállt minden diktatúra ellen. 1939. február 12-én szentelték fel a gyulafehérvári főegyházmege

püspökévé. 1949-ben a román kommunista hatóságok letartóztatták, 1951-ben életfogytiglani börtönbüntetésre ítélték, végül 1955-ben nemzetközi nyomásra szabadon bocsátották. 1956-tól 1967-ig nem hagyhatta el a gyulafehérvári püspökség épületét. 1980. szeptember 29-én hunyt el, Gyulafehérváron temették el. 2016. szeptember 29-én, halálának 36. évfordulóján; Szent Mihály főangyalnak, a gyulafehérvári főegyházmege és a székesegyház védőszentjének ünnepén szentelték fel Márton Áron szarkofágját.

120 évvel ezelőtt született vitéz Pajtás Ernő – a Magyar Koronaőrök parancsnoka (1896. október 25. Miskolc-1950. december 5. Grabenstadt, Németország). 1915-ben avatták hadnaggyá; a cs. kir. 34. Gyalogezredben kezdte meg szolgálatát. 1928-ban a II. kerékpáros zászlóalj I. századának parancsnoka. 1935-ben kiváló eredménnyel fejezte be a törzstiszti tanfolyamot, beosztott tisztként 1937-ben került a Koronaőrseghhez, vitéz márkus Batizfalvy Máriássy László utódként. 1943. január 1-től a Koronaőrsegh parancsnoka. A II. világháború végén a Szent Koronát és a koronázási jelvényeket az orosz és a nyilas veszedelem elől menekítette több koronaőrrel Mattsee-ig (Ausztria). A relikviákat az amerikai hadseregnek átadta. A kommunista hatalomátvétel miatt már nem térhetett vissza Magyarországra... 1993. szeptemberében hamvait hazaszállították. Egykori beosztott koronaőrei a hagyományt felelevenítve, a koronaőr-díszegyenruhában kísérték végső nyughelyére, a Farkasréti temetőbe.

100 évvel ezelőtt hunyt el Görgey Artúr (Görgői és toporci Görgey Artúr (keresztlevelén szereplő neve: Johannes Arthur Woldemar Görgey; Toporc, 1818. január 30. – Budapest, Lipótváros, 1916. május 21.) 1848–49-es honvédtábornok, hadügyminiszter, az 1848–49-es forradalom és szabadságharc idején több alkalommal a honvédsereg fővezére. Polgári végzettségét tekintve vegyész, és 1848 előtt e területen is kiemelkedő eredményeket publikált.

95 évvel ezelőtt: 1921. Sopron. A leghűségesebb város - 7107 szóböbbséggel magyar maradt Sopron

Legendás nap: 1921.december 21. Szavazásra várakozók az Állami

Felsőkereskedelmi Iskola előtt a Pócsi utcában

Az országgyűlés a népszavazás emlékének törvénybeiktatásáról szóló 1922. évi XXIX. törvényben a Civitas fidelissima, azaz a Leghűségesebb város címmel jutalmazta Sopront. A Tűztorony déli részén ezután alakították ki az úgynevezett Hűségkaput, Kisfaludi Strobl Zsigmond alkotását.

65 évvel ezelőtt: 1951.IX.23-án rombolták le Rákosi megbízására a Regnum Marianum (hivatalos neve: Magna Domina Hungarorum) templomot a Városligetben, mely a későbbi Dózsa György út mentén, a Damjanich utcával szemben állt. 1931-ben szentelte fel Serédi Jusztinián hercegprímás. 1944-ben súlyos bombatalálatot kapott. 1951-ben lerombolta a kommunista hatalom a Felvonulási tér kialakítása miatt.

15 éve – HŰSÉG NAPJA. 2001 óta december 14-e országos emléknap: A 244/2001-es kormányrendelet az 1921. évi soproni népszavazás emlékére ezt a napot A Hűség Napjává nyilvánította.

10 évvel ezelőtt hunyt el Puskás Ferenc (Budapest, 1927. április 1. – Budapest, 2006. november 17.) a Nemzet Sportolója címmel kitüntetett olimpiai arany- és világbajnoki ezüstérmes magyar labdarúgó, több klubcsapat és válogatott edzője, posztumusz dandártábornok. Az Aranycsapat kapitánya, közismert becenevén Puskás Öcsi. 2016-ban minden idők legjobb focistájává választották!

2011-ben az Alkotmánybíróság úgy határozott, hogy hivatalos névként a nemesi, vitézi előnevek nem használhatóak, de magánérintkezésben mindenki úgy hívhatja magát, ahogy jólesik.

Magyar Nemzet, 2017.1.18.

2016 - Kilenc hónapig tartó restaurálás után visszatért pénteken Krakkóba Báthory István erdélyi fejedelem, lengyel király szarkofágja, amelyet újból a királyi vár, a Wawel székesegyházában helyeztek el.” - Körmeny Adrienne krakkói magyar főkonzul.

Akik elárulták a Hazát és Nemzetet!

Rájuk is emlékezzünk, mint az akkori történelmi idők legfőbb hazaárulóira: Károlyi Mihály (miniszterelnök, az első magyar köztársasági elnök, emigráns baloldali, a II. világháború után rövid ideig nagykövet) és Linder Béla (katonatiszt, a Károlyi Mihály-kormány hadügyminisztere, a Berinkegy-kormány tárca nélküli minisztere, a Tanácsköztársaság bécsi katonai megbízottja, majd a délszláv csapatok által megszállt Pécs polgármestere.) 1918. október 23-án a Parlamentben jelentette ki Károlyi, hogy „a Mohácsnál rosszabb békétől sem szabad megijedni.” Október 29-én Horvátország elszakadt Magyarországtól, Fiumét pedig átadták a horvát ezredeknek. Október 31-én győzött az „öszirózsás” forradalom. A liberális Est máris így cikkezett: „Az eddigi Magyarország ezeréves épülete ma éjjel összedőlt. Ez a nász, a mámor, az új erők napja.”

November 3-án a budapesti helyőrség esküt tévő tisztjei előtt közölte a hadügyminiszter, Linder Béla: „Nem kell hadsereg többé. Soha többé katonát látni nem akarok. Fegyvert többé szolgálaton kívül nem viselünk, sem tisztek, sem legénység.” A frontokról hazaözönlő katonákat lefegyverezték, így még védekezésre is képtelen maradt Magyarország! Károlyi hírhedt mondata: „Minél kisebb lesz az ország, annál nagyobbra nővök én. Mikor ellenzéki vezér voltam, megvolt egész Magyarország, amikor miniszterelnök lettem, elszakadt Horvátország és Szlavónia; öt megye maradt, mire köztársasági elnök leszek és Pest-Pilis-Solt-Kiskun vármegyéből fog állni az ország, mire király leszek. Körözés és büntetőjogi eljárás: Károlyi és felesége a magyar állam és a magyar nemzet megbecsülése ellen bűncselekményt követett el Párizsban. „Míg a grófnő férje, Károlyi Mihály ellen 12 év óta állandóan megújítják a körözést, addig Károlyiné ellen most első ízben indult eljárás.” (1931. október) Linder Jugoszláviában élte nyugodt, békés nyugdíjas éveit. A jugoszláv kormány kiemelt nyugdíjjal díjazta hazaárulását.

2016.

A SZABADSÁG ÉVE.

Márton Áron Emlékév.

Az irgalmasság szent éve.

A nemzetközi sport éve

2016-os úszó-Európa-bajnokságot május 9. és 22. között rendezték Londonban. Magyarország nagy fölénnyel végzett az 1. helyen a londoni úszó Európa-bajnokság éremtáblázatán. A mieink 10 aranyat, 4 ezüstöt és 5 bronzot szereztek.

2016-os 15. Labdarúgó-Európa-bajnokság: június 10. és július 10. között Franciaországban rendezték. **Magyarország utoljára 43 évvel ezelőtt vehetett részt EB-n; nemzeti Kú Lajos VRNT. lőtte az utolsó magyar EB-gólt.** 2016-ban nyolcaddöntősök voltunk, a 13. helyen végzett Magyarország.

2016. XXXI. Nyári Olimpiai játékok, Brazília, Rio de Janeiro, augusztus 5-21. között. Elért magyar sikerek: 8 arany, 3 ezüst, 4 bronz. Magyarország az összesített eredménytáblázaton a 12. helyen!

XV. Riói Paralimpia szeptember 7-18. között. Elért magyar sikerek: 1 arany, 9 ezüst, 10 bronzérem. Magyarország a 12. helyen áll a paralimpiai eredmény-tablán.

Wass Albert
A bujdosó imája

*Uram, ki fönt az égben
lakozol a fényességben,
gyűjtsd föl szent tüzedet
az emberek szívében.*

*Az emberek agyára
áraszd el bölcsességed.
Értsék meg valahára
mi végből van az élet.*

*Arasznyi kis idő csak,
mely ajtódig vezet.
De előre csak a jó visz,
a gonosz vissza vet.*

*Legyen megint az ember
képedre alkotott!
Utálja meg már egyszer
mit maga alkotott.*

*Romlandó kincsekért
ne törje magát senki.
Igyekeztek helyettök
jobb kincseket szerezni.*

*Jó tettek nyugalmát.
Derűt és békességet.
Mit el nem fúj az orkán
s rontó tűz meg nem éget.*

*Gógból és gyűlöletből
mindent, mit föltalált:
vedd ki Uram kezéből
a keserű pohárt.*

*Rémségek éjszakáját
váltsad föl virradatra.
Az emberi világot
szébbre és igazabbra.*

*Hogy törvények közt az első
a szeretet legyen.
Üljön jóindulat
a kormány székeken.*

*Az igazság előtt
hajoljon meg a fegyver
s élhessen szabadon
e földön minden ember.*

*És legyen egy akol.
És egy legyen a pásztor.
Növelj pásztorbotot
virágzó rózsafából.*

*S ha mindeneket szépen
elrendeztél ekképpen:
a népek közt, Uram
nekem is van egy népem.*

*Ha érdemét kegyednek
a szenvedéssel méred,
úgy egynek sincsen annyi
szent jussa, mint e népnek.*

*Mások bűnéért is
őt verte ostorod.
Sok súlyos nagy keresztet
szó nélkül hordozott.*

*Legjobb fiait vitte
mindég a Golgotára
s jótettének soha,
csak bűnének volt ára.*

*Uram, adj békességet
a Kárpátok között!
Sehol még földet annyi
könny, s vér nem öntözött.*

*Sehol még annyi színes
nagy álom nem fakadt
s árvábbak prófétáid
sehol sem voltak.*

*Sehol annyi virág
és sehol annyi bánat.
Szeresd jobban, Uram,
az én szegény hazámat!*

*Bár megtagadta tőlem
a békét s kenyeret:
engem sújtasz, Uram,
amikor őt vered.*

*Mert népem. Fajtám. Vérem!
Fájdalma bennem ég!
Szánd meg Uram Isten
Attila nemzetét.*

*Adj békés aratást
sok vérvetés nyomán.
Nyugodjék meg kezed
gondverte otthonán.*

*S ha áldásod e földön
elért kicsinyt, nagyot:
jussak eszedbe én is,
ki bujdosó vagyok.*

*A Kárpátok alatt,
ahol apáim éltek,
rendelj ki nekem is
egy csöndes menedéket.*

*Csak akkora legyen, hogy
elférjek én s a béke.
Nézzen az ablakom
patakra, fára, rétre.*

*Kenyér mellé naponta
jusson egy szál virág
s láthassam, amint Téged
dicsér egy új világ...*

*Uram, ki fönt az égben
lakozol fényességben,
hallgasd meg kegyesen,
hallgasd meg könyörgésem.*

(Bajorerdő, 1947)

Magyar imádság

*Idézet Szabó Sámuel kézíratos könyvéből 1847-1853. (Isaszeg-Szentgyörgypusztá)
(Az érthetőség kedvéért a verses ima a közelmúlt helyesírásával íródott.)*

*Mi atyánk! ki vagy a mennyekben
Szenteld meg egyetértéssel a nemzetet,
jöjjön el aranykora
Legyen meg akarattya, miképpen most,
úgy ezerévek múlva is.
Add meg nekünk a
többé soha össze nem törhető Szabadságot és
bocsásd meg, ha a századokig tartó
könnyek között néha zúgolódtunk,
Miképpen mi is megbocsátunk
az eddig ellenünk küzdött minden ellenségnek,
s ne vigy többé hazafiatlanság kísértésébe, de
szabadíts meg a hódítók miatt minket sújtó
nyomortól és a ránk vert bilincstől,
mert tiéd az ég és a föld és a
szép magyar Haza most és mindörökké!*

Amen

Első Békemenet, a Hősök teréről indulva